

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Punjabi
June 2021

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਇਹ ਸਾਰੀ ਵਿਸ਼ਵ ਈਸ਼ਵਰੀ ਫੈਮਿਲੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਅਸੀਂ ਬਾਲਕ ਤੇਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਗੈਡਲੀ ਫੈਮਿਲੀ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਤੋਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਸਹਿਜ ਵਿਧੀ ਕਿਹੜੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:- ਸੰਗਮ ਤੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਓ। ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਨਾਲ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਓ ਤਾਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਜੋ ਬੱਚੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਪਣਾ ਪੁਰਾਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਬੀਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਮੈਂ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ 21 ਜਨਮਾਂ ਤੱਕ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।
- ਗੀਤ:- ਨੈਣ ਹੀਣ ਨੂੰ ਰਾਹ ਵਿਖਾਓ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਇਹ ਭਗਤ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਾ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੇ ਦੁਖੀ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਜੀਵਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਭਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਹੈ ਤੱਦ ਤੋਂ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ੍ਰਗ ਸੱਚਖੰਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਸੱਚਖੰਡ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਬੜੀ ਜਬਰਦਸਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਰਤ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਬਰਖ ਪਲੇਸ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰੁਦ੍ਰ ਜਾਂ ਸੋਮਨਾਥ ਜਯੰਤੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਜਾਂ ਸ਼ਿਵਰਾਤ੍ਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈਵਨਲੀ ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਇੱਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਨੈਣ ਹੀਣ ਹਨ ਮਤਲਬ ਗਿਆਨ ਦੇ ਚਕਸੂ ਜਾਂ ਡਿਵਾਇਨ ਇੰਸਾਈਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ ਹੈ ਮੁੱਖ। ਸ਼੍ਰੀ ਮਤਲਬ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਤ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁੱਧੀਵਾਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਿਵਯ ਚਕਸੂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਨ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋਹ ਹੰਕਾਰ ਅਤੇ 5 ਵਿਕਾਰ ਹਨ ਇਸਲਈ ਘੇਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਸਾਰੇ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗਰਫੀ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਈ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਅਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿੱਤਾ ਅਗਿਆਨ ਹਨੇਰ ਵਿਨਾਸ਼। ਜੇ ਪੂਜੀਏ ਸਨ ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਪਏ ਹਨ। ਪੂਜੀਏ ਹਨ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ। ਪੁਜਾਰੀ ਹੈ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਪੂਜੀਏ, ਆਪ ਹੀ ਪੁਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਪਰਮ ਪੂਜੀਏ। ਸਭ ਨੂੰ ਪੂਜੀਏ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰਮ ਪੂਜੀਏ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਮਾਨਾ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਇਵੇਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਗੈਡ ਨੂੰ ਹੀ ਸਭ ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਆਤਮਾ ਪਰ ਪਰਮ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਸੇਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹੋ ਆਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਖ ਰਹੇ ਬਹੁਕਾਲ...। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਵੱਖ ਰਹੇ ਬਹੁਕਾਲ...। ਨਹੀਂ, ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਦਾ ਅਗਿਆਨ ਹੈ - ਆਤਮਾ ਸੋ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੋ ਆਤਮਾ ਕਹਿਣਾ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਜਨਮ ਮਰਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਥੋੜੀ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਸ੍ਰਗਵਾਸੀ ਪੂਜੀਏ ਸੀ ਹਯੂਮਨਿਟੀ ਦੇ ਪੂਜੀਏ ਸਭ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸਨ ਇਹ ਸਾਰੀ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਫੈਮਿਲੀ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰ ਹੈ ਰਚਤਾ। ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਤੁਮ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਅਸੀਂ ਬਾਲਕ ਤੇਰੇ... ਤਾਂ ਫੈਮਿਲੀ ਹੋ ਗਈ ਨਾ। ਅੱਛਾ ਇਹ ਤਾਂ ਦੱਸੋ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਇਹ ਕੌਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ... ਤੁਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਸ੍ਰਗ ਦੇ ਸੁੱਖ ਘਨੇਰੇ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਆਕੇ ਸ੍ਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਨਰਕ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉੱਥੇ ਵੀ ਕੰਸ, ਜਰਾਸੰਧੀ, ਹਿਰਨਕਸ਼ਯਪ ਆਦਿ ਸਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ। ਮੇਰੀ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਸ਼ਿਵ ਰਾਤ੍ਰੀ। ਕਿਹੜੀ ਰਾਤ੍ਰੀ? ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਰਾਤ੍ਰੀ। ਬਾਪ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਕੇ ਰਾਤ ਤੋਂ ਦਿਨ ਮਤਲਬ ਨਰਕ ਤੋਂ ਸ੍ਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਰਾਤ੍ਰੀ ਦੇ ਅਰਥ ਦਾ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਤਾਂ ਜਨਮ ਬਾਏ ਜਨਮ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਮ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ। ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਬੁੱਢੇ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਤਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਪੂਜੀਏ ਸੀ, ਹੁਣ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸ੍ਰਗ ਰਚਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਨਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਦਾ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰ੍ਹ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸੁੱਖ

ਦੁੱਖ ਦਾ ਪਾਰੂ ਨੂੰ ਦਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਬਣੇ ਸੀ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਸੂਰਗਵਾਸੀ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਤੱਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਓ ਗੰਡ ਰਹਿਮ ਕਰੋ। ਸਾਧੂ ਵੀ ਸਾਧਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਥੇ ਦੁੱਖ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਰਵਾਣਯਾਮ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸੇ ਪਰਮਾਤਮਾ - ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਪਰਮਯਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਹਾਂ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਲਵਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਵਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਡਾਈਨੈਸਟੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਘਰਾਣੇ ਵਿੱਚ ਐਡਵਰਡ ਦੀ ਫਸਟ, ਸੇਕੰਡ, ਥਰਡ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਉੱਥੇ ਵੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਫਸਟ, ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਸੇਕੰਡ, ਥਰਡ, ਇਵੇਂ 8 ਡਾਈਨੈਸਟੀ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਖੁੱਲਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਏ ਇੰਨੇ - ਇੰਨੇ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਵਰਨਾ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾ, ਸ਼ਤ੍ਰੀਯ, ਵੈਸ਼, ਸ਼ੂਦ੍ਰ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਚੋਟੀ ਹਾਂ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਐਲਾਨ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਸਹਿਜ ਰਾਜਯੋਗ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਸੁੱਖ ਘਨੇਰੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਦਾ। ਸਾਰੀ ਕਿੰਗਡਮ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਹਰ ਇਕ ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਉਹ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਕੋਈ ਜੇਕਰ ਪੁੱਛੇ ਕਿ ਹੁਣ ਪੜ੍ਹਦੇ - ਪੜ੍ਹਦੇ ਸਾਡਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕੀ ਪਦਵੀ ਮਿਲੇਗੀ? ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਯੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਉਮਰ ਵੱਧਦੀ ਹੈ, ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਏ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਹੀ ਭਗਵਾਨ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਭਗਵਾਨ ਹੈ ਕੌਣ? ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਬਰਥ ਪਲੇਸ ਹੈ। ਸੋਮਨਾਥ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਕਿੰਨਾ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਹੈ - ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸੋਮਨਾਥ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸੀ। ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਕੀਚਾਰ ਧਨ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਹੀਰੇ ਤੁਲਜ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਕੰਗਾਲ ਕੌੜੀ ਤੁਲਜ ਹੈ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਹੀਰੇ ਤੁਲਜ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਪੁੱਛੋ - ਕ੍ਰੀਏਟਰ ਕੌਣ ਹੈ? ਕਹਿਣਗੇ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹਨ? ਉਹ ਤਾਂ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਜੜ ਜੜੀਭੂਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਖੁਦ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਲਾਇਕ ਬਣੇ ਹਾਂ ਜੇ ਬਾਬਾ ਮਮਾ ਦੀ ਗੱਦੀ ਨਸ਼ੀਨ ਬਣ ਸਕੀਏ? ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਹੈ ਮੁੱਖ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਨੇ ਹੈਲਥ, ਨੇ ਵੈਲਥ, ਨੇ ਹੈਪੀਨਸ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਰੁਨਯ ਦੇ ਪਾਣੀ ਮਿਸਲ (ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ) ਰਾਜ। ਇਸ ਤੇ ਵੀ ਦੁਰਯੋਧਨ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਦੁਰਯੋਧਨ ਵਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੋਪਦੀਆਂ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਸਾਡੀ ਲਾਜ ਰੱਖੋ। ਸਭ ਦੋਪਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਬੱਚੀਆਂ ਸੂਰਗ ਦਾ ਦਵਾਰ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਧਾਰਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਾਲੇਜ ਬ੍ਰਾਹਮਚਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁਲ ਸਮਾਨ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਦੋਨੋਂ ਤਰਫ ਨਿਭਾਉਣਾ ਹੈ। ਮਰਨਾ ਵੀ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਮਰਦੇ ਸਮੇਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮੰਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਕਾਲਾਂ ਦਾ ਕਾਲ ਸਭ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਨ ਵਾਲਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਫਿਰ ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਉਹ ਸੂਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਗੇ। ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਤਾਂ ਪੂਜਾ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ ਰਾਜਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਪਸਰਧਾ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਰਜਾਈ ਦੇ ਲਈ। ਜਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ - ਬੈਰਿਸਟਰ ਬਣੇਗਾ ਤਾਂ ਯੋਗ ਜਰੂਰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਟੀਚਰ ਨਾਲ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਪਰਮਯਾਮ, ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਰਮਯਾਮ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚਾ ਹੈ। ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਉੱਥੇ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਸੇਕੰਡ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤਿੱਖਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸੇਕੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਜਨਕ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਨਰਕ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸੂਰਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨਰਕ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਾਵਾ ਕੇ ਸੂਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਯਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਇਮੋਰਟਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰੂ ਵੀ ਇਮੋਰਟਲ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਆਤਮਾ ਛੋਟੀ ਵੱਡੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੜ੍ਹ ਮਰ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਹੈ ਹੀ ਸਟਾਰ। ਵੱਡਾ ਛੋਟਾ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਗੰਡ ਫਾਦਰਲੀ ਸਟੂਡੈਂਟ। ਗੰਡ ਫਾਦਰ ਨਾਲੇਜਫੁਲ, ਬਲਿਸਫੁਲ ਹੈ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸੇ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਥਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਗੁਰੂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਬਾਪ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਦਾ ਬੱਚਾ ਬਣਨਾ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਐਕਸਚੇਂਜ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਕਖਪਨ ਸਾਡਾ, ਸਾਡਾ ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਹਾਡਾ। ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਜੇ ਕੁਝ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਮੈਨੂੰ ਦਵੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾ ਦਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਰਜਾਈ ਪਦਵੀ ਵੀ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜੇ ਕੁਝ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਬਲੀ ਚੜਾ ਦਵੇ ਤਾਂ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਬਾਬਾ ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਓ। ਮੈਂ

21 ਜਨਮ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸਿਰਫ ਮੇਰੀ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਭਾਵੇਂ ਧੰਦਾ ਆਦਿ ਕਰੋ। ਵਿਲਾਇਤ, ਜਾਓ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰੋ। ਸਿਰਫ ਮੇਰੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਖਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਮਾਇਆ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਪਿਛਾੜੇਗੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋਗੇ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣੋਗੇ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਜੇ ਕੁਝ ਹੈ ਉਸ ਬਾਪ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਉਸਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ।

2. ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਦੇ ਗੱਦੀ ਨਸ਼ੀਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਖੁਦ ਨੂੰ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਲਾਇਕ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਮੁੱਖ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਨਿਮਿਤ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਵਾਰਾ ਕਰਮਯੋਗੀ ਬਣਨ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਵਰਦਾਤਾ ਭਵ:

ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵੇਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਨਿਮਿਤ ਬਣੀ ਹੋਈ ਜੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ, ਤਿਆਗ, ਸਨੇਹ, ਸਰਵ ਦੇ ਸਹੀਯੋਗੀਪਨ ਦਾ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਕਰਮ ਵੇਖਕੇ ਜੇ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਵਰਦਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਨਿਮਿਤ ਬਣੀ ਹੋਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਕਰਮਯੋਗੀ ਬਣਨ ਦਾ ਜਿਵੇਂ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਵੇਂ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਉਹ ਆਪ ਵੀ ਮਾਸਟਰ ਵਰਦਾਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਨਾਮ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਪਿੱਛੇ ਕਰ ਲੈਣਾ।

ਮਾਤੋਸ਼ਵਰੀ ਜੀ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਮਹਾਂਵਾਕ - "ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਸੱਚਾ ਹੋਕੇ ਰਹੋ"

ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਵਾਰਾ ਇਹ ਫਰਮਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਨਿਰੰਤਰ ਮੇਰੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਯੋਗ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਯੋਗ ਦਾ ਅਰਥ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਇਹ ਸਹਿਜਯੋਗ ਜੋ ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ, ਕੰਮ - ਕਾਜ ਕਰਦੇ ਉਸ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੀ ਅਟੁੱਟ ਅਖੰਡ ਯੋਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੇ ਫਰਮਾਨਦਾਰ ਹੋਕੇ ਨਹੀਂ ਰਹੋਗੇ, ਕੁਝ ਕੋਤਾਈ ਕਰਨਗੇ (ਅਵਗਿਆ ਕਰਨਗੇ) ਤਾਂ ਦੰਡ ਜਰੂਰ ਭੋਗਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਦੇ ਕਰਮ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਫੁੱਟ - ਸਟੈਪ ਲਵੋ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦੀ ਸੱਟ ਖਾਓਗੇ। ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੋਂ ਸੱਚਾ ਹੋਕੇ ਰਹੋ, ਜੇ ਵੀ ਕੁਝ ਮਾਇਆ ਦਾ ਵਿਘਨ ਸਤਾਵੇ ਉਹ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਹੱਟ ਜਾਵੇਗੀ, ਰਸਤਾ ਕਲਿਯਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਫਿਰ ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ ਬਿਠਾਏ, ਜਿਵੇਂ ਚਲਾਏ, ਜੇ ਖਿਲਾਏ ਰਸਤਾ ਕਲਿਯਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਸਾਥ ਦੇਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹਿੰਮਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਮਹਾਨ ਸੰਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਬਿਲਕੁਲ ਥੋੜੇ ਨਿਕਲਣਗੇ, ਉਹ ਵਿਜੇ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਹਨ ਜੋ ਥੋੜਾ ਬਹੁਤ ਲੈਕੇ ਜਾਕੇ ਪਰਜਾ ਬਣਨਗੇ,, ਤਾਂ ਥੋੜਾ ਮਿਲਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਤਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਵੇ, ਹੌਸਲਾ ਰੱਖੋ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਵਿਘਨ ਪਾਵੇਗੀ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਉੱਪਰ ਵਿਜੇ, ਪਾਉਣੀ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੇ ਭੁੱਲ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ, ਕੁਝ ਆਪਣੀ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹੈ ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਕਸੂਰ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੋਕ - ਲਾਜ, ਕੁਲ - ਮਰਯਾਦਾ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਇਹ ਤੋੜੇਗੇ ਤੱਦ ਹੀ ਸੱਚੇ ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਦੈਵੀ ਮਰਯਾਦਾ ਨੂੰ ਪਾਵੇਗੇ। ਇਹ ਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਜਾਨ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਵੇਖੋ ਮੀਰਾ ਨੇ ਵੀ ਲੋਕਲਾਜ ਖੋਈ ਤੱਦ ਗਿਰਧਰ ਨੂੰ ਪਾਇਆ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਲੋਕਲਾਜ ਨੂੰ ਰੱਖੋਗੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦੈਵੀ ਲੋਕ ਦੇ ਭਾਤੀ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ। ਹੁਣ ਕਲਿਆਣ ਅਰਥ ਈਸ਼ਵਰੀ ਰਾਏ ਤਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਇਹ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕੀ ਠੀਕ ਹੈ?

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਡਣ ਦੇ ਲਈ ਕੰਪਲੀਟ ਪਿਓਰ ਬਣੇ, ਸੰਪੂਰਨ ਸਰੈਂਡਰ ਹੋ ਜਾਓ, ਇਹ ਦੇਹ ਮੇਰੀ ਨਹੀਂ - ਬਿਲਕੁਲ ਅਸਰੀਰੀ ਬਣੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਉੱਚੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜਾ ਡਰ ਨਿਕਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:- ਕਈ ਬੱਚੇ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੁਫ਼ਾਨਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਡਰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਤੁਫ਼ਾਨ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਲਵੇ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਕਸਿੰਗ ਹੈ। ਉਸ ਬਾਕਸਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਇੱਕ ਹੀ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇ। ਜੇ ਇੱਕ 10 ਥੱਪੜ ਮਾਰਦਾ ਤਾਂ ਦੂਜਾ 5 ਜਰੂਰ ਮਾਰੇਗਾ, ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਹਾਵੀਰ ਬਣ ਵਿਜਯੀ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਤੱਦ ਉੱਚੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕੋਗੇ।
- ਗੀਤ:- ਦਰ ਤੇ ਆਏ ਹਾਂ ਕਸਮ ਲੈਕੇ।...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਜ਼ਰੂਰ ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਹੱਸ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੇ ਰਿਕਾਰਡ ਖਰੀਦ ਕਰ ਬਾਪ ਬੈਠ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰਕੇ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਬਣਨ ਦੇ ਬਾਦ ਟੀਚਰ ਦਾ ਬਣਨਾ, ਟੀਚਰ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਮੈਜੇਰੂਟੀ ਗੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਲੋਕ ਨੂੰ ਵੀ ਜੱਦ ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸਚਨਾਈਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਪਾਦਰੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਪਾਦਰੀ ਤਾਂ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਕਹਿਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਅਸੀਂ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਬਣਦੇ ਹਾਂ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਅਸਰੀਰੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਾਡਾ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਜੇ ਕੁਝ ਹੈ ਉਹ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਅਰਪਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਮੇਰੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਸ਼ਰੀਰ, ਮੇਰਾ ਧਨ, ਦੌਲਤ, ਸੰਬੰਧੀ ਆਦਿ ਜੇ ਕੁਝ ਹੈ ਸਭ ਨੂੰ ਭੁੱਲਦੇ ਹਨ। ਮਰਨ ਬਾਦ ਸਭ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਸਰੀਰੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਅਤੇ ਮਰ ਪੈਂਦੇ ਹੋ। ਨਹੀਂ, ਆਤਮਾ ਕੰਪਲੀਟ ਪਵਿੱਤਰ ਥੋੜੀ ਹੀ ਬਣੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ ਪਰ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਅਪਵਿੱਤਰ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦੇ ਪੰਖ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਉੱਡ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗੀ। ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਵਾਪਿਸ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਮਾਇਆ ਨੇ ਇੱਕਦਮ ਪੰਖ ਤੋੜ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਆਤਮਾ ਸਭ ਤੋਂ ਤਿੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤਿੱਖੀ ਚੀਜ਼ ਕੋਈ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਮੱਛਰਾਂ ਸਦ੍ਰਿਸ਼ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਭੱਜਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿੱਥੇ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ? ਬਹੁਤ ਦੂਰ - ਦੂਰ ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਤੋਂ ਵੀ ਪਾਰ। ਉੱਥੇ ਫਿਰ ਵਾਪਿਸ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਕੇਟ ਆਦਿ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਫਿਰ ਮੁੜ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੂਰਜ ਤੱਕ ਤਾਂ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸੂਰ੍ਯਮੁਵਤਨ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਮੁਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪੰਖ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਕਰ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਆਮਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਬਹੁਤ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਕਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੈਲੀ, ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਬੜੇ ਗੁਰੂ ਸਾਧੂ - ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਿ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਗੁਰੂ ਹਾਂ। ਅਹਿਮ ਬ੍ਰਹਮਅਸਮੀ... ਅਹਿਮ ਬ੍ਰਹਮੇਹਮ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹਨ ਇੱਥੇ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਕਿੱਥੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਹਾਂ। ਪਰ ਹੁਣ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇੱਥੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਸਭ ਐਕਟਰਸ ਨੂੰ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਉੱਥੇ ਤੋਂ ਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਸਭ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਟੇਜ ਤੇ ਆਈਆਂ ਹਨ। ਜਦ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਸਮੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਰਹਿਕੇ ਕੀ ਕਰਨਗੇ! ਐਕਟਰ ਬਿਗਰ ਪਾਰੂ ਵਜਾਏ ਘਰ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਬੈਠ ਜਾਣਗੇ। ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਆਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਉੱਥੇ ਤੋਂ ਜੱਦ ਸਭ ਚਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤੱਦ ਫਿਰ ਬਾਪ ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਭਲਾ ਇੱਥੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਨੰਬਰਵਾਰ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਵੋਗੇ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ। ਸਾਰਾ ਤੁਹਾਡੀ ਅਵਸਥਾ ਤੇ ਮਦਾਰ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਰਜੀਵਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰਨਾ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਤੱਦ ਰਹਿਣਗੇ ਜੱਦ ਕੰਪਲੀਟ ਸਰੈਂਡਰ ਹੋਣਗੇ, ਬਾਬਾ ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਦੇਹ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰਾ ਬਣ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਮਤਾਵ ਮਿਟਾ ਦਵੇ। ਬਾਕੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਬੈਠ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਧੰਧਾਧੇਰੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਘਰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਰਜਾ ਉਤਾਰਨਾ ਹੈ, ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਉਜ਼ਰਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਮਾਂ - ਬਾਪ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਡੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵੀ ਆਏ ਸਨ ਸਭ ਨੇ ਝੱਟ ਸਰੈਂਡਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਆਪਣੇ ਕੋਲ

ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ, ਸਰੈਂਡਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਧਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਬਿਲਕੁਲ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਵਰਗਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸੁਖੀ ਕੋਈ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਭਾਰਤ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤੀਰਥ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਾਰੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ, ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਤਤ੍ਵ ਆਦਿ ਸਭ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਨ। ਅਰਥਕਵੇਕ ਹੋਵੇਗੀ, ਤੂਫ਼ਾਨ ਲੱਗਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਨੈਚਰਲ ਕਲੈਮਟੀਜ਼ ਆਉਣਗੀਆਂ, ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਦੁੱਖ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਭ ਸੁੱਖ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਤੂਫ਼ਾਨ ਅਤੇ ਗਰਮ ਹਵਾ ਆਦਿ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਭਾਵੇਂ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਭ ਕਾਇਮ ਥੋੜੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੋਂ ਗਏ 10 ਦਿਨ ਦੇ ਬਾਦ ਸਮਾਚਾਰ ਲਿਖਣਗੇ - ਬਾਬਾ ਫਲਾਣੇ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਖਾ ਗਈ। ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਛੋਟੇ ਫੁੱਲ ਵੱਡੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫਲ ਆ ਜਾਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਲ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਫਿਰ ਪੂਜਾ ਵੀ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ, ਵਾਰਿਸ ਵੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਪੰਡੇ ਬਣ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣ, ਬਸ ਅਸੀਂ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਨਹੀਂ, ਮੰਜ਼ਿਲ ਹੈ ਵੱਡੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਮ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ, ਤੂਫ਼ਾਨ ਤਾਂ ਆਉਣਗੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲਿਆ ਸੀ ਫਿਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ 84 ਜਨਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫਿਰ ਆਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਕੇ ਛੱਡਾਂਗਾ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਇਤਨਾ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇ ਅਤੇ ਆਪ ਵਰਗਾ ਬਣਾਕੇ ਫਲ ਦੇਣਾ ਪਵੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਾਲਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇਗੀ। ਬਾਪ ਦਾ ਵਾਰਿਸ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਵਾਂਗੇ। ਪੂਜਾ ਵੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਵਾਰਿਸ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ, ਜੇ ਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠੇ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਫਾਰਗਤੀ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਟੁੱਟਿਆ, ਖੇਲ ਖਤਮ।

ਕਈ ਬੱਚੇ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਆਕੇ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਮਾਈਏ, ਕੋਈ ਤੂਫ਼ਾਨ ਨਾ ਲੱਗੇ। ਇਸਦਾ ਰਸਤਾ ਤਾਂ ਦੱਸਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੂਫ਼ਾਨ ਤਾਂ ਲੱਗਣਗੇ। ਬਾਕਸਿੰਗ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਦੇ ਵੇਖਿਆ ਜੇ ਕੋਈ ਇੱਕ ਹੀ ਥੱਪੜ ਖਾਂਦਾ ਰਹੇ। ਜ਼ਰੂਰ ਦੇਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹਿਮੰਤ ਹੋਵੇਗੀ। 5 ਥੱਪੜ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਲਗਾਏਗਾ ਤਾਂ ਦੂਜਾ 10 ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਕਸਿੰਗ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਭੱਜਦੀ ਜਾਵੇਗੀ ਪਰੰਤੂ ਝੱਟ ਨਾਲ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਾਇਆ ਨਾਲ ਕੁਸ਼ਤੀ ਲੜਨੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਾ ਸਮਝੋ ਮਾਇਆ ਥੱਪੜ ਨਹੀਂ ਮਾਰੇਗੀ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਵੱਡੀ ਬਾਕਸਿੰਗ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਡਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਮਾਇਆ ਇੱਕਦਮ ਨੌਕ ਵਿੱਚ ਦਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਯੁੱਧਸਥਲ ਹੈ ਨਾ। ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਸਾਰੀ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨੀ ਤੂ ਆਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਿਰਫ ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪਿਆਰੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਯੋਗ ਪੂਰਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਿਘਨਾਂ ਤੋਂ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਸਭ ਬਣਨਗੇ? 16108 ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੇਰਾ ਅੰਤ ਤੱਕ ਕਿੰਨੇ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੀਜ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। 8 ਦੀ ਵੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। 108 ਦੀ ਵੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਰਾਈਟ ਹੈ। ਤੇਰਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਤਨੇ 16108 ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੀਜ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਬਣਦੇ ਇੱਥੇ ਹਨ। ਚਾਂਸ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ ਪਰ ਮਿਹਨਤ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਗੀਤ ਵਿਚ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗੇ, ਮਰ ਜਾਵਾਂਗਾ...। ਬਾਬਾ ਇਹ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਸਭ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਲਗਾਵਾਂਗੇ। ਬਾਬਾ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਭ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਹੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਾਡਾ ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ, ਇਹ ਸਭ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ! ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਦਲੀ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਸਿਰਫ ਐਕਸਚੇਂਜ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣੋ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਸਰੈਂਡਰ ਕਰੋ। ਰਾਜਾ ਹਰਿਸਚੰਦਰ ਦੀ ਕਥਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣੋ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰੋ। ਰਾਜਾ ਹਰਿਸਚੰਦਰ ਦੀ ਕਥਾ ਹੈ ਨਾ। ਬੋਲਿਆ ਅਮਾਨਤ ਰੱਖ ਦਵੇ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਆਦਿ ਦਾ ਸਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁੱਖ ਦਵਾਰਾ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਫਿਰ ਹੁਣ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਦੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਗੀਤਾ ਸੁਣਾਕੇ, ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਾ ਕੇ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਫਿਰ ਗੀਤਾ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਕੀ ਫਾਇਦਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਖੁਦ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਬਣੇਗੇ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਵਾਰਿਸ ਬਣੇਗੇ ਨਾ। ਜੇ ਜਿੰਨਾ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ ਉਤਨਾ ਸੁੱਖ ਬਣਦੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਬਾਬਾ ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਟਰੱਸਟੀ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਹੁਕਮ ਬਿਨਾਂ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਉਹ ਵੀ ਮਤ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਅਕਸਰ ਕਰਕੇ ਗਰੀਬ ਹੀ ਪੂਰਾ ਪੇਤਾਮੇਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਰੈਂਡਰ ਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਜਨਕ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਬਾਲ- ਬੱਚੇ ਹਨ, ਜੇਇੰਟ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵੱਖ ਕਿਵੇਂ ਹੋਣ। ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਕੱਢਣ ਕਿਵੇਂ, ਜੇ ਸਰੈਂਡਰ ਹੋਣ? ਬਾਪ ਹੈ ਹੀ ਗਰੀਬ ਨਵਾਜ਼। ਸਭ ਤੋਂ ਗਰੀਬ ਮਾਤਾਵਾਂ

ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੰਨਿਆਵਾਂ ਗਰੀਬ ਹਨ। ਕੰਨਿਆ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵਰਸੇ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਜਾਗੀਰ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਹ ਸਭ ਨੂੰ ਛੱਡ ਫਿਰ ਬੈਕੁੰਠ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਪਵੇ। ਦਾਨ ਸਦਾ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਗਰੀਬ, ਅਮਰੀਕਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਭਾਰਤ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਸੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਸਨ, ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਾ ਸੀ। ਗੋਡਾ ਇਜ਼ ਵਨ। ਮੈਂ ਵਨ ਸਾਵਰੰਟੀ, ਵਨ ਧਰਮ, ਵਨ ਭਾਸ਼ਾ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਵਨ ਆਲਮਾਇਟੀ, ਵਨ ਗੌਰਮਿੰਟ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਵਨ ਤੋਂ ਫਿਰ ਟੂ, ਥੀ ਹੋਵੇਗੇ। ਹੁਣ ਕਿੰਨੇ ਧਰਮ ਹਨ ਫਿਰ ਜ਼ਰੂਰ ਵਨਧਰਮ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਧਰਮ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਕਲਯੁਗ ਦੀ ਉੱਮਰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਸਤਿਯੁਗ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਹੋਇਆ, ਸ਼ਾਇਦ ਉੱਪਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਦਿਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਵਰਗ ਉੱਪਰ ਛੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਮੂੰਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਕੋਈ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਕੇ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਆਕੇ ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕੇ। ਕੱਚੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਚਿੜੀ ਖਾ ਜਾਵੇਗੀ ਇਸਲਈ ਫ਼ੋਟੋ ਵੀ ਮੰਗਵਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਜਿਸਟਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਸਮਾਚਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਫਲਾਣੇ ਨੇ ਇੱਕ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਰ ਮਾਰਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਬਾਬਾ ਦਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦਵਾਰਾ ਤੀਰ ਮਰਵਾਏ। ਅਰੇ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਭੁੱਲੇ ਹੋ? ਇਸਨੂੰ ਗਿਆਨ ਬਾਣ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦਵਾਉਣੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਹਿੰਸਕ ਬਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁੱਖ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਥੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਨਾਭੀ ਕਮਲ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਜੋ ਆਇਆ ਸੇ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ। ਗੰਦਗੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਰਿੱਧੀ - ਸਿੱਧੀ ਵਾਲੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਸੱਚ ਜਦੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਝੂਠੇ ਉਸਦਾ ਸਾਮਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਅਤੇ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਸਾਕਾਰ। ਬਾਕੀ ਨਾਭੀ ਆਦਿ ਦੀ ਤੇ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹੁਣ ਗਿਆਨੀ ਤੂ ਆਤਮਾ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਗਿਆਨ ਸੁਣਨ ਸੁਨਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ। ਯਾਦ ਦੀ ਵੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਅਸਰੀਰੀ ਹੋਕੇ ਅਸਰੀਰੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਬਾਪ ਦਾ ਬਣ ਕੇ ਦੂਜੀਆਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਮਮਤਾਵ ਮਿਟਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਹ ਵੀ ਮੇਰੀ ਨਹੀਂ। ਪੂਰਾ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਕੰਪਲੀਟ ਸਰੈਂਡਰ ਹੋਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਗਿਆਨ - ਯੋਗ ਦੀਆਂ ਪਾਵਰਫੁਲ ਕਿਰਨਾਂ ਦਵਾਰਾ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰ ਰੂਪੀ ਕੀਟਾਣੂਆਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਭਵ:

ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਪਤਿਤ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਕੀਟਾਣੂਆਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ ਕਿ ਮੈਂ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਹਾਂ। ਸੂਰਜ ਦਾ ਕਰਤਵਿਆ ਹੈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਕਿਚੜੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ। ਤਾਂ ਗਿਆਨ - ਯੋਗ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਚਲਣ ਦਵਾਰਾ ਇਹ ਹੀ ਕਰਤਵਿਆ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਜੇਕਰ ਪਾਵਰ ਘੱਟ ਹੈ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਸਿਰਫ਼ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਵੇਗਾ ਪਰੰਤੂ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰ ਰੂਪੀ ਕੀਟਾਣੂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਇਸਲਈ ਪਹਿਲੋਂ ਯੋਗ ਤਪੱਸਿਆ ਦਵਾਰਾ ਪਾਵਰਫੁਲ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ, ਸੁਭ ਕਾਮਨਾ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਜਮਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੇ ਫੁੱਲ ਆਦਿ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੂਜੀਏ ਜਾਂ ਪੂਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਸੰਗਮ ਤੇ ਫੁੱਲ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣੇ ਹਨ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਭਵਿੱਖ ਰਾਜਤਖਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੌਣ ਬਣਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:- ਜੇ ਹੁਣੇ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਦੇ ਦਿਲਤਖਤ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਭਵਿੱਖ ਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਬੱਚੇ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਤੇ ਵੀ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
- ਗੀਤ:- ਛੇੜ ਵੀ ਦੇ ਆਕਾਸ਼ ਸਿੰਘਾਸਨ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਸਿਕੀਲੱਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਇਸ ਗੀਤ ਨਾਲ ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਤੇ ਉੱਡ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਸਾਰੇ ਗੀਤ ਬਣੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਦੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਖ ਤੋਂ ਲਿਬਰੇਟ ਕਰ ਸੁਖ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣ ਗਏ ਹਨ - ਉਹ ਹੀ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ। ਖੁਦ ਬੈਠ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਸਾਧਾਰਨ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਨਵੀਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਰੀਰ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਵਾਂ ਸ਼ਰੀਰ, ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਹੈ ਇੱਕ ਹੀ ਸਿਰਫ ਨਵੇਂ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਤੋਂ ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਕਦੋਂ ਸੀ? ਇਹ ਫਿਰ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬੱਚੇ ਜਦੋਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸੀ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਨਵਾਂ ਸੀ। ਸਤਿਯੁੱਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਹੀ ਭਾਰਤ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣਾ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀ, ਓਲਡ ਵਰਲਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਊ ਵਰਲਡ ਤੋਂ ਫਿਰ ਓਲਡ ਬਣੀ ਹੈ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਨਵਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ ਉਸ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਕੌਣ ਸਨ? ਬਰੇਬਰ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸਨ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤੇ ਉਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ। ਇਹ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੁਣ ਨਿਰੰਨਤਰ ਇਹ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ, ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਮਹਿਮਾ ਸਾਰੀ ਉਸ ਇੱਕ ਦੀ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਭ ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ ਹਨ, ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਇਸਲਈ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਗੀਤ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਉੱਡ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਪਾਰਟ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਛੱਡ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ ਅਤੇ ਔਰਗੰਸ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖਿਆ ਧਾਰਨ ਕਰੋ। ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਪਰ ਯਾਦ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਰੋ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਸਮਝੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵਿਖਾਈ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੱਲ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਸਦਾ ਸਮਝੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਟੀਚਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਟੀਚਰ ਉਹ ਹੈ। ਯਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਵੀ ਜਿਸਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬੁਧੀਯੋਗ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਯੋਗ ਸਿਖਾਓ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਬੈਠ ਗੀਤਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਪ੍ਰਯਾਏ ਲੇਪ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਗਈ। ਸਦਗਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੁਰਗਤੀ ਤੋਂ ਸਦਗਤੀ ਹੋਣ ਲਈ। ਬਾਕੀ ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਜਪ - ਤਪ, ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਆਦਿ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ, ਇਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਆਤਮਾ ਦੇ ਪੰਖ ਟੁੱਟ ਗਏ ਹਨ। ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਪੱਥਰ ਤੋਂ ਫਿਰ ਪਾਰਸ ਬਣਾਉਣ ਮੈਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੁਣ ਕਿੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਸਰਸੋਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਤੇ ਇਤਨੇ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੈਭਵ ਬਹੁਤ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਘੱਟ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇਤਨੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਜੋ ਖਾਣ ਲਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਰੇਤਲੀ ਜਮੀਨ ਹੈ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਹੀ ਏਵਰੀਥਿੰਗ ਇਜ਼ ਨਿਊ। ਨਾਮ ਹੀ ਕਿੰਨਾਂ ਮਿੱਠਾ ਹੈ - ਰੈਵਿਨ, ਬਹਿਸ਼ਤ, ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ। ਪੁਰਾਣੀ ਨੂੰ ਤੋੜ ਨਵੀਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਦੀ ਦਿਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ, ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਕੋਈ ਵੇਲਯੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਨਹੀਂ।

ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਹਾਰ ਪਵਾਈਏ। ਪਰੰਤੂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਰ ਪਵਾਓਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਇਸ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪੂਜੀਏ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪੂਜਾਰੀ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਆਪੇ ਹੀ ਪੂਜੀਏ ਆਪੇ

ਹੀ ਪੁਜਾਰੀ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਚਿੱਤਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਲਗਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਨਾ ਪੂਜੀਏ ਬਣਦਾ ਹਾਂ, ਨਾ ਫੁੱਲ ਆਦਿ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਇਹ ਪਾਵਾਂ ਇਸਲਈ ਕਦੇ ਫੁੱਲ ਮਾਲਾ ਆਦਿ ਲੈਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪੂਜੀਏ ਬਣਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚਾਹੀਦੇ ਉਤਨੇ ਫੁੱਲ ਪਾਉਣਾ। ਮੈਂ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਮੇਸ਼ੂ ਬਿਲਵਡ ਓਬਡੀਐਂਟ ਫਾਦਰ ਵੀ ਹਾਂ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹਾਂ, ਸਰਵੈਂਟ ਵੀ ਹਾਂ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਰਾਇਲ ਆਦਮੀ ਜਦੋਂ ਹੇਠਾਂ ਹਸਤਾਖਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਮਿੰਟੇ, ਕਰਜੇਨ ਆਦਿ... ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਲਾਰਡ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ, ਸ਼੍ਰੀ ਫਲਾਣਾ। ਇੱਕਦਮ ਸ਼੍ਰੀ ਅੱਖਰ ਪਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰੋ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਸੋਨਾ 9 ਕੈਰਟ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੇਵਰ ਵੀ 9 ਕੈਰਟ। ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖਾਦ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਿਰਲੇਪ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣੇ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਅਧਾਕਲਪ 21 ਜਨਮਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ! ਪਰੰਤੂ ਬੱਚੇ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ ਹਨ ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨਵਾਸੀ। ਬਾਪ ਪਹਿਲੇ ਸੁਖਸ਼ਮ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚਦੇ ਹਨ, ਨਿਰਮਾਣਧਾਮ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਧਾਮ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣਧਾਮ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ। ਇੱਕ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਭਗਤ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ, ਠੀਕਰ - ਭੀਤਰ ਸਭਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੇ ਕੁਝ ਚਲਦਾ ਹੈ ਡਰਾਮਾ ਸੂਟ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਜੇ ਸੂਟਿੰਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸਮਝੋ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਕੋਈ ਪੰਛੀ ਆਦਿ ਉੱਡਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਹੀ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਪਤੰਗ ਉੱਡਦਾ ਹੋਇਆ ਸੂਟ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਹੀ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਸੈਕਿੰਡ - ਸੈਕਿੰਡ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੂਟ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਐਕਟਰਸ ਹੋ ਡਰਾਮੇ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੱਤਾ ਹਿੱਲਿਆ, ਡਰਾਮਾ ਪਾਸ ਹੋਇਆ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਪੱਤਾ - ਪੱਤਾ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਭ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਘੜੀ ਦਾ ਕੰਡਾ ਵੀ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਅੰਤ ਸਤਿਯੁਗ ਆਦਿ ਦਾ ਸੰਗਮ ਹੈ। ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਵੇਂ ਸਮਝੋ - ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਗੈਡਲੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਾਂ। ਭਗਵਾਨਵਾਚ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਰਾਜੇ ਲੋਕ ਵੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਪੂਜੀਏ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਜੇ ਪੂਜੀਏ ਸਨ ਉਹ ਹੁਣ ਪੁਜਾਰੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੇ ਪੂਜੀਏ ਸੀ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸੇ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ। ਬਾਬਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਮੈਂ ਪੁਜਾਰੀ ਹਾਂ, ਨਾ ਪੂਜੀਏ ਬਣਦਾ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਨਾ ਮੈਂ ਹਾਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਨਾ ਪਹਿਣਾਉਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕਾਇਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ। ਉੱਥੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤੇ ਹਨ ਹੀ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ। ਫੁੱਲ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਖੁਸ਼ਬੂ ਦੇ ਲਈ। ਪਹਿਨਣ ਲਈ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਗਲੇ ਦਾ ਹਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਬੈਠਣਾ ਹੈ। ਜਿੰਨ੍ਹਾਂਨੇ ਜਿੰਨਾ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਣਗੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਫਲਾਣਾ ਬੱਚਾ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸਏਬਲ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੇਠ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਭਾਗੀਦਾਰ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਮੈਨੇਜਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹੇਠਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲਿਫਟ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੰਡਰ ਖਾਂਦੇ ਹੋ - ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਕਿਵੇਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਲਾਇਕ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਖ਼ਤਨਸ਼ੀਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਰੂਪੀ ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਤਖ਼ਤਨਸ਼ੀਨ ਬਣੇਗੇ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਇੰਤਨਾ ਕਰੋ ਜੇ ਨਰ ਤੋਂ ਨਰਾਇਣ ਬਣੋ। ਏਮ ਅਬਜੈਕਟ ਮੁੱਖ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ, ਫਿਰ ਕਿੰਗਡਮ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੈਰਾਇਟੀ ਪਦਵੀ ਹੈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਦਾ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਚਲਾਵੇ ਪਰੰਤੂ ਟਰੱਸਟੀ ਹੋਕੇ ਰਹੋ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਨਾ - ਪ੍ਰਭੂ ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਅਮਾਨਤ ਤੁਸੀਂ ਲੈ ਲਈ। ਅੱਛਾ ਫਿਰ ਰੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਰੋਣ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਮਨੁੱਖ ਕਥਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੇਹਜਿਤ ਰਾਜੇ ਦੀ ਕਥਾ ਵੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਫੀਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲਿਆ। ਉੱਥੇ ਕਦੇ ਕੋਈ ਬਿਮਾਰੀ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਏਵਰਹੇਲਦੀ, ਨਿਰੋਗੀ ਕਾਇਆ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਦੀ ਰਸਮਰੀਵਾਜ ਕਿਵੇਂ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਕੀ ਡਰੈਸ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਵੰਬਰ ਆਦਿ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ- ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਾਰਟ ਸਭ ਬੀਤ ਗਿਆ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਤਨਾ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਦਿਨ- ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਾਰਾ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਭਾਰੀ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਖੁਦ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉੱਪਰ ਬੈਠ ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਹੇਠਾਂ ਤਾਂ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰੀ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਹੁਤ, ਨਿਰਾਕਾਰ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ

ਗੱਲ ਗੁੰਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਹੀ ਟੁੱਟ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਹੀ ਆਕੇ ਸਹਿਜ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਾਇਆ, ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਯੁੱਗ ਫਿਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸਤਿਯੁੱਗ ਦੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸਿਰਫ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਵੇਂ ਸਮਝੋ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਇਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਾ ਆਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਕੌਣ? ਉਹ ਫਾਦਰ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਕਈ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕਹਿਣਗੇ ਸਾਡਾ ਇਹ ਫਾਦਰ, ਟੀਚਰ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਫਾਦਰ ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਂ ਟੀਚਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ (ਬਾਬਾ ਦਾ) ਫਾਦਰ ਟੀਚਰ ਵੀ ਸੀ, ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਫਾਦਰ ਟੀਚਰ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਫਾਦਰ ਟੀਚਰ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਗੋਡਲੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਸਮਝੋ ਤਾਂ ਵੀ ਅਹੇ ਸੋਭਾਗਿਆ। ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨਾ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਿੰਨਾਂ ਮਿੱਠਾ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਮਿੱਠੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਆਸ਼ਿਕ - ਮਸ਼ੂਕ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਕਾਰ ਦੇ ਲਈ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਸ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਫਿਰ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਨਾਲ ਯੋਗ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਬਾਬਾ ਕਿੰਨਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਇਸ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ, ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ - ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਕੀਤੇ ਕਰਤ ਨਾ ਲਾਗੀ ਵਾਰ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਬੈਕੁੰਠ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਏਮ ਅਬਜੈਕਟ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੇ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਨਾ ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜ੍ਹ ਧੋਇ... ਲਕਸ਼ ਸੋਪ ਹੈ ਨਾ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਧੋਬੀ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਕਪੜੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਕਿੰਨਾਂ ਸੁੱਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ (ਦਾਦਾ ਨੂੰ) ਕਦੇ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮਿੱਠਾ ਉਹ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਰਥ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਰੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਡੀ ਤੋਂ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ-

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲ ਰੂਪੀ ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟੀ ਰਹਿ ਕੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸਭਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ ਹੈ। ਮੋਹਜਿਤ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਵੱਛ ਬਨਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਯਾਦ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਫੁੱਲ ਹਾਰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੀ ਚੰਚਲ ਫ੍ਰੀਤੀ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਬਨਾਉਣ ਦੇ ਜਵਾਬਦਾਰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਭਵ: ਜੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣੀਆਂ ਚੰਚਲ ਫ੍ਰੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਫ੍ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਫ੍ਰੀਤੀ ਚੰਚਲ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਫ੍ਰੀਤੀ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਕੰਮ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਤਿ ਚੰਚਲ ਬੱਚਾ ਬਿਜ਼ੀ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਚੰਚਲਤਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬੰਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਜੇਕਰ ਗਿਆਨ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ੀ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਫ੍ਰੀਤੀ ਚੰਚਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਸ੍ਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਫ੍ਰੀਤੀ ਨੂੰ ਬੰਨ ਦਵੇ ਤਾਂ ਚੰਚਲਤਾ ਸਹਿਜ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਅਲਬੇਲਾਪਨ ਦੀ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਬਾ ਦੋਨਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਨਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲ ਕੇ ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਨੰਬਰਵਨ ਟ੍ਰਸਟੀ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ?
- ਉੱਤਰ:- ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ ਨੰਬਰਵਨ ਟ੍ਰਸਟੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁੱਲ ਆਸਕਤੀ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਜੇ ਵੀ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਸਭ ਇਨਸ਼ੇਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਫਲ ਦੂਸਰੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਜੇ ਵੀ ਬਾਪ ਦੇ ਅਰਥ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਇਨਸ਼ੇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਰਿਟਰਨ ਬਾਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਆਪ ਤਾਂ ਸੁੱਖ ਭੋਗਦਾ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਲੋਕੋਂ ਕੀ ਕਰੂੰਗਾ।
- ਗੀਤ:- ਦਰ ਤੇ ਆਏ ਹਾਂ ਕਸਮ ਲੈਕੇ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਸਿਕੀਲੱਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਬੱਚੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਇਹ ਹੈ ਅੰਤਿਮ ਮਰਜੀਵਾ ਜਨਮ। ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਪਰ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਬ੍ਰਹਮਾ ਫਿਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰਾਧੇ ਆਦਿ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਹ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਚਲ ਰਹੇ ਹੋ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਮੱਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਵੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਭੁੱਲ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਭ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਗੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਲੋਕ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਨੂੰ ਫਾਦਰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਿਉਂਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਹੈ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਦੀ ਮੁਖਵੰਸ਼ਾਵਲੀ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਿਰ ਹਥੇਲੀ ਤੇ ਰੱਖ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚਲਣਾ ਪਵੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੱਤ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਉਹ ਆਪ ਮੱਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹੈ। ਉਹ ਜੇ ਮੱਤ ਦੇਣਗੇ, ਜੇ ਕੁਝ ਕਰਨਗੇ ਰਾਈਟ। ਇਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਮੱਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕਰੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨਾਲ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਅਵਗੁਣ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਘਰ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਪੁਰਾਣੇ ਘਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਾਂਗੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਥੋੜੇ ਟਾਈਮ ਦੇ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ।

ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸੈਲਵੇਸ਼ਨ ਆਰਮੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਰੂਹ (ਬਾਪ) ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਹੂਬਹੂ ਡਰਾਮਾ ਪਲੈਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਆਫਿਕ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਜੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਗੁਹੀਏ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਵਾਂ ਕੋਈ ਇਹ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ 35 - 40 ਵਰ੍ਹੇ ਤੋਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੰਭੀਰ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਰੋਜ਼ ਨਵਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਰਾਚੀ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਮੁਰਲੀ ਨਿਕਲਦੀ ਆਈ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਬਾਬਾ ਮੁਰਲੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਾਤ ਨੂੰ 2 ਵਜੇ ਉੱਠਕੇ 10 - 15 ਪੇਜ ਲਿਖਦੇ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਲਿਖਵਾਉਂਦੇ ਸੀ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀਆਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਸਨ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹਨ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਵੱਡੀਆਂ - ਵੱਡੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਬਾਯੋਗ੍ਰਾਫੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਫਿਰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਮੁਰਲੀ ਪੜ੍ਹਕੇ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਵਰਸ਼ਨਸ ਰਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ। ਪਰ ਨਹੀਂ, ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਜੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਹਨ। ਫਿਰ ਇਹ ਦੱਬ ਜਾਣਗੇ ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਨਾ ਸ਼ਾਸਤਰ, ਨਾ ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਇਹ ਜੇ ਕੁਝ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਲਪ ਬਾਦ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਫਿਰ ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣਗੇ। ਗ੍ਰੰਥ ਵੀ ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਹੱਥ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਵੱਡਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਵੱਡਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਕਿੰਨੀ ਲਿਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ - ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਨਸ਼ੇਰੈਂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਥ ਮਨੁੱਖ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਨੇ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਥ। ਈਸ਼ਵਰ ਨੇ ਵੱਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਧਰਮਾਤਮਾ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਥ, ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਰਥ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ

ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਫਲ ਦਿੰਦਾ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ ਅਤੇ ਬੁਰਾ ਫਲ ਮਿਲਦਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੰਨਾ ਇਨਸ਼ੇਰ ਹੋਇਆ। ਜੇ ਜਿਵੇਂ ਦੇ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਫਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਉਲਟਾ ਕੰਮ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਦੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਵੀ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਬਾਕੀ ਹੈ ਮਰਤਬਾ, ਜੋ ਇੰਨਾ ਇਨਸ਼ੇਰ ਕਰੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਟ੍ਰਸਟੀ ਹੈ ਨਾ। ਨੰਬਰਵਨ ਟ੍ਰਸਟੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਦੀ ਆਸਕਿਤ ਜਾਵੇਗੀ, ਕੋਈ ਟ੍ਰਸਟੀ ਤਾਂ ਕਿਸ ਦਾ ਖਾਣਾ ਹੀ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਟ੍ਰਸਟੀ ਹੈ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਰਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨਾਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸੱਚਾ ਟ੍ਰਸਟੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਪ ਸੁੱਖ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਲੈਕਿੰਕ ਬਾਪ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਵਰਸੇ ਵਿੱਚ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਲੈਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਸਭ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਸਾਰਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨਾਲ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਫੁੱਲ ਇਨਸ਼ੇਰ ਕਰ ਲਿੱਤਾ ਹੈ। ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਸਭ ਬਾਪ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸਿੰਧੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਹਾਵਤ ਹੈ - ਹੱਥ ਜਿਸ ਦਾ ਇਵੇਂ (ਦਾਤਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ) ਪਹਿਲਾ ਪੂਰ ਉਹ ਪਹੁੰਚਣਗੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਭ ਇਨਸ਼ੇਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੋ ਮੁੱਠੀ ਚਾਵਲ ਦਿੱਤੇ ਤਾਂ ਮਹਿਲ ਮਿਲ ਗਏ। ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਮਕਾਨ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਕੋਈ ਨੇ ਇੱਕ ਰੁਪਿਆ ਭੋਜਿਆ, ਸਾਡੀ ਇੱਟ ਵੀ ਲੱਗ ਜਾਵੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਮਹਿਲ ਮਿਲਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗਰੀਬ ਹੋ। ਮੈਂ ਹਾਂ ਹੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼। ਗਰੀਬ ਦਾ ਇੱਕ ਰੁਪਿਆ ਤਾਂ ਸਾਹੁਕਾਰ ਦਾ 10 ਹਜ਼ਾਰ। ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਮਰਤਬਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਹੁਕਾਰ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਕੰਨਿਆਵਾਂ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਫ੍ਰੀ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਨ ਵੇਖੋ ਮੰਮਾ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਗਰੀਬ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਸੀ ਫਿਰ ਵੀ ਨੰਬਰਵਨ ਚਲੀ ਗਈ। ਇਸ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਫਿਰ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਲਕਸ਼ਮੀ ਫਿਰ ਨਾਰਾਇਣ। ਕਿੰਨਾ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਖੇਡ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਕੋਈ ਘੱਟ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੈ। ਜਰਾ ਵੀ ਸੰਸ਼ੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਵੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਦਮ - ਕਦਮ ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦੇਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਪੂਰਾ ਸਮਾਚਾਰ ਲਿਖੋ। ਬਾਬਾ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨਗੇ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖਿਆਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ ਇਹ ਬੱਚਾ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਪੂਰਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਮੇਸ਼ੂ ਬਿਲਵੇਡ ਗੇਂਡ ਫਾਦਰਲੀ ਸਟੂਡੈਂਟ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵੀ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਠਹਿਰਿਆ ਨਾ। ਫਸਟ ਪ੍ਰਿੰਸ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ! ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੈ ਬਾਲਕ। ਛੋਟੇਪਨ ਤੋਂ ਬਾਲਕ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਯੁਵਾ, ਫਿਰ ਵਿਧ ਅਵਸਥਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਲਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਮਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵੀ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਰਥ ਡੇ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਵਾਏ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਪਤਾ ਹੋਣ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਨ ਉੱਤਮ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੰਤਾਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੰਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਈਸ਼ਵਰ ਤੋਂ ਜਰੂਰ ਸੂਰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਹੈ ਤੁਹਾਡਾ ਅਤਿ ਦੁਰਲਭ ਅਮੁੱਲ ਜੀਵਨ। ਸਭ ਦਾ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਇਵੇਂ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਉਹ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਜਰੂਰ ਭਗਵਾਨ - ਭਗਵਤੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਭਗਵਾਨ - ਭਗਵਤੀ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਗੇਂਡ ਇਜ਼ ਵਨ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਸਾਕਾਰ ਦੀ ਥੋੜੀ ਮਹਿਮਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਨਿਰਾਕਾਰ ਨੇ ਇਵੇਂ ਬਣਾਇਆ। ਹੁਣ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਰਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਹੋਇਆ। ਬਾਪ ਜਰੂਰ ਸੂਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣਗੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਹੈ ਸੰਗਮ ਦੀ ਗੱਲ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੱਦ ਖੇਡ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਜਨਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਵਿਚਾਰੇ ਮੂੰਝ ਗਏ ਹਨ, ਤੱਦ ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਮਾਸਟਰ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ ਹੋ ਗਏ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਆਨੰਦ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਬਲਿਸ਼ਫੁਲ, ਇਹ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਭਾਰਤ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤੀਰਥ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਪਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਗੁੰਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਉਹ ਇੱਕ ਹੈ। ਅੰਧਾਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਭੋਗ ਫਿਰ ਥੱਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਸਭ ਨੂੰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਪ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਸਾਫ ਗੱਲ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਫਲ ਜਰੂਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੀ ਬੈਕੁੰਠ ਲਿਆਇਆ ਹਾਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੂਰੰਟੀ ਦਾ ਸੇਵੀਨਿਯਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਉਹ ਲੈਣ ਲਈ ਇਵੇਂ ਲਾਇਕ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੂਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਹਥੇਲੀ ਤੇ ਬਹਿਸ਼ਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਅਥਵਾ ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ। ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾਤਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ। ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਬੈਕੁੰਠ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਬਾਬਾ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਚਾਬੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਜਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਜੱਦ ਤੁਸੀਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਵੋਗੇ ਤੱਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਬਹਿਲਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਕਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਬਾਬਾ ਕਲਪ - ਕਲਪ, ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮਯੁਗੇ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਣੀ ਬਣਾਈ ਬਣ ਰਹੀ ਹੁਣ ਕੁਝ ਬਣਨੀ

ਨਾਹੀ.... ਜੇ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਵੇਖੋ। ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਇਨਸ਼ੇਰੈਂਸ ਮੈਗਨੇਟ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਕ ਪਾਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਗਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕੋਡੀ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀਰੋ ਤੁਲਜ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਭ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ, ਕਰਨਕਰਾਵਣਹਾਰ ਹੈ। ਨਿਰਾਕਾਰ, ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਉਹ ਹੈ। ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਕਿਵੇਂ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਓਬੀਡੀਏਂਟ ਸਰਵੈਂਟ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਇਆ, ਉਹ ਸੁੱਖ ਭੋਗ - ਭੋਗ ਕੇ ਹੁਣ ਦੁਖੀ ਹੋਏ ਹਨ। ਸੁੱਖ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁੱਖ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ, ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਅਰੇ ਇੰਨੇ ਢੇਰ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਸਭ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ। ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਆਕੇ ਸਹਿਜ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਇਆ ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣਾ ਚੇਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ (ਸੱਪ ਦਾ ਮਿਸਾਲ) ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਸੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ - ਰਹਿੰਦੇ ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਤਿੱਖੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵਿੱਚ 2-3 ਦਿਨ ਤੱਕ ਸੰਨਾਟਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆਂ ਦਾ ਭਰਮ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਹਰ ਸੀਨ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਣੀ ਬਣਾਈ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਉਣਾ ਹੈ।

2. ਬਾਪ ਇਨਸ਼ੇਰੈਂਸ ਮੈਗਨੇਟ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਬਾਪ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਕਰ ਆਪਣਾ ਭਵਿੱਖ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਪੂਰਾ ਸਮਾਚਾਰ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਘੱਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਰਵ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯਥਾਰਥ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਭਵ:
ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਤਨੀ ਉਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਜੱਦ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਨਿਰਵਾਣ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋ ਵਾਣੀ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੇ ਤਾਂ ਸ਼ਬਦ ਘੱਟ ਪਰ ਯਥਾਰਥ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਰਹਿੰਸ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਅਰਥ ਵਾਣੀ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਰਵ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕੋਗੇ, ਵਿਸਤਾਰ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਦਿਲ ਤੋਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿਣਾ ਮਤਲਬ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਨਾ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰੀਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਜੇ ਆਪਣੇ ਦੈਵੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ ਦੇ ਹੋਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਹੜੇ ਅੱਖਰ ਘੁੰਮਦੇ ਰਹਿਣਗੇ?
- ਉੱਤਰ:- ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੋਗੇ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੈਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਅੱਖਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਘੁੰਮਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਏਗਾ ਸਾਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਾਡਾ ਖਾਣ - ਪਾਣ ਸੁੱਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:- ਭੋਲੇਨਾਥ ਸੇ ਨਿਰਾਲਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਭੋਲੇਨਾਥ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਸ ਤੋਂ? ਭੋਲੇਨਾਥ ਕੋਲੋਂ। ਭੋਲੇਨਾਥ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਸ਼ਿਵ ਹੈ। ਭੋਲੇਨਾਥ ਦੇ ਬੱਚੇ ਮਤਲਬ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਬੱਚੇ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਸੁਣ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ ਹੋ। ਬੱਚੇ ਟੋਪ ਤੇ ਵੀ ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਯਾਨੀ ਪਰਮ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਦੈਵ ਫਾਦਰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੌਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਫਾਦਰ ਹਨ? ਆਤਮਾ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਬਾਪ ਹਨ। ਇੱਕ ਸਾਕਾਰ, ਇੱਕ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਉਹ ਪਰਮਪਿਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਮਝਾਉਣੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਹ ਪੁੱਛ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਗੋਡ ਫਾਦਰ, ਉਹ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਦੇ ਲਈ ਜਾਂ ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਦੇ ਲਈ? ਲੇਕਿਕ ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਕਹਾਂਗੇ? ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਅੱਖਰ ਵੀ ਹੈ ਪਰਮਪਿਤਾ, ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ, ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਂ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਬਾਪ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਗੋਡ ਫਾਦਰ, ਅੱਖਰ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਉਹ ਸਾਡਾ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਹੈ। ਲੇਕਿਕ ਫਾਦਰ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਫਾਦਰਸ ਹਨ? ਇੱਕ ਹੈ ਲੇਕਿਕ, ਦੂਜਾ ਹੈ ਪਾਰਲੇਕਿਕ। ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੱਡਾ ਕੌਣ? ਜਰੂਰ ਕਹਾਂਗੇ ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਫਾਦਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ - ਸਭ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ। ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਹੈ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲੇ ਵਿਪਰੀਤ ਬੁੱਧੀ। ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਹੁਣ ਸਮੇਂ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੁਣ ਲੱਗਣੀ ਹੈ। ਐਰੇਪਲੇਨ, ਟੈਂਕਸ ਆਦਿ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਭ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੋ ਚਾਹੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਧਾਰ ਤੇ ਵੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਪਲੇਨ, ਬਾਰੂਦ ਆਦਿ ਇਹ ਸਭ ਖਰੀਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬੜੀਆਂ ਮਹਿੰਗੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਾਲੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਫਿਰ ਵੇਚਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਥੋੜੀ ਹੀ ਐਰੇਪਲੇਨ ਆਦਿ ਵੇਚਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਆਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਜੋ ਚੀਜ਼ ਖਰੀਦ ਕਰਨਗੇ ਸੇ ਜਰੂਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਗੇ। ਸੁੱਟਣ ਦੇ ਲਈ ਥੋੜੀ ਲੈਣਗੇ। ਉਹ ਹੈ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲੇ ਵਿਪਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਯਾਦਵ ਸੰਪਰਦਾਏ, ਜੋ ਯੂਰੋਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਆ ਗਏ। ਭਾਰਤ ਤਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੰਡ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਾਪ ਦਾ ਬਰਥ ਪਲੇਸ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਉਦੋਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਮ ਉੱਥੇ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਕਦੀ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹਨ ਜਦਕਿ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰੀਆਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੈ ਯੂਰੋਪਵਾਸੀ ਯਾਦਵ ਸੰਪਰਦਾਏ ਜੋ ਸਤਿਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਬੋਧੀ, ਨਾ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲੇ ਵਿਪਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲੇ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ। 84 ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਆਤਮਾ, ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲਿੱਤੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਭ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਦੀ ਕਿਆਮਤ ਦਾ ਸਮੇਂ ਅਰਥਾਤ ਮੌਤ ਦਾ ਸਮੇਂ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦਵਾਂ ਦੀ ਵੀ ਈਸ਼ਵਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲੇ ਵਿਪਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਰਚਨਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਭਰਾ ਨੂੰ ਭਰਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਥੋੜੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲੇ ਵਿਪਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੇ ਤੀਵਰ ਪ੍ਰੀਤ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਤੋਂ 21 ਜਨਮ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਬਾਬਾ ਹੀ ਸੱਤ ਦਸਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਜੱਦ ਨਵਾਂ ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਨਵੇਂ ਮਕਾਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪੁਰਾਣਾ ਮਕਾਨ ਟੁੱਟ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਦਿਲ ਤੋੜਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਖਰਾਬ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿੰਨੇ ਹੰਗਾਮੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਬਸ ਹੁਣ ਇਹ ਖਲਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਿਲੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਾਂ ਬਾਪ ਮਿਤ੍ਰ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਫਿਰ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਸਨਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੀਰ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਨਿਕਲ ਆਈ। ਗੰਗਾ ਜਲ ਮੁੱਖ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਥੋੜਾ ਵੀ ਗੰਗਾ ਜਲ ਮਿਲਨ ਨਾਲ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਪਾ ਲੈਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਥੇ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਥੋੜਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫਲ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਸੁਣਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਣ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋ ਕਿ ਭੋਗ ਦੇ ਦਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਉਹ ਤਾਂ ਮਿੱਠਾ ਪਾਣੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦੀ ਗੱਲ। ਗਿਆਨ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਕੋਣ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤਾਂ ਲੈ ਨਾ ਸਕਣ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਉਹ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਭੋਗ ਪਤਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਫਿਰ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫੱਸ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਸਤਿਯੁੱਗ ਸੀ ਦੈਵੀ ਰਾਜ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਸੁਰਜਵੰਸ਼ੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲੇ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਵਿਜਯੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵਿਜਯ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਜੇ ਹੁਣ ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਸੇ ਫਿਰ ਬਦਲਕੇ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਕਾਰੀ ਸੰਬੰਧ, ਇਸ ਦੇ ਬੰਧਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਕਾਰੀ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਵਿਕਾਰੀ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਗੇ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਹੀ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਸੰਬੰਧ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਸੂਰੀ ਬੰਧਨ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਸਾਡੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਨ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਜਿੰਨਾ ਜੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਸਮਝਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਗੇ। ਜੇ ਜਾਸਤੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਨ, ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਰਵਿਸ ਘੱਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਦਵੀ ਵੀ ਘੱਟ ਪਾਉਣਗੇ। ਪਤਿਤ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਏ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਜੇ ਦੈਵੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਅੱਖਰ ਗੁੰਜਣਗੇ, ਸਮਝਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਠੀਕ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਭੋਜਨ ਵੀ ਸੁੱਧ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਇੱਥੇ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ, ਸ੍ਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇਵਤੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੋਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾਕਿ ਸਿਗਰੇਟ ਆਦਿ ਦਾ ਭੋਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਸਿਗਰੇਟ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਦੈਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਗਰੇਟ ਪੀਣਗੇ ਜਾਂ ਲਹੁਸਨ ਪਿਆਜ਼ ਆਦਿ ਖਾਉਗੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਡਿੱਗ ਜਾਵੇਗੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਛੱਡਣ ਨਾਲ ਤਬੀਯਤ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਆਦਤਾਂ ਸਭ ਛੱਡ ਦਵੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਦਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਿਗਰੇਟ ਦੀ ਆਦਤ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਣੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਦੀ ਵੀ ਇਹ ਭੋਗ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗਾ ਇੱਥੇ ਹੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਛੀ - ਛੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਾਂਦੇ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਬਦਬੂ ਆਉਂਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਸਿਗਰੇਟ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਤੋਂ ਹੀ ਬਾਸ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ, ਵੈਸ਼ਨਵ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਮਤਲਬ ਦੈਵੀ ਸੰਤਾਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੰਤਾਨ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਸਰਵੋਤਮ ਜਨਮ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਤਮ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉੱਤਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਮਿਸ਼ਨਰੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਆਪਣੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਨਵਰਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮਿਸ਼ਨਰੀ। ਤੁਸੀਂ ਸੂਦਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਕਨਵਰਟ ਹੋ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਕਨਵਰਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੂਦ੍ਰ ਤੋਂ ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮੇਰੇ ਹੋ ਫਿਰ ਜਾਕੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣੋਗੇ। ਗਰਭ ਤੋਂ ਜਨਮ ਮਿਲੇਗਾ।

ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਧਰਮ ਦਾ ਬੱਚਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਧਰਮਾਤਮਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੋਂ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੇ ਉੱਚ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਦੈਵੀਗੁਣ ਹਨ। ਜੱਦ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਹੈ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਨਵਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁੱਗ ਵਿੱਚ 5 ਤਤ੍ਵ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਸੂਦ੍ਰ ਵਰਨ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਰਨ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ ਫਿਰ ਦੈਵੀ ਵਰਨ ਵਿੱਚ ਆਉਗੇ। 84 ਜਨਮ ਲਵੋਗੇ ਨਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਰਨ ਨੂੰ ਗੁੰਮ

ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸੂਦ੍ਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾਏ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ ਚੋਟੀ। ਬਾਜ਼ੇਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ, ਸ਼ਤ੍ਰੀ... ਫਿਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇਗੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਚੱਕਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਹੁਣ ਹੈ ਫਿਰ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਉੱਥੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਖੀ ਰਹੋਗੇ, 21 ਜਨਮ ਨੰਬਰਵਾਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਕੋਈ ਰਜਾਈ ਘਰਾਣੇ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ। ਰਜਾਈ ਘਰਾਣੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਬਹੁਤ ਹਨ ਫਿਰ ਕਲਾਵਾਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਤੁਹਾਡੇ ਹੁਣ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕੋਈ ਨੇ 84 ਜਨਮ, 80, 50 ਜਾਂ 60 ਜਨਮ ਵੀ ਲਿੱਤੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਸੁੱਖ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਉੱਚ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੇ ਪੂਜਯ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਸਤਿਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪੂਜਦੇ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਪੂਜਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਹੀ ਪੂਜਯ ਫਿਰ ਕਲਾਵਾਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪੂਜਯ ਤੋਂ ਫਿਰ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਾਂ। ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਸਾਰੇ ਵਿਭਚਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਪੰਜ ਤੱਤਵਾਂ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਬੈਠ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭੂਤ ਪੂਜਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ 5 ਭੂਤ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ ਭੂਤ ਫਿਰ ਕਾਮ - ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਭੂਤ। ਭੂਤ ਸੰਪਰਦਾਏ ਕਹੇ ਅਤੇ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਕਹੇ, ਗੱਲ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਫਿਰ ਦੈਵੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਭੂਤਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਵਾ ਕੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਨੇ ਵੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਈ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਇਆ। ਉਹ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਲਈ ਜੇ ਵੀ ਛੀ - ਛੀ ਆਦਤਾਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਸੂਦਰਾਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਕਨਵਰਟ ਕਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਰਾਬ, ਸਿਗਰੇਟ ਜਾਂ ਜੇ ਵੀ ਗੰਦੀ ਆਦਤਾਂ ਹਨ ਉਹ ਕੱਢ ਦੇਣੀਆਂ ਹਨ।

2. ਇਸ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੱਚੀ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣਾ ਮਕਾਨ ਟੁੱਟਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਦਿਲ ਕੱਢ ਨਵੇਂ ਨਾਲ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਫ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਫ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਤੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮਰਥਵਾਨ ਭਵ:
ਪ੍ਰਫ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਫ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਜਾਂ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਫ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਾ ਦੇ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ - ਇਵੇਂ ਉੱਚੀ ਫ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਫ੍ਰਿਤੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਫ੍ਰਿਤੀ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ ਤਾਂ ਚੰਚਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਵੇਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਫ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗਤੀ - ਸਦਗਤੀ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਹੀ ਪਾ ਲੈਣਗੇ। ਫਿਰ ਸਭ ਕਮਪਲੇਨ ਕਮਪਲੀਟ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜੇਕਰ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਸਵਪਨ ਮਾਤਰ ਵੀ ਹਿਲਾਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਾ ਦਾ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਕੱਚਾ ਹੈ।

ਉਦਾਸੀ ਆਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ - ਛੋਟੀ - ਮੋਟੀ ਅਵਗਿਆਵਾਂ

ਅੱਜ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੱਡੇ ਤੇ ਵੱਡਾ ਬਾਪ, ਉੱਚੇ ਤੇ ਉੱਚੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਕੋਈ ਸਦਾ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹਨ, ਸਦਾ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅੰਤਰ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਵੱਖ - ਵੱਖ, ਭਿੰਨ - ਭਿੰਨ ਆਗਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਸਦਾ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਹਰ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਾ ਸਹਿਜ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਖੁਦ ਨੂੰ ਹਰ ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ ਅਤੇ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਮਾਣ ਚੱਲਦੇ ਅਤੇ ਜੋ ਸਮ੍ਰਿਤੀ - ਸਵਰੂਪ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਲਿਆਉਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਕਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਣ ਚਲਦੇ ਅਤੇ ਕਦੀ ਚੱਲਣ ਦੇ ਬਾਦ ਆਗਿਆ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ - ਸਵਰੂਪ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪ੍ਰਤਿਕ੍ਸ਼ ਫਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪ੍ਰਤਿਕ੍ਸ਼ ਫਲ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਮ ਦੇ ਬਾਦ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਿਜ਼ਲਟ ਕਿਉਂ ਹੋਈ। ਕਰਮ ਦੇ ਬਾਦ ਚੈਕ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜੇ ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਾ ਚੱਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜੋ ਪ੍ਰਤਿਕ੍ਸ਼ ਫਲ ਅਨੁਭਵ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਵਰੂਪ ਨਹੀਂ ਹਨ ਪਰ ਕਰਮ ਦੇ ਫਲ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ। ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ - ਸਹਿਜ, ਖੁਦ ਸਮ੍ਰਿਤੀ - ਸਵਰੂਪ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ। ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਨੰਬਰ ਹੈ - ਕਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਕਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਕਦੀ ਕਰਮ ਦੇ ਬਾਦ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ। ਤੀਸਰੇ ਨੰਬਰ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਛੱਡ ਦੇਵੋ। ਦੋ ਮਾਲਾਵਾਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਛੋਟੀ ਮਾਲਾ ਹੈ, ਦੂਸਰੀ ਵੱਡੀ ਮਾਲਾ ਹੈ। ਤੀਸਰਿਆਂ ਦੀ ਤਾਂ ਮਾਲਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਦੋ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

‘ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨੰਬਰਵਾਰ’ ਸਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਤੋਂ ਰਾਤ ਤੱਕ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਦੀ ਦਿਨਚਰਿਆ ਦੇ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਮਾਣ ਚੱਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਪਰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫਲ ਬਾਪ ਦੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬੱਚੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਨਾਲ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਰ ਕਰਮ ਫਲਦਾਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਮ ਬੀਜ ਹੈ ਅਤੇ ਬੀਜ ਤੋਂ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਫਲ ਹੈ। ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਹਰ ਕਰਮ ਰੂਪੀ ਬੀਜ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਰ ਕਰਮ ਦਾ ਫਲ ਮਤਲਬ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ, ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਮ ਦੇ ਰਿਜ਼ਲਟ ਨਾਲ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ - ਸੰਪਰਕ ਨਾਲ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਖੁਦ ਅਤੇ ਸਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਕਈ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮ ਨਾਲ ਖੁਦ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਵਿਧੀ - ਪੂਰਵਕ ਕਰਮ ਕੀਤਾ ਪਰ ਕਿੱਤੇ ਸਫਲਤਾ ਰੂਪੀ ਫਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਖੁਦ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਫਿਰ ਖੁਦ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਪਰ ਸੰਬੰਧ - ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇਗਾ।

ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕਈ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਵਾਰਾ ਕਦੀ - ਕਦੀ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸੋਚੋਗੇ ਅਜਿਹਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ। ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਕਈ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਨਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਿਸ ਅੰਡਰਸਟੈਂਡ (ਗ਼ਲਤਫਹਿਮੀ) ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੂਸਰੀ ਗੱਲ - ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵੱਡਿਆਂ ਤੋਂ ਚਾਹਨਾ, ਇੱਛਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਛਾ ਜਦੋਂ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਤੀਸਰੀ ਗੱਲ - ਕਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਸੰਸਕਾਰ - ਸਵਭਾਵ ਅਤੇ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੀ ਜੋ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਵਾਰਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਨਾ ਮਿਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਕਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕੋਲੋਂ ਕੋਈ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ। ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੈਜ਼ੋਰਿਟੀ 95 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਗੇ। 5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਗੇ। ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬੱਚੇ ਮੈਜ਼ੋਰਿਟੀ ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਰੂਪਾਂ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਅਨੁਭਵ ਕਰਣਗੇ ਅਤੇ ਸਦਾ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕਰਮ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਰ ਕਰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕਰਮ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ, ਮਨ ਨੂੰ ਵਿਚਲਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸੈਕਿੰਡ ਨੰਬਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰਮ

ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਕਈ ਵਾਰ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੰਕਲਪ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ - ਮਨ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਨੰਬਰਵਨ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਦੀ ਮਨ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ, ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਮਾਣ ਚੱਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਦਾ ਹਲਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਮ ਦੇ ਬੰਧਨ ਦਾ ਬੋਝ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਹੈ ਕਰਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ, ਦੂਜਾ ਹੈ ਕਰਮ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਸ਼ ਕਰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਨ ਆਤਮਾ ਕਰਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਲਕੀ ਹੈ ਨੰਬਰਵਨ ਆਤਮਾ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਵਾਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਰ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇ ਫਲਸਰੂਪ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਆਂਤਰਿਕ ਵਿਲਪਾਵਰ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇਗੀ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇਗੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭਰਪੂਰ ਅਰਥਾਤ ਸੰਪੰਨ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇਗੀ।

ਕਦੀ - ਕਦੀ ਕਈ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦਾ ਹਾਲਚਾਲ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਨਾ ਮਾਲੂਮ ਕਿਉਂ “ਅੱਜ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਖਾਲੀ - ਖਾਲੀ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ” ਕੋਈ ਗੱਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਪਰ ਸੰਪੰਨਤਾ ਅਤੇ ਸੁੱਖ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਉਲਟਾ ਕੰਮ ਜਾਂ ਕੋਈ ਛੋਟੀ - ਮੋਟੀ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਅਣਜਾਣ ਅਤੇ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮੇਂ ਆਗਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਵਗਿਆ ਦਾ ਬੋਝ ਕਿਸੀ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਕੜੇ ਸੰਸਕਾਰ, ਸ੍ਰਭਾਵ ਕਦੀ - ਕਦੀ ਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮੇਂ ਦੀ, ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅਵਗਿਆਵਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਕਦੀ - ਕਦੀ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਪਿਛਲੇ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ, ਇਹ ਹੈ ਵਰਤਮਾਨ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿਸਾਬ - ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਜਨਮ ਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਦਾ, ਲਗਨ ਦੀ ਅਗਨੀ - ਸਵਰੂਪ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਬਿਨਾ ਭਸਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਗਨੀ - ਸਵਰੂਪ ਸਥਿਤੀ ਮਤਲਬ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਯਾਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਬੀਜਰੂਪ, ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ, ਮਾਈਟ ਹਾਊਸ ਸਥਿਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਭਸਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਰਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹਿਸਾਬ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਹੋਇਆ! ਕਦੀ ਮਨ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ - ਯਾਦ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਦੀ ਉਦਾਸੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਵਾਰਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ, ਦੂਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਬਿਨਾ ਖੁਸ਼ੀ, ਬਿਨਾ ਆਨੰਦ ਦੇ ਸੰਨਾਟੇ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਉਹ ਬਿਨਾ ਰਸ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਦਿਲ ਕਰੇਗਾ - ਕਿੱਥੇ ਇਕਲੇ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਈਏ, ਬੈਠ ਜਾਈਏ। ਇਹ ਸਭ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਹਨ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਅਵਗਿਆ ਦੀਆਂ। ਕਰਮ ਦਾ ਬੋਝ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ।

ਅਵਗਿਆ ਇੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਅਵਗਿਆਵਾਂ ਵੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ - ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਵਿਧੀਪੂਰਵਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਤਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਕਹਾਂਗੇ? ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਵਗਿਆ? ਹਰ ਕਰਮ ਕਰਮਯੋਗੀ ਬਣਕੇ ਕਰੇ, ਨਿਮਿਤ ਭਾਵ ਨਾਲ ਕਰੇ... ਨਿਰਮਾਣ ਬਣਕੇ ਕਰੇ - ਇਹ ਅਗਿਆਵਾਂ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਲਿਸਟ ਹੈ ਪਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੀ ਰੀਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਵ੍ਰਿਤੀ ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਅਗਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਆਗਿਆ ਵਿਧੀਪੂਰਵਕ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਛੋਟੀ - ਮੋਟੀ ਅਵਗਿਆਵਾਂ। ਇਹ ਖਾਤਾ ਜੋ ਜਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਆਪਣੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚੇਗਾ ਨਾ, ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜੱਦ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, ਠੀਕ ਚਲ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਭ ਕਹਿਣਗੇ - ਹਾਂ। ਅਤੇ ਜਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਉਤਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਸੋਚਦੇ ਹਨ। ਇਤਨੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹੁੰਦੇ ਫਿਰ ਵੀ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਤਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਾਰਨ? ਪਿਛਲੇ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਬੋਝ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਬਣਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਦੀ ਬੋਝ ਥੱਲੇ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਸੰਪੰਨ ਸ਼ਾਂਤ ਸਥਿਤੀ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੀ ਲਿਫਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਕਿਸ ਸਮੇਂ ਸਹਿਜ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਸ ਸਮੇਂ ਮਿਹਨਤ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਨ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੁਣੀਆਂ। ਬਾਕੀ ਨੰਬਰ ਟੂ ਕੌਣ ਹੋਇਆ? ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ, ਉਹ ਨੰਬਰ ਟੂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ ਮਾਲਾ ਦੇ ਹੋ ਗਏ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੀ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ ਨਾ? ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰ ਕਦਮ ਦੀ ਆਗਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਉਸੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਚਲਣਾ ਸਹਿਜ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋਇਆ? ਆਗਿਆ ਹੀ ਬਾਪ ਦੇ ਕਦਮ ਹਨ। ਤਾਂ ਕਦਮ ਤੇ ਕਦਮ ਰੱਖਣਾ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਉਵੇਂ ਵੀ ਸਾਰੀਆਂ ਸੱਚੀਆਂ ਸਿਤਾਵਾਂ ਹੋ, ਸਜਨੀਆਂ ਹੋ। ਤਾਂ ਸਜਨੀਆਂ ਕਦਮ ਤੇ ਕਦਮ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ? ਇਹ ਵਿਧੀ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕੀ ਹੋਇਆ! ਬੱਚੇ ਦੇ ਨਾਤੇ ਤੋਂ ਵੀ ਵੇਖੋ - ਬੱਚੇ ਅਰਥਾਤ ਜੋ ਬਾਪ ਦੇ ਫੁਲਸਟਾਪ (ਪਦ - ਚਿਨ੍ਹ) ਤੇ ਚੱਲੇ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਇਵੇਂ ਕੀਤਾ। ਬਾਪ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕਰਨਾ - ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨੰਬਰਵਨ ਆਗਿਆਕਾਰੀ। ਤਾਂ ਚੈਕ ਕਰੋ ਅਤੇ ਚੋਜ ਕਰੋ। ਅੱਛਾ!

ਚਾਰੋ ਪਾਸੇ ਦੇ ਸਰਵ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ, ਸਫਲਤਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ,

ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਦਮ ਤੇ ਕਦਮ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਅਵਿਅਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮਧੁਰ ਮੁਲਾਕਾਤ

1. ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਕੀ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ? ਜਿੱਥੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ ਨਾ। ਜੇਕਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਭੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਦੇਵੀ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ 'ਜੈ ਮਾਤਾ - ਜੈ ਮਾਤਾ' ਕਹਿੰਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਯਾਦ ਆਵੇਗੀ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਦੋ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਦਿਲਾਉਣਗੇ 'ਜੈ ਮਾਤਾ' ਯਾਦ ਕਰੇ, ਘਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇ, ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇ। ਤਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਆਪਣਾ ਘਰ ਪਰਮਧਾਮ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ? ਉੱਥੇ ਹੀ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਘਰ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਸ੍ਵਰਗ - ਦੋਨੋਂ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ? ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਨਾ? ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ - ਇੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਿਆਰੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੰਨਾ ਨਿਆਰੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਤਾਂ ਚੈਕ ਕਰੋ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪੂਰੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫੱਸ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ? ਕਮਲ - ਪੁਸ਼ਪ ਕੀਚੜ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕੀਚੜ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਰਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਮੋਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੋਹ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਥੋੜਾ ਦੇਤਰੇ - ਪੇਤਰੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਫਿਰ ਮੋਹ ਹੋਵੇਗਾ? ਜੇਕਰ ਉਹ ਥੋੜਾ ਰੋਏ ਤਾਂ ਆਪ ਦਾ ਮਨ ਵੀ ਥੋੜਾ ਰੋਏਗਾ? ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮੋਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਦਾ ਦੁੱਖ ਵੀ ਆਪਣਾ ਦੁੱਖ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ - ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਖਾਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਪ ਨੂੰ ਵੀ ਮਨ ਦਾ ਬੁਖਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਮੋਹ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਪੇਪਰ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕਦੀ ਪੇਤਰੇ ਬਿਮਾਰ ਹੋਣਗੇ, ਕਦੀ ਦੇਤਰੇ। ਕਦੀ ਧਨ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਆਵੇਗੀ, ਕਦੀ ਆਪਣੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਆਵੇਗੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਹੀ। ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਆਰੇ ਰਹੋ, ਮੋਹ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਵੋ - ਇਵੇਂ ਨਿਰਮੋਹੀ ਹੋ? ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੰਬੰਧ ਨਾਲ ਮੋਹ ਅਤੇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਮੋਹ। ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਨਿਮਿਤ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਹੈ ਪਰ ਇਵੇਂ ਲੱਗੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਜੇ ਨਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਯਾਦ ਆਵੇ, ਨਾ ਯਾਦ ਨਾ ਅਭਿਆਸ ਹੋਵੇ... ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਮੋਹ। ਤਾਂ ਮੋਹ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ! ਜਿੰਨਾ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਹੋਵੇਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ - ਸਵਰੂਪ ਹੋਵੇਗੇ।

ਕੁਮਾਰਾਂ ਨਾਲ - ਕਮਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੁਮਾਰ ਹੋ ਨਾ? ਕੀ ਕਮਾਲ ਦਿਖਾਉਣਗੇ? ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਉਮੰਗ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਵਿਧੀ ਕੀ ਹੈ? ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਯੂਥ ਦੇ ਵੱਲ ਸਭ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਯੂਥ ਆਪਣੇ ਮਨਸਾ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ, ਬੋਲ ਤੋਂ, ਚਲਣ ਤੋਂ ਇਵੇਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਣ ਜੇ ਉਹ ਸਮਝਣ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਜਿਸਮਾਨੀ ਯੂਥ ਦੀ ਚਲਣ ਅਤੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਜੋਸ਼ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਵੇਖਕੇ ਹੀ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਯੂਥ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਆਪ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਚਲਨ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੋਵੇ - ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਮਾਲ ਕਰਨਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਫ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਉਣ। ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਲਣ ਤੋਂ, ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਿੰਸਕ ਫ੍ਰਿਤੀ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਅਨੁਭਵ ਹੋਣ। ਇਵੇਂ ਕਮਾਲ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਓ। ਕੋਈ ਵੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਆਪ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਉਪਰ ਸਭ ਦਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਜਾਵੇ - ਅਜਿਹੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਣ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਤਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਪਰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਨਿਆਰੀ ਗੱਲ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਓ। ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਤਾਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਵੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਨਿਮਿਤ ਭੈਣਾਂ ਵੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਆਪ ਨਵੀਨਤਾ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਓ ਜੇ ਗਰਵਮੈਂਟ ਦਾ ਵੀ ਅਟੈਸ਼ਨ ਜਾਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਸੂਰਜ ਉਦਯ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪੇ ਹੀ ਅਟੈਸ਼ਨ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ - ਰੇਸ਼ਨੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ! ਇਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲ ਅਟੈਸ਼ਨ ਜਾਵੇ। ਸਮਝਿਆ?

ਵਰਦਾਨ:- ਥੱਕੀਆਂ ਅਤੇ ਤੜਪਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਖੁਦਾਈ ਖ਼ਿਦਮਤਗਾਰ ਭਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਆਸ਼ਾ ਹੈ - ਨਿਰਵਾਣ ਜਾਂ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਅਨੇਕ ਜਨਮਾਂ ਤੋਂ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸਾਧਨਾ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਥੱਕ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਹਰ ਇੱਕ ਸਿੱਧੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਸਾਧਨਾ। ਸਿੱਧੀ ਮਤਲਬ ਸਦਗਤੀ - ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਤੜਫਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ, ਥੱਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਪਿਆਸੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪਿਆਸ ਬੁਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਸਾਇਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੇਕੰਡ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਦਵੇ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਖੁਦਾਈ ਖ਼ਿਦਮਤਗਾਰ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੰਸਕਾਰ ਹੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਚੋਰ ਗੇਟ ਹੈ, ਹੁਣ ਇਹ ਗੇਟ ਬੰਦ ਕਰੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਦਾ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਮਿੱਠੀਆਂ - ਮਿੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜੀ ਨਾਲੇਜ ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:- ਡਰਾਮਾ ਦੀ। ਜੇ ਕੁਝ ਬੀਤਿਆ, ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਭਾਵੀ। ਜਰਾ ਵੀ ਸਤਿਥੀ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਏ। ਭਾਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਵੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇ, ਅਰਥਕਵੇਕ ਆ ਜਾਏ, ਧੰਦੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਘਾਟਾ ਪੈ ਜਾਏ ਪਰ ਜਰਾ ਵੀ ਸੰਸ਼ੇ ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਹਾਵੀਰ। ਜੇਕਰ ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਯਥਾਰਥ ਨਾਲੇਜ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅੱਥਰੂ ਬਹਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ।
- ਗੀਤ:- ਓਮ ਨਮੋ ਸ਼ਿਵਾਏ..

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਹੁਣ ਅੰਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਆਦਿ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਇਹ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਕੌਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ। ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੈ ਹੋਰ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਇਹ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਿਕਾਰੀ ਨੂੰ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਆਏ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੁੱਖ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਹਾਂ, ਪਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਬੈਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਪਤਿਤਪਣਾ ਛੱਡਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ। ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ। ਬਾਕੀ ਜੇ ਗੁਰੂ ਲੋਕ ਹਨ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਪਾਵਨ ਵੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਦੇ ਲਈ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੇ ਗਿਆਨ ਵਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤਿੱਖੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਹਾਵੀਰਪਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਏਗਾ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ। ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਠ ਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉਹ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਹੈ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਾਮ ਸਿਮਰ ਪ੍ਰਭਾਤ ਮੇਰੇ ਮਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬੜਾ ਮਜ਼ਾ ਆਏਗਾ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਇਹ ਹੀ ਖਿਆਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਈਏ? ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਦਾ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਬੜਾ ਸੁੱਧ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਗੋਰਖਧੰਧਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਰਾਤ ਨੂੰ 12 ਵਜੇ ਤੱਕ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰੀ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਧੂ - ਸੰਤ, ਭਗਤ ਆਦਿ ਸਭ ਭਗਤੀ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਤ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਯਾਦ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਧੰਧੇ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਰਹਿਣ, ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਜਿਸ ਦੇਵਤਾ ਦਾ ਪੁਜਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਿਲਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਿਵ ਤੇ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਸ਼ੀ ਕਲਵਟ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਖੂਹ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਉੱਪਰ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਬਲੀ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਦੀ ਬਲੀ। ਉਹ ਵੀ ਮੁਸਕਿਲ, ਇਹ ਵੀ ਮੁਸਕਿਲ। ਇਹ ਵੀ ਮੁਸਕਿਲ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਜਿਵੇਂ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਘਾਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਸੇ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ, ਜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿਣਾ - ਇਹ ਵੱਡੇ ਤੇ ਵੱਡੀ ਝੂਠ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹਾਂ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ, ਸੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਜੇ ਹੋਣਾ ਹੈ ਸੇ ਹੋਵੇਗਾ ਹੀ। ਸਮਝੋ ਅਰਥਕਵੇਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਛੱਤ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਹਿਣਗੇ ਭਾਵੀ, ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਰਾ ਵੀ ਹਿਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਡਰਾਮਾ ਤੇ ਪੱਕਾ ਖੜਾ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਮਹਾਵੀਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਆਦਿ ਤਾਂ ਫੇਰ ਦੇ ਫੇਰ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਇੰਝ ਹੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਜੇ ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਉਹ ਦੇਹ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਅੱਥਰੂ ਬਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਦੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੱਚੀ ਪ੍ਰੀਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਸੀ, ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਇਸ

ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਲ ਉਹ ਪਦਵੀ ਪਾਈ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਮਾਲੂਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ - ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੋਰ ਸੰਗ ਤੇੜ ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਨਾਲ ਜੋੜੋ। ਇਹ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਘੇਰ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਬਿਨਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕੋਗੇ। ਸਰਜਨ ਬਣ ਆਪਣੇ ਰੋਗ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿੰਨੀ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ? ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭਾਤ ਦਾ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਰਾਤ ਨੂੰ 12 ਵਜੇ ਤੱਕ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਟਾਈਮ ਹੀ ਗੰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਖਰਾਬ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਜੇ ਤੱਕ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੇ ਬਾਦ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਚੰਗਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਆਪਣਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸਹਿਜ ਰਾਜਯੋਗ, ਭਾਵੇਂ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਬੈਠੋ। ਬਾਬਾ ਆਪਣਾ ਅਨੁਭਵ ਵੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਕਿਵੇਂ ਵੰਡਰਫੁਲ ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਹੈ! ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਆਕੇ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ! ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋ! ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਖਿਆਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਉਣ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਪਾਰ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਨਈਆ ਪਾਰ ਕਰੀਏ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਪੁਕਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਨਾ ਬਣੋ। ਪਤਿਤ ਹੋਕੇ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਅਸੁੱਖ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਤਾਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ, ਬੰਬੇ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਆਕੇ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਸੀ। ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਸੁਰ ਆਕੇ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਬੈਠਦੇ ਸੀ। ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸੁਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਖਰਾਬ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਜਾ ਬਹੁਤ ਕੜੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣਾ ਘਾਟਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਰਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਝੂਠ ਵੀ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫੇਰਨ ਲਿਖ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਇਹ ਭੁੱਲ ਹੋਈ ਹੈ, ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ। ਆਪਣਾ ਪਾਪ ਲਿਖ ਦੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਰਸਾਤਲ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕੁਝ ਲੈਣ ਲਈ ਹੋਰ ਹੀ ਕੰਨ ਕਟਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਸੁਰ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਵੀ ਹਨ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛੱਡ ਵਿਸ਼ ਪੀਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਵੀ ਘਾਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਣੀਆਂ ਵੀ ਸਭ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮਹਾਰਥੀ, ਘੁੜਸਵਾਰ, ਪਿਆਦੇ ਸਭ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਥਾਹ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਕੀ। ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬਾਬਾ ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਡੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੰਭਾਲੋ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਣ ਗਏ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਪਤਿਤ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇ। ਬਸ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਾਮ ਦੀ। ਦਰੋਪਦੀ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਤੇ ਪੁਕਾਰਿਆ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨੰਗਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੁਕਾਰਿਆ ਵੀ ਉਦੋਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ ਆਇਆ ਸੀ। ਬਾਪ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪੁਕਾਰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਿਸ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਣਗੇ? ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਕੇ ਫਿਰ ਕਿੱਥੇ ਜਾਵੇਗੇ? ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਸਮੇਂ ਹੈ। ਸਭ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ, ਲਿਖੇਟਰ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਆਦਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਖੀ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਭ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਦੁੱਖ, ਰੋਗ ਆਦਿ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਅੰਨਾ ਲੰਗੜਾ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਅੰਨਾ ਲੰਗੜਾ ਆਦਿ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਨਾ ਲੰਗੜਾ ਆਦਿ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਨੁੱਖ ਥੋੜੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ। ਉਹ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਸੀੜੀ ਉਤਰਨ ਦਾ ਮਾਰਗ। ਉਤਰਨ ਵਿੱਚ, ਜੀਵਨਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਿਚ 84 ਜਨਮ ਲਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਸੇਕੇਂਡ ਲਗਦਾ ਹੈ ਜੀਵਨਮੁਕਤ ਬਣਨ ਵਿੱਚ। ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਨ ਤਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਫਲਾਣੀ ਟੀਚਰ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਆਪ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ ਤਾਂ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਲਾਣੀ ਨੂੰ 2 - 4 ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਲਈ ਭੇਜ ਦਵੇ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵੀ ਭੁੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਦਕਿ ਬਾਪ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਫਿਰਾਓ, ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਵੇ ਬਸ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਆਕੇ ਕੀ ਕਰੇਗੀ? ਇਹ ਤਾਂ ਸੇਕੇਂਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਧੰਧੇ - ਧੋਰੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਇਹ ਹੀ ਕਰੇਗੀ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਕਈ ਬੁੱਧੂ ਲੋਕ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਚੰਗੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡੋ। ਇਹ ਸਾਡਾ ਸੈਂਟਰ ਹੈ, ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੈਂਟਰ ਹੈ। ਇਹ ਜਿਗਿਆਸੂ ਇੱਥੇ ਕਿਉਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ... ਇਹ ਸਭ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ। ਸਭ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਸੈਂਟਰਜ ਹਨ, ਸਾਡਾ ਥੋੜੀ ਸੈਂਟਰ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਲਾਣਾ ਸਾਡੇ ਸੈਂਟਰ ਤੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਵੇ। ਬਾਬਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਮੰਗੋ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੀਜ ਨਹੀਂ ਬੇਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਮਿਲੇਗਾ ਕੀ? ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿਚ ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਥ ਇੰਡਾਰੈਕਟ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਫਿਰ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦਾਨ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਾਹੁਕਾਰਾਂ ਨੂੰ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਨਾਜ ਦਾ ਦਾਨ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੇ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਨਾਲ ਦੂਜਾ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਹੀ ਸਭ ਨੂੰ ਫਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਆਦਿ ਕੋਈ ਰਿਟਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ

ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਕਿਸ ਦੇ ਵੀ ਦਵਾਰਾ ਦੇਣ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਥ ਦਿੰਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਵੀ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਏਵਜਾ ਦਿਲਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਮੈਂ ਡਾਇਰੈਕਟ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਰਿਟਰਨ ਮਿਲੇਗਾ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਆਪਣਾ ਸਫਲ ਕਰੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਹਸਪਤਾਲ ਖੋਲ੍ਹ ਦਵੇ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਕਾਨ ਬਣਾਈਏ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹਸਪਤਾਲ ਖੋਲ੍ਹੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅੱਜ ਮਕਾਨ ਬਣਾਓ ਅਤੇ ਕਲ ਮਰ ਜਾਓ ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਰੱਖ ਦੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੂਹਾਨੀ ਹਸਪਤਾਲ, ਰੂਹਾਨੀ ਕਾਲਜ ਬਣਾਓ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੱਚੀ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ? ਹੋਰ ਸਭ ਸੰਗ ਤੇੜ ਇੱਕ ਸੰਗ ਜੇੜ ਹੈ? ਕਦੀ ਕੋਈ ਵਿਕਾਰ ਕਰਕੇ ਅਸੁਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ? ਇਵੇਂ ਚੈਕਿੰਗ ਕਰ ਖੁਦ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਸਫਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਇਕਰਸ, ਅਚਲ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਕੇ ਚਲਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾ ਦਵਾਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਰਾਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ, ਰਹਿਮਦਿਲ ਭਵ:
ਜੇ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੀ ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਕੀਤਾ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸ਼ਾਨ - ਮਾਨ ਜਾਂ ਮਹਿਮਾ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਲੈਣਾ ਹੋਇਆ। ਦਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਜੇ ਲੈਣ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦਾਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਇਹ ਲੈਣਾ ਵੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸੋਭਦਾ ਨਹੀਂ। ਜੱਦ ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਮਹਾਰਾਜਨ ਦਾ ਸਟੇਟਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ। ਇਵੇਂ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾਧਾਰੀ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗੀ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣੀ ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਦੂਜੇ ਤੇ ਲਗਾਉਣਾ - ਇਹ ਵੀ ਪਰਚਿੰਤਨ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਮਿੱਠੇ ਸੈਂਸੀਬਲ ਬੱਚੇ - ਸਦਾ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲੇ ਤਬਕੇ (ਫਲੇਰ) ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ"।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜੀ ਮਿਹਨਤ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੇ ਜਰੂਰ ਕਰਨੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਇਤਨੀ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਲਗਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਅੰਦਰ ਹੀ ਅੰਦਰ ਉਸਨੂੰ ਮਨਨ ਕਰ ਹਜ਼ਮ ਕਰੋ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਇਹ ਮਿਹਨਤ ਜਰੂਰ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਗੁਪਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੈ! ਅਸੀਂ ਕਿਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ!

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ? ਦੇ ਵਾਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਇਹ ਬਾਪਦਾਦਾ ਇਕੱਠੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਣਾ ਪਵੇ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਹੁਣ ਪਹਿਲੇ ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ? ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ? ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮੈਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹਾਂ, ਪਿੱਛੇ ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ? ਦਾਦਾ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਦੈਵ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਾਂ, ਕਦੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ ਜੋ ਸਦਾ ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ ਦਾ ਵੀ ਸੂਖਸ਼ਮ ਰੂਪ ਹੈ। ਤਾਂ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਬਾਬਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸਦਾ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਇਸਲਈ ਮੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਹੀ ਨਿਆਰੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਿਰਾਕਾਰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਲਈ ਕਹਾਂਗੇ ਨਿਰਾਕਾਰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੇ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ ਫਿਰ ਉਸ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਵੇਂ ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤਾਂ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਹਨ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਉਹ ਕਦੇ ਸਾਕਾਰ ਬਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਪੂਜਾ ਵੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਦੀ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਤਿਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਨਾ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਭਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਵਚਿੱਤਰ ਦੀ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਚਿੱਤਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾ ਸੂਖਸ਼ਮ, ਨਾ ਸਥੂਲ ਚਿੱਤਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਦੁਖ ਹਰਤਾ, ਸੁਖਕਰਤਾ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਹੋਵੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਹਨ ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨਵਾਸੀ। ਪਹਿਲਾ ਤਬਕਾ ਫਿਰ ਦੂਜਾ ਤਬਕਾ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਮੂਲਵਤਨ, ਉਸ ਤਬਕੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਸੈਕਿੰਡ ਨੰਬਰ ਤਬਕੇ ਵਿੱਚ ਸੂਖਸ਼ਮ ਸ਼ਰੀਰ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਥਰਡ ਤਬਕੇ ਵਿੱਚ ਸਥੂਲ ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਿਵਾਏ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਅਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਇੰਕਾਰਪੇਰੀਅਲ ਵਰਲਡ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਾਰਪੇਰੀਅਲ ਵਰਲਡ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਹਨ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਇੱਥੇ ਹਨ ਜੀਵ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ। ਉਹ ਹੋ ਗਿਆ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਦਾ ਵਤਨ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੇਹ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਚੰਗੇ? ਸੈਂਸੀਬਲ ਕੌਣ? ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਦੇਹ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ 84 ਦੇਹ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਾਂ। ਉਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਇੱਥੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਓ ਬਾਬਾ। ਸਾਕਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਾਕਾਰੀ ਬਾਬਾ। ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਬਾਬਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਹੈ। ਹੁਣ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਸੇ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਠਹਿਰਿਆ ਨਾ। ਉੱਥੇ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸ਼ਿਵ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਵੀ ਰਚਿਅਤਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਜੇ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਵਰਸਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਜੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਝਾੜ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਰੂਰ ਬੀਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਿਜਰਾ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵੱਡਾ ਬਾਪ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ 2- 4 ਬੱਚੇ ਨਿਕਲੇ, ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੋਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ - ਦੋ ਟ੍ਰਿਪੀ ਪਾਉਂਦੇ - ਪਾਉਂਦੇ ਝਾੜ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਿਰਾਦਰੀ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਲਾਣੇ ਤੋਂ ਫਲਾਣਾ ਨਿਕਲਿਆ...

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਚਿੱਤਰ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੇ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰਹਿੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਹੀ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਆਕੇ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੂਪੀ ਝਾੜ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਕਲਪ ਦੀ ਉੱਮਰ ਹੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਿਰ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਘਰ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਚਰੀ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਚਰ ਅਤੇ ਸਿਸਟਰ ਉਦੋਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਥੇ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਾਰੇ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਹਾਂ। ਭਾਈ ਦਾ ਜਰੂਰ ਬਾਪ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਉਹ ਹੈ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਰਾਵਣ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸੀਤਾ ਪੁਕਾਰਦੀ ਸੀ ਹੇ ਰਾਮ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਰਾਮ ਕੋਈ ਤੁੰਤਾ ਵਾਲਾ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਮ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸਮਝ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਧਾਕਲਪ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇਨੂੰ ਪੁਕਾਰਾਂਗੇ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਾਂਗੇ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤੇ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਤਮਾ ਸੋ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਆਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਆਤਮਾ ਤੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਉਵੇਂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਆਤਮਾ ਪਤਿਤ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਬਾਪ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਗੋਡ ਫਾਦਰ। ਬਾਪ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹਾਂ, ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਕਿਵੇਂ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰਾਂ ਯੁਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਚਾਰਟ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਫਿਰ ਚੰਦ੍ਰਵਨਸ਼ੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਚੰਦ੍ਰਵਨਸ਼ੀ ਜਿਵੇਂ ਸੈਕਿੰਡ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। 14 ਕਲਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ, 16 ਕਲਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਮ ਨੂੰ 14 ਕਲਾਂ ਸੰਪੰਨ ਕਰਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਚੀਜ਼ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਵਰ੍ਹੇ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪੁਰਾਣਾ ਕਰਾਂਗੇ। ਮਕਾਨ ਦਾ ਵੀ ਮਿਸਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਮਾਂਡਵਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਕਾਸ਼ ਤਤ੍ਵ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਦੀ ਐਂਡ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਉਹ ਕੱਢ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਚਲਦੇ ਜਾਵੇ, ਐਂਡ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਾਂਤਤ੍ਵ ਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਐਂਡ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਸਾਇੰਸ ਵਾਲੇ ਕਿੰਨੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਐਂਡ ਵੇਖਣ ਦੀ ਪਰ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਅੰਤ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬ੍ਰਹਮ ਤਤ੍ਵ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ, ਬੇਅੰਤ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਬਿਲਡਿੰਗ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ - ਵੱਡੀ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਪੇਸ ਧਰਤੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਖੇਤੀ ਆਦਿ ਵੀ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਵੇਂ ਖਾਵੇਗੀ? ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਅਭੇਗਤਾ ਹੈ। ਖਾਣ ਜਾਂ ਭੋਗਨ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਗਿਆਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਕਲਪ ਬਾਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਏ ਸੀ - ਸ਼ੁਦ੍ਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹਾਂ। ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਦਾਦਾ ਕੋਲ ਆਏ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਰਗੰਜ ਲੈ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੋ ਉਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਵੀ ਆਰਗੰਜ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪਾਰਟ ਕਿਵੇਂ ਵਜਾਵਾਂ? ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਤਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ? ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਵਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜਯੋਗ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਝਾੜ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਦੇ ਪਾਰਟ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੱਖ - ਵੱਖ, ਡਿਊਟੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੈਜੀਡੈਂਟ, ਪ੍ਰਾਈਮ ਮਿਨਿਸਟਰ ਆਦਿ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਇਹ ਮੇਰਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਈਮ ਮਿਨਿਸਟਰ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬੋਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬੋਲਣ ਦੇ ਲਈ

ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਗੰਗਾ ਨਿਕਲੀ। ਹੁਣ ਸ਼ਿਵ ਤੇ ਹੈ ਬਿੰਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੂੰਹ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ? ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਗੰਗਾ ਬਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਸਾਰੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁਡਾਓ। ਉਹ ਹੀ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸਰਜਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਸ੍ਵ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਸਰਜਨ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਨਿਰੋਗੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮ ਕਿਸਨੇ ਸਿਖਾਏ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰੋਗੀ ਬਣੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਰਮ ਹੀ ਕੁੱਟਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਕਰਮ ਅਜਿਹੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਰੋਗ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਭੋਗ ਹੈ। ਕਰਮ - ਅਕਰਮ - ਵਿਕਰਮ ਦਾ ਅਰਥ ਕੋਈ ਸਮਝ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਫਿਰ ਸਤੋ, ਰਜੋ ਤਮੋ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ 5 ਤਤ੍ਵ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਸਤੋ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਦੋ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀਆਂ ਦੋ ਕਲਾਵਾਂ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਬਾਪ ਹੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹੁਣ ਤੋਂ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤਾ। ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਹਨ, ਜੋ ਫਿਰ ਕਰਮ ਨਾ ਕੁੱਟਣੇ ਪੈਣ ਮਤਲਬ ਕਰਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨਾ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਣ।

2. ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਹ ਵੀ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਸੈਂਸੀਬਲ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦਵਾਰਾ ਸ੍ਵ ਅਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਇਆ ਪ੍ਰਫ ਭਵ:
ਅਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਰਾਤ ਤੱਕ ਦਿਨਚਰਿਆ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਫਰਮਾਨ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਸੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਆਪਣੀ ਵਿ੍ਤੀ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਸੰਕਲਪ, ਸਮ੍ਰਿਤੀ, ਸਰਵਿਸ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰੋ। ਜੇ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਹਰ ਕਦਮ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਭ ਅਰਮਾਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦਾ ਜਾਂ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਅਰਮਾਨ ਵੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਿੱਥੇ ਨਾ ਕਿੱਥੇ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਉਲਝਣ ਆਵੇ ਤਾਂ ਚਾਰੋਂ ਤਰਫ ਤੋਂ ਚੈਕ ਕਰੋ - ਇਸ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਪ੍ਰਫ ਖੁਦ ਹੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੀਆਂ ਸੁਖਸ਼ਮ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਦਾ ਚਿੰਤਨ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦੇਣਾ ਇਹ ਹੀ ਸਵਚਿੰਤਨ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਤਪਤ ਬੁਝਾਉਣ ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼ੀਤਲ ਬਣਾਉਣ, ਗਿਆਨ ਬਰਸਾਤ ਸ਼ੀਤਲ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜੀ ਤਪਤ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਜਲਾ ਰਹੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਤਪਤ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਜਲਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਭ ਕਾਮ ਅਗਨੀ ਵਿੱਚ ਜਲਕੇ ਕਾਲੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਵਰਖਾ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੀਤਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਰਸਾਤ ਪੈਣ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਸ਼ੀਤਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਸ ਗਿਆਨ ਵਰਖਾ ਨਾਲ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੀਤਲ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਪਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੱਤਵ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਤਪਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਕਿਸ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ? ਜਰੂਰ ਆਪਣੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਰੂਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਰਿਫਰੇਸ਼ ਕਰ ਸ਼ੀਤਲ ਬਣਾਉਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਭਾਰਤ ਜਲ ਮਰਿਆ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤਪਤ ਬੁਝਾਓ। ਤਪਤ ਕਾਹੇ ਦੀ? ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਦੀ। ਬਹੁਤ ਤਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਮਰ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਦੀ ਤਪਤ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਇਕਦਮ ਜਲ ਮਰਿਆ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਕੇ ਸ਼ੀਤਲ ਬਣਾਓ। ਬਰਸਾਤ ਪੈਣ ਨਾਲ ਸ਼ੀਤਲਤਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਸ਼ੀਤਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਰਸਾਤ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦੀ। ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਕੇ ਇੰਨਾ ਸ਼ੀਤਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੰਨਾ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਉਤਕੰਠਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਉਤਕੰਠਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਆਏ ਹੋ - ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸ਼ੀਤਲ ਬਣਾਓ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ੀਤਲ ਬਣਾਏ। ਇਸ ਗਿਆਨ ਵਰਖਾ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸ਼ੀਤਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਮਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ੍ਰਗਵਾਸੀ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਮੁੱਖ ਮਿੱਠਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ੍ਰਗ ਦੀ ਹੁਣ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਗਿਆਨ ਵਰਖਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ਼ੀਤਲਤਾ ਦਾ ਅਸਰ 21 ਜਨਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਨਾ ਬਰਸਾਤ, ਨਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਹਾਰ ਹੀ ਬਹਾਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਸੂਰਜ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਤਪਤ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਗੁਲਾਮ ਹੋ ਨਾ। ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਗੁਲਾਮ, ਮੈਂ ਗੁਲਾਮ ਤੇਰਾ..., ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਲਾਮ ਆਕੇ ਬਣਿਆ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਪਰਾਏ, ਪਤਿਤ ਦੇਸ਼, ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਪਾਵਨ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਪਾਵਨ, ਕਲਯੁਗ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਵਿਕਾਰੀ ਹਨ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਇਸ ਨਾਲੇਜ ਨੂੰ ਸਮਝਣਗੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਸੁਣਨਗੇ ਅਤੇ ਜੋ ਸਤਿਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨਗੇ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਰਣ ਵਿੱਚ ਹੋ ਫਿਰ ਉਹ ਹੀ ਦੇਵਤਾ ਵਰਣ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਰਣ ਮਤਲਬ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਕੇ ਸੂਦਰਾਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਬਾਜ਼ੇਲੀ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ? ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਚੇਟੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਵਤਾ, ਸ਼ਤ੍ਰੀ, ਵੈਸ਼, ਸ਼ੂਦ੍ਰ...ਫਿਰ ਸ਼ੂਦ੍ਰ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ। ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਿੱਥੇ ਗਏ? ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੋਕ ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇਵਤਾਏ ਨਮ:। ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਕਿੱਥੇ ਗਏ? ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਕਿੰਨਾ ਬਾਲਾ ਹੈ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਭੁੱਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਔਲਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾਮ - ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਟੀਚਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ ਸੋਰਸ ਆਫ ਇਨਕਮ ਹਨ। ਐਮ ਆਬਜੈਕਟ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਹੀ ਮਰਤਬਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਆਕੇ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਇਨਕਮ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੀ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ 21 ਪੀੜੀ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ 21 ਪੀੜੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਦਾ ਹੈ ਅਲਪਕਾਲ ਸ਼ਣ ਭੰਗੁਰ ਦਾ ਵਰਸਾ। ਇਸ ਬਾਪ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਜੋ ਪੀੜੀ ਬਾਈ ਪੀੜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੁੱਖ ਸੀ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਜਾਣੇ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਜਾਨਣ, ਹੋਰ ਨਾ ਜਾਣੇ ਕੋਈ। ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਈ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਕਓਂਕਾਰ... ਨਿਰਾਕਾਰ, ਨਿਰ -ਹੰਕਾਰ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ। ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਥੋੜੀ ਵੀ ਪੇਜੀਸ਼ਨ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਨਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਨੂੰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਅਲਪਕਾਲ ਵਾਲੇ ਮਰਤਬੇ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਕਿ ਮੈਂ ਫਲਾਣਾ ਹਾਂ... ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਰੁਹਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਹੁਣ ਜਾਣਦੀ ਹੈ - ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਟੁੱਟਣ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਦਾ ਗੋਲਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੁਰਝਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਰਹੇ। ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਸ ਇਸ ਦੇ ਉੱਪਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡੀ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੇ ਪਾਸਟ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਇਵੇਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਮਹਾਰਾਜ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣੇ ਹਨ। ਰਾਜਯੋਗ ਤਾਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਸ੍ਵਰਗ ਦੇ ਲਈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਾਸਟ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਇਹ ਬਣੇ ਹੋ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਇਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮ ਸਿੱਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਭਵਿੱਖ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਸ੍ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਯਥਾ ਰਾਜਾ, ਰਾਣੀ ਤਥਾ ਪ੍ਰਜਾ ਵੀ ਹੈ ਨਾ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ - ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਕੇ 21 ਜਨਮ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋਗੇ। 63 ਜਨਮ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਭੋਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਨਰਕ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਿੰਨੀ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਰਜਾਈ ਕਿੱਥੇ ਚਲੀ ਗਈ? ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਆਲਰਾਉਂਡਰ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਦਵਾਪਰ ਕਲਯੁਗ ਤੱਕ ਵੀ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਨਾਲੋਂ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਮੱਛਰਾਂ ਸਦਿਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਗਿਆ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਦਿਰ ਕਿਸ ਦੇ ਹਨ? ਜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਜੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ ਕੀ? ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਕਿੰਨਾ ਭਾਰੀ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਤੁਸੀਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਦਾ ਟਾਈਮ ਪੂਰਾ ਕਰ ਜਦੋਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡਾ ਯਾਦਗਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਬਣਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਹੋਰ ਧਰਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗਾਫੀ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੋਰ ਸਭ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਸੀੜੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਸ੍ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਉਤਰਦੇ ਕਿਵੇਂ ਹਾਂ - ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਨਾਮ ਰੂਪ ਵਾਲੇ ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀ ਆਦਿ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਰੂ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਨੂੰਦਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੂਬਹੂ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਜੋ 84 ਜਨਮ ਲੈ ਸ਼ੂਦ੍ਰ ਬਣੇ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਸੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਸੇ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸੇ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ। ਉਹ ਫਿਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਸੇ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੇ ਆਤਮਾ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪਾਂਡਵ ਬਣੇ ਹੋ। ਕੈਰਵ ਪਾਂਡਵ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਸੀ ਨਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੈਰਵ ਤੋਂ ਪਾਂਡਵ ਬਣੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਲਿਬ੍ਰੇਟ ਕਰ ਗਈਡ ਬਣ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਘਰ ਦਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਘਰ ਥੋੜੀ ਠਹਿਰਿਆ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਰਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਰਲਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਆਤਮਾ ਨਿਰਾਕਾਰ ਵਰਲਡ ਵਿੱਚ ਬਿੰਦੀ ਮਿਸਲ ਨਿਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਝਾੜ ਹੈ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬੀਜ ਅਤੇ ਝਾੜ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਵੈਰਾਇਟੀ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਝਾੜ, ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਬਾਪ ਹੈ, ਕਿੰਨੀ ਵੈਰਾਇਟੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਦੇ ਫੀਚਰਸ ਨਿਆਰੇ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਵੀ ਇੱਕ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਲਪ ਵਰੀਕ੍ਸ਼ ਦੀ ਉਮਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੈ - ਇਹ ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਐਕਟਰਸ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਾਂਡਵਾ ਹੈ, ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇ ਲਈ ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਆਦਿ ਹਨ। ਇਹ ਕੋਈ ਦੇਵਤਾ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਦੇਵਤਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤੇ ਕੋਈ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਰਵਿਸ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਓਬਡੀਐਂਟ ਸਰਵੈਂਟ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਦੁੱਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਰਸ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸਮਝਾਉਣ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਪਦਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਉਣ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਨਵੀਂ ਸੇ ਪੁਰਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਸਨ। ਮੱਥਾ ਨਹੀਂ ਖਪਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ, ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਰਾਜ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਪੁਕਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਹਿਮ ਕਰੋ ਹੇ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ...ਭਾਰਤ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਖੀ ਸੀ ਨਾ। ਭਾਰਤ ਵਰਗਾ ਪਵਿੱਤਰ ਖੰਡ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਝੋਲੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਭਰਦੇ ਹਨ। ਕਦੀ ਅਜਿਹਾ ਬਾਪ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਓ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬੈਕੁੰਠ ਸੈਰਾਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਨਰਕਵਾਸੀ ਬਣ ਪਏ ਹੋ।

ਪਾਵਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਨ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਹਨ - ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਕਾਰੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਕਾਰੀ ਬਣੇ ਹੋ, ਫਿਰ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਦੇਵਤਾ ਪਦ ਪਾਉਣਾ ਹੈ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ। ਅੱਖਰ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ ਹਨ - ਮਨਮਨਾਭਵ। ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਮੈਂ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹਾਂ ਨਾ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਨੂੰ ਹੀ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਸੜ੍ਹ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਕਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਰੂਹਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪੇਜੀਸ਼ਨ ਆਦਿ ਦਾ ਹੰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।
2. ਆਪਣੀ ਝੋਲੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਭਰਨੀ ਹੈ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬਣ ਦੇਵਤਾ ਪਦ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਵੀ ਮੁਰਝਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪਤਿਤ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਵਿ੍ਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਭਵ:
ਜਿਵੇਂ ਸੂਰਜ ਆਪਣੀ ਕਿਰਨਾਂ ਨਾਲ ਕਿਚੜਾ, ਗੰਦਗੀ ਦੇ ਕੀਟਾਣੂ ਭਸਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਬਣਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪਤਿਤ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖੋਗੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਤਿਤ ਸੰਕਲਪ, ਪਤਿਤ ਵਿ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨੀ ਆਤਮਾ ਤੇ ਪਤਿਤ ਸੰਕਲਪ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਪਤਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਣੀਆਂ ਤੇ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਮਾਇਟ ਹਾਊਸ ਮਤਲਬ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਥਿਤ ਰਹੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੇ ਧਾਰਨਾ ਸਵਰੂਪ ਨਾਲ ਯੋਗੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣਾ - ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਸੇਵਾ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਅਮਰ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਦੇਣ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਤਿੰਨਾਂ ਕਾਲਾਂ ਅਤੇ ਤਿੰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਕਿਸ ਆਧਾਰ ਤੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ:- ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ। ਜੇ ਬੱਚੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਹੀ ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਸਿਰਫ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਪਰ ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਰੂਹਾਂ ਨਾਲ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ, ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਨ - ਇਸ ਮ੍ਰਿਤੁਲੇਕ ਤੋਂ ਅਮਰਲੇਕ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ ਨੂੰ ਅਮਰਲੇਕ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਮਰਲੇਕ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਅਮਰਲੇਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਜਿਸਨੂੰ ਅਮਰਨਾਥ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਅਮਰਲੇਕ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਮ੍ਰਿਤੁਲੇਕ ਵਿੱਚ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਤਿੰਨ ਕਥਾਵਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਨ। ਅਮਰਕਥਾ, ਸੱਤ ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ, ਤੀਜਰੀ ਦੀ ਕਥਾ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਤੀਜਰੀ ਦਾ ਅਰਥ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤ੍ਰ ਸਿਵਾਏ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਅਮਰ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਵੀ ਝੂਠੀਆਂ ਕਥਾਵਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਜਾਣ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤ੍ਰ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੀਜੇ ਨੇਤ੍ਰ ਨਾਲ ਤਿੰਨਾਂ ਕਾਲਾਂ, ਤਿੰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਚੁੱਕੇ ਹੋ। ਮੂਲਵਤਨ, ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ, ਸਬੂਲਵਤਨ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣ ਚੁੱਕੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਬਿਗਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਤਿੰਨਾਂ ਕਾਲਾਂ ਮਤਲਬ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਮੂਲਵਤਨ, ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ, ਸਬੂਲਵਤਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਤਿੰਨਾਂ ਕਾਲਾਂ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਹੁਣ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਇਹ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਸੰਗਮ ਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੋ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਹੋ ਨਾ। ਲੇਕਿਨ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਬੱਚਾ ਵਰਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ, ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅਮਰਨਾਥ ਦੀ ਵੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਾਰਵਤੀ ਨੂੰ ਪਹਾੜੀ ਤੇ, ਗੁਫਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ। ਇਹ ਤਾਂ ਰੋਗ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਝੂਠ ਕੀ ਹੈ, ਸੱਚ ਕੀ ਹੈ। ਸੱਚ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸੱਚਾ ਬਾਬਾ ਹੀ ਸੁਨਾਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਸੱਚ ਸੁਣਾਕੇ ਸੱਚਖੰਡ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਝੂਠਖੰਡ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਸਮਾਂ ਬਾਕੀ ਘੱਟ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਯਗ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਲੇਕਿਨ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਾਪ ਯਗ ਰਚਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਗੀਤਾ ਯਗ। ਕੋਈ ਰਮਾਇਣ ਯਗ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਜਾਂ ਰੂਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯਗ। ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਯਗ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਅਮਰਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਮਿੰਟ ਦਾ ਹੁਣ ਰਸਤਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਮ੍ਰਿਤੁਲੇਕ ਤੋਂ ਅਮਰਲੇਕ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ 40 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹਾਲੇ ਪਏ ਹਨ। ਅਮਰਲੇਕ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਸਨਮੁੱਖ ਬੈਠ ਅਮਰਕਥਾ, ਤੀਜਰੀ ਦੀ ਕਥਾ, ਸੱਤ ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਵੇਖਿਆ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਵਿਸਤਾਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਝਾੜ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵਿਸਤਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਵੇਂ ਹੀ ਭਗਤੀ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕਰਮਕਾਂਡ ਦਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਯਗ, ਵਰਤ, ਨੇਮ, ਜਪ - ਤਪ ਆਦਿ ਕਿੰਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਜਨਮ ਦੇ ਭਗਤ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਹੋਏ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨਾਲ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਰਸਮ ਰਿਵਾਜ ਵੱਖ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਅਮਰਪੁਰੀ ਸੀ, ਭਾਰਤ ਹੁਣ ਮ੍ਰਿਤੁਲੇਕ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਦਿ - ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਹਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਚਲੇ ਆਏ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਯੂਰੋਪੀਅਨ ਧਰਮ ਦੇ ਹਨ। ਉਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋ। ਪਰੰਤੂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਹਿਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਨੀਚ, ਕੰਗਾਲ, ਵਿਕਾਰੀ ਹਾਂ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ

ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜਿਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਆਏ ਹੋ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਅਮਰਪੁਰੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ, ਅਮਰਪੁਰੀ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਮਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਹੋਇਆ। ਹੁਣ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕੀਤਾ? ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਮਰਪੁਰੀ ਬੈਕੁੰਠ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ? ਅਮਰ ਬਾਬਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਮਰਨਾਥ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਯਗ ਨੂੰ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਸਰੀ ਕਿਸੇ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਨੂੰ ਯਗ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਯਗ ਵੱਖ ਰਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੋਕੀ ਬੈਠਕੇ ਮੰਤਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਕਾਲਜ ਵੀ ਹੈ, ਯਗ ਵੀ ਹੈ, ਦੋਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਗਿਆਨ ਯਗ ਤੋਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਜਵਾਲਾ ਪ੍ਰਜਵਲਿਤ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਵਾਹਾ ਹੋ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਨੀ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਮਹਾਭਾਰੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ। ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਲੜਾਈ ਕੋਈ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਮੁਸਲਾ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਹੋਈ। ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਸਨੂੰ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਮੌਤ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਲੜਾਈ ਦੀ ਤੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਦਾ ਵੀ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਜੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਆਏ ਸਨ ਉਹ ਹੀ ਆਉਣਗੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਜਿੰਨੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੁੰਤੂ ਕਿਵੇਂ, ਕਦੋਂ ਰਚਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕੀ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਚਦੇ ਹਨ? ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਪਤਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੋਂ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਫਿਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨੂੰ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਤੇ - ਰਜੇ - ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਨਵੀਂ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਜਰੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੱਪੜਾ ਵੀ ਨਵਾਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਸੱਚੀ ਸੱਤ - ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਗੀਤਾ ਹੈ ਸ੍ਵ ਸ਼ਾਸਤਰਮਈ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ। ਬਾਕੀ ਹਨ ਉਸਦੇ ਬਾਲ ਬੱਚੇ। ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ, ਉਵੇਂ ਗੀਤਾ ਹੈ ਮੁੱਖ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਮਾਂ - ਬਾਪ, ਬਾਕੀ ਹਨ ਬੱਚੇ। ਹੁਣ ਮਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਨ, ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ, ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕਰਕੇ ਜੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕਮਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋ - 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ, ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਉਹ ਇੱਕ ਸੁਣਾਉਣਗੇ, ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਜੇਬ ਭਰਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਆਦਿ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਸਵਰਗ ਲੋਕ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪੁਜੀਏ ਸੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਕਿੱਥੋਂ ਆਵੇ? ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਗਿਆਨ, ਜੋ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਰੂਹ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਹੀ ਸਭ ਦੇ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਝੂਠੀ ਕਥਾ ਸੁਣਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਸੱਚੀ ਕਥਾ ਸੁਣਕੇ ਤੁਸੀਂ 16 ਕਲਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਨੂੰ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੂਰਜ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਸ੍ਵਰਗੁਣ ਸੰਪੰਨ, 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਾਂਗੇ। ਫਿਰ ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਬਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ, 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ... ਸੋ ਦੇਵਤਾ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਵਾਂਗੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਸੋ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਂਗੇ ਫਿਰ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਘਰਾਣੇ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸ ਯੁਗ ਵਿੱਚ, ਕਿਸ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਜਨਮ ਹੋਏ, ਬਾਪ ਨੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਕਥਾ ਹੁਣ ਸੁਣਾਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਮਝਣਾ ਪਵੇ। ਮਮਾ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਵਰਸਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਬਾ ਦਵਾਰਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਵੀ ਭਰਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬੱਚੇ ਵਰਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ (ਬ੍ਰਹਮਾ) ਤੋਂ ਨਹੀਂ। ਜਿਸ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਅਸੀਂ ਬਾਲਕ ਤੇਰੇ। ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਯਾਦ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਬਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰ੍ਵ ਨੂੰਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਡਦੀ ਵੀ ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਹੈ - ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਚੀਜ਼ ਵੇਖਣ ਦੀ ਆਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ। ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਦੀ ਗੱਲ

ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਸ਼ਿਸ਼ੇ ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਮੈਂ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨਿਕਲ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਜਨਮ ਲਵਾਂਗੇ। ਉੱਥੇ ਅਸੀਂ ਗਰਭ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਗਰਭ ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਤ੍ਰਾਹਿ - ਤ੍ਰਾਹਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਖੁਦ ਨੂੰ ਰੂਹ ਸਮਝ, ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਸੱਚਖੰਡ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਸੱਚੀ ਕਥਾ ਸੁਣਨੀ ਅਤੇ ਸੁਣਾਉਣੀ ਹੈ।

2. ਜਿਸ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿਸੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਨੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮਨਮਨਾਭਵ ਦੀ ਵਿਧੀ ਦਵਾਰਾ ਮਨਰਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਰਵ ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਭਵ:

ਜੇ ਬੱਚੇ ਲੋਹੇ ਦੀ ਜੰਜੀਰਾਂ ਅਤੇ ਮਹੀਨ ਧਾਗਿਆਂ ਦੇ ਬੰਧਨ ਨੂੰ ਤੋੜ ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਲਯੁਗੀ ਸਬੂਲ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਰਸਨਾ ਅਤੇ ਮਨ ਦੇ ਲਗਾਵ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਅਤੇ ਦੇਹ ਦੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜਰਾ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਜੱਦ ਕੋਈ ਵੀ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੇ ਰਸ ਮਤਲਬ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਰਸ ਦੇ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਣ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤੱਦ ਅਲੌਕਿਕ ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਮਨਰਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਨਿਰੰਤਰ ਮਨਮਨਾਭਵ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਵ ਦੀ ਦੁਆਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੋਵੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਰਾਜਯੋਗੀ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜ ਰਿਸ਼ੀ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਰਿਸ਼ੀ ਮਾਨਾ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਰੂਪੀ ਦਲਦਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕਦੋਂ ਕੱਢ ਸਕੋਗੇ?
- ਉੱਤਰ:- ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦਲ - ਦਲ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲੇ ਹੋਏ ਹੋਵੋਗੇ। ਦਲ - ਦਲ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ - ਇੱਛਾ ਮਾਤਰਮ ਅਵਿੱਦਿਆ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੁੱਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਏ। ਚੰਗਾ ਕਪੜਾ ਪਾਵਾਂ, ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਖਾਵਾਂ ਇਹ ਲਾਲਚ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤੁਸੀਂ ਪੂਰਾ ਹੀ ਵਨਵਾਹ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਭੁੱਲੇ ਹੋਏ, ਮੇਰਾ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ - ਇਵੇਂ ਦੇ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬੱਚੇ ਹੀ ਰਾਵਣ ਦੀ ਦਲ - ਦਲ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹਨ।
- ਗੀਤ:- ਤੂੰ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਗੀਤ ਵਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗੀਤ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਪੁੱਛਦੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਦਸੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਰਾਹ ਭੁੱਲੇ ਹੋ? (ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ) ਜੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਭੁੱਲੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਰਾਂਗ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਰਾਹ ਭੁੱਲੇ ਹਾਂ। ਰਾਹ ਦੱਸਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਰਾਹ ਦੱਸਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਗੋਯਾ ਭੁੱਲੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਭੁੱਲਣਾ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਹੁਣ ਰਾਹ ਦੱਸਣ ਆਏ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਭੂ ਰਾਹ ਦੱਸੋ। ਅਸੀਂ ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਬੁੱਧੀ ਚਲਾਉਣ ਲਈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੀ ਨਿਰਾਲਾ ਹੈ ਨਾ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮੁੱਖ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਮੁੱਖ ਦਾ ਸਾਗਰ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਰੇਬਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਵਾਲੇ ਵੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁਖਧਾਮ। ਹੁਣ ਦੁਖਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁਖਧਾਮ ਅੱਧਾ - ਅੱਧਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਫਾਦਰ ਕਹਿ ਕੇ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਕੋਣ ਹਨ, ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਬਰੇਬਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਦਗਤੀ ਫਿਰ ਦੁਰਗਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕੋਣ ਦੱਸੇਗਾ? ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਰਗਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਪਾਰ੍ਵ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਇਹ ਬਣਿਆ ਹਾਂ, ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਇਆ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਨੂੰ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕਰਕੇ ਲੱਖਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਿਣ ਫਿਰ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਤੇ ਹੈ ਨਾ। ਡਰਾਮਾ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਨਾ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣਾ ਬਣਾਏ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਦਾ ਇਹ ਬੱਚਾ ਵੀ ਹੈ। ਵੰਨੀ (ਇਸਤਰੀ) ਵੀ ਹੈ। ਵੇਖੋ, ਕਿੰਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕਲਾ ਮੇਲ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਰਸਵਤੀ ਨੂੰ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲੇ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ। ਬਾਪ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ, ਉਹ ਰਾਜਾ ਬਣੇ। 84 ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਏ। ਬਾਈਬਲ, ਕੁਰਾਨ, ਵੇਦ - ਸ਼ਾਸਤਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਤੜ੍ਹ ਯੋਗੀ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨਾਲ ਯੋਗ ਹੈ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਰਾਜਯੋਗੀ, ਰਾਜਰਿਸ਼ੀ ਹੋ ਮਤਲਬ ਯੋਗੀਰਾਜ ਹੋ। ਯੋਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਦੀ ਰਜਾਈ ਲੈਣ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਯੋਗੀ ਬਣੋ ਹੋ। ਬਾਪ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਯੋਗੀ ਨਾਮ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਰਾਜਯੋਗੀ ਹੋ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਸਟੂਡੈਂਟ ਹੋ ਗਏ ਨਾ। ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਟੀਚਰ ਭੁੱਲੇਗਾ ਕੀ? ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਫਿਰ ਵੀ ਭੁੱਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਸਮਝਣ ਤਾਂ ਹੀ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹੇ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਆਈ.ਸੀ.ਐਸ. ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਤਾਂ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਪੜ੍ਹਨਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਾਜਵਿਦਿਆ ਵੀ ਪੜ੍ਹਨੀ ਪਵੇ, ਭਾਸ਼ਾ ਆਦਿ ਸਿੱਖਣੀ ਪਵੇ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਰਾਹ ਭੁੱਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਢਾਕਾ (ਪੋੜੀ - ਸਟੈਪ), ਇੱਕ - ਇੱਕ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਾ ਯਾਦ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਉਤਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸੀੜੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰੋ। 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਹੋਏ, ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਨਾਟਕ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ

ਛੋਟੀ ਹੈ। ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ - ਵਜਾਉਂਦੇ ਆਤਮਾ ਥੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਰਾਹ ਦੱਸੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅਰਾਮ ਪਾਈਏ, ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਪਾਈਏ। ਤੁਸੀਂ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉੱਥੇ ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਵੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਹੰਗਾਮਾ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀਆਂ ਦੋ ਜਗ੍ਹਾ ਹਨ - ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁਖਧਾਮ। ਦੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਬਾਬਾ ਸੁਖਧਾਮ ਵਾਇਆ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਏ ਹਾਂ ਫਿਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਮਜਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲੇ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਵੀ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇ। ਸ਼ਾਂਤ ਤਾਂ ਮਨ ਰਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਕਰਮ ਬਗੈਰ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਕੀ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਦੁਖਧਾਮ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਸੁਖਧਾਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪੈਸੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਸੰਨਿਆਸੀ ਘਰਬਾਰ ਛੱਡ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਹੰਗਾਮਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤ ਤੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਹੋਇਆ ਅਲਪਕਲ ਦੇ ਲਈ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਜੋ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਵਧਰਮ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਵਿੱਤੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਕਰਮ ਕਰਨ। ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਸਮਝਾਉਣੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਭਗਵਾਨਵਾਚ - ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਮਾਨਾ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਆਤਮਾ ਬੁਲਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਪ ਹੀ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ। ਇਹ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਅਧਾਕਲਪ ਤੋਂ ਜੋ ਖਾਦ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਯਾਦ ਤੋਂ ਹੀ ਨਿਕਲੇਗੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚਾ ਸੋਨਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸੱਚੇ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਮਿਲਾਏ ਫਿਰ ਜੇਵਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾ ਸੋਨਾ ਸੀ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਪਿਯਰ ਘਰ। ਜਿਵੇਂ ਵਿਲਾਇਤ ਤੋਂ ਜੱਦ ਪਿਯਰ ਘਰ ਮੁੜਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸ੍ਰਗ ਲਿਆਇਆ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਸੋਗਾਤ ਹੈ - ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਤਲਬ ਸਦਗਤੀ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਸੋਗਾਤ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ੍ਰਗਵਾਸੀ ਹੋਇਆ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਕਹਿਣਗੇ ਜਯੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਮਿਲ ਜਾਣਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਜਯੋਤੀ ਅਤੇ ਅੱਗ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਮਿਲ ਜਾਣ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਹਾਤੱਤਵ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਹੈ ਬਿੰਦੀ। ਬਿੰਦੀ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਕਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਿੰਦੀ ਰੂਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਯਾਦ ਕਰੀਏ। ਅਧਾਕਲਪ ਤਾਂ ਵੱਡੇ ਲਿੰਗ ਰੂਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਿੰਦੀ ਦੀ ਤਾਂ ਪੂਜਾ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਣਗੇ? ਬਿੰਦੀ ਤਾਂ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਾ ਆਵੇ, ਇਸਲਈ ਸ਼ਿਵਲਿੰਗ ਵੱਡਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੰਡੇ ਮਿਸਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿਣਗੇ ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ - ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਿੰਦੀ ਮਿਸਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਰੇ ਤੁਸੀਂ ਆਈ. ਸੀ.ਐਸ. ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ? ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਵੀ ਕਾਇਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਗੱਲ ਪੁਛੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਅੱਛਾ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਟੀਚਰ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਲਿਖਕੇ ਪੁੱਛਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਦੱਸਣਗੇ ਅਤੇ ਕਹਿਣਗੇ ਅੱਗੋਂ ਚਲ ਸਮਝ ਲੈਣਗੇ। ਇੱਕ ਹੀ ਟਾਈਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਵੇਦ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਹਨ - ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਾਰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਨੂੰਧ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਣਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਭਗਤੀ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਭਗਤੀ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਤਿਤ ਬਣਨ ਦਾ ਵੀ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਤੀ ਦੇ ਦੁਬਣ ਵਿੱਚ ਫੱਸ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਤਾਂ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਰੂਨਯ ਦੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਵੀ ਸੁਹਾਈ (ਆਕਰਸ਼ਕ) ਬਹੁਤ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਰੂਨਯ ਦਾ ਪਾਣੀ ਹੈ। (ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਸਮਾਨ) ਇਸ ਦੁਬਣ ਵਿੱਚ ਫੱਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਨਿਕਲਣਾ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਕਦਮ ਫੱਸ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਫਿਰ ਆਪ ਹੀ ਫੱਸ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ ਫੱਸ ਪਏ। ਅਸ਼ਚਰਯਵਤ ਸੁੰਨਤੀ, ਕਥੰਤੀ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਕਾਲਵੰਤੀ, ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਫਿਰ ਆਪ ਫੱਸ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਫਸਟਕਲਾਸ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਕਲਣਾ ਬੜਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਦੁਬਨ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਸਮਝਾਵੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਾਇਆ ਰੂਪੀ ਰਾਵਣ ਦੀ ਦਲ - ਦਲ ਤੋਂ ਕਿੰਨਾ ਨਿਕਲੇ ਹਾਂ। ਜਿੰਨਾ - ਜਿੰਨਾ ਨਿਕਲਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਆਪ ਨਿਕਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੀ। ਬਾਣ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੋਈ ਤਿੱਖੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭੀਲ ਅਤੇ ਅਰਜੁਨ ਦਾ ਵੀ ਮਿਸਾਲ ਹੈ ਨਾ। ਅਰਜੁਨ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਰਜੁਨ ਇੱਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣਕੇ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰਜੁਨ। ਨਾਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਰੇਸ ਕਰਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭੀਲ ਮਤਲਬ ਬਾਹਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਤਿੱਖਾ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਇੱਕ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗੱਲ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਹੈ। ਤੀਰ ਵੀ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ,

ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੀ ਯਾਦ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ! ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਪਹਿਨਣ ਅਤੇ ਖਾਣ ਦੀ ਲਾਲਚ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ! ਇੱਥੇ ਅੱਛਾ ਪਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਵਨਵਾਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣਾ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇੱਛਾ ਮਾਤਰਮ ਅਵਿੱਦਿਆ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਜੇਵਰ ਆਦਿ ਵੀ ਨਾ ਪਾਓ, ਇਵੇਂ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਇਸ ਦੇ ਵੀ ਕਈ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਕੋਈ ਦਾ ਜੇਵਰ ਗੁੱਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਉੱਥੇ ਬੀ. ਕੇ. ਨੂੰ ਦੇਕੇ ਆਈ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਚੋਰ - ਚਕਾਰ ਵੀ ਰਸਤੇ ਚਲਦੇ ਖੋਹ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ ਮਾਈਆਂ ਵੀ ਲੁੱਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬਹੁਤ ਨਿਕਲੀਆਂ ਹਨ। ਫੀਮੇਲ ਵੀ ਡਾਕਾ ਮਾਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਹਾਲ ਵੇਖੋ ਕੀ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੇਸ਼ਾਲਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਾਂ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ। ਉਹ ਸੱਤ ਹੈ, ਚੇਤੰਨ ਹੈ, ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮੈਂ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਬਣਿਆ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਫਲਾਣਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਫਲਾਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੇਰਾ ਹੈ, ਇਹ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਮੇਰਾ - ਮੇਰਾ ਛੱਡਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਜਾਣਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਵੀ ਸੁਣਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ ਮੈਂ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਵੀ ਸੁਣਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਅਰਥ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ - ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮਝੋ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਵੈਸੇ ਮੈਂ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਗੇ ਪਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਮੇਰਾ - ਮੇਰਾ ਸਭ ਛੱਡ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵਨਵਾਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਪਹਿਨਣ, ਖਾਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਇੱਛਾ ਮਾਤਰਮ ਅਵਿੱਦਿਆ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਵਧਰਮ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁਖਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹਰ ਸੰਕਲਪ, ਸਮੇਂ, ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਕਰਮ ਦਵਾਰਾ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਪੂਰਨ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਭਵ:
ਸੰਪੂਰਨ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹਰ ਵਸਤੂ ਦੀ ਪੂਰੀ - ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦਿੰਦੇ। ਜੱਦ ਤੋਂ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਤੱਦ ਤੋਂ ਸੰਕਲਪ, ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਕਰਮ ਸਭ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੇਵਾ ਅਰਥ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਜਾਏ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਿਅਰਥ ਬੋਲ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਤਨ ਦਵਾਰਾ ਵਿਅਰਥ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵਿਅਰਥ ਗਿਆ - ਤਾਂ ਕੀ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਨਹੀਂ। ਸੰਪੂਰਨ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਮਤਲਬ ਸਭ ਕੁਝ ਸਫਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਕੇ ਉਸ ਤੇ ਕਦਮ - ਕਦਮ ਚੱਲਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਫਲਤਾ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜ ਪਦ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁੱਝ ਬਾਪ ਤੇ ਸਵਾਹਾ ਕਰੇ, ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜ ਪਦ ਮਤਬਲ ਏਅਰਕੈਂਡੀਸ਼ਨ ਟਿਕਟ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ - ਕਿਵੇਂ ?
- ਉੱਤਰ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਮੁੱਖ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਟੀਚਰ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਬਣਕੇ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੇ ਹਨ।
- ਗੀਤ:- ਬੜਾ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ ਹੈ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲਭੂਸ਼ਨ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਪ੍ਰਦਾਈ ਦੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਦੈਵੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਈ ਬਣਾਂਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਜੱਦਕਿ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਨਮੁੱਖ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਕਦੇ ਤੋਂ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ ਭਗਤ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਮਤਲਬ ਬ੍ਰਾਇਡਸ ਬ੍ਰਾਇਡਗਰੁਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਵੰਡਰ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹਾ ਕਦੀ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਸਜਣੀ ਸਾਜਨ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਨੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਰ ਹੀ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੀ। ਭਗਵਾਨ ਤੇ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਠਹਿਰਿਆ। ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਪਹਿਚਾਨ ਬਿਗਰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਸਭ ਵਿਅਰਥ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ। ਭਗਵਾਨ ਕੌਣ ਹਨ, ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਕੀ ਮਿਲੇਗਾ। ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਏਨੇ ਸਭ ਧਰਮ ਕ੍ਰਾਇਸਟ, ਬੁੱਧ ਆਦਿ ਪ੍ਰਿਸੇਪਟਰ ਅਤੇ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੇਲੇਅਰਸ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਮਿਲਨਾ ਹੈ, ਕੁੱਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਤੋਂ ਤਾਂ ਜਿਸਮਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਏਮ - ਆਬਜੈਕਟ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ? ਟੀਚਰ ਕੋਲੋਂ ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ? ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਕੋਲੋਂ ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਦੇ ਫਿਰ ਟੀਚਰ ਦੇ ਫਿਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਟੀਚਰ ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਉੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਆਫਿਕ ਆਕੇ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਲਾਡਲੇ ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਲਵੋਗੇ ਨਾ! ਸਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਹਾਂ ਬਾਬਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਵਾਂਗੇ। ਅੱਛਾ - ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ ਰਾਮ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਰਾਜੀ ਹੋਵੋਗੇ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਬਾਪ ਸੋਗਾਤ ਲੈ ਆਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਵਰੋਗੇ ਜਾਂ ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ ਸੀਤਾ ਨੂੰ? ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਲ ਤਾਂ ਦੇਖੋ। ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਜਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਵਰਨ ਦੇ ਲਾਇਕ ਹੋ? ਬਿਗਰ ਲਾਇਕ ਬਣਨ ਦੇ ਵਰ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਹੁਬਹੂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਕੇ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੀ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਦਾ। ਉਹ ਹੈ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜ ਪੱਦਵੀ, ਸੈਕਿੰਡ ਗ੍ਰੇਡ ਹਨ ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ। ਜਿਵੇਂ ਏਯਰਕੰਡੀਸ਼ਨ, ਫੁਸਟਕਲਾਸ, ਸੈਕਿੰਡ ਕਲਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ, ਏਯਰਕੰਡੀਸ਼ਨ ਸਮਝੋ। ਏਯਰਕੰਡੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਉੱਚ ਤਾਂ ਕੁੱਝ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਹੈ ਫੁਸਟਕਲਾਸ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਏਯਰਕੰਡੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜ ਲਵੋਗੇ ਜਾਂ ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ ਫੁਸਟਕਲਾਸ ਦਾ? ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸੈਕਿੰਡ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਵਾਰਿਸ ਬਣੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਪਿੱਛੇ - ਪਿੱਛੇ ਆਕੇ ਰਾਜ ਪਾਓਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਥਰਡ ਕਲਾਸ ਪੂਜਾ ਫਿਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਟਿਕਟ ਰਿਜ਼ਰਵ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫੁਸਟ ਕਲਾਸ ਰਿਜ਼ਰਵ, ਸੈਕਿੰਡ ਕਲਾਸ ਰਿਜ਼ਰਵ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਦਰਜੇ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਕੀ ਸੁੱਖ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਹੈ ਹੀ। ਵੱਖਰੇ - ਵੱਖਰੇ ਕਮਪਾਰਟਮੈਂਟ ਤਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਸਾਹੂਕਾਰ ਆਦਮੀ ਟਿਕਟ ਲੈਣਗੇ ਏਯਰਕੰਡੀਸ਼ਨ ਦੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸਾਹੂਕਾਰ ਕੌਣ ਬਣਦੇ ਹਨ? ਜੇ ਸਭ ਕੁੱਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਇਹ ਸਭ ਕੁੱਝ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ - ਸੈਦਾਗਰ, ਰਤਨਾਗਰ, ਜਾਦੂਗਰ ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਬਾਪ ਦੀ, ਨਾ ਕੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਲਾਬੱਧ ਪਾਈ। ਉਹ ਵੀ ਬਾਬਾ ਦਾ ਬਣਿਆ। ਪ੍ਰਲਾਬੱਧ ਕਿਤੋਂ ਨਾ ਕਿਤੋਂ ਤੇ ਪਾਈ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਲਾਬੱਧ ਭੋਗਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਜ਼ਰੂਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਸਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਲਾਬੱਧ ਬਣਾਈ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਨਹਿਰੂ ਦੀ ਪ੍ਰਲਾਬੱਧ ਕਿੰਨੀ ਵੱਧੀਆ ਸੀ। ਜ਼ਰੂਰ ਚੰਗੇ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਸੀ। ਬਿਗਰ ਤਾਜ ਭਾਰਤ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਰਗਾ ਉੱਚ ਦੇਸ਼ ਕੋਈ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਭਾਰਤ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਬਰੂਲੇਸ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅੰਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਨੰਬਰਵਨ ਤੀਰਥ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਪਰ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ

ਹਾਲਤ ਇਵੇਂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਿਮਿਤ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬਣਦੇ ਹਨ ਨਾ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅਸਰੀਰੀ ਭਵ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਕਿਸ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ, ਇਹ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਓ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਰਹਿਮ ਕਰੋ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਕਦੋਂ ਆਏ ਸਨ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਤਿਯੁਗ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਉੱਮਰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਘੋਰ ਹਨੇਰਾ ਹੈ ਨਾ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਿੰਨੇ ਆਕੇ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਨਾ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਨਾ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾਂ ਸਹਿਜ ਕਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਬਣੋ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ ਹੀ ਸਭ ਅਲੰਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਸ਼ੰਖ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਫੁੱਲ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿੰਨੀਆਂ ਗੁਪਤ ਗੰਭੀਰ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਹਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਅਲੰਕਾਰ। ਪਰੰਤੂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੇਣ, ਅੱਜ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਨ, ਕਲ ਸ਼ੁਦ੍ਰ ਬਣ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਾਕੁਮਾਰ ਹੀ ਸ਼ੁਦ੍ਰ ਕੁਮਾਰ ਬਣ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਗਫ਼ਲਤ ਕੀਤੀ, ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਾ ਚੱਲਿਆ, ਬੁੱਧੀ ਖਰਾਬ ਹੋਈ, ਮਾਇਆ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਮਾਟ ਮਾਰ ਮੂੰਹ ਫੇਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਥੱਪੜ ਮਾਰ ਮੂੰਹ ਫੇਰ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲੇ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਥੱਪੜ ਮਾਰ ਮੂੰਹ ਫੇਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਫੜ੍ਹ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਵੇਖਦੀ ਹੈ ਕਿੱਥੇ ਗਫ਼ਲਤ ਵਿੱਚ ਹਨ ਤਾਂ ਝੱਟ ਥੱਪੜ ਲਗਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਆਕੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਫਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਕੋਈ ਗ਼ਰੀਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪੁਰਾਣੀ ਝੋਪੜੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਨਵਾਂ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਸ ਹੁਣ ਨਵਾਂ ਮਕਾਨ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਸੀਂ ਜਾਕੇ ਬੈਠਾਂਗੇ। ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਤੋੜ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹਥੇਲੀ ਤੇ ਬਹਿਸ਼ਤ ਅਤੇ ਬੈਕੁੰਠ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਲਾਡਲੇ ਬੱਚੇ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਦਵਾਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਵਸ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਡਰਾਮੇ ਬਿਗਰ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਨਹੀਂ, ਬੱਚੇ ਬਿਮਾਰ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਠੀਕ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਅਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੁੱਡਾ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਨਹੀਂ, ਕਰਮਭੇਗ ਤਾਂ ਸਭਨੂੰ ਭੇਗਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਉਪਰ ਤਾਂ ਬੋਝਾ ਬਹੁਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਹੋ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਇੱਕਦਮ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਚੰਦ੍ਰਵਨਸ਼ੀ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਜਰੂਰ ਆਉਣਗੇ। ਜੇ ਦੇਵਤਾ ਸਨ ਫਿਰ ਸ਼ੁਦ੍ਰ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਫਿਰ ਉਹ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣ ਦੈਵੀ ਸੰਪਰਦਾਇ ਬਣਨਗੇ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਬਿਗਰ ਕਈ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

ਬਾਪ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਿੰਨੇ ਮਿੱਠੇ ਲੱਗਦੇ ਹੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਹੀ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਵੰਡਰਫੁਲ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਵਾਚ ਕਰਨਗੇ ਨਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਵਾਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਆਤਮਾ ਡੀਟੈਚ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅਸਰੀਰੀ ਭਵ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮ ਆਦਿ ਚੜ੍ਹਾਉਣਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਸਮਝਣਾ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਜੇ ਐਕਟ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਪਾਰਟ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਪਾਰਟ ਚਲਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਤੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਵਾਦ ਦਾ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਗਿਆਨ ਵੀ ਜਦੋਂ ਲਵੇ ਤਾਂ ਪਤਾ ਪਵੇ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਰੂਰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸ੍ਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹਾਂ। ਸਰਵੋਦੇਯ ਲੀਡਰ ਹਾਂ ਨਾ। ਕਿੰਨੇ ਕਿਸਮ - ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਭ ਤੇ ਦਯਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਭਗਵਾਨ ਰਹਿਮ ਕਰੋ। ਤਾਂ ਸਭ ਤੇ ਰਹਿਮ ਉਹ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਹੱਦ ਦੇ ਰਹਿਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਤਤ੍ਵ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੰਮ ਹੈ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ। ਤਾਂ ਸਰਵੋਦੇਯ ਦਾ ਅਰਥ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਇੱਕਦਮ ਸਭ ਤੇ ਦਯਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਨੰਬਰਵਨ ਫਰਨੀਚਰ, ਵੈਭਵ ਆਦਿ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਦੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰ, ਮੱਖੀ ਆਦਿ ਕੋਈ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਸਫਾਈ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਦੇ ਤੁਸੀਂ ਮੱਖੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖੋਗੇ। ਕੋਈ ਮੱਛਰ ਆਦਿ ਘੁਸ ਨਾ ਸਕੇ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਜੇ ਆ ਸਕੇ। ਗੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਨੈਚਰਲ ਫੁੱਲਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਸੂਬੀਰਸ ਪਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਭ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹਨ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਫੁੱਲ, ਬਗੀਚੇ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਬਗੀਚਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਤੁਸੀਂ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਗੀਤ ਵੀ ਬੜਾ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਹੋਰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ? ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ

ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਮੱਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਂਗੇ। ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਸਭ ਦੀ ਆਸ਼ੁਰੀ ਮੱਤ, ਇਸਲਈ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਦੈਵ ਸੁਖ ਸੀ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਛੋਟੇਪਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੀ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਆਦਿ ਕੁਝ ਹਨ ਨਹੀਂ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਬੜੇ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਚੰਚਲਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਕਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਜਦੋਂ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਫੇਰ ਲਿਆ ਤਾਂ ਫਿਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਗਫ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜੋ ਮਾਇਆ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰ ਲਵੇ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੀ ਅਵਗਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ।

2. ਬਾਪ ਤੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਸਵਾਹਾ ਕਰ ਪੱਕਾ ਵਾਰਿਸ ਬਣ ਸਤਿਯੁਗੀ ਏਅਰਕੰਡੀਸ਼ਨ ਦੀ ਟਿਕਟ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਐਮ ਅਬਜੈਕਟ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰਵ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਮਰਿਯਾਦਾ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਸਨੇਹੀ ਭਵ: ਜਿਵੇਂ ਸਨੇਹੀ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਨੇਉਛਾਵਰ ਜਾਂ ਅਰਪਣ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਨੇਹੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸੋਚਣਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਤਾਂ ਜੋ ਵੀ ਮਰਿਯਾਦਾਵਾਂ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਅਤੇ ਸਭ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸਹਿਜ ਯੁਕਤੀ ਹੈ - ਸਦਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਬਣੋ। ਜਿਸ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਹੋ, ਨਿਰੰਨਤਰ ਉਸਦੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦਾ ਰੰਗ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਮਰਿਯਾਦਾ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਨੇਹੀ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਆਪੇ ਹੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਨਿਸ਼ਚੇ ਦਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ।

ਮਾਤੋਸ਼ਵਰੀ ਜੀ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਮਹਾਵਾਕਿਆ - "ਮਨੁੱਖ - ਲੋਕ, ਦੇਵ - ਲੋਕ, ਭੂਤ - ਪ੍ਰੇਤਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ

ਬਹੁਤ ਮਨੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਜੋ ਅਸੁੱਧ ਜੀਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੋਸਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ ਹੈ? ਜਾਂ ਵਹਿਮ ਹੈ? ਉਸ ਤੇ ਅੱਜ ਸਪਸ਼ਟ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾ ਜਦੋਂ ਵਿਕਰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਭੋਗਨੀਆਂ ਜਰੂਰ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਭੋਗਨੀਆਂ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਜਾਨਵਰ ਪੰਛੀ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂ ਜੂਨ ਵਿੱਚ। ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾ ਵੱਖ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੱਖ ਹਨ, ਮਨੁੱਖ ਕਦੇ ਜਾਨਵਰ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਜਾਨਵਰ ਕਦੇ ਮਨੁੱਖ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਆਪਣੀ ਹੈ, ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਖ ਹੈ। ਦੁਖ - ਸੁਖ ਭੋਗਨ ਦੀ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿੱਚ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੁੱਧ ਕਰਮ ਨਾਲ ਸੁਖ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਵੀ ਜਰੂਰ ਮਨੁੱਖ ਤਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਕੇ ਭੋਗਣਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਗਿਆਨ ਸੁਣਨ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਤਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਤਾਂ ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਖੇਲ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਪਾਰਟ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਨਵਰ ਪੰਛੀ ਆਦਿ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਸ਼ੋਭਾ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਤਿਯੁਗ ਆਦਿ ਤੋਂ ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ 84 ਜਨਮ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਇਹ 84 ਲੱਖ ਤਾਂ ਜਾਨਵਰ ਪੰਛੀ ਆਦਿ ਦੀ ਵੈਰਾਇਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਭ ਰਾਜ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਿਗਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦਾ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਤਤ੍ਵ ਮਤਲਬ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਬਾਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਤਤ੍ਵ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ, ਉਹ ਇਸ ਆਕਾਸ਼ ਤਤ੍ਵ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਮਰਜ਼ ਇਮਰਜ਼ ਦਾ ਅਤੇ ਸਤੇ, ਰਜੇ, ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਜਾਕੇ ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰੀਏ। ਮਤਲਬ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਹੁਣ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾ ਤੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਸੁੱਧ ਕਰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਸੁੱਧ ਸੰਸਕਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਜਨਮ - ਮਰਨ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਮਤਲਬ ਮਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਵਿਕਰਮਾਂ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਪਾ ਸੁਖਸ਼ਮ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਭੋਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਵਕਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕ ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਦੁੱਖ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਜਾਕੇ ਗਰਭ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਭੋਗਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੰਸਕਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਨਮ ਲੈ ਉੱਥੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸੁਖ - ਦੁਖ ਭੋਗਦੀ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ। ਪਰੰਤੂ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾ ਧਾਰਨ ਕਰ ਆਕਾਰੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਕਾਸ਼ ਤਤ੍ਵ ਦੇ ਅੰਦਰ ਘੋਸਟ ਬਣ ਭਟਕਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਸਜ਼ਾ ਹੈ ਮਤਲਬ

ਭੋਗਣਾ ਹੈ। ਉਸ ਅਸੁੱਧ ਜੀਵ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਮਤਲਬ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਕਰ ਫਿਰ ਜਾਕੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਜੀਵਆਤਮਾ ਤਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਾਰਦੀ ਵੀ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਕਸ਼ਟ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਸਭ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੋਗਣਾ ਦੀ ਕਿਸਮ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਤਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੁਖ - ਦੁਖ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਆਤਮਾ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਤੋਂ ਇਸ ਸਾਕਾਰੀ ਖੇਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਵਿਚੋਂ ਦੀ ਵਾਪਿਸ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ, ਪਰੰਤੂ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਅਸੁੱਧ, ਸੁੱਧ ਕਰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪੁਨਰਜਨਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ। ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ।

'ਸਨੇਹ' ਅਤੇ 'ਸ਼ਕਤੀ' ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ

ਅੱਜ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮਰੱਥ ਬਾਪ ਚਾਰਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ - ਸਵਰੂਪ ਸਮਰੱਥ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਦਾ ਦਿਨ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਸਮਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ - ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਬੈਲੈਂਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦਾ ਦਿਨ ਹੈ। ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿਵਸ ਮਤਲਬ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥੀ - ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਦਾ ਦਿਵਸ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਬਾਪ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਲਵਲੀਨ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਬਲ ਹੈ। ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਅਤਿ ਸਨੇਹੀ, ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ। ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਨੇਹ ਦਵਾਰਾ ਹਰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਇਆ। ਸਿਰਫ਼ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਲੇਕਿਨ ਸਨੇਹ ਦਵਾਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਸੈਨਾ ਬਣਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸੇਵਾ ਅਰਥ ਨਿਮਿਤ ਬਣਾਇਆ। ਸਦਾ 'ਸਨੇਹੀ ਭਵ' ਦੇ ਨਾਲ 'ਨਸ਼ਟੇਮੇਹਾ ਕਰਮਾਤੀਤ ਭਵ' ਦਾ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਾਇਆ। ਅੰਤ ਤੱਕ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਸਦਾ ਪਿਆਰੇ - ਇਹ ਹੀ ਨੈਣਾਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਵਾਰਾ ਵਰਦਾਨ ਦਿੱਤਾ।

ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਦੇ ਬੱਚੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸਵਰੂਪ ਨਾਲ, ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸੰਬੰਧ ਨਾਲ, ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਣ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਵਤਨ ਪੁੱਜੇ। ਕੋਈ ਬੁੱਧੀ ਦਵਾਰਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਦਿਵਿਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਵਾਰਾ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਅਤੇ ਸਮਾਣ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਯਾਦ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦਿਲ ਤੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ 'ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਮਾਣ ਭਵ' ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨਾਲ ਅਤਿ ਸਨੇਹ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਹੁਣ ਅਵਿਅਕਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਵੱਡੀ ਮਾਂ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਾਂ ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਖੁਦ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਸਨੇਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਵਰੂਪ ਹੈ ਸਮਾਣ ਬਣਨਾ। ਜਿੰਨਾ - ਜਿੰਨਾ ਦਿਲ ਦਾ ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਹੈ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉਤਨਾ ਹੀ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰਨ ਦਾ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਲੌਕਿਕ ਮਾਂ ਦਾ ਅਲੌਕਿਕ ਪਿਆਰ ਵਿਯੋਗੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਰਾਜਯੋਗੀ ਮਤਲਬ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅਲੌਕਿਕ ਮਾਂ ਦੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਲੌਕਿਕ ਮਮਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਰਾਜਾ ਬਣੇ। ਸਾਰੇ ਰਾਜੇ ਬੱਚੇ ਬਣਨ, ਪ੍ਰਜਾ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ, ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋ।

ਅੱਜ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਦੀ ਰੂਹ ਰੂਹਾਨ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਨੇਹ ਦੇ ਦਿਨ ਕੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ? ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਲੌਕਿਕ ਯਾਦਾਂ ਦਾ ਸੰਸਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਾਕਾਰ ਸਵਰੂਪ ਦੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦੀ ਯਾਦ ਆਪੇ ਹੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਯਾਦ, ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਯਾਦ, ਵਰਦਾਨਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਆਪੇ ਹੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਹੀ ਪੁੱਛਿਆ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਕੀ ਬੋਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ? ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੋਲੇ ਅਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਪਹਿਲੇ 'ਸਮਾਣ ਬੱਚੇ' ਯਾਦ ਆਏ। ਸਨੇਹੀ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਸਮਾਣ ਬੱਚੇ। ਸਨੇਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਣ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਸੰਕਲਪ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਇੱਛਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਨਾਲ ਸਦਾ ਸਮਰੱਥੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ, ਇਸਲਈ ਸਮਾਣ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ ਅੱਗੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਰੂਪ ਦੀ ਸਮਾਣ ਸਥਿਤੀ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਕਿਧਰੇ - ਕਿਧਰੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸਦਾ ਸਮਾਣ ਬਣਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਹਨ ਵੀ ਪੱਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਪਿੱਛੇ ਹੱਟਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਮਰ ਵੀ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਵੇਖ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਘਬਰਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸਲਈ, ਨਿਰੰਤਰ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਮਾਣ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਾਲੇਜਫੁਲ, ਪਾਵਰਫੁਲ, ਸਕੱਸੇਸਫੁਲ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣ ਚੁੱਕੇ ਹੋ। ਮਾਯਾ ਦੇ, ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਅਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਵਾਰਾ ਨਿਮਿਤ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਹੋ! ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ - ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਅਨੇਕ ਕਲਪਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਤੇ ਛੱਡੋ ਲੇਕਿਨ ਇਸ ਕਲਪ ਦੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਦਵਾਰਾ ਜਾਨ ਕੇ ਵਿਜੇਈ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਪੁਰਾਣੇ ਹੋ ਗਏ ਹੋ। ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਵੀ ਹੋਵੇ ਲੇਕਿਨ ਇਸ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਹਨ। 'ਨਥਿੰਗ - ਨਿਊ' - ਇਹ ਪਾਠ ਵੀ

ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਸਲਈ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੁਣ ਸਮੱਸਿਆ ਤੋਂ ਘਬਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਗਵਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਗਵਾਉਣ ਨਾਲ ਨੰਬਰ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਾਂ ਨੇ ਬੋਲਿਆ - ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਨੇਹੀ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਮਾਣ ਬਣਨ ਵਾਲੇ, ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਆਇਆ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਮਿਜ਼ੇਰਟੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਮਾਣ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਮੀਪ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਾਣ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਮਿਜ਼ੇਰਟੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਮੀਪ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣ - ਇਹ ਹੀ ਅਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ - ਵੇਖ ਸਮਾਣ ਬਣਨ ਦਾ ਦਿਨ ਯਾਦ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ 'ਸਮ੍ਰਿਤੀ - ਦਿਨ' ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਾਂ ' ਸਮਾਣ ਬਣਨ ਦਾ ਦਿਨ' ਯਾਦ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿਵਸ ਨੂੰ ਸਮਰਥ ਦਿਵਸ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਸਨੇਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਫਲ ਮਾਂ -ਬਾਪ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਵਰਦਾਨਾਂ ਦਾ ਇਹ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਫਲ ਹੈ। ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਫਲ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ - ਅਤਿ ਸਨੇਹ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਇਹ ਹੈ ਜੋ ਸਨੇਹੀ, ਸਨੇਹ ਦੀ ਕਮੀ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਇਸਲਈ, ਹੁਣ ਤੇਜ਼ ਗਤੀ ਨਾਲ ਸਮਾਣ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਓ। ਇਹ ਹੀ ਮਾਂ ਦਾ ਸਨੇਹ ਹੈ। ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰਦੇ ਚੱਲੋ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਇੱਕ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਸਾਕਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਸਲਈ ਵਿਚਿੱਤਰ ਪਾਰਟਧਾਰੀ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਦਾ ਡਬਲ ਸਵਰੂਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਜਰੂਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ' ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਸ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰਵ ਸਮਾਣ ਬਣਨ, ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ। ਸਮਝਾ? ਅੱਜ ਦੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿਵਸ ਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ "ਸਮਾਣ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ" ਭਾਵੇਂ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਬੋਲ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਸਬੰਧ ਸੰਪਰਕ ਵਿਚ ਸਮਾਣ ਮਤਲਬ ਸਮਰਥ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਵੱਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੋਵੇ ਲੇਕਿਨ 'ਨਥਿੰਗ ਨਿਊ' ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਸਮਰਥ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਲਬੇਲੇ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ, ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਥਿੰਗ - ਨਿਊ ਸ਼ਬਦ ਯੂਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਵਿਜੇਈ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਨਥਿੰਗ ਨਿਊ। ਇਸ ਵਿੱਧੀ ਨਾਲ ਸਦਾ ਸਿੱਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਚੱਲੋ। ਅੱਛਾ!

ਸਾਰੇ ਉਮੰਗ ਨਾਲ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿਵਸ ਮਨਾਉਣ ਆਏ ਹੋ। ਤਿੰਨ ਪੈਰ (ਪਗ) ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਆਏ ਹਨ। ਤਿੰਨ ਪੈਰ ਦੇਕੇ ਅਤੇ ਤਿੰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਦੇਣਾ ਕੀ ਹੋਇਆ! ਫਿਰ ਵੀ, ਸੇਵਾ ਦਾ ਪੁੰਨ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਬਣੇ ਇਸਲਈ ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਦੇ ਲੱਖ ਪਾਉਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਅਪਨਾਉਣ ਦੀ ਸਮਰਥੀ ਰੱਖੀ ਇਸਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿਵਸ ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਮਰਥ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਰਮਣੀਕ ਚਿੱਟਚੈਟ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਵੀ ਸਥਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਦਾ ਵੀ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਹੈ ਨਾ। ਕਿਹੜਾ ਸਥਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? ਅਜਿਹਾ ਸਥਾਨ ਕੋਈ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਨੇ ' ਦਿਲਤਖਤ' ਦਿੱਤਾ, ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸਥਾਨ ਹੈ! ਇਹ ਸਭ ਸਥਾਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੇ ਨਾ। ਦੇਸ਼ - ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੇਵਾ - ਸਥਾਨ ਸਾਰੇ। ਇੱਕਠੇ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵੀ ਵੱਡਾ ਸਥਾਨ ਕਿਹੜਾ ਹੈ? ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਇੱਟਾਂ ਦਾ ਮਕਾਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੇ ਤਖ਼ਤ ਦਿੱਤਾ - ਜਿੱਥੇ ਸਦਾ ਹੀ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਦੇਖੋ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ - ਭਾਵੇਂ ਜਗ੍ਹਾ ਦਵਾਰਾ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ, ਭਾਵੇਂ ਸਥਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਕਰਦੇ - ਸੇਵਾ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਆਪੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਥਾਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ 'ਹਾਂ ਜੀ' ਕਹਿ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ' ਪਹਿਲੇ ਆਪ' ਕਹਿ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਮਹੱਤਵ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵਿੱਧੀ ਨਾਲ ਮਨਸਾ, ਵਾਚਾ, ਕਰਮਨਾ, ਬਰਤਨ ਮਾਂਜਣੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਹੈ। ਜਿੰਨਾਂ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਦਵੀ ਪਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਉਤਨਾ ਯੋਗਯੁਕਤ, ਯੁਕਤੀਯੁਕਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਕੇ 'ਭਾਂਡੇ ਮਾਂਜਣ ਵਾਲਾ' ਵੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪਦਵੀ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਕਰਦਾ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਹਰ ਸਮੇਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵਿੱਧੀ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਜਾਣ ਕੇ ਮਹਾਨ ਬਣੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਫਲ ਨਾ ਮਿਲੇ - ਇਹ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਸੱਚੀ ਦਿਲ ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਰਾਜ਼ੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਦਾਤਾ, ਵਰਦਾਤਾ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕੀ ਕਮੀ ਰਹੇਗੀ! ਵਰਦਾਤਾ ਜਾਂ ਭਗਿਆਵਿਧਾਤਾ ਗਿਆਨ ਦਾਤਾ ਭੋਲੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਰਾਜ਼ੀ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਰਾਜ਼ੀ ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਜ ਕਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਵੀ ਬੱਚ ਜਾਵੇਗੇ, ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਵੀ ਬੱਚ ਜਾਵੇਗੇ, ਅੱਛਾ!

ਚਾਰੋਂ ਤਰਫ਼ ਦੇ ਸ੍ਰਵ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਮਾਣ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਵਾਰਾ ਸਮਾਣ ਬਣਨ ਦਾ ਫਲ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਅਜਿਹੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਵਰੂਪ ਸ੍ਰਵ ਸਮਰਥ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰਥ ਬਾਪ ਦਾ ਸਮਰਥ -ਦਿਵਸ ਤੇ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਸੇਵਾਕੇਂਦਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤਿੰਨ ਪੈਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨਿਮਿਤ ਭਾਈ - ਭੈਣਾਂ ਨਾਲ ਅਵਿਅਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖਫਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਨਾ। ਭਵਿੱਖ ਤਾਂ ਜਮਾਂ ਹੈ ਹੀ ਲੇਕਿਨ ਵਰਤਮਾਨ ਵੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣ ਗਿਆ। ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਭਵਿੱਖ ਤੋਂ ਵੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ! ਕਿਉਂਕਿ ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦਾ ਗਿਆਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਹੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਅੰਤਰ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਅੰਤਰ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੈ

ਇਸਲਈ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ 'ਤਰੁੰਤ ਦਾਨ ਮਹਾਂਪੁੰਨ' ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦੇ ਕੋਈ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਤਰੁੰਤ ਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਮਹਾਂਪੁੰਨ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਪੁੰਨ ਐਕਸਟ੍ਰਾ 'ਖੁਸ਼ੀ' ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਸਫਲਤਾ - ਸਵਰੂਪ ਬਣਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅੱਜ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ। ਕਿਉਂ ਹੋਇਆ? ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਸੁਣਕੇ। ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ। ਕੋਈ ਪਰਿਚੈ ਮਿਲਦੇ ਜਾਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪਰਿਚੈ ਮਿਲਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਅਸਰ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਪਰ ਵੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਗੀਤ ਵਜਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਹੈ ਪ੍ਰਤੱਖਫਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ। ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਮੇਵਾ ਖਾਣ ਵਾਲਾ। ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਵਾ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਤੰਦਰੁਸਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਜੇਕਰ ਡਾਕਟਰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਫਲ ਖਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜਕਲ ਹੋਰ ਤਾਕਤ ਦੀ ਚੀਜ਼ - ਮੱਖਣ ਖਾਵੇ, ਘਿਉ ਖਾਵੇ - ਉਹ ਤਾਂ ਹਜ਼ਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਕਤ ਦੇ ਲਈ ਫਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੱਖਫਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਰਮਨਾ ਵੀ ਕਰੋ, ਕਰਮਨਾ ਦੀ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਫਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਲੇਕਿਨ ਜਦੋਂ ਜਗ੍ਹਾ ਸਫਾਈ ਨਾਲ ਚਮਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੱਚੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਚਮਕਦਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪੁੰਨ ਦਾ ਫਲ ਆਪੇ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪੁੰਨ ਦਾ ਫਲ ਜਮਾਂ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੁਣ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੰਨ ਲਵੋ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹੇਗਾ - ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ, ਬਹੁਤ ਹੱਡੀ, ਅਥੱਕ ਹੋਕੇ ਕੀਤੀ। ਤਾਂ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਫਲ ਮਿਲਿਆ ਨਾ। ਭਾਵੇਂ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰੋ, ਭਾਵੇਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਲੇਕਿਨ ਸੇਵਾ ਮਾਨਾ ਹੀ ਮੇਵਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋ ਨਾ। ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਮਹਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਫਿਰ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਜਾਣ ਸਦਾ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹੋ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੀ ਜਿਗਿਆਸੂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਕੀ ਕਰਾਂ? ਕੋਈ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਕੋਈ ਭਾਸ਼ਣ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾਂ? ਨਹੀਂ। ਸੇਵਾ ਦਾ ਫੀਲਡ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਰੇ, ਸਾਨੂੰ ਸੇਵਾ ਮਿਲਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਸੇਵਾ ਰਹੀ ਹੋਈ ਹੈ! ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ? ਭਾਸ਼ਣ ਕਰੋਗੇ ਕੀ? ਫ੍ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਬਣੇਗਾ। ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋਣਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ! ਹੁਣ ਹੋਈ ਹੈ? ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਪੇਪਰ ਲੈ ਰਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਹਰ ਸੈਕਿੰਡ ਸੇਵਾ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਫੀਲਡ ਰਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦਾ ਚਾਂਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਬਿਮਾਰ ਵੀ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਚਾਂਸ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ - ਭਾਵੇਂ ਅਨਪੜ੍ਹ, ਭਾਵੇਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ, ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਦਾ ਚਾਂਸ ਮਿਲੇ - ਇਹ ਨਹੀਂ, ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਆਲਰਾਊਂਡਰ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਰਮਨਾ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵੀ 100 ਮਾਰਕਸ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਵਾਚਾ ਅਤੇ ਕਰਮਨਾ ਠੀਕ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਕਰਮਨਾ ਦੀ ਤਰਫ਼ ਰੂਚੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ 100 ਨੰਬਰ ਤੇ ਗਏ। ਆਲਰਾਊਂਡਰ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਮਤਲਬ ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਵਾਰਾ ਫੁਲ ਮਾਰਕਸ ਲੈਣ ਵਾਲੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਆਲ ਰਾਊਂਡਰ ਸੇਵਾਧਾਰੀ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋ? ਦੇਖੋ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਭੱਠੀ ਬਣਾਈ ਤਾਂ ਕਰਮਨਾ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਪਾਠ ਪੱਕਾ ਕਰਵਾਇਆ! ਮਾਲੀ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਤਾਂ ਜੂਤੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਬਣਾਇਆ। ਬਰਤਨ ਮਾਂਜਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਤਾਂ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਨੰਬਰ ਵੀ ਰਹਿ ਨਾ ਜਾਣ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਲੇਕਿਕ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹਲਕੇ ਸਬਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਬਜੈਕਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੰਬਰ ਥੀ ਫੇਰ ਸਬਜੈਕਟ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਏ ਤਾਂ ਪਾਸ ਵਿੱਧ ਆਨਰ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੇ। ਟੋਟਲ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ ਤੇ ਘੱਟ ਹੋ ਗਏ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਸਾਰੇ ਸਬਜੈਕਟ ਚੈਕ ਕਰੋ। ਸਾਰੇ ਸਬਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ ਲਏ ਹਨ? ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਮਕਾਨ ਦੇਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ, ਇਹ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਦਾ ਪੁੰਨ ਮਿਲਿਆ, ਮਾਰਕਸ ਮਿਲਣਗੇ। ਲੇਕਿਨ ਫੁਲ ਮਾਰਕਸ ਲਏ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ - ਇਹ ਚੈਕ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਕਰਮਨਾ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵੀ 100 ਮਾਰਕਸ ਹਨ, ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹਨ ਇੱਥੇ ਸਾਰਿਆਂ ਸਬਜੈਕਟ ਦੀ 100 ਮਾਰਕਸ ਹਨ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਡਰਾਇੰਗ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਮਾਰਕਸ ਹੋਣਗੇ, ਹਿਸਾਬ ਵਿੱਚ (ਗਣਿਤ ਵਿੱਚ) ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਸਾਰੇ ਸਬਜੈਕਟ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮਨਸਾ, ਵਾਚਾ, ਵਿੱਚ ਤੇ ਨੰਬਰ ਬਣਾ ਲਵੋ ਅਤੇ ਕਰਮਨਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਜਾਣ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੋ - ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਮਹਾਵੀਰ ਹਾਂ। ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕਸ ਲੈਣੇ ਹਨ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੇਵਾਧਾਰੀ। ਤਾਂ ਕਿਹੜਾ ਗੁਪ ਹੈ? ਆਲਰਾਊਂਡਰ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਜਾਂ ਸਥਾਨ ਦੇਣ ਦੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ? ਇਹ ਵੀ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸਫਲ ਕਰ ਲਿਆ। ਜੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਫਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਤਨਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਫਲ ਕਰ ਲੈਣਾ - ਇਹ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਿੰਮਤ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਵਰਦਾਨ:-

ਸਨੇਹੀ ਬਣਨ ਦੇ ਗੁਹੀਏ ਰਹੱਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸੂਣ ਨੂੰ ਰਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਾਜਯੁਕਤ, ਯੋਗਯੁਕਤ ਭਵ

ਜੋ ਬੱਚੇ ਇੱਕ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਾਪ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਬਣਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸ੍ਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਖੁਦ ਹੀ ਬਣ

ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਗੁਹੀਏ ਰਹੱਸ ਨੂੰ ਜੋ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਰਾਜਯੁਕਤ, ਯੋਗਯੁਕਤ ਅਤੇ ਦਿਵਿਯ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਯੁਕਤੀਯੁਕਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਰਾਜਯੁਕਤ ਆਤਮਾ ਸ੍ਵਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਹੀ ਰਾਜੀ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਉਹ ਕਦੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਕਦੇ ਖੁਦ ਨਾਰਾਜ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਸਨੇਹੀ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜਾਣ ਰਾਜਯੁਕਤ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਜੋ ਨਿਮਿਤ ਹਨ ਉਹ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੰਭਾਲਦੇ ਵੀ ਸਦਾ ਹਲਕੇ ਹਨ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਤਾਂ ਹੀ ਚਲ ਸਕੇਗੇ ਜੱਦ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਹੋਵੇਗਾ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਭਗਵਾਨ ਸਮਰਥ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਉਸਦੇ ਰਚੇ ਹੋਏ ਯਗ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਕਿਉਂ ਪੈਂਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:- ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਵਣ ਭਗਵਾਨ ਤੋਂ ਵੀ ਤਿੱਖਾ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਜੱਦ ਉਸ ਦਾ ਰਾਜ ਖੋਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਘਨ ਪਾਵੇਗਾ ਹੀ। ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਯਗ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹੀ ਆਏ ਹਨ। ਪੈਣੇ ਹੀ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪਤਿਤ ਮਨੁੱਖ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣਗੇ।
- ਗੀਤ:- ਓ ਦੂਰ ਦੇ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਦੀ ਲਾਈਨ ਸੁਣੀ। ਜਿਵੇਂ ਵੇਦ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਗੀਤ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਥਾਵਾਂ ਆਦਿ ਸੁਣਨਾ, ਉਹ ਜਿਵੇਂ ਹੈ ਕਨਰਸ। ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਦੂਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਵੀ ਦੂਰ ਦੇ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਹਾਂ, ਸਾਡਾ ਘਰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇ ਤਾਂ ਗੋਇਆ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਸਿਸਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਟੈਂਪ੍ਰੇਰੀ ਜੀਵ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਥਾਈ ਜੀਵ ਆਤਮਾ ਹੋ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਟੈਂਪ੍ਰੇਰੀ ਜੀਵ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਸੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਮੁਅਫ਼ਿਕ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਜੀਵ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਿਚੈ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇ? ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਅਥਵਾ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਵੀ ਬੰਧਨ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਤੇ ਵੱਡਾ ਬੰਧਨ ਹੈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣਾ, ਜਿਸ ਦੂਰ ਦੇ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਨੂੰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਚੱਲਾਂਗਾ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਛੱਡ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਵਾਪਿਸ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਲਯ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਖੰਡ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਖੰਡ ਦਾ ਕਦੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਭਾਰਤ ਖੰਡ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਜੱਦ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਦਿ - ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਧਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ - ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਨਾਲ ਲੈ ਚੱਲੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਵੇਂ ਨਾਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚਲ ਨਾ ਸਕੇ, ਜੱਦ ਤੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਨਾ ਆਵੇ। ਨਵਾਂ ਮਕਾਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਤੋਂ ਦਿਲ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਜੱਦ ਤੱਕ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ ਤੱਦ ਤਕ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗੇ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦੂਰ ਦਾ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਇੱਕ ਹੀ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ। ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਫੈਮਿਲੀ ਹੋ ਗਈ। ਇਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਫੈਮਿਲੀ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੱਡੀ ਪਲਟਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਜੇ ਇੰਨੇ ਬੀ. ਕੇ. ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਵੱਡੀ ਪਲਟਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਕੁਮਾਰੀ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਾਂਡਵਾਂ ਅਤੇ ਕੌਰਵਾਂ ਨੇ ਖੇਡ ਖੇਡਿਆ। ਰਾਜਾਈ ਦਾਅ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ। ਹੁਣ ਰਾਜਾਈ ਨਾ ਕੌਰਵਾਂ ਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਤਾਜ ਆਦਿ ਕੁਝ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਮਿਲਿਆ। ਹਥਿਆਰ ਆਦਿ ਛਿਪਾਕੇ ਜਾ ਰੱਖਿਆ। ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਦੰਤ ਕਥਾਵਾਂ। ਨਾ ਪਾਂਡਵ ਰਾਜ ਹੈ, ਨਾ ਕੌਰਵ ਰਾਜ ਹੈ। ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਚੱਲੀ ਹੈ। ਲੜਾਈ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦੀ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹੈ। ਲੜਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਕੌਰਵਾਂ ਅਤੇ ਯੋਵਨਾਂ ਦੀ। ਬਾਕੀ ਭਰਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਖਤਮ ਕਰਨਗੇ। ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਾਂਡਵ, ਕੌਰਵ ਲੜੇ। ਬਾਕੀ 5 ਪਾਂਡਵ ਬਚੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੁੱਤਾ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਵੀ ਸਭ ਪਹਾੜ ਤੇ ਗੱਲ ਮਰੇ। ਖੇਡ ਹੀ ਖਲਾਸ। ਰਾਜਯੋਗ ਦਾ ਅਰਥ ਹੀ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਕੇ ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਬਾ ਆਓ, ਆਕੇ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਕਮਲ ਪੁਸ਼ਪ ਸਮਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕੰਨਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਰਹੋ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ। ਇਹ ਗ੍ਰਹਿਸਥਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਵਿਆਹ ਕਰਨੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ

ਉਹ ਵੀ ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ ਹੋ ਪੈਣਗੇ। ਕੁਝ ਗੰਧਰਵੀ ਵਿਵਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਹੈ। ਕੰਨਿਆ ਤੇ ਮਾਰ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਲਾਚਾਰੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗੰਧਰਵੀ ਵਿਆਹ ਕਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਰ ਵੀ ਸਹਿਣ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਧਰਕੁਮਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਲ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਦੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਹਾਫ ਪਾਰਟਨਰ ਹੋ ਗਏ। ਕੁਮਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੋ। ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਦੇ ਸਮਾਨ ਬਣੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਆਹ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਕੰਨਿਆ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਛੋਟੀ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਜੋ ਸ਼ਰੀਰ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਲੈ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਕੇ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਕੂਲ ਦਾ ਸਕੂਲ ਹੈ, ਘਰ ਦਾ ਘਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਤਿਸੰਗ ਦਾ ਸਤਿਸੰਗ। ਸਤ ਮਾਨਾ ਇੱਕ ਬਾਪ, ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਓ ਦੂਰ ਦੇ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ। ਆਤਮਾ ਗੋਰੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗੋਰਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਪਿਓਰਿਟੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਗੋਰਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਰਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਕਹੇਗੀ - ਇਹ ਸਾਡਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਸਾਡਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਇਹ ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ ਸਾਡਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ। ਜੇ ਨੰਬਰਵਨ ਪਾਵਨ ਸੀ, ਉਹ ਹੀ ਨੰਬਰ ਲਾਸ਼ ਮਤਲਬ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਸੀ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਕਲਾ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਤਾਂ ਸਭ ਹੈ ਹੀ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੂਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੋ। ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਵੇ ਪਰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਇਸ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੋ ਗਏ ਭਗਤ। ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਨਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੋਈ ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰੋ। ਆਤਮਾ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ। ਹੁਣ ਦੂਰ ਦਾ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ- ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਆਟੇ ਵਿੱਚ ਲੂਨ ਮਿਸਲ ਕੁਝ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਗੀਤਾ ਦਾ ਐਪੀਸੋਡ, ਉਹ ਹੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਦੀ ਲੜਾਈ, ਉਹ ਹੀ ਮਨਮਨਾਭਵ - ਮੱਧਜੀ ਭਵ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਲੜਾਈ ਵੀ ਬਰੇਬਰ ਲੱਗੀ ਹੈ। ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੀ ਵਿਜਯ ਹੋਈ। ਵਿਜਯ ਮਾਲਾ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ ਪਾਂਡਵ ਗੱਲ ਮਰੇ। ਫਿਰ ਮਾਲਾ ਕਿੱਥੇ ਤੋਂ ਬਣੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣਨ ਇਥੇ ਆਏ ਹਾਂ। ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਯਾਦਗਾਰ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ 8 ਦੀ ਮਾਲਾ, ਕੋਈ 108 ਦੀ ਮਾਲਾ, ਕੋਈ 16108 ਦੀ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਵ ਦਾ ਭਲਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਸਾਡੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ ਆਪਣੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਕਿਵੇਂ ਉਤਰਦੇ ਹਾਂ। 84 ਜਨਮ ਕਿਵੇਂ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਭੁਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਾਡੇ ਸਭ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਕਰਨ, ਸ਼ਰਾਪ ਮਿਟਾਉਣ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਦੇ ਸ਼ਰਾਪ ਤੋਂ ਸਭ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕੀਤਾ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਸੂਰਗ ਸੀ, ਇਹ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਜਿਸ ਨੇ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਨਹੀਂ ਖਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਨਾ ਧਾਰਨ ਕਰਨਗੇ, ਨਾ ਕਰਾਉਣਗੇ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਨੇ 84 ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ ਨਾ। ਨਵੇਂ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਆਪ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਕਿਰਾਏ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਉਹ ਫਿਰ ਸੇਕੇਂਡ ਹੈਂਡ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ। ਤੇਤਾ ਸੇਕੇਂਡ ਹੈਂਡ ਕਹਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸੂਰਗ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਪੂਜਾ ਵੀ ਬਣਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਲੂਮ ਪੈਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਕੋਣ - ਕੋਣ ਪਿਰੇਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਹਾਰਟ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਵੇ ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ, ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ ਕਿ ਸਾਡਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਭਟਕਦਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ! ਤੁਹਾਡਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਲਵ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ! ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਦਾਦਾ ਦਵਾਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਜਾਈਏ। ਪਰ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵੀ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਬਹੁਤ ਧਨਵਾਨ ਹਨ ਪਰ ਇੰਨੀ ਫੁਰਸਤ ਨਹੀਂ। ਪੂਰਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਨਹੀਂ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਹੀਨਾ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਦ ਆਕੇ ਰਿਫਰੇਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੂਈ ਤੇ ਜੰਕ ਚੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਚੁਮਬਕ ਇੰਨਾ ਖਿੱਚਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝੱਟ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ, ਭੱਜ ਆਉਣਗੇ। ਜਿੰਨੀ ਕਟ ਉਤਰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਉੰਨੀ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਚੁਮਬਕ ਨੂੰ ਮਿਲੀਏ। ਗੀਤ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਮਾਰੇ, ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰੇ... ਅਸੀਂ ਦਰ ਤੋਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਾਂਗੇ। ਪਰ ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਤਾਂ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਟ ਨਿਕਲੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਾਪ

ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਆਤਮਾਓ ਮਨਮਨਾਭਵ, ਰਹੋ ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਭੱਜਕੇ ਆ ਭੈਣ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਾਗਰ ਕੋਲ ਬਦਲਾਂ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਹੈ - ਰਿਫਰੇਸ਼ ਹੋਣ। ਫਿਰ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬੰਧਨ ਜੱਦ ਖਲਾਸ ਹੋਣ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਜਾ ਸਕਣ। ਮਾਂ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਘਨ ਗਿਆਨ ਯਗ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਈਸ਼ਵਰ ਤਾਂ ਸਮਰਥ ਹੈ ਫਿਰ ਵਿਘਨ ਕਿਉਂ? ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਰਾਵਣ ਭਗਵਾਨ ਤੋਂ ਵੀ ਤਿੱਖਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਜਾਈ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਫਿਰ ਵੀ ਵਿਘਨ ਪੈਣਗੇ। ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਪਤਿਤਾਂ ਦੇ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ 16108 ਪਟਰਾਨੀਆ ਸੀ। ਸੱਪ ਨੇ ਡੱਸਿਆ। ਰਾਮ ਦੀ ਸੀਤਾ ਚੁਰਾਈ ਗਈ। ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੋਂ ਆਇਆ। ਝੂਠ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਕਾਰ ਬਗੈਰ ਬੱਚੇ ਕਿਵੇਂ ਹੋਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਣਗੇ। ਤਾਂ ਇਸ ਗਿਆਨ ਯਗ ਵਿੱਚ ਅਸੁਰਾਂ ਦੇ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਨੂੰ ਅਸੁਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੈ ਹੀ ਰਾਵਣ ਸੰਪਰਦਾਏ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੋ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲਿੱਤਾ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਕੁਝ ਲੈਸ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹਾਂ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਬੈਠੇ ਇੱਥੇ ਹੋ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੈਰਾਗ ਹੈ। ਇਹ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਬਰਿਸਤਾਨ ਬਣਨੀ ਹੈ। ਵੱਖ - ਵੱਖ ਪੁਆਇੰਟਸ ਤੋਂ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਪੁਆਇੰਟ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਬੰਦ ਹੋਲੀ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਦਰੋਪਦੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਜ਼ਾਰੋਂ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ। ਜੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਫੁੱਲ ਬਣੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਨਿਕਲਣਗੇ। ਗਾਰਡਨ ਆਫ ਅਲਾਹ ਦੀ ਇੱਥੇ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਫੁੱਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਹੀ ਅਰਾਮ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਕਿੰਗ ਆਫ ਫਲਾਵਰਸ। 5 ਰੇਜ਼ ਤੋਂ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਖਿੜਿਆ ਰਹੇਗਾ। ਖੁਸ਼ਬੂ ਫੈਲਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਜੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਯਾਦ ਦਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਫੈਲਦੀ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਬਾਪ ਹਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਗੇ ਬਾਬਾ ਦੀ ਗਿਆਨ ਡਾਂਸ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਮਜਬੂਤ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਬੰਧਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਬੁੱਝਕੇ ਫਸਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਲ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਹੁਣ ਸਾਡੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਹੈ, ਬਾਬਾ ਸਾਡੇ ਸਭ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਕਰਨ, ਸ਼ਰਾਪ ਮਿਟਾਏ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਆਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਕਿੱਥੇ ਭਟਕਦਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਭਵ:

ਜੇ ਬੱਚੇ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਬਾਪ ਦੇ ਹਰ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਸਹਿਜ ਹੀ ਪਾਲਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੱਦ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਤੋਂ ਸਵ ਸ਼ਬਦ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਨ - ਸ਼ਾਨ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਕਈ ਗਲਤੀਆਂ ਹੋਣ ਲਗਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਮਿਹਨਤ ਜਿਆਦਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਫਲ ਘੱਟ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹੋ ਤਾਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ ਹੀ ਸਫਲਤਾ ਮੂਰਤ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਤਪੱਸਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਚਾਓ, ਬਹਾਨਾ ਨਹੀਂ ਦੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁਖ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸਦਾ ਇਸੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲੇ ਤਾਂ ਸੁਖ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦੀ ਸਥਾਈ ਖੁਸ਼ੀ ਕਿਹੜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸ੍ਰਵ ਸੰਬੰਧ ਜੋੜੇ ਹਨ, ਜੋ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਥਾਈ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਦੇਹਧਾਰੀ ਦੀ ਯਾਦ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਰੋਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਕਦੇ ਰੋਂਦੇ ਨਹੀਂ।
- ਗੀਤ:- ਬਚਪਨ ਕੇ ਦਿਨ ਭੁਲਾ ਨਾ ਦੇਣਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ - ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਭੁੱਲੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਭੁੱਲੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਰੁਲਾ ਦਵੇਗੇ। ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਅਤਿੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁਖ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੁਖ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣ ਨਾਲ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਰਦਮ ਯਾਦ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਰੁਲਾ ਦਵੇਗੇ। ਸਭ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੇ ਬਾਬਾ, ਹੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਰੱਖਿਆ ਕਰੋ। ਪਰੰਤੂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਰੱਖਿਆ ਕਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਆਦਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਕਦੋਂ ਮਿਲਣੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਹੀ ਕਣ ਕਣ ਵਿੱਚ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਮੇਸ਼ੂ ਬਿਲਵਰਤ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਪਿਆਰੀ ਵਸਤੂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਨਣਾ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਭੁੱਲ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਕਿਉਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ? ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਬੇਸਮਝ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਮਾਇਆ ਰਾਵਣ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸਾਡੀ ਜਨਮ ਭੂਮੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਫਿਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ 40 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਲਯੁਗ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਆਵੇਗਾ। ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਵਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦਾ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਮਾਰਗ ਨਾਮ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਤਿੰਨ ਮੂਰਤੀ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੀ ਕਰਕੇ ਗਿਆ? ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਅਤੇ ਸ਼ੰਕਰ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਘੋਰ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੈ ਰਚਿਅਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਰਚਨਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਨਾਟਕ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਸਤਿਯੁਗ ਸੀ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭਗਵਤੀ ਸ੍ਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀ, ਭਗਵਾਨ ਸ੍ਰੀ ਨਰਾਇਣ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਮ - ਸੀਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਭਗਵਾਨ ਰਾਮ, ਭਗਵਤੀ ਸੀਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਭਗਵਾਨ ਨਰਾਇਣ, ਭਗਵਤੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਕਿਥੋਂ ਆਏ? ਰਾਜ ਕਰਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸਿਰਫ਼ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੇ ਭਗਵਾਨ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਸੁਖ ਕਰਤਾ। ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ - ਉਹ ਦੁਖਹਰਤਾ, ਸੁਖਕਰਤਾ ਕਿਵੇਂ ਹੈ। ਕਿਹੜਾ ਸੁਖ ਸਭਨੂੰ ਦਿੱਤਾ? ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਸਭਦਾ ਦੁਖ ਹਰਿਆ? ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹੋ - ਭਗਵਤੀ ਲਕਸ਼ਮੀ, ਭਗਵਾਨ ਨਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਭਗਵਤੀ ਸੀਤਾ, ਭਗਵਾਨ ਰਾਮ ਵੀ ਬਣਨ ਦਾ ਹੈ। 8 ਜਨਮ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਕਰਕੇ ਫਿਰ ਰਾਮ - ਸੀਤਾ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਭਗਵਤੀ ਭਗਵਾਨ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਵਰਗ ਕੋਈ ਆਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਲਾਣਾ ਸਵਰਗ ਪਧਾਰਿਆ। ਪਰੰਤੂ ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਅੱਛਾ, ਕੀ ਕ੍ਰਿਸਚਨ, ਬੋਧੀ ਸਭ ਹੈਵਿਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ? ਉਹ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਹ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆ ਸਕਦੇ? ਸਵਰਗ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਇਆ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਫਿਰ ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ ਗਿਆ। ਨਿਰਵਾਣ ਵੀ ਤੇ ਲੋਕ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜੋਤੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਵੇ ਫਿਰ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਖੇਲ੍ਹ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਆਤਮਾ ਛੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਮੋਖਸ਼ ਨੂੰ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਗੀਤ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨਾ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਆਤਮਾ - ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਕਲ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਵੀ ਸੀ। ਸਤਿਯੁਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ 2500 ਵਰ੍ਹੇ ਰਾਜ ਚੱਲਿਆ। ਬਾਕੀ 2500 ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਭ ਧਰਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮਨੁੱਖ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਖ ਦੀ ਉਮਰ ਸੀ। ਪਰੰਤੂ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਸਮਝਣ ਦੇ

ਲਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਹਾਂ, ਆਉਣਗੇ ਵੀ ਉਹ ਹੀ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਆਕੇ ਸਮਝਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ, ਜੋ ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕ ਘਰ - ਬਾਰ ਛੱਡ ਜਾ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਸਨ। ਫਿਰ ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੰਗਲਾਂ ਤੋਂ ਮੁੜ ਆਏ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮਹਿਲ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਥਮਾਇਆ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਨਿਆਸ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਇਕਦਮ ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੜ ਮਰਦਾ, ਪਤਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦੀ ਤਾਕਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਥਮਾਇਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਨੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਹੀਰੇ - ਜਵਾਹਰਤਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਸਨ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਕਿੱਥੇ ਗਏ? ਸਭ ਹੇਠਾਂ ਚਲੇ ਗਏ। ਲੰਕਾ ਅਤੇ ਦਵਾਰਿਕਾ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਚਲੀ ਗਈ। ਹੁਣ ਤੇ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸੋਨੇ ਦੇ ਮਹਿਲ ਆਦਿ ਸਾਰੇ ਸਨ ਨਾ। ਜਦੋਂ ਮੰਦਿਰਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਹੀਰੇ -- ਜਵਾਹਰਤ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ! ਕਿੰਨੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਦੀ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੇਹਧਾਰੀ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਅੰਮਾ ਮਰੇ ਤਾਂ ਹਲਵਾ ਖਾਣਾ... ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਕਮਾਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਰੋਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਹੀ ਮਾਇਆ ਥੱਪੜ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਅਮਰਨਾਥ ਨੇ ਅਮਰਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਰਵਤੀ ਨੂੰ ਤੇ ਬੈਠ ਅਮਰਕਥਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਜ਼ਰੂਰ ਬਹੁਤ ਹੋਣਗੇ। ਜੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਹਨ ਸਭਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਨਾ ਬਣੋ, ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਉੱਥੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਜੇਕਰ ਉੱਥੇ ਵੀ ਵਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਸ੍ਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ, 16 ਕਲਾਂ ਸੰਪੂਰਨ... ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਆਕੇ ਭਗਵਾਨ ਭਗਵਤੀ ਹੀ ਬਣਾਉਣਗੇ, ਸਿਵਾਏ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਕੋਈ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਭਗਵਾਨ - ਭਗਵਤੀ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ। ਯਥਾ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਤਥਾ ਪ੍ਰਜਾ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰੰਤੂ ਭਗਵਾਨ - ਭਗਵਤੀ ਕਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ (ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ) ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ, ਇੱਕ ਦਾਦਾ ਦੀ - ਦੋ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਆਤਮਾ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਦੂਜੀ ਆਤਮਾ ਪੁੰਨਰਜਨਮ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਦੇ ਪੁੰਨਰਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਕੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ 84 ਜਨਮ ਭੋਗ ਆਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਵਾਂ? ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਤੇ ਕੁਝ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ, 16 ਕਲਾਂ ਸੰਪੂਰਨ... ਫਿਰ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ 14 ਕਲਾਂ ਸੰਪੂਰਨ, ਫਿਰ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਲੈ ਗਏ ਹਨ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਪਹਿਲੇ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਇੱਕਦਮ ਥੱਪੜ ਮਾਰ ਦਵੇਗੀ। ਛੁਈਮੁਈ ਦਾ ਇੱਕ ਝਾੜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੱਥ ਲਗਾਓ ਤਾਂ ਮੁਰਝਾ ਜਾਵੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਖਲਾਸ। ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੁਣਿਆ - ਬਚਪਨ ਦੇ ਦਿਨ ਭੁਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲੇ ਤਾਂ ਕਿਧਰੇ ਨਾ ਕਿਧਰੇ ਸੱਟ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਨਾ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੈਕਿਕ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਆਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੱਦ ਦਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਇਹ ਲੈਕਿਕ ਬੱਚੀ (ਨਿਰਮਲਸ਼ਾਂਤਾ) ਬੈਠੀ ਹੈ। ਇਹ ਲੈਕਿਕ ਵੀ ਹੈ, ਅਲੈਕਿਕ ਵੀ ਹੈ, ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਤਾਂ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਲੈਕਿਕ, ਨਾ ਆਲੈਕਿਕ, ਨਾ ਪਾਰਲੈਕਿਕ। ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨਾ ਮਾਸੀ ਦਾ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਜੋੜਨਾ ਹੈ, ਟਾਈਮ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਕਈ 50 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਹਨ। ਹੋਰ ਸਭਨੂੰ ਭੁੱਲ ਇੱਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਕੋਈ 1 ਪਰਸੈਂਟ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ 2 ਪਰਸੈਂਟ ਕੋਈ ਅੱਧਾ ਪਰਸੈਂਟ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੜੀ ਵੱਡੀ ਮੰਜਿਲ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬਚਪਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰਕੇ ਬਾਪ ਦੇ ਆਕੇ ਬਣੇ ਹਾਂ - ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਥਾਈ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਓਹੋ! ਅਸੀਂ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਾਂਗੇ! ਮਨੁੱਖ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 16 ਕਲਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ 14 ਕਲਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਹ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਫਿਰ ਵੀ ਬਣਨਗੇ। ਇਹ ਹਠਯੋਗ, ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ ਆਦਿ ਸਭ ਫਿਰ ਵੀ ਹੋਣਗੇ। ਪਰੰਤੂ ਇਸ ਤੋਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਕੀ ਰੈਵਿਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ? ਨਹੀਂ, ਬਹੁਤ ਰਿੱਧੀ - ਸਿੱਧੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰਿੱਧੀ - ਸਿੱਧੀ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਮਨੁੱਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਪਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਿੱਧੀ - ਸਿੱਧੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਘੜੀਆਂ ਆਦਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ

ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਰਿੱਧੀ - ਸਿੱਧੀ ਆਦਿ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਵੀ ਕਿਤਾਬ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਲੱਖਾਂ ਮਨੁੱਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜੇ ਕੁਝ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਉਹ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਅਸਰੀਰੀ ਆਏ ਸੀ ਫਿਰ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਪਾਰਟ ਵਜਾਇਆ। ਜੇਕਰ 84 ਲੱਖ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਦੱਸੀਏ ਤਾਂ 12 ਮਹੀਨੇ ਲੱਗ ਜਾਣ। ਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਦੱਸਣਾ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਹਨ ਤਾਂ ਚੰਦ੍ਰਵਨਸ਼ੀ ਨਹੀਂ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਘਰਾਣਾ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਫਿਰ ਚੰਦ੍ਰਵਨਸ਼ੀ... ਬਣੇ।

ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੰਸ਼ੀ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਵੰਸ਼ੀ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਸੀੜੀ ਹੇਠਾਂ ਉੱਤਰਦੇ - ਉੱਤਰਦੇ ਵੈਸ਼, ਸੂਦ੍ਰ ਵੰਸ਼ੀ ਬਣੇਗੇ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ। ਇਹ ਚਕ੍ਰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਏਵਰਹੈਲਦੀ, ਏਵਰਵੇਲਦੀ ਬਣੇਗੇ। ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਬਿਰਸਥਾਨ ਬਣਨੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਾਮ ਗਯੋ, ਰਾਵਣ ਗਯੋ... ਰਾਮ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਛੋਟਾ ਪਰਿਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਫੁਸਟ ਹੈ। ਬਾਪ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਿਸ ਬਾਪ ਤੋਂ ਅਥਾਹ ਸਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੇ? ਬਾਪ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਛੁਈ - ਮੁਈ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਬਚਪਨ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਮੁਰਝਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਹੈ।
2. ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਮਾਈ ਹੈ ਇਸਲਈ ਦੇਹਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਰੋਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਨਾਲੇਜ ਦੀ ਲਾਈਟ ਮਾਈਟ ਦਵਾਰਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਪੰਨ ਭਵ:
ਨਾਲੇਜ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਤੇ ਚਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸੰਸਕਾਰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅੰਦਰ ਦੱਬ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੰਸਕਾਰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਮਾਈਟ ਦੇ ਐਕਸਟ੍ਰਾ ਫੋਰਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਮਾਸਟਰ ਸੂਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ, ਮਾਸਟਰ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਦੇ ਨਾਲ -ਨਾਲ ਚੈਕਿੰਗ ਮਾਸਟਰ ਬਣੇ। ਨਾਲੇਜ ਦਵਾਰਾ ਖੁਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਭਰੇ, ਮੰਨਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵਧਾਓ ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਪੰਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜਿੱਥੇ ਸ੍ਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹਨ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਅਥਾਹ ਖਜਾਨਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਦਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਪਿਸ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸੈਕਰੀਨ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ:- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ - ਆਪਣਾ ਬੁੱਧੀ ਯੋਗ ਸਭ ਤਰਫ ਤੋਂ ਹਟਾਏ ਇੱਕ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਮਿੱਤਰ ਸੰਬੰਧੀ ਆਦਿ ਯਾਦ ਨਾ ਆਉਣ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ 63 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇ। ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣੇ ਤਾਂ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਸਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸੈਕਰੀਨ ਹਾਂ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ? (ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ) ਬੁਲੰਦ ਅਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਮਤਲਬ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨਾਲ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬਣਦੇ ਹੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਵਾਰਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਹੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਿੱਚ ਦਲਾਲ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਦਲਾਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਵਿੱਚ ਮਾਰਫਤ ਹੈ। ਲੈਣ - ਦੇਣ ਦਾ ਸਭ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਲੈਣ - ਦੇਣ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਉਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਮੇਰਾ ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇਹ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੁਣ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਨਾ, ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਅਰਪਣ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਇਹ ਕਰੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀਮਤ। ਬਾਪ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ? ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ। ਇਹ ਵੀ ਪਾਵਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸੇ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖਦੇ ਹੋ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕੇਯਰ ਆਫ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਇਵੇਂ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰੰਤਰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਤੇੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਹੀ ਪੱਕਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਦੂਜਾ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਨਫਰਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਅਵਸਥਾ ਜਮਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾਇਆ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਕੋਈ ਘੱਟ ਗੱਲ ਹੈ ਕੀ। ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਵਤਾ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹੈ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵਾਲੇ ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਮੰਨਣਗੇ। ਪਰ ਅਜਕਲ ਮਨੁੱਖ ਅੰਧਸ਼ਰਧਾ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਤਵਮੇਵ ਮਾਤਾਸ਼ ਪਿਤਾ...ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਆਪ ਸਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ... ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਗਾਓਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ... ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸੁੱਖ ਘਨੇਰੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਜੇ ਵੀ ਸੰਬੰਧੀ ਆਦਿ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਦੁੱਖ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸੈਕਰੀਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਰਵ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਰਸਨਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮਾ, ਕਾਕਾ, ਚਾਚਾ ਆਦਿ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਹਟਾਓ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹੋ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ... ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਸਾਡਾ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵੀ ਦੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਟੀਚਰ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਟੀਚਰ ਕੋਲ ਜਾਕੇ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਹੁਨਰ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਭ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਟੀਚਿੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਹਿਮਾ ਇੱਕ ਰਾਮ ਅਥਵਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਵੀ ਇੱਕ ਦੀ ਹੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਜੀਏ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਥਾਨ ਭਗਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਆਤਮਾ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਥਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋ ਰਜੇ ਤਮੇ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਹੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਕਲਾਵਾਂ ਘਟਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਥਾਨ ਤੋਂ, ਸਤੋ ਰਜੇ ਤਮੇ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਡਰਾਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਪਰ ਹੀ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਆਪ ਹੀ ਪੂਜੀਯ ਆਪ ਹੀ ਪੁਜਾਰੀ, ਜੋ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਨੂੰ 84 ਜਨਮ ਕਿਵੇਂ ਲੈਣੇ ਹਨ। ਹਿਸਾਬ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਪਹਿਲੇ

- ਪਹਿਲੇ ਪੂਜੀਯ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਭੁੱਲ ਨਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਠੀਕਰ ਭਿੱਤਰ, ਕਣ - ਕਣ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਤਾਂ ਮਹਿਮਾ ਅਪ੍ਰਮਾਪਰ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੀ ਗਤਿ ਮਤਿ ਨਿਆਰੀ ਮਤਲਬ ਤੁਹਾਡੀ ਜੇ ਸ਼ੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਗਤੀ - ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੁੱਖ ਦੇ ਟਾਈਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਰਾਮ - ਸੀਤਾ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਫਿਰ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਰਾਮਾਇਣ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੀ ਹੋ, ਉਸ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ। ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਕਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਆਕਾਰੀ ਦੇਵਤਾ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਬਾਪ। ਕੋਈ ਵੀ ਸਤਿਸੰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਇਹ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਸੀਤਾਰਾਮ, ਅਰਥ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ - ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਗਾਇਨ। ਸਭ ਰਾਵਣ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਭਟਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਭਟਕਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਆਇੰਟਸ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਸਵੇਰੇ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੰਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਪਿਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੇਂ ਜਾਕੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੱਚਿਆਂ ਸਵੇਰੇ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਸ਼ਾਮ ਤਕ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸਰਵਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਦੱਸਣਾ ਹੈ- ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇ ਬਾਪ ਹਨ। ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਹੁਣ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਬੜੇ ਪਦਮਾਪਤੀ, ਕਰੋੜਪਤੀ ਹਨ, ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਰਹਿਣੇ ਥੋੜੀ ਹਨ, ਇਹ ਸਭ ਟੁੱਟ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਕਲਯੁਗ ਦੀ ਉਮਰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਘੋਰ ਹਨੇਰਾ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਹਨ, ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਮਕਾਨ ਬਣਾਈਏ। ਬਾਬਾ ਕਹਿਣਗੇ ਪੈਸੇ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਬਣਾ ਲਵੋ। ਪੈਸੇ ਵੀ ਤਾਂ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਟੈਮਪੋਰੀ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਪੈਸੇ ਵੀ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਕੁਝ ਰਹੇਗਾ ਨਹੀਂ, ਭਾਵੇਂ ਬਣਾਓ। ਫਿਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਰੱਖੋ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰ ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਵੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੀਖ ਅਜਿਹੀ ਦਵੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕਦਮ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾ ਦੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅਥਾਹ ਗਿਆਨ ਧਨ ਹੈ, ਇੰਨਾ ਕੋਈ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਭ ਤੋਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਉਹ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਝੋਲੀ ਭਰ ਦੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੰਨਾ ਖਜਾਨਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਬੋਰਡ ਲੱਗਾ ਦਵੇ- ਆਓ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਖੀ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸੀਏ। ਪਰ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਬਾਹਰ ਜਾਨ ਨਾਲ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੌਂਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸੋ ਜੇ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਧਨ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਭਿਖਾਰੀ ਆਏ ਅਤੇ ਲਖਪਤੀ ਆਏ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਰਤਨ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਇੱਥੇ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਸੇਡਾਵਾਟਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਝੋਲੀ ਭਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਰੀਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕੇਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰੰਤਰ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਬੈਠਣਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਜੋ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮਿਲੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਹੱਥ ਕਾਰ ਡੇ, ਦਿਲ ਮਤਲਬ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ। 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਸ੍ਰਰਗ ਸੀ। ਹੁਣ ਨਰਕ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹੇਗਾ। ਸਾਡੇ ਜਿਹਾ ਧਨਵਾਨ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਧਨ ਕਿੱਥੋਂ ਆਵੇਗਾ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪਾਰ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਦੰਤ ਕਥਾਵਾਂ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਰਾਮ ਰਾਜਾ, ਰਾਮ ਪੂਜਾ ... ਧਰਮ ਦਾ ਉਪਕਾਰ ਹੈ। ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਾਮ ਦੀ ਸੀਤਾ ਚੁਰਾਈ ਗਈ, ਬੰਦਰਾਂ ਦੀ ਸੈਨਾ ਲਿੱਤੀ... ਅੱਗੋਂ ਆਪ ਵੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸੀ, ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਅਧਾਰ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕੌਣ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਨੂੰ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਅਰਥ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਇਹ ਦੋ ਰੂਪ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹਨ, ਜੋ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਏ ਤਾਂ ਬੋਲੋ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹੋਇਆ। ਬਹੁਤ ਢੇਰ ਦੀ ਢੇਰ ਪੂਜਾ ਹੈ। ਨਾਮ ਤਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਰਚੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਜਰੂਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਤਾਂ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਹੈ ਲੇਕਿਕ ਬਾਪ, ਦੂਜਾ ਹੈ ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਬਾਪ। ਹੁਣ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਮਿਲੀਆ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਜੈਹਰੀ ਸੀ। ਇਹ ਥੋੜੀ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਜਨਮ ਦੇ ਵੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਵਾਨਪ੍ਰਸਥੀ ਬਣਨ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। 60 ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਪ ਗੁਰੂ ਦੇ ਕੋਲ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਰ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ ਸਭ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਰ ਵਜਾਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਰਪੀਟ। ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਤੁਸੀਂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਡਾਂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਫਿਰ ਡਮਰੂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਵਾਸੀ ਸ਼ੰਕਰ ਡਮਰੂ ਕਿਵੇਂ ਵਜਾਏਗਾ।

ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਬੰਦਰ ਮਿਸਲ ਸੀ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੰਦਰਾਂ ਦੀ ਸੈਨਾ ਲਿੱਤੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਬਾਬਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਡਮਰੂ ਵਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਸੂਰਤ ਅਤੇ ਸੀਰਤ ਦੋਨੇ ਪਲਟਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਾਮ - ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਤੁਸੀਂ ਕਾਲੇ ਹੋ ਗਏ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ - ਚਿਤਾ ਤੇ ਬਿਠਾਏ ਸੂਰਤ ਅਤੇ ਸੀਰਤ ਦੋਨੇ ਪਲਟਾ ਕੇ ਸਾਂਵਰੇ ਤੋਂ ਗੋਰਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬਾਬਾ ਕਿੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਨਸ਼ਾ ਗੁੰਮ ਕਿਉਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਨੇ ਜੇ ਅਥਾਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਧਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਆਪ ਵੀ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਦਾਨ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਆਏ ਉਸ ਦੀ ਝੋਲੀ ਭਰ ਦੇਣੀ ਹੈ।

2. ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਤੋਂ ਹੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਸਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਰਸਨਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਲੈਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਾਰੇ ਵਰੀਕ੍ਸ਼ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਤਪੱਸਵੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਭਵ: ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤਪੱਸਵੀ ਵਰੀਕ੍ਸ਼ ਦੇ ਥੱਲੇ ਬੈਠਕੇ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਵੀ ਰਹੱਸ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੂਪੀ ਕਲਪ ਵਰੀਕ੍ਸ਼ ਦੀ ਜੜ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਵਰੀਕ੍ਸ਼ ਦੇ ਥੱਲੇ ਬੈਠਣ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਵਰੀਕ੍ਸ਼ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਪੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਵਰੀਕ੍ਸ਼ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਇਸ ਵਰੀਕ੍ਸ਼ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਤਾਂ ਇਹ ਨਸ਼ਾ, ਖੁਸ਼ੀ ਦਿਲਾਏਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਬੈਟਰੀ ਚਾਰਜ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਵੀ ਤਪੱਸਿਆ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਰਹੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਤਨ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਪਰ ਮਨ ਕਦੀ ਬਿਮਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਸੱਚੇ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਜਾਂ ਆਸਤਿਕ ਕਹਾਂਗੇ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਦੇ ਕਿਸ ਕਰਤਵਿਆ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਰਖਵਾਲਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:- ਸਾਰੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਰਾਵਣ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣਾ, ਇੰਸਲਵੈਟ ਤੋਂ ਸਾਲਵੈਟ ਬਨਾਉਣਾ, ਇਹ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦਾ ਹੀ ਕਰਤਵਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਪੁਰਾਣੇ ਭਗਤ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾਕੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾ ਦੇਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਖਵਾਲੀ ਹੈ - ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਰਖਵਾਲਾ ਆਇਆ ਹੈ - ਆਪਣੇ ਸਾਰਿਆਂ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੇਣ।
- ਗੀਤ:- ਭੇਲੇਨਾਥ ਤੋਂ ਨਿਰਾਲਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਕਿਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸੁਣੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ? ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਅਤੇ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਹੀ ਬਾਪ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਇਸ ਸਾਰੀ ਰਚਨਾ ਦਾ ਰਚਿਅਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਵੀ ਰਚਿਅਤਾ ਹੈ ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਦਾ। ਪਹਿਲੇ ਕੰਨਿਆ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇਸਤਰੀ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਉਸ ਤੋਂ ਰਚਨਾ ਰਚਦੇ ਹਨ। 5 - 7 ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗੇ ਰਚਨਾ। ਬਾਪ ਠਹਿਰਿਆ ਰਚਿਅਤਾ। ਉਹ ਹੱਦ ਦੇ ਰਚਿਯਤਾ ਠਹਿਰੇ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਰਚਿਅਤਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਦੋ ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ - ਇੱਕ ਲੈਕਿਕ, ਦੂਜਾ ਪਾਰਲੈਕਿਕ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੈ, ਫਿਰ ਹੈ ਵੈਰਾਗ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਹੋਰ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਹੀ ਬੱਚੇ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੀ ਰਚਨਾ ਦਾ ਰਚਿਅਤਾ ਹੈ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਉਸ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਹੁੰਦੇ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਹੈ ਹੀ ਸੁਖਧਾਮ। ਉਸ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਹੇ ਗੌਡ ਫਾਦਰ, ਹੇ ਦੁਖਹਰਤਾ ਸੁਖਕਰਤਾ। ਫਿਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ। ਪੱਥਰ ਵਿੱਚ, ਕਣ - ਕਣ, ਕੁੱਤੇ, ਬਿੱਲੀ ਸਭ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਗਾਲੀ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਗਏ ਆਸਤਿਕ। ਤੁਹਾਡੀ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਦੀ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮਹਾਭਾਰੀ ਲੜਾਈ ਵੀ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਅਰਥ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਕਲਯੁਗੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਪੂਰੀ ਹੋ ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗੀ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਬਾਪ ਦੇ ਦਵਾਰਾ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਹੇ ਖਵਈਆ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਕੱਢ ਸ਼ੀਰ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚੱਲੋ। ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਸੀ - ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸੀਤਾਰਾਮ .. ਹੇ ਰਾਮ ਸਾਰੀਆਂ ਸੀਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾਓ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਹੋ ਸੀਤਾਵਾਂ, ਭਗਤੀਆਂ। ਉਹ ਹੈ ਭਗਵਾਨ, ਸਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਧੱਕੇ ਨਹੀਂ ਖਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਤੀਰਥਾਂ ਤੇ ਜਾਵੇ, ਕੁੰਭ ਦੇ ਮੇਲੇ ਤੇ ਜਾਵੇ। ਨਹੀਂ, ਇਹ ਨਦੀਆਂ ਕੋਈ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਹੈ। ਸਾਗਰ ਜਾਂ ਨਦੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਨੂੰ, ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਨਾਓ। ਬਾਕੀ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨੀ ਹਨ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਦੋਂ ਆਵੇ ਤਾਂ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਏ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਭ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਤੀਰਥ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਇੱਥੇ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਤਾਂ ਹੈ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ... ਚੰਦ੍ਰਵਨਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ 14 ਕਲਾਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਫਿਰ ਪੌੜੀ ਹੇਠਾਂ ਉੱਤਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪੌੜੀ ਚੜ੍ਹਾਕੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਕੇ ਪੌੜੀ ਉੱਤਰਦੇ ਹਨ। 84 ਜਨਮ ਕੋਈ ਨੇ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਲਏ ਹੋਣਗੇ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਸ੍ਵ ਸਾਸਤਰਮਈ ਸ਼੍ਰੀਮੇਈ ਗੀਤਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਭਗਵਤ ਮਾਨਾ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਗਾਈ ਹੋਈ। ਪਰੰਤੂ ਭਗਵਾਨ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਪਤਿਤ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸ੍ਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵ ਹੀ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਕਦੋਂ ਆਇਆ ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਆਪੇ ਹੀ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਇਹ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਬੱਚੀਆਂ ਦੋਨੇ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ... ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਣ ਨਾਲ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਵਰਗ ਦੇ 21 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣ। ਹੁਣ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਅਰਥ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸ਼ਿਵ ਸਾਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਸਵਰਗ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਤਿਯੁਗ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ

ਹਨ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਭੋਗ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਲਾ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ, ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਭਗਤੀ ਮਤਲਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਾਤ। ਗਿਆਨ ਮਤਲਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਦਿਨ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਅੱਗ ਲੱਗਣੀ ਹੈ, ਬਰੇਬਰ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਬਰੇਬਰ ਇਸ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਦੇ ਬਾਦ ਹੀ ਸਵਰਗ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਬਾ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਲਾਇਕ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਯਗ ਫਿਰ ਸ਼ਿਵ ਕਹੇ ਜਾਂ ਰੁਦ੍ਰ ਕਹੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗਿਆਨ ਯਗ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਯਗ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਯਗ ਉਦੋਂ ਰਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਪਦ੍ਰਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਨਾਜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਲੜਾਈ ਲੱਗੇਗੀ ਤਾਂ ਯਗ ਰਚਨਗੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਏ ਬਿਗਰ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਸਵਰਗ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਭਾਰਤ ਮਾਤਾ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀ ਸੈਨਾ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਵੰਦਨਾ ਪਵਿੱਤਰ ਦੀ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੰਦੇ ਮਾਤਰਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਸਭ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਇਸ ਇੱਕ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੁਦ੍ਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣੋਗੇ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਰਕ ਤੋਂ ਸਵਰਗ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵਿਕਰਮ ਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਮ - ਅਕਰਮ - ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਸਮਝਾਈ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਿਰਾਕਾਰ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ, ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਆਧਾਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਪੇੜ੍ਹੀ ਉੱਤਰਦੇ ਆਏ ਹੋ, ਉੱਪਰ ਕੋਈ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਪਤਿਤ ਬਣਨ ਦਾ ਹੀ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਖੁਦ ਵੀ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਉਧਾਰ ਕਰਨ ਮੈਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਆਏ ਹੋ। ਹੌਲੀ- ਹੌਲੀ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪਵੇਗਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨ ਬਿਗਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਹਨ ਹੀ ਦੇ। ਇੱਕ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਬਾਪ, ਇੱਕ ਸਾਕਾਰੀ ਬਾਪ। ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਸਾਕਾਰੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਾਕਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਫਿਰ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਜੋ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਅਸੀਂ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਸੁਖਧਾਮ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ। ਕੋਈ ਹਥਿਆਰ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰ ਵਿਸ਼ਨੂਪੁਰੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਕਦੇ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਦੁਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਏ ਹੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੋਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ। ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਨਾਭੀ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਕਲਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹਾਂ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਗਟਿਆ... ਅਗਿਆਨ ਹਨੇਰ ਵਿਨਾਸ਼। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਅਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਸੱਚਖੰਡ ਸੀ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਹੀਰੇ ਜਿਹਾ ਸੀ, ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਤਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਬਣਦੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਖਾਣ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੰਸਾਲਵੈਟ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਫਿਰ ਸਾਲਵੈਟ ਕੈਣ ਬਣਾਵੇ! ਇਹ ਬਾਪ ਦਾ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਤਰਸ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਨਰ ਤੋਂ ਨਰਾਇਣ, ਨਾਰੀ ਤੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਰਖਵਾਲਾ ਹੈ ਹੀ ਬਾਪ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਵਣ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਛੁੱਡਾ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨਗੇ ਉਹ ਹੀ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਗੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਬਾਲਾ ਹੈ - ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ, ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਖਾਦ ਭਸ਼ਮ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੁਨਾਰ ਲੋਕ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਸੱਚਾ ਸੋਨਾ, ਝੂਠਾ ਸੋਨਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਚਾਂਦੀ - ਤਾਂਬਾ - ਲੋਹਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਸੀ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣ ਪਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣਨਾ ਪਵੇ ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕੋਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਸ਼ਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗਪੁਰੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂਪੁਰੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਰਾਵਣਪੁਰੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਨੂਪੁਰੀ ਬਣੇਗੀ ਜਰੂਰ। ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਆਦਿ ਸਭ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਯਦਾ ਯਦਹਿ ਧਰਮਸਿਆ... ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਸਭ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਸ਼ਿਵ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਵ, ਰੁਦ੍ਰ ਸਭ ਉਸ ਦੇ ਹੀ ਨਾਮ ਹਨ, ਅਥਾਹ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੇਰਾ ਅਸਲੀ ਨਾਮ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ- ਸ਼ਿਵ। ਮੈਂ ਸ਼ਿਵ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਅਧਾਕਲਪ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲ ਕੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਸੋਨਾ ਬਨਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਸ਼ਿਵਾਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਾਰਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਬਣ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੀ ਬੱਚਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਘਨ ਜਿੱਤ ਭਵ:
ਕੋਈ ਵੀ ਨਵੀਂ ਪਾਵਰਫੁਲ ਇਨਵੈਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅੰਡਰਗਰਾਊਂਡ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਮਤਲਬ ਅੰਡਰ ਗਰਾਊਂਡ ਰਹੋਗੇ ਉਤਨਾ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਤੋਂ ਬਚਾਵ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਮਨਨ ਸ਼ਕਤੀ ਵਧੇਗੀ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਿਘਨਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਸੇਫ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ। ਬਾਹਰਮੁਖਤਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਅੰਤਰਮੁਖ, ਹਰਸ਼ਿਤਮੁਖ, ਅਕਰਸ਼ਨਮੂਰਤ ਰਹੋ, ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਵੀ ਇਹ ਪ੍ਰੋਕਟਿਸ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬੱਚਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸਫਲਤਾ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਘਬਰਾਓ ਨਹੀਂ, ਉਸਨੂੰ ਦਵਾਈ ਰੂਪੀ ਫਰੂਟ ਖਿਲਾਕੇ ਵਿਦਾਈ ਦੇ ਦੇਵੋ।

"ਮਾਤੋਸ਼ਵਰੀ ਜੀ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਮਹਾਵਾਕਿਆ - "ਮਨੁੱਖ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ?"

ਇਹ ਜੋ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਫਿਲਾਸਫੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਹੀਨ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਤਾਵਾਹਕ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਜਾਕੇ ਘੁੰਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਬਾਹਰ ਘੁੰਮਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਜੋ ਘੁੰਮਣ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮਰ ਗਿਆ, ਉਹ ਘੁੰਮਕੇ ਫਿਰ ਮੁੜ ਵਾਪਿਸ ਆਵੇਗਾ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਆਤਮਾ ਇਸ ਬੇਡੀ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਅੰਤਾਵਾਹਕ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਸੈਰ ਕਰਨ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਉੱਡਦਾ ਪੰਛੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਸੀ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਦਿਵਿਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਜਦੋਂ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਆਤਮਾ ਹੋ ਸੁਖ - ਪਥ ਅਤੇ ਸਵਪਨ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ਰੀਰ ਸ਼ਾਂਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੇਹ ਅਤੇ ਦੇਹ ਦੇ ਧਰਮ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਪਰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰ ਮਰ ਗਿਆ ਫਿਰ ਜਾਗ੍ਰਿਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਰਾਤ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਵੇਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਪਰਮਾਤਮਾ ਫਿਰ ਦਿਵਿਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸੈਰ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਧਿਆਨ ਤੋਂ ਉੱਠਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਵੇਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ, ਫਿਰ ਵਰਨਣ ਕਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੇਖਕੇ ਆਏ। ਤਾਂ ਉਹ ਸੁਪਨਾ ਰਜੇਗੁਣ, ਤਮੇਗੁਣ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਫਿਰ ਸਤੇਗੁਣ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰ ਮਰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਭਾਸਨਾ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਲੋਰੋਫਾਰਮ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਸੁਧ - ਬੁੱਧ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਵੇਖੋ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅੰਗ ਨੂੰ ਡੇਡ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇੰਜੈਕਸ਼ਨ ਲਗਾਕੇ ਡੈਡ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਹੋਰ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਤਾਂ ਚਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਧਿਆਨ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕੋਈ ਉੱਡਕੇ ਸੈਰ ਕਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਸ਼ਰੀਰ ਮਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਹੁਣ ਇਹ ਰੱਸੀ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਨਾਕਿ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ। ਅੱਛਾ। ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਖਿਦਮਤ (ਸੇਵਾ) ਕਰਨ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣ ਸਭ ਦੀ ਖਿਦਮਤ (ਸੇਵਾ) ਕਰੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵੇਟ ਐਂਡ ਸੀ, ਫਿਕਰ ਨਾ ਕਰੋ?
- ਉੱਤਰ:- ਬਾਬਾ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਸਮੇਂ ਬੜਾ ਨਾਜ਼ੁਕ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਲੈਣ ਲਈ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਇੰਨੇ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਕਿੱਥੇ ਆਕੇ ਰਹਿਣਗੇ ਕਿੰਨੇ ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵੇਟ ਐਂਡ ਸੀ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਜਿਵੇਂ ਆਕੇ ਰਹੇ ਸੀ ਉਵੇਂ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਫਿਕਰ ਨਾ ਕਰੋ, ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹੋ, ਮਨਮਨਾਭਵ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:- ਤੁਮੇ ਪਾਕੇ ਹਮਨੇ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਹੋਰ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ! ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਤੱਤਵਮ। ਹੇ ਬੱਚਿਓ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤ ਸਵਰੂਪ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮਾਸਟਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਜਿਵੇਂ ਕਾਗ ਉਵੇਂ ਬੱਚੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਉਵੇਂ ਅਸੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਮਝੋਗੇ ਅਸੀਂ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਹਾਂ, ਗੋਇਆ ਨਦੀਆਂ ਠਹਿਰੇ। ਸਾਗਰ ਦੇ ਬਾਲ - ਬੱਚੇ ਵੀ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਵੱਡੀਆਂ - ਵੱਡੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਵੀ ਹਨ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਤਲਾਬ, ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਸਰੋਵਰ ਵੀ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਜੜ੍ਹ, ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਚੇਤਨ। ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਹੀ ਨਿਕਲੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ ਤਾਂ ਬੱਚੀਆਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ - ਚੀਨੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੀ ਹੈ? ਗੁੜ ਕਿਸ ਤੋਂ ਬਣਦਾ ਹੈ? ਤਾਂ ਬੋਲਿਆ ਲਾਲ ਗੰਨੇ ਤੋਂ ਗੁੜ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਸਫੇਦ ਗੰਨੇ ਤੋਂ ਚੀਨੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਵਿਚਾਰੀ ਪੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਾਣੀ ਦੇ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਹੀ ਨਦੀਆਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤ ਵੱਧਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੰਨੇ ਕੈਨਾਲਸ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਠਦੇ - ਬੈਠਦੇ, ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਇਹ ਹੀ ਖਿਆਲ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ। 21 ਜਨਮ ਇਹ ਰਜਾਈ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗੀ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਕੇ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਰਾਜ ਭਾਗ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਜ ਭਾਗ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਇਹ ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੱਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮੁੱਖ ਬੈਠੋ ਹੋ। ਇਹ ਕੋਈ ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ - ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਦਵਾਰਾ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਨਾਸ਼, ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਬਾਦ ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ, ਸੰਕਰ ਦਵਾਰਾ ਕਈ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਰਮ ਸੀ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਈ ਧਰਮ ਹਨ। ਇੱਕ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਚੱਕਰ ਆਦਿ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ। ਸੂਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਸੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਮਨਮਨਾਭਵ। ਇਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਭੁੱਲੇ ਨਾ ਹੋਰ ਪੁਆਇੰਟਸ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਹੀ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹੈ। ਇਹ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਦੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਲਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਿਰ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਤੱਦ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਚਲ ਸਕੋਗੇ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਸਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ। ਅਪਵਿੱਤਰ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਇਹ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵੀ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਤਾਂ ਸਰੀਰ ਵੀ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਨਾਟਕ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਅਤੇ ਸੁਕਸ਼ਮਵਤਨ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਇੱਥੇ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਤੁੰਡਾ ਇੱਥੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੋਈ ਸੁਕਸ਼ਮਵਤਨ ਅਤੇ ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਉਹ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸੰਕਰ ਦੀ ਆਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਹ ਸਾਕਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਧਰਮ। ਬਾਕੀ

ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉੱਥੇ ਵੀ ਦੈਤਯ ਆਦਿ ਸੀ, ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਝੂਠ।

ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਭ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਤਿਯੁਗ ਹੈਵਿਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਖਿਦਮਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਖਿਦਮਤ ਕਰਨ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਤਰਸ ਪਵੇਗਾ ਨਾ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਾਪ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਹਠਯੋਗੀ ਵੀ ਅਥਾਹ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਨਿਰਲੇਪ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਫਾਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖਾਦ ਪਈ ਹੈ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਇਹ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਹਾਤਮਾ ਹੈ, ਪੁੰਨਾਤਮ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਮਹਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿਣਗੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਨਿਆਸ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਵਨ ਆਤਮਾ ਕੋਈ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਸੈਪਲਿੰਗ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਫਿਊਰੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਮੱਠ, ਪੰਥ ਆਦਿ ਟਾਲ ਟਾਲਿਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਿਹਨਤ ਥੋੜੀ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਮੰਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸਮ - ਕਿਸਮ ਦੇ ਮੰਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਵਸੀਕਰਨ ਮੰਤਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਰਾਮ - ਰਾਮ ਦਾ ਮੰਤਰ ਜੱਪਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨਾਲ ਫਾਇਦਾ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਯਾਦ ਨੂੰ ਹੀ ਯੋਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਇਸ ਯੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਰਾਜਯੋਗ ਬਹੁਤ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਿਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰ, ਕੁਮਾਰੀਆਂ। ਬੀ. ਕੇ. ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਣਗੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਵੀ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਸਰਵੇਤਮ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ ਫਿਰ ਉਥਲ ਖਾਵੋਗੇ। ਬਾਜ਼ੇਲੀ ਖੇਲਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸ਼ੂਦ੍ਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ, ਸ਼ਤਰੀ ... ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ - ਬਹੁਤ ਥੋੜੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਤੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ। 84 ਲੱਖ ਅਤੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। 84 ਲੱਖ ਦਾ ਤਾਂ ਹਿਸਾਬ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਮਨੁੱਖ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚਕ੍ਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਕਲਯੁਗ ਅੰਤ ਤੱਕ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਵੀ ਕਦੇ ਪਰਮਪਿਤਾ, ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵ ਤਰਫ ਬੁੱਧੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੀਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਨਾਮ ਹੈ, ਆਤਮਾ। ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਨਾਮ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਬਿਗਰ ਥੋੜੀ ਨਾ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਮੈਂ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਿਥੀ ਤਾਰੀਖ ਨਹੀਂ। ਹਾਂ ਮੈਂ ਕਲਪ ਦੇ ਅੰਤ ਮਤਲਬ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਰਾਤ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪਤਿਤਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਮਤਲਬ ਦਿਨ ਬਨਾਉਣ। ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਬਾਬਨੇ ਕਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਹਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਕੋਈ ਤਿਥੀ ਤਾਰੀਖ ਵੇਲਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਪੂਜਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸ ਵਕਤ, ਕਿੰਨੇ ਮਿੰਟ ਆਦਿ ਸਾਰਾ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਤੇ ਹਾਂ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਜਿਵੇਂ ਹੋਰ ਮਨੁੱਖ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਥੋੜੀ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਤੇ ਦਿਵਿਯ ਅਲੌਕਿਕ ਜਨਮ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਫਿਰ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਬੈਲ ਤੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸਵਾਰੀ ਥੋੜੀ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਬੱਚੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਗੁੱਡ ਮੋਰਨਿੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਰਾਮ - ਰਾਮ ਜਾਂ ਨਮਸਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹੋ। ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਬਾਬਾ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਰਾਜਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾ ਵੀ ਤਾਂ ਕਹੇਗੀ - ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਾਡਾ ਭਾਰਤ ਦੇਸ਼ ਹੈ। ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹੋ ਫਿਰ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣੋਗੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਹਿਣਾ ਵੀ ਹੈ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ। ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਥੋੜੀ ਨਾ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਇੱਥੇ ਭੱਜ ਕੇ ਆਉਣ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹੇ ਸਭਨੂੰ ਬਾਬਾ ਕਿੱਥੇ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹੇ ਸਭ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਕਿਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਸੇਂਟਰਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਮਿਲ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਿੱਥੇ ਠਹਿਰ ਸਕਣਗੇ। ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਨਾ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀ ਬੱਚੇ ਫਿਊਰੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ

ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਦੀ ਵੀ ਕੁਝ ਯੁਕਤੀ ਰਚਨੀ ਪਵੇ। ਇਹ ਸਭ ਆਸ - ਪਾਸ ਵਾਲੇ ਮਕਾਨ ਲੈਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਮਕਾਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛੋਗੇ, ਕਿੰਨਾ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਸਮੇਂ ਤੇ ਤਾਂ ਲੈਣਾ ਪਵੇਗਾ ਨਾ। ਪੈਸੇ ਦੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਨਜ਼ੁਕ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੋਵੇਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹਨ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖਜਾਨਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਢੇਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਤਨੇ ਢੇਰ ਕਿੱਥੇ ਆਕੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਫਿਕਰ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹੋ - "ਵੇਟ ਐਂਡ ਸੀ"। ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹੋ, ਮਨਮਨਾਭਵ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲੇ ਅਸੀਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣੇਗੇ। ਬਾਬਾ ਗੱਲ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਅਤਿ ਸਹਿਜ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਗਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਮਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਚਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਜਾਨਵਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਰੜੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ ਨਾ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਚਿਲਾਓਗੇ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਵਿਨਾਸ਼ ਤੇ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਨੈਚਰਲ ਕਲੈਮਟੀਜ਼ ਆਉਣੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ - ਝਗੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਖਰਚਾ ਕਰ ਬੋਮਬਜ਼ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਪੈਸਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖਰਚਾ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਰਚਾ ਕਿਥੋਂ ਲਿਆਉਣ। ਡਰਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਮੌਤ ਤੋਂ। ਫਿਰ ਵੀ ਬੋਮਬਜ਼ ਬਨਾਉਣਾ ਤਾਂ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬੋਮਬਜ਼ ਦੀ ਲੜਾਈ ਚੱਲੇਗੀ। ਹੁਣ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹੀ ਇਵੇਂ ਹਨ - ਜੇ ਬੋਮਬ ਡਿੱਗੇ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਮਰ ਜਾਵੇ। ਚੀਜ਼ ਬਨਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਟਾਈਮ ਲਗਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਤਾਂ ਮਿੰਟਮੇਟਰ। ਜਲਦੀ - ਜਲਦੀ ਬਨਾਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੋਮਬਜ਼ ਵੀ ਕੋਈ ਥੋੜ੍ਹੇ ਬਣਨਗੇ ਕੀ? ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ।

ਗੀਤਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਦਾ, ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਸ਼ਾਸਤਰ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਗਾਈਨ ਨਹੀਂ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਕਥਾ ਸੁਨਾਉਣਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਾਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ, ਸਾਨੂੰ ਦਾਦੇ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਹਰ ਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦੀ ਫਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹਰੀ। ਮਨਮਨਾਭਵ ਹੋਕੇ ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣਨ ਦਾ ਖਿਆਲ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਖੁਦ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਨਾਉਣਾ ਹੈ।

2. ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਆਪਸ ਵੀ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹਰ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆਕੇ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਪੂਤ ਜਾਂ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਮੂਰਤ ਭਵ:
ਜੇ ਬੱਚੇ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਲੇਕਿਨ ਉਸਨੂੰ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਗਿਆਨ ਸਵਰੂਪ, ਪ੍ਰੇਮ ਸਵਰੂਪ, ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਹਰ ਪੁਆਇੰਟ ਨੂੰ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਪੁਆਇੰਟ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋ ਸਕਣਗੇ। ਪੁਆਇੰਟ ਦਾ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਵਰਨਣ ਕਰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਸਵਰੂਪ ਬਣ ਦੂਜੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵਰੂਪ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਸਬੂਤ ਦੇਣਾ ਮਤਲਬ ਸਪੂਤ ਜਾਂ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਮੂਰਤ ਬਣਨਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਇਕਾਗਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵਧਾਓ ਤਾਂ ਮਨ - ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਭਟਕਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਮਹਾਨ ਸੇਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਰਿਸ਼ੀ - ਮੁਨੀ ਨੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੀ।"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਕਿਹੜੀ ਭਾਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ?
- ਉੱਤਰ:- ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯਗ ਤੋਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਜਵਾਲਾ ਪ੍ਰਜਵਲਿਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਹ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਭਾਵੀ ਕੋਈ ਟਾਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਅਸ਼ਵਮੇਧ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਰੁਦ੍ਰ ਯਗ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸਵਾਹਾ ਹੋਵੇਗੀ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵਾਂਗੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਭਾਵੀ ਨਹੀਂ, ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਭਾਵੀ ਕਹਾਂਗੇ।
- ਗੀਤ:- ਮੁਖੜਾ ਵੇਖ ਲੈ ਪ੍ਰਾਣੀ।...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹੋ। ਇਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਬਣੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਸਵਧਰਮ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਇਹ ਰਥ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਇਸ ਰਥ ਤੇ ਆਕੇ ਸਵਾਰ ਹੋਏ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਇਸ ਰਥ ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਂਤ ਸਵਰੂਪ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਹੀ ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਂਤ ਸਵਰੂਪ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀਏ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀ ਸਮਝੋ। ਥੋੜਾ ਸਮੇਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੀ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਮਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ - ਇਹ ਆਤਮਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਵੀ ਹੈ ਨਾ - ਰਾਣੀ ਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਰ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲੱਬਦੀ ਸੀ ਬਾਹਰ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਧਰਮ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਵਰੂਪ ਹਾਂ। ਇਥੇ ਆਈ ਹਾਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ। ਇਸ ਆਰਗਨਸ ਤੋਂ ਡਿਟੈਚ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਂਤ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਸਵਧਰਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨਾ ਚਾਹੇ ਬੈਠ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਓ। ਇਹ ਹੈ ਸੱਚੀ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਲੱਭਦੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਧਰਮ ਸ਼ਾਂਤ ਹੈ। ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਪਤਾ ਪਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਇਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਚੱਕਰ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਜਾ ਸੀ ਫਿਰ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਸੋ ਵੈਸ਼ ਵੰਸ਼ੀ, ਸੋ ਸ਼ੂਦ੍ਰ ਵੰਸ਼ੀ ਬਣੇ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਨ ਗਏ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸੇਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਹੋ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਅਸਲ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਜਾਨ ਗਏ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਬਾਬਾ ਆਕੇ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਦਗਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਹਰ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਬੀ. ਕੇ. ਕੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤਾਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਹੋ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਵੋਗੇ। ਬਾਪ ਰਚੀਯਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਰਿਸ਼ੀ - ਮੁਨੀ ਆਦਿ ਤਾਂ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਗੋਇਆ ਨਾਸਤਿਕ ਠਹਿਰੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨਾਸਤਿਕ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਅਨਪੜ੍ਹ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਹਿਣਗੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਇਹ - ਇਹ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਈਸ਼ਵਰੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਚਤਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਹੈ। ਰੁਦ੍ਰ ਨੇ ਗਿਆਨ ਯਗ ਰਚਿਆ ਇਹ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਰੁਦ੍ਰ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯਗ ਤੋਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਜਵਾਲਾ ਨਿਕਲੀ। ਸਿਰਫ ਰੁਦ੍ਰ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਗੀਤਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਗਿਆਨ ਯਗ ਤੋਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਜਵਾਲਾ ਪ੍ਰਜਵਲਿਤ ਹੋਈ। ਤਾਂ ਸੂਰਾਜ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਗਿਆਨ ਯਗ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਵਾਹ ਹੋਈ ਹੈ। ਯਗ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਅਹੂਤੀ ਮਤਲਬ ਸਮੱਗਰੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਸਵਾਹਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਸ ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯਗ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਵਾਹਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਸ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਆਵੇਗੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਫਿਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਨੈਚਰਲ ਕੈਲੇਮਿਟੀਜ਼ ਆਦਿ ਸਭ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੇਰੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਤ ਹੈ, ਚੇਤਨ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਦਾ

ਸਾਗਰ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬੇਲੇ ਰਿਸ਼ੀ - ਮੁਨੀ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪੁੱਛਣਗੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ? ਬੇਲੇ - ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਰਿਸ਼ੀ - ਮੁਨੀ ਆਦਿ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਰਚਤਾ ਹੀ ਸਮਝਾਉਣਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਮੱਖੀਆਂ ਦੀ ਵੀ ਰਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰਾਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿੱਛੇ - ਪਿੱਛੇ ਸਭ ਮੱਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਰਾਣੀ ਮਤਲਬ ਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਗੇ - ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ। ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਾਡਾ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਪਾਰੂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਸ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਪਦਵੀ ਪਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹੋ - ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ। ਸਭ ਗੁਣ ਇੱਥੇ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵਰਗਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਵੇਖ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸੂਰਗ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਹੀ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਪਰ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੀ ਫਿਰ ਰਾਕਸ਼ਸ ਆਦਿ ਵਿਖਾਏ ਹਨ। ਇਹ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ, ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ...। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਵੀ ਟੇਕਦੇ ਹਨ। ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋਇਆ? ਭਾਰਤ ਜੇ ਇੰਨਾ ਉੱਚ ਸੀ, ਉਹ ਥੱਲੇ ਕਿਵੇਂ ਬਣਿਆ? ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਭਾਵੀ ਬਣੀ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਕਿਸ ਦੀ ਭਾਵੀ ਹੈ? ਉਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਭਾਵੀ ਸਮਝਣ ਤਾਂ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਵੇ। ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਰਚਤਾ ਕ੍ਰੀਏਟਰ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਕੌਣ ਹੈ? ਸਿਰਫ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਭਾਵੀ। ਡਰਾਮਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਤੱਕ ਜਾਕੇ ਕੋਈ ਡਰਾਮਾ ਵੇਖੇ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਿਆ ਸੀ - ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਵੇਖੇ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਥੋੜੀ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵੇਖਣਗੇ ਤੱਦ ਸਮਝਣਗੇ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ - ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗਰਫੀ ਦਾ ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਨਾਮ ਵੀ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ - ਸਤਿਯੁਗ, ਤ੍ਰੇਤਾ, ਦਵਾਪਰ, ਕਲਯੁਗ ਫਿਰ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਪਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ - ਯੁਗੇ - ਯੁਗੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਦਾ ਵੀ ਸੰਗਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਸੰਗਮ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਸਤਿਯੁਗ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਫਿਰ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਦਿੱਤਾ? ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀਆਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਈ। ਨਹੀਂ, ਜੇ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਭਾਗ ਦਾ ਤਿਲਕ ਦੇ ਤਖਤ ਤੇ ਬਿਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਾ ਰਾਮ, ਰਾਣੀ ਸੀਤਾ ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ? ਕਹਿਣਗੇ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜ ਕਰੋ। ਜੇ ਸੀਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਵਿੱਚ ਵੇਖੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰਜਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਆਦਿ ਧੋਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਤਿਲਕ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਗੋਸਾਈ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਸੀਂ ਦੇਵੀ ਸ੍ਰਭਾਵਵਾਲੇ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸੁਖੀ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਕੱਢ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੁਖੀ ਬਣਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਸਾਧੂ ਲੋਕ ਆਪ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਧੂਆਂ ਆਦਿ ਦਾ ਵੀ ਉਧਾਰ ਕਰ ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹਨ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਵੱਖ, ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਵੱਖ ਫਿਰ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮੀ, ਬੋਧੀ, ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਿ ਜੇ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਦ ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਸੀ ਨਹੀਂ। ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਵੇਂ ਮਾਲਾ ਨੰਬਰਵਾਰ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਹੈ ਪਹਿਲੀ ਬਿਰਾਦਰੀ। ਫਿਰ ਹੋਰ ਬਿਰਾਦਰੀਆਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਬਿਰਾਦਰੀ ਹੈ ਵੱਡੇ ਤੇ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਜੋ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਆਉਂਦੇ ਹਨ - ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਇਸਲਾਮੀਆਂ ਦੀ ਹੈ ਸੈਕਿੰਡ ਨੰਬਰ ਬਿਰਾਦਰੀ। ਫਿਰ ਬੋਧੀਆਂ ਦੀ ਬਿਰਾਦਰੀ ਥਰਡ ਨੰਬਰ। ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਫਸਟ ਬਾਕੀ ਹੱਦ ਦੀ ਅਤੇ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਹੈ 4 ਬਿਰਾਦਰੀਆਂ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਇਸਲਾਮੀ, ਬੋਧੀ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਆਦਿ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਥੱਲੇ ਡਿੱਗ ਗਏ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲੈ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਹੁਣ ਲਾਸ਼ੂ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਫਸਟ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਕਹਿਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪੂਜਦੇ ਹਨ ਇਸ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੈ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਰਾਦਰੀ ਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਖ ਲੋਕ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਿਰਾਦਰੀ ਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ ਸਾਡੀ ਬਿਰਾਦਰੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਿਰਾਦਰੀ ਕੋਈ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਿਰਾਦਰੀ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਸੁੱਖ ਭੋਗਦੇ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਉਹ ਹੀ ਕੰਗਾਲ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਦੁਖੀ ਇਹ ਹੈ। ਕਰਜਾ ਵੀ ਇਹ ਲੈਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸੀ, ਹੁਣ ਕਿੰਨੇ ਗਰੀਬ ਹਨ। ਸਭ ਕੁਝ ਗਵਾਂ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਦੁੱਖਧਾਮ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਖਧਾਮ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਸੁੱਖ ਭੋਗਦੇ ਹੋ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਚਾਹੁੰਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ। ਸੁੱਖ ਨੂੰ ਕਾਗ ਵਿਸ਼ਟਾ ਸਮਾਨ

ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਖਧਾਮ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਹੈ। ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਪਤਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਯਾਦ ਦਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਨਾਮ ਬਦਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹੀ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਬਾਪ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਜਨਮ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਕਿੰਨੇ ਜਨਮ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੈ, ਯਗਾਂ ਦਾ ਯਗ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੋਲਿਕਾ ਜਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਭ ਪਰਵ ਹੁਣ ਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਬਾਕੀ ਸ਼ਰੀਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਕੋਈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਿ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹਨ ਪਰ ਆਟੇ ਵਿੱਚ ਲੂਣ (ਨਮਕ) ਗਿਆਨ ਪਰਾਏ ਲੇਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਇਹ ਯਗ ਰਚਿਆ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਸਭ ਸਵਾਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਦੈਵੀ ਸ੍ਰਭਾਵ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹਿਣਾ ਹ। ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ।

2. ਸ੍ਰਾਜ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਯਗ ਵਿੱਚ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਆਪਣਾ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਸਵਾਹਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਲੈਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਭਵ:
ਜੇ ਬੱਚੇ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਤੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਤੇ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਮਹਾਰਾਜਨ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਪਿਆਰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਕਿੰਨਾ ਜਮਾਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਮਹਾਰਾਜਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਸਿਰਫ ਗਿਆਨ ਦਾਤਾ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਮਤਲਬ ਸਹਿਯੋਗ ਦਵੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜੱਦ ਥਕਾਵਟ ਫੀਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਡਾਂਸ ਕਰੋ, ਇਸ ਨਾਲ ਮੂਡ ਚੌਜ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

“ਹਿਮੰਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ - ਸਮਰਪਣਤਾ (ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ”

ਅੱਜ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸਾਗਰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੇ ਸਨੇਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਹਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਸਨੇਹੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਲਗਨ ਹੈ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬਾਪ ਸਮਾਣ ਬਣੀਏ, ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਸਮੂਹ ਜਾਈਏ। ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਸਮੂਹ ਜਾਣਾ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਸਮਾਣ ਬਣਨਾ। ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨੇਹ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਅਖੁਟ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖਜ਼ਾਣਿਆਂ ਦਾ ਰਿਟਰਨ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਦਵੇਗੇ? ਸਿਵਾਏ ਦਿਲ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਹੈ ਹੀ ਕੀ? ਜੇ ਵੀ ਹੈ ਉਹ ਬਾਪ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਕੀ ਦੇਵੇਗੇ। ਬਾਪ ਸਮਾਣ ਬਣਨਾ - ਇਹ ਰਿਟਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਅੱਜਕਲ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇਮਰਜ ਹੈ। ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਲੈਕਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਗਿਆਨ - ਸਵਰੂਪ ਜੀਵਨ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਸਵਰੂਪ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇਹ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵੀ ਦੁਖ ਦੀ ਲਹਿਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆਵੇਗੀ। ਅਗਿਆਨੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਦੇਹ ਆਵੇਗੀ, ਦੇਹ ਦੇ ਸਬੰਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੁਖ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਲੇਕਿਨ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਸਮਰਥੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਵੀ “ਬਾਪ ਸਮਾਣ” ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਅਲੈਕਸ ਬਾਪ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਮਰਥੀ ਮਤਲਬ ਸ਼ਕਤੀ ਦਵਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਬੱਚੇ ਦਿਲ ਦਾ ਸਨੇਹ ਨੈਣਾਂ ਦੇ ਮੋਤੀਆਂ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਦੁਖ ਦੇ ਅੱਥਰੂ ਨਹੀਂ, ਵਿਯੋਗ ਦੇ ਅੱਥਰੂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਨੇਹ ਦੇ ਮੋਤੀ ਹਨ। ਦਿਲ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦਾ ਸਨੇਹ ਹੈ। ਵਿਯੋਗੀ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਰਾਜਯੋਗੀ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਦਿਲ ਦਾ ਸੱਚਾ ਸਨੇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਦਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਬਾਪ ਦਾ ਰਿਟਰਨ ਦਵਾਂ। ਰਿਟਰਨ ਦੇਣਾ ਮਤਲਬ ਸਮਾਣ ਬਣਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਧੀ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਣੇ ਸਨੇਹੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਹੋਵਾਂਗੇ ਮਤਲਬ ਨਾਲ ਵਾਪਿਸ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਰਿਟਰਨ ਕਰਨਾ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਟਰਨ ਜਾਣਾ ਵੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਯਾਦ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਬਣਨ ਦਾ ਹੈ।

ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥ ਬਣਨ ਦਾ ਸੰਕਲਪ, ਸਮਾਣ ਬਣਨ ਦਾ ਉਮੰਗ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ? ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਰਹੀਆਂ। ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ੍ਵਣ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਨਾਉਣ ਦਾ ਹਰ ਸਮੇਂ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਰਿਹਾ। ਆਪਣੀ ਟ੍ਰਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਹਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ - ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖੀ। ਵਾਣੀ ਦਵਾਰਾ ਹਿਮੰਤ ਦਵਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਨਾਉਮੀਦ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ, ਨਿਰਬਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦੀ ਵਿੱਧੀ ਨਾਲ ਉਡਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸੇਵਾ ਦੇ ਯੋਗ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਹਰ ਬੋਲ ਅਨਮੇਲ, ਮਧੁਰ, ਯੁਕਤੀਯੁਕਤ ਸਨ। ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਸਾਥੀ ਬਣ ਕਰਮਯੋਗੀ ਬਣਾਇਆ। ਸਿਰਫ਼ ਸਾਖਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਸਬੂਲ ਕਰਮ ਦੇ ਮਹਤੱਵ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਥੀ ਬਣੇ। ਜੇ ਕਰਮ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਮੈਨੂੰ ਵੇਖ ਬੱਚੇ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਨਗੇ - ਇਸ ਪਾਠ ਨੂੰ ਸਦਾ ਕਰਮ ਕਰਕੇ ਪੜ੍ਹਾਇਆ। ਸੰਬੰਧ - ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਬੰਧ ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਸਮਾਣ ਬਣ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ। ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਨੂੰ ਵੀ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਰੂਪ ਨਾਲ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣ ਸੰਬੰਧ - ਸੰਪਰਕ ਨਾਲ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਅਪਣਾਪਨ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਇਆ। ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਵੀ ਕਹੇਗਾ ਕੀ “ਜਿੰਨਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਾਬਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ, ਉਤਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ!” ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਹਰ ਕੋਈ ਸਮਝੇ ਕਿ ਬਾਬਾ ਮੇਰਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸੰਬੰਧ ਸੰਪਰਕ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ। ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਗੁਣ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ। ਸੋਚਣ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ, ਸਦਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਲਾਸ਼ ਨੰਬਰ ਦੇ ਦਾਣੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਅਜਿਹੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਸਦਾ ਅੱਗੇ ਵਧੋ - ਅਜਿਹਾ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਰਹੋ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤੀਆਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਣ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਫਾਲੇ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਕੀ? ਇਸੇ ਨੂੰ ਹੀ ਸਨੇਹ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਰਿਟਰਨ ਦੇਣਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਿੰਨਾ ਰਿਟਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਲਕਸ਼ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਪ੍ਰਤੱਖ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨੰਬਰ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਨੰਬਰਵਨ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੋ - ਤਿੰਨ ਨੰਬਰ ਬਣਨਾ ਕੋਈ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਲਕਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਚੰਗਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਲਕਸ਼ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਨ ਸਮਾਣ ਹੋਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਸਮਾਣ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੇ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਹਿਮੰਤ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਜਿਸ ਕਦਮ ਨਾਲ ਹੀ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ? ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਹਿਮੰਤ ਦਾ - ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਰਪਣਤਾ। ਸਭ ਕੁਝ

ਸਮਰਪਣ ਕੀਤਾ। ਕੁਝ ਸੋਚਿਆ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਬਾਪ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦਿੱਤਾ, ਬਾਪ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਕਰਮ ਅਤੇ ਕਦਮ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਿਮੰਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ। ਤਨ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਰਪਣ ਕੀਤਾ। ਮਨ ਨੂੰ ਵੀ ਸਦਾ ਮਨਮਨਾਭਵ ਦੀ ਵਿੱਧੀ ਨਾਲ ਸਿੱਧੀ - ਸਵਰੂਪ ਬਣਾਇਆ ਇਸਲਈ ਮਨ ਮਤਲਬ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਸਿੱਧ ਮਤਲਬ ਸਫਲਤਾ ਸਵਰੂਪ ਬਣੇ। ਧਨ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕੀਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਬਣ ਧਨ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਸ਼ਚੇ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਪਦਮਗੁਣਾਂ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਮਤਲਬ ਲੈਕਿਕ ਨੂੰ ਅਲੈਕਿਕ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕੀਤਾ। ਛੱਡਿਆ ਨਹੀਂ, ਕਲਿਆਣ ਕੀਤਾ, ਪਰਿਵਰਤਨ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ-ਪਨ ਦੀ ਬੁੱਧੀ, ਅਭਿਮਾਨ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤੀ ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਤਨ, ਮਨ, ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਨਿਰਮਲ ਸ਼ੀਤਲ, ਸੁਖਦਾਈ ਬਣ ਗਏ। ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਲੈਕਿਕ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਜਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਨਜਾਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਆਈਆਂ ਲੇਕਿਨ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਦੇ ਸੰਸ਼ੇ ਦੇ ਸੁਖਸ਼ਮ ਸਵਰੂਪ "ਸੰਕਲਪਮਾਤਰ" ਦੀ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਏ।

ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕਮਾਲ ਰਹੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਾਕਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਇਗਜੇਮਪਲ ਸਨ ਲੇਕਿਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਸਾਕਾਰ ਇਗਜੇਮਪਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਅਟਲ ਨਿਸ਼ਚੇ, ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਾ ਆਧਾਰ ਰਿਹਾ। ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ! ਹੋਰ ਜਿੰਨਾ ਜੋ ਪਿੱਛੇ ਆਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੋਰ ਸਹਿਜ ਹੈ! ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਜੀਵਨ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਇਗਜੇਮਪਲ ਹੈ। ਇਹ ਕਰਨਾ ਹੈ ਬਣਨਾ ਹੈ - ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ "ਕਿਉਂ, ਕੀ" ਦਾ ਕੁਵਸ਼ਚਨ ਉੱਠਣ ਦਾ ਮਾਰਜਿਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਲੇਕਿਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕੁਵਸ਼ਚਨ ਉੱਠਣ ਦੀ ਮਾਰਜਿਨ ਸੀ। ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅੱਗੇ ਕੀ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਰਾਈਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਰਾਂਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ - ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਉੱਠਣਾ ਸੰਭਵ ਸੀ ਲੇਕਿਨ ਸੰਭਵ ਨੂੰ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾਇਆ। ਇੱਕ ਬਲ ਇੱਕ ਭਰੋਸਾ - ਇਸੇ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਨੰਬਰਵਨ ਵਿਜੇਈ ਬਣ ਗਏ। ਇਸੇ ਸਮਰਪਣਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬੁੱਧੀ ਸਦਾ ਹਲਕੀ ਰਹੀ, ਬੁੱਧੀ ਤੇ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਮਨ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਰਿਹਾ। ਚਿਹਰੇ ਤੇ ਸਦਾ ਹੀ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵੇਖੇ। 350 ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਖਾਨ ਲਈ ਆਟਾ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਟਾਈਮ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਖਿਲਾਉਣਾ ਹੈ! ਤਾਂ ਸੋਚੋ, ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੇਫਿਕਰ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇੱਕ ਵਜੇ ਬੇਲ (ਘੰਟੀ) ਵਜਣਾ ਹੈ ਅਤੇ 11.00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਆਟਾ ਨਹੀਂ, ਕੋਣ ਬੇਫਿਕਰ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਰਸ਼ਿਤ, ਅਚਲ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਬਾਪ ਦੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਬਾਪ ਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਬਾਪ ਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਨਿਮਿਤ ਹਾਂ- ਅਜਿਹਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਕੋਣ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਮਨ - ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਸਮਰਪਿਤ ਆਤਮਾ। ਜੇਕਰ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਕੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ! ਸਭ ਭੁੱਖੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਣਗੇ, ਇਹ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ! ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੇ ਦੀ ਮਾਰਜਿਨ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਸਮਰਥ ਸੰਕਲਪ ਚੱਲੇ ਕਿ ਸਦਾ ਬਾਪ ਰਖਵਾਲਾ ਹੈ, ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਸਮਰਪਣਤਾ ਦੀ। ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਰਪਣ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ "ਹਿਮੰਤ" ਦਾ ਚੁੱਕਿਆ, ਇਵੇਂ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰੇ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਦੀ ਵਿਜੈ ਜਰੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਟਾਈਮ ਤੇ ਆਟਾ ਵੀ ਆ ਗਿਆ, ਬੇਲ ਵੀ ਵਜ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਾਸ ਹੋ ਗਏ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੁਵਸ਼ਚਨ ਮਾਰਕ ਮਤਲਬ ਟੇਡਾ ਰਾਹ ਨਾ ਲੈ ਸਦਾ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਬਿੰਦੀ ਲਗਾਓ। ਫੁਲਸਟਾਪ। ਇਸੇ ਵਿੱਧੀ ਨਾਲ ਸਹਿਜ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਿੱਧੀ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਇਹ ਸੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਕਮਾਲ। ਅੱਜ ਪਹਿਲਾ ਇੱਕ ਕਦਮ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ, ਫਿਕਰ ਦੇ ਬੋਝ ਤੋਂ ਵੀ ਬੇਫਿਕਰ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਇਸਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਨੇਹ ਦਾ ਰਿਟਰਨ ਕਰਨਾ। ਅੱਛਾ!

ਸਦਾ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਸਨੇਹ ਦਾ ਰਿਟਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਬਣ, ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਮਨ - ਵਾਣੀ- ਕਰਮ - ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਸਮਾਣ ਬਣਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਸੁਭਚਿੰਤਕ, ਸਦਾ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ, ਹਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਦਾ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਸਮਾਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਨੇਹੀ ਬਾਪ ਦਾ ਸਨੇਹ ਸੰਪੰਨ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ:-

ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਦੀ ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉੱਚੇ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਸਭ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਚੋਟੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਚੋਟੀ ਵਿਖਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਚੋਟੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਚੋਟੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਥੂਲ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਿਖਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਨ ਉੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਮਤਲਬ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਉੱਤਮ, ਸਧਾਰਨ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਉੱਤਮ। ਅਜਿਹੇ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਹੋ ਨਾ। ਪੁਰਸ਼ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਮਤਲਬ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਪੁਰਸ਼ ਬਣਨ ਵਾਲੇ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਵ - ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਵ - ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ - ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹੇ। ਦੂਜੇ ਨਸ਼ੇ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿਣਗੇ - ਘੱਟ ਕਰੋ, ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ੇ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਵਧਾਉਂਦੇ ਚੱਲੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਨੁਕਸਾਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਨਸ਼ੇ ਨੁਕਸਾਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਇਹ

ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਉਹ ਡਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ਾ ਉਤਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆ ਜਾਵੇਗੀ। ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇਗੀ। ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਸਾਰ ਵੀ ਨਵਾਂ ਸੰਸਾਰ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਵੀ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਅਤਿ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ! ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਚੱਲੋ।

2. ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ - ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਰਚਨਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਮਤਲਬ ਵਿਸ਼ਵ - ਰਚਤਾ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਰਚਨਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਡਾਇਰੈਕਟ ਬਾਪ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ - ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਹੈ? ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਅਣਜਾਣ ਬਣ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਅਣਜਾਣ ਹੋਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਪਰ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਵੰਸ਼ੀ ਬ੍ਰਾਹਮਕੁਮਾਰ/ ਕੁਮਾਰੀ ਹੋ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ, ਸਮਝ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਹਾਂ। ਡਾਇਰੈਕਟ ਬਾਪ ਨੇ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਰਚਨਾ ਰਚੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਅਤੇ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੋ। ਡਾਇਰੈਕਟ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਰਚਨਾ - ਇਹ ਹੁਣ ਅਨੁਭਵ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਿੰਨੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੋਵੇਗੀ! ਜਿਵੇਂ ਰਚਤਾ ਉਵੇਂ ਰਚਨਾ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ? ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਨ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਇਹ ਰਾਜ ਜੱਦ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਚਿਹਰੇ ਤੇ ਅਤੇ ਚਲਨ ਵਿੱਚ ਆਪ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਚਿਹਰਾ ਵੇਖ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਹ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਰਚਤਾ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਰਾਜਾ ਦੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਚਲਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚਲੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜਲ ਘਰ ਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਹੂਕਾਰ ਘਰ ਦੀ ਜਾਂ ਇਹ ਸਾਧਾਰਨ ਘਰ ਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਚਲਣ ਤੋਂ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਹ ਉੱਚੀ ਰਚਨਾ ਹੈ, ਉੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ!

ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨਾਲ- ਕੰਨਿਆਵਾਂ 100 ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਗਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੰਨਾ ਆਪ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੋਣਗੇ, ਉੰਨਾ ਹੀ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾ ਸਕਣਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ - ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ? ਤਾਂ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਚੱਲੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ ਹੀ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਯੁਗ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨਾ ਜੋ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇ, ਉੰਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਲਕਸ਼ ਅਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਲਕਸ਼ਨ ਵਾਲੀ ਹੋ ਨਾ? ਜਿੱਥੇ ਲਕਸ਼ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਨ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਜੀਵਨ ਦਾ ਫਲ “ਖੁਸ਼ੀ” ਅਤੇ “ਸ਼ਕਤੀ” ਦੇਨੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੀ ਹੋ? ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਲਈ ਖਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜੇ ਹੁੰਦੀ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਆਪ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਹੋ ਗਈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਲਈ ਤੜਫਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਤੱਖਫਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ! ਜੇਕਰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਉੱਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ ਨਾ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਬਚ ਗਈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਲਟੀ ਸੀੜੀ ਚੜ੍ਹਕੇ ਫਿਰ ਉੱਤਰਨੀ ਪੈਂਦੀ। ਚੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਉੱਤਰੇ - ਮਿਹਨਤ ਹੈ ਨਾ ਵੇਖੋ, ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਲੇਕਿਨ ਕਹਿਲਾਉਣ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਕੁਮਾਰ/ਬ੍ਰਾਹਮਕੁਮਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੈ, ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਅਧਰਕੁਮਾਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਕੁਮਾਰ/ਕੁਮਾਰੀ ਬਣੇ ਨਾ ਤਾਂ ਸੀੜੀ ਉਤਰੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਤਰਨਾ ਨਹੀਂ ਪਿਆ, ਬਹੁਤ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਹੋ, ਸਮੇਂ ਤੇ ਬਾਪ ਮਿਲ ਗਿਆ ਕੁਮਾਰੀ ਹੀ ਪੂਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕੁਮਾਰੀ ਜੱਦ ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਕਰੀ ਬਣ ਸਭ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਿਰ ਝੁਕਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਚ ਗਈ ਨਾ। ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਸਮਝ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਚੱਲੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਾਤਾਵਾਂ ਨਾਲ:- ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਮਾਤਾਵਾਂ ਹੋ ਨਾ? ਕਮਜ਼ੋਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਮਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਇੱਕ - ਇੱਕ ਮਾਤਾ ਜਗਤਮਾਤਾ ਬਣ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰੇ। ਪਰ ਮਾਤਾਵਾਂ ਚਤੁਰਾਈ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੱਦ ਲੈਕਿਕ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਿਮਿਤ ਬਣਾਕੇ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੱਦ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੀਆਂ - ਬੱਚੇ ਹਨ, ਕੌਣ ਸੰਭਾਲੇਗਾ? ਪਾਂਡਵਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਚਤਾ ਹੈ, ਪਾਂਡਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਫ੍ਰੀ ਕਰਨ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚਾਂਸ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਿਵੇਂ ਕਰੇਗੇ? ਤੀਵਰ ਗਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਪਾਂਡਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਫ੍ਰੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸੇਵਾਕੇਂਦਰ ਖੁਲਣ ਅਤੇ ਅਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਹੋਵੇ। ਅੱਛਾ!

ਵਰਦਾਨ:- ਸਰਵ ਰੂਪਾਂ ਨਾਲ, ਸਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਰਪਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਸਨੇਹੀ ਭਵ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਤਿ ਪਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਪਿਆਰ ਦੇ ਲਈ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਨਾਰੇ ਕਰ ਸਭ ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਰਪਣ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਸਨੇਹ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਸੁਖਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਨੇਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਸਰਵ ਰੂਪਾਂ, ਸਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਰਪਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਸਨੇਹ ਹੈ ਉੱਥੇ ਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਯੋਗ ਹੈ ਤਾਂ ਸਹਿਯੋਗ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੀ ਖਜਾਨੇ ਨੂੰ ਮਨਮਤ ਨਾਲ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਗਵਾਂ ਸਕਦੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਾਕਾਰ ਕਰਮ ਵਿਚ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰੋ।

ਸੂਚਨਾ - ਅੱਜ ਮਾਸ ਦਾ ਤੀਜਾ ਰਵਿਵਾਰ ਅੰਤਰਾਸ਼ੀਯ ਯੋਗ ਦਿਵਸ ਹੈ, ਬਾਬਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਸ਼ਾਮ 6:30 ਤੋਂ 7:30 ਵਜੇ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਸ਼ਟ ਦੇਵ, ਇਸ਼ਟ ਦੇਵੀ (ਪੂਜਯ ਸਵਰੂਪ) ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋ, ਭਗਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣਨ, ਉਪਕਾਰ ਕਰਨ। ਰਹਿਮਦਿਲ ਦਾਤਾ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਆਚਲੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਇਕਮਾਤਰ ਉਪਾਏ ਹੈ - ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ, ਯਾਦ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਹੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਆਵੇਗੀ।"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸੰਗਮ ਤੇ ਕਿਹੜਾ ਤਿਲਕ ਦਵੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਰਜਾਈ ਦਾ ਤਿਲਕ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ?

ਉੱਤਰ:- ਸੰਗਮ ਤੇ ਇਹ ਹੀ ਤਿਲਕ ਦਵੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਬਿੰਦੀ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੀ ਘੋਟਦੇ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਬਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਇਸ ਤਿਲਕ ਤੋਂ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਰਜਾਈ ਦਾ ਤਿਲਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਗਾਰੰਟੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ - ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਰੋਣ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਫੁਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮਿਹਨਤ ਜੇ ਕੁਝ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੀ ਹੈ, ਜੇ ਮਿਹਨਤ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹੁੰਚਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਦੀ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਅਥਵਾ ਸਾਜਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਸਾਜਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ 8 ਘੰਟਾ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਦੇਣੀ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਸਾਜਨ ਨੂੰ ਮਦਦ ਦੇਣੀ ਹੈ - ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ। ਅਥਵਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਹੈ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਮਿਹਨਤ। ਗੀਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਉਠਦੇ - ਬੈਠਦੇ, ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਪਿਛਾੜੀ ਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਹੀ ਘੱਟ ਆਵੇਗੀ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਅਸਰੀਰੀ ਸਮਝੋ, ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਿਹਨਤ ਬਹੁਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ ਸ਼ਨਾਨ ਆਦਿ ਕਰਕੇ ਫਿਰ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਛੱਤ ਤੇ ਅਤੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਬੈਠ ਜਾਓ। ਜਿੰਨਾ ਇਕਾਂਤ ਹੋਵੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਹੀ ਖਿਆਲ ਕਰੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਿਹਨਤ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ, ਤ੍ਰੇਤਾ, ਦਵਾਪਰ, ਕਲਯੁਗ - ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਇਸ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਬਸ। ਇਹ ਹੀ ਵੇਲਾ ਹੈ ਜਦ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹਨ ਹੋਰ ਕਦੀ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਰਾਵਣ ਬਹੁਤ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਹੈ। ਅਧਾਕਲਪ ਦਾ ਇਹ ਹੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰੋਜ਼ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਹ ਹੀ ਚਾਰਟ ਰੱਖੋ - ਕਿੰਨਾ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ! ਕਿੰਨੀ ਜੰਕ ਉਤਰੀ ਹੋਵੇਗੀ! ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਯਾਦ ਦੇ ਉੱਪਰ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣ ਲਈ। ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸੱਚੀ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ। ਭਗਤ ਲੋਕ ਪੂਰਨਮਾਸੀ ਦੇ ਦਿਨ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਣਨਗੇ ਸੱਤ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ। ਬਾਪ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿੱਚ ਰਹੋ, ਧੰਧਾ -ਧੋਰੀ ਆਦਿ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਜਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਸ। ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਤੋਂ ਕਿੱਥੇ ਨਾ ਕਿੱਥੇ ਧੋਖੇ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਇਸਲਈ ਮੂਲ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਦੀ। ਸਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਜੇ ਵੀ ਸੰਬੰਧੀ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਉਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਖਾਣਗੇ। ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਥੱਪੜ ਲੱਗੇਗਾ ਜੇ ਮਾਇਆ ਇੱਕਦਮ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕਰ ਦਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਗੋਰਾ ਮੂੰਹ ਬਣਾਉਣ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੋਰਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਗੋਰੇ ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ। ਬਾਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਧੰਧੇ - ਧੋਰੀ ਆਦਿ ਨਾਲ ਬਾਬਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਅਰਥ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੇ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸੋ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣੀਏ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਸ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਏ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਆਦਿ ਕਰੋ, ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ। ਭਾਵੇਂ ਅੱਗ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਰਹੋ, ਕੁਝ ਵੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ - ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦੇ। ਬਹੁਤ ਸਿੰਪਲ ਗੱਲ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਸਹਿਜ ਯੋਗ। ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ! ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਸਰੀਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪਾਪ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪਾਪ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ। ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਦੇ ਵਾਹਯਾਤ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਉਡਾ ਦਵੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਬੜਾ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਘਰ ਦੇ, ਖੇਤੀ - ਬੜੀ ਦੇ ਖਿਆਲਤ ਚਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਦੀ ਬੱਚੇ ਯਾਦ ਪੈਣਗੇ, ਕਦੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਯਾਦ ਆਵੇਗੀ। ਸੰਕਲਪ ਚਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰ

ਦੇਣਗੇ। ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੰਨੀ ਮਹੀਨ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਫਿਰ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਹੁਣ ਹੀ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦੇ ਫੁਰਨੇ (ਖਿਆਲਾਤ) ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਫੁਰਨੇ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਫੁਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਤ ਕਿੰਨੀ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਸੁੱਖਧਾਮ, ਸਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਾਬੁੱਧੀ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿਰਫ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਅਲਾਵਾਂ ਪੈ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਚਾਂਦੀ, ਤਾਂਬਾ, ਲੋਹਾ... ਉਹ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਤੋਂ ਸਿਲਵਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਵੀ ਦੋ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਅਤੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਸੱਚਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋਵੇਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇਗਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੈਠੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਯਾਦ ਟਿਕੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਤੇ ਹੈ। ਬਾਰ - ਬਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿਣਗੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਪ ਵੀ ਕਹਿਣਗੇ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੋ ਬੱਚੇ। ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੀ ਇਹ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਬੋਲੇ ਕਿ ਅਲਫ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕੋਈ ਤੀਕ - ਤੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਬੋਲੇ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਹੀ ਅੰਦਰ ਘੋਟਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਨਾ ਤੁਲਸੀਦਾਸ ਚੰਦਨ ਘਿਸੋ ਤਿਲਕ ਦੇਤ ਰਘੁਵੀਰ... ਤਿਲਕ ਕੋਈ ਸਥੂਲ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤਿਲਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਗੋਇਆ ਰਜਾਈ ਦਾ ਤਿਲਕ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਜਾਈ ਦਾ ਤਿਲਕ ਮਿਲੇਗਾ, ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣੇਗੇ। ਰਜਾਈ ਦਾ ਤਿਲਕ ਮਿਲੇਗਾ ਮਤਲਬ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ, ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣੇਗੇ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਸ ਸਿਰਫ ਇਹ ਯਾਦ ਕਰੋ - ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸਰੀਰ ਨਹੀਂ। ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਬਿੰਦੀ ਮਿਸਲ ਹਾਂ, ਬਾਬਾ ਵੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਵਰਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਜੂ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਬਾਜੂ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਏ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਜੂ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸਰੀਰ ਛੱਡਦੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਦੂਜਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਤਰ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਉਮਰ ਉੱਥੇ ਵੱਡੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਵੱਡੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਛੋਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹਨ ਯੋਗੀ, ਇੱਥੇ ਹਨ ਭੋਗੀ। ਪਵਿੱਤਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਯੋਗੀ। ਉੱਥੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਮਰ ਵੱਡੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਉਮਰ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਮ ਭੋਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਕਦੀ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਨਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਰੀਰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਟਾਈਮ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਹੋ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਰਸ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੁੱਢੀਆਂ, ਕੁਬਜਾਵਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਢੀ ਨੂੰ ਕੁਬਜਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੁੱਢੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ ਕਿੱਥੇ ਜਾਂਦੀ ਹੋ? ਬੋਲੋ, ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਆਤਮਾ 84 ਜਨਮ ਲੈ ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਲੈ ਰਹੀ ਹੈ।

ਬੱਚੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਦਿ ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਖਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਲਿਖਦੇ ਵੀ ਹਨ ਫਲਾਣਾ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ। ਪਰ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਵੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਲਿਖਦਾ ਕਿ ਬਰੇਬਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਇਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਹੀ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਗਿਆਨ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਸੀੜੀ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਖਾਈ ਹੈ। ਪਰ ਖੁਦ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣਨ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਮਝਾਉਣੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣ ਦੀ। ਪਰ ਖੁਦ ਪਾਉਣ, ਉਹ ਨਹੀਂ। ਕੁਝ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪੂਜਾ ਫੇਰ ਬਣੇਗੀ। ਬਾਕੀ ਰਾਜਾ ਬਣੇ ਉਹ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੀ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹਰਸਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ? ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ ਟ੍ਰਾਈ ਕਰਕੇ ਵੇਖੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਅੱਧਾਕਲਪ ਕਦੀ ਰੋਵੋਗੇ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਰਾਵਣ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਹਿਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਜਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਲਈ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਵੀ ਚੁਕਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਦਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਕਿਆਮਤ ਦਾ ਸਮੇਂ ਸਭ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮ੍ਰਿਤੂਯੁਲੋਕ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਰੀਰ

ਛੱਡ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੀ ਹਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਨਹੀਂ, ਜਿੱਥੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹੋਣ। ਹਾਂ, ਜੇ ਬਹੁਤ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਗੋਲਡਨ ਸਪੂਨ ਇਨ ਮਾਉਥ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੋ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਦੁੱਖ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਭਵਿੱਖ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਦੀ ਬਿਮਾਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗੇ, ਗੋਲਡਨ ਸਪੂਨ ਇੰਨ ਸਵਰਗ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਰਜਾਈ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ। ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਾਲੇਜ ਅਥਵਾ ਹਸਪਤਾਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਵਜ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹਸਪਤਾਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਰਹੇਗੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਨਾ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਬੁਖਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਦਾਨ ਆਦਿ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹਸਪਤਾਲ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੱਦ ਉਮਰ ਵਧਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਯੋਗ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਏਵਰਹੈਲਦੀ - ਵੈਲਦੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਯੋਗ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਸਫਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹਸਪਤਾਲ, ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਕਾਲੇਜ ਹੈ। ਬਾਪ ਹਰ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਮਜ਼ਾ ਆਏ, ਉੱਥੇ ਦਿਲ ਲੱਗੇ, ਉੱਥੇ ਜਾਕੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਾਡੇ ਸੈਂਟਰ ਤੇ ਆਏ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਕਿਉਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਚਾਹੀਦਾ ਉੱਥੇ ਜਾਵੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਮੁਰਲੀ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਮੁਰਲੀ ਇੱਥੇ ਤੋਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਕੋਈ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਸਿਰਫ ਪੜ੍ਹਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਚੰਗੀ ਲਲਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਭਾਸ਼ਣ ਹੋਵੇ - ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਦੱਸੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਪਾਵਨ ਬਣ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣੇਗੇ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਹਰ ਦੇ ਵਾਹਯਾਤ (ਵਿਅਰਥ) ਖਿਆਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਯਾਦ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਚਾਰਟ ਵੇਖਣਾ ਹੈ।

2. ਜਿਵੇਂ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਐਵਰਹੈਲਦੀ - ਵੈਲਦੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਵਾਚਾ ਦੂਆਰਾ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਭਵ:
ਜੇ ਵਾਚਾ ਦੂਆਰਾ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਸਟਰ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵੇਲਯੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਵਚਨ ਸੁਣਨ ਦੇ ਲਈ ਕਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਿਆਸੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਸੋਂਸ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਖਜਾਨਾ ਭਰਪੂਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੋਲ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਾਨੀ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਗੁਣ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸ੍ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋ ਤਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਵਰਸੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਵੀ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਸ ਦਾ ਫਲ ਜਰੂਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਰਟੇਨ ਹੈ? ਜਿਸ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:- ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਟੇਨ ਹੈ ਕਿ ਨਵੀਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋਣੀ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਿੰਨਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰੋਗੇ ਉੰਨਾ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ।
- ਗੀਤ:- ਤੁਮੇਂ ਪਾਕੇ ਹਮਨੇ ਜਹਾਂ ਪਾ ਲਿਆ ਹੈ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਜੇ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਕੇ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਗੱਲ ਇੱਕ ਹੀ ਹੋ ਗਈ। ਮਨੁੱਖ ਸਭ ਪੁੱਛਣਗੇ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਤਿਸੰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ? ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹੋਰ ਕੋਈ ਬਣ ਨਾ ਸਕੇ। ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹੀ ਹਨ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਫਲ ਜਰੂਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੇ ਕੋਈ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ... ਸੋਸ਼ਲ ਵਰਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਫਲ ਜਰੂਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਗੈਰਮਿੰਟ ਤੋਂ ਪਗਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਹੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹਾਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਖੀ ਕਰਕੇ, ਸੁਖਧਾਮ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਏ 21 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਸੁੱਖ ਦੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਤਾਂ ਮੂਲਵਤਨ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਜਾ ਸਤਿਸੰਗ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਖੁਦ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਖੁਦ ਨੂੰ ਦੇਣ ਤਾਂ ਫਿਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇ ਸਕਣ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ। ਉਹ ਉੱਥੇ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ ਇਸ ਕਰਮਸ਼ੇਤਰ ਤੇ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਥੇ ਆਉਣਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਜਦਕਿ ਸ੍ਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਨਰਕ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਤੋਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਅਸੀਂ ਆਕੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਵਰਸਾ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਵੀ ਹੈ। ਯੋਗ ਮਤਲਬ ਯਾਦ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਨਿਰਾਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਉਣ ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਮਤਲਬ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਉਹ ਧਰਮ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਫਿਰ ਬਣਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ - ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਬਾਕੀ ਸਭ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਭਾਰਤ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਖੰਡ ਹੈ ਇਸਲਈ ਭਾਰਤ ਦੀ ਆਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਜਰੂਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੱਡਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ 2500 ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ। ਇਸਲਾਮੀਆਂ ਦੀ ਆਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਘੱਟ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਬਾਦ ਬੋਧੀ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਥੋੜਾ ਫਰਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਾਮੀ, ਬੋਧੀ ਆਦਿ ਪਹਿਲੇ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ ਫਿਰ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਹਿਸਾਬ ਹੈ। ਜੇ ਅਨੰਯ ਸਮਝਦਾਰ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਿਆਲ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਅਜਕਲ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਚਾਈਨੀਜ਼ ਸਭ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਹਨ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਭ ਰਾਜ਼ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜੇ ਲਿਖੇ - ਪੜ੍ਹੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਿਟੇਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ। ਤਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਬਹੁਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਫਿਰ ਹੋਰ - ਹੋਰ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਨਵਰਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਬਹੁਤ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਣ ਗਏ ਫਿਰ ਬੋਧੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਬਣੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਬੋਧੀ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਤਾਂ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਹਨ। ਦੇਵਤਾ

ਧਰਮ ਦਾ ਤਾਂ ਨਾਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਕਹੀਏ ਤਾਂ ਵੀ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਵਾਰਾ ਸ਼ੀਮਤ ਤੇ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਧਰਮ ਗਾਏ ਤਾਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿਣਗੇ ਹਿੰਦੂ ਆਰਿਯ ਧਰਮ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਆਰਿਯ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਧਨਵਾਨ ਸਨ, ਹੁਣ ਅਨਾਰਿਯ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਕੋਈ ਅਕਲ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਧਰਮ ਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਝਾੜ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਪੱਤੇ ਟਾਲ ਟਾਲੀਆਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਨਵੇਂ ਦਾ ਥੋੜਾ ਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਕੋਲੋਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਇੱਕ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲੇਗਾ ਦੂਸਰਾ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਤਾਂ ਧਨ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਫਿਰ ਪਤਿਤ ਬਣਨ ਦਾ ਵੀ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ, ਉਹ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਅਤੇ ਇਹ ਹਨ ਵਿੱਚਕਾਰ ਆਲੈਕਿਕ ਬਾਪ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿੱਚਕਾਰੋਂ ਦੋਨੇ ਤਰਫ਼ ਤੋਂ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀਆਂ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਿੱਚਕਾਰ ਫ਼ਸਿਆ ਹੈ ਇਹ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਰਸਤੇ ਚੱਲਦੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਫ਼ਸਿਆ। ਗਾਲੀਆਂ ਖਾਣ ਲਈ ਇਹ ਫ਼ਸਿਆ ਹੈ। ਆਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਆਕੇ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਤੇ ਹੀ ਮਾਰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੌਤ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤੇ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਬਿਨਾਂ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਯਗ ਆਦਿ ਰਚਦੇ ਹਨ, ਲੜਾਈ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲਭੂਸ਼ਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੇ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਗੇਟ ਕਿਵੇਂ ਖੁਲ੍ਹਣਗੇ। ਸਾਰੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਜੇ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਹੀ ਚੱਲਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਜਾਣਗੇ ਮੁਕਤੀਧਾਮ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿੰਨਾ ਡਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨੇ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਾਨਫਰੰਸ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸੁਖਧਾਮ, ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦੀ ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣੇ ਹੋ। ਤੀਜਾ ਨੇਤ੍ਰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪੀਸ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ? ਮਤਲਬ ਕੋਈ ਵੀ ਲੜ੍ਹੇ ਨਹੀਂ। ਸਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਨਨੈਸ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਦੀ ਮੱਤ ਲੈਣ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਭ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਹਾਂ ਤਾਂ ਵਨਨੈਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋ ਗਈ, ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਲਯੁਗ ਹੈ। ਬਰੇਬਰ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤੇ ਸਨ, ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਿੱਥੇ ਸਨ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਇੱਕ ਰਾਜ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਸੁਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਭ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹਨ - ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਸੀ। ਅਦ੍ਵੈਤ ਧਰਮ ਸੀ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਰਗਾ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਉਹ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਚਾਬੀ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ - ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਜਿਸ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਨੋਕਾਮਨਾ ਪੂਰੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਪਾਰਟ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਅਰਜੁਨ ਨੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਜਰੂਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂਪੂਰੀ ਵੀ ਜਰੂਰ ਸਥਾਪਨ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਜਿਵੇਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ - ਉਵੇਂ ਹੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਸੂਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਹਾਹਾਕਾਰ ਮਚਨਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਸਮਝ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨੈਚਰਲ ਕੈਲੇਮਿਟੀਜ਼ ਆਉਣੀ ਹੈ। ਮੁਸਲਾਦਾਰ ਬਰਸਾਤ ਵੀ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋਵੇ। 5 ਤਤਵਾਂ ਦੀ ਖਾਦ ਵੀ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਖਾਦ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਰੂਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਸਵਾਹਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਰੂਦ੍ਰ ਯਗ ਕਿਵੇਂ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਲਿੰਗ ਹੋਰ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਬਹੁਤ ਬਣਾਕੇ ਪੂਜਾ ਕਰਕੇ ਫਿਰ ਮਿਟਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਰੋਜ਼ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੂਜਾ ਕਰਕੇ ਫਿਰ ਤੋੜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਕੀਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਫਿਰ ਇਹ ਹੀ ਹਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਦੀ ਵੇਖੋ ਹਰ ਵਰ੍ਹੇ ਐਫ਼. ਜੀ. ਬਣਾਕੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾੜਦੇ ਹਨ। ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀ ਤੇ ਇੱਕ - ਦੇ ਵਾਰੀ ਐਫ਼. ਜੀ. ਬਣਾਕੇ ਸਾੜਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਵਰ੍ਹੇ - ਵਰ੍ਹੇ ਸਾੜਨ ਦਾ ਨਿਯਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਕੋ ਵਾਰੀ ਹੀ ਗੁੱਸਾ ਕੱਢ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਤੇ ਹਰ ਵਰ੍ਹੇ ਸਾੜਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਾਵਣ ਨੇ ਸੀਤਾ ਨੂੰ ਚੁਰਾਇਆ, ਕੁਝ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਫਾਰਨਰਜ ਕੀ ਸਮਝਣਗੇ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਬਨਾਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਵਣ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਜੇ ਕਰਮ ਦੀ ਭੋਗਣਾ ਹੈ, ਬਿਮਾਰੀ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਰਾਵਣ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਰਾਵਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਵੀ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵਿਕਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੁਖ - ਦੁਖ ਦਾ ਖੇਲੁ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਰਾਇਣ ਨੂੰ ਇਹ

ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਿਆ? ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਰਾਇਣ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਇਹ ਪਦਵੀ ਪਾਈ ਹੈ। ਬਿਰਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਛੋਟੀਆਂ - ਛੋਟੀਆਂ ਬੱਚੀਆਂ ਜਾਕੇ ਸਮਝਾਉਣ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਪਾਇਆ? ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਲਯੁਗ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਸਤਿਯੁਗ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਰਾਜਾਈ ਤੇ ਹੁਣ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਤਾਜ ਹੀ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਧਰਮ ਹੁਣ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਰਾਇਣ ਨੇ ਜਾਂ ਰਾਮ ਨੇ ਕੋਈ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਧਰਮ ਦੀ ਹੁਣ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਫਿਰ ਇਸਲਾਮੀ, ਬੋਧੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸਚਨ। ਕ੍ਰਿਸਚਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੈ ਬਾਈਬਲ, ਬਸ। ਫਿਰ ਪਿੱਛੋਂ ਵਿਧੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਹੈ ਹੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ। ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਰਟੇਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਭਾਗ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਰਟੇਨ ਹੈ। ਏਜ਼ ਸਰਟੇਨ ਏਜ਼ ਡੈਥ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਰਾਜ ਭਾਗ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਜਿੰਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋਗੇ ਉਤਨੀ ਉੱਚੀ ਪਦਵੀ ਪਾਵੋਗੇ

ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਜੇ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਉਹ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਖੁਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵਾਂਗੂੰ ਮਹਿਮਾ ਯੋਗ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਤੇ ਹੀ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲੇਗਾ।

2. ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੀ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਆਦਿ - ਸਨਾਤਨ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣ ਵਿਅਰੱਥ ਸੰਕਲਪ ਜਾਂ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਭਵ:
ਜਦੋਂ ਮਾਸਟਰ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੋਗੇ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮ ਵਿਅਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿਅਰੱਥ ਨੂੰ ਬਦਲਕੇ ਸਮਰਥ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਸਮਰਥ ਕੰਮ ਕਰਨਾ - ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੰਪੂਰਨ ਸਟੇਜ। ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਵਿਅਰੱਥ ਸੰਕਲਪਾਂ ਜਾਂ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਸ਼ਕਤੀ ਰੂਪ ਬਣ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਵਿਕਰਮਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਹਲਕਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਅਰੱਥ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਤੇਜ਼ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਅਰਥ ਸਨੇਹ ਰੱਖੋ, ਸਵਾਰਥ ਨਾਲ ਨਹੀਂ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਯਾਦ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਦਾ ਕਿਚੜ੍ਹਾ ਕੱਢਦੇ ਜਾਵੇ, ਆਤਮਾ ਜਦੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਪਾਵਨ ਬਣੇ ਤਾਂ ਘਰ ਚੱਲ ਸਕੇ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੇ ਕਿਸ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ - ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਲਵੇ। ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਭਟਕਾਵੇ ਨਹੀਂ, ਵਿਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਿਓ। ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ 63 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਆਦਤ ਮਿਟਾਉਣੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿਸ਼ਰਾਮਪੁਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਚਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ। ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਕਿਵੇਂ ਲੱਗੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਜਲਦੀ ਕਰੋ, ਇਸ ਦੁਖਧਾਮ ਤੋਂ ਲੈ ਚੱਲੋ। ਬਾਪ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਤਾਂ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਡੇਵਿਲ ਵਰਲਡ, ਨਰਕ। ਇਹ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਅੱਖਰ ਹੈ ਕੀ? ਕਿੱਥੇ ਡੀ. ਟੀ. ਵਰਲਡ, ਕਿੱਥੇ ਡੇਵਿਲ ਵਰਲਡ, ਇਸ ਡੇਵਿਲ ਵਰਲਡ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਤੰਗ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਪਰੰਤੂ ਵਾਪਿਸ ਕੋਈ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਦੀ ਖਾਦ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਹ ਖਾਦ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਨਿਕਲੇ, ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇ ਚੰਗੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਲਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਹੁਣ ਤੇ ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਰੋਜ਼ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਪ ਆਕੇ ਵਾਪਿਸ ਨਾ ਲੈ ਜਾਵੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵਾਪਿਸ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੁਖ ਹੈ ਨਾ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਦੁਖਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਜੇ ਚੰਗੇ ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਹਨ ਉਹ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨੂੰ ਕਦੇ ਭੁੱਲਦੇ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਦੁਖ ਹਰਤਾ। ਬੱਚੇ ਹੀ ਪਹਿਚਾਣਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਸਭ ਪਹਿਚਾਣ ਲੈਣ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਤਨੇ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਕਿੱਥੇ ਆਕੇ ਬੈਠਣ, ਇਹ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ ਇਸਲਈ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਯੁਕਤੀ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਰਚੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ। ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਖਾਕੇ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਲੇਕਿਨ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਪਵੇ ਨਾ। ਦੂਸਰਾ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਬਿਗਰ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਜੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਫਲਾਣਾ ਜੇਤੀ ਜੇਤ ਸਮਾਇਆ, ਵਾਪਿਸ ਗਿਆ - ਇਹ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ। ਤੇ ਆਏ ਹਨ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ, ਉਹ ਵੀ ਵਾਪਿਸ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੀ ਹੁਣ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਹੋਏ। ਹੁਣ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਭ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ। ਓ ਗੋਡ ਫਾਦਰ, ਓ ਲਿਬਰੇਟਰ, ਉਹ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਹੈ ਦੁਖਹਰਤਾ, ਸੁਖਕਰਤਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆਦਿ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਹੋਣ, ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਣ, ਸਾਰੇ ਓ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਕਹਿ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਬੁਲਾਉਂਦੀ ਹੈ - ਆਪਣੇ ਫਾਦਰ ਨੂੰ। ਫਾਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਉਦੋਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਵੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਟਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਤਿ ਸੁਖਸ਼ਮ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਹੈ ਉਵੇਂ ਹੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਉਹ ਸੱਤ - ਚਿੱਤ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਆਨੰਦ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਾਣ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਭਾਰਤ, ਸਾਰੀ ਵਿਲਾਇਤ ਲੱਭ ਲਵੇ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। 84 ਲੱਖ ਤਾਂ ਇੰਪੋਸੀਬਲ ਹੈ। 84 ਲੱਖ ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਤੇ ਕੋਈ ਵਰਨਣ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਸੀਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਸਭ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਪਥਰਬੁੱਧੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ 84 ਲੱਖ ਜਨਮ ਹੋਣ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸੁਣਾ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੇ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਨੇ ਵੀ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੇ ਵੀ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਾ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲੈ ਫਿਰ ਬ੍ਰਾਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵਰਨਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਸੇ ਸ਼ਤਰੀ, ਅਸੀਂ ਸੇ ਵੈਸ਼ ਸੂਦ੍ਰ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਤਨੇ - ਇਤਨੇ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਇਹ ਇੱਕ ਜਨਮ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਜਨਮ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਉੱਤਮ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਹੋਰ ਕਿਸੇ

ਪਾਸੇ ਭਟਕੇ ਨਹੀਂ। ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਿਓ। ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਬਰੇਬਰ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ। ਫਿਰ ਸਤੇ ਬਣੇ। ਫਿਰ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਖਾਦ ਪਈ, ਇੱਕਦਮ ਪੂਰਾ ਹਿਸਾਬ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਗੌਰਮਿੰਟ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਸੇਨੇ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਪਾਓ। 14 ਕੈਰਟ ਸੇਨਾ ਪਾਓ। ਸੇਨੇ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਪਾਉਣਾ - ਇਹ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਅਪਸਰੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਸੱਚਾ ਸੇਨਾ ਪਹਿਨਦੇ ਹਨ। ਸੇਨੇ ਨਾਲ ਵੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਕਿਉਂ? ਭਾਰਤ ਦੀ ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੇ ਸੇਨੇ ਦੇ ਮਹਿਲ ਸਨ, ਸੇਨੇ ਦੀਆਂ ਇੱਟਾਂ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਇੱਥੇ ਇੱਟਾਂ ਦੀ ਢੇਰੀ ਲੱਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਸੇਨੇ - ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਢੇਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਮਛੰਦਰ ਦਾ ਖੇਲੁ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਸੇਨੇ ਦੀਆਂ ਇੱਟਾਂ ਵੇਖੀਆਂ, ਸੋਚਿਆ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ ਤਾਂ ਵੇਖਿਆ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਗੱਲ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੀਆਂ ਸਮਝਦੀਆਂ ਹਨ, ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਜੇਕਰ ਪਤੀ ਆਦਿ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵਿਚਾਰੀ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਰੋਂਦੀ ਹੈ। ਕਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ? ਬਾਬਾ ਹੁਣ ਜਲਦੀ ਕਰੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਜਲਦੀ ਕਿਵੇਂ ਕਰਾਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਕਿਚੜਾ ਤਾਂ ਕੱਢੋ। ਯੋਗ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਰਹੋ। ਬਾਪ ਧੀਰਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ। ਇੱਥੇ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਅਕਾਸੁਰ ਬਕਾਸੁਰ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸੰਗਮ ਦੀਆਂ ਹੀ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਆਸੁਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਜੜ੍ਹਜੜ੍ਹੀਭੂਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਤਨੇ ਪੰਛੀ ਜਾਨਵਰ ਆਦਿ ਹਨ, ਇਹ ਸਭ ਇਤਨੇ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਵੱਡੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਚੰਗੀ ਸਫਾਈ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਫਰਨੀਚਰ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਤਨੇ ਉੱਚ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਛੀ - ਛੀ ਚੀਜ਼ ਕੋਈ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਮੱਛਰ ਆਦਿ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ, ਕਿੰਨੀ ਗੰਦਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਇਤਨਾ ਗੰਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਗੰਦਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਮਨੁੱਖ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਰਹਿਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਘਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਘਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ... ਘਟ ਵਿੱਚ ਹੀ 9 ਲੱਖ ਤਾਰੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿਤਾਰੇ ਵੀ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਵਤੇ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਤਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਝਾੜ ਪਹਿਲਾਂ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੀ ਹੋਣਗੇ, ਮਿੱਠੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਨਦੀਆਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਕੇਨਾਲਜ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਕੇਨਾਲਜ ਆਦਿ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੁੱਠੀ ਜਿੰਨੇ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਗੰਗਾ ਜਮੁਨਾ ਤਾਂ ਹਨ ਹੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਦੀਆਂ ਦੇ ਹੀ ਆਲੇ - ਦੁਆਲੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। 5 ਤਤ੍ਵ ਵੀ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਦੇ ਵੀ ਬੇਕਾਇਦੇ ਬਰਸਾਤ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ। ਕਦੇ ਨਦੀ ਉਛਾਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ। ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸਵਰਗ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੀ? ਹੁਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਵਰਗ ਦੀ ਉੱਮਰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਹੈ। ਅੱਛਾ ਭਲਾ ਉੱਥੇ ਕੌਣ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਇਹ ਤਾਂ ਦੱਸੋ। ਕਿੰਨੇ ਗਪੇੜੇ ਲਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਆਫ਼ਿਕ ਇਹ ਪਾਰਟ ਵਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਰੂਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸੁਰਾਂ ਦੇ ਵਿਘਨ ਪੈਣ ਗੇ। ਫਿਰ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਅਸੁਰ ਲੋਕੀ ਉਪਰ ਤੋਂ ਗੰਦ, ਗੋਬਰ ਆਦਿ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ- ਕਿੰਨੇ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਅਬਲਾਵਾਂ ਤੇ ਅੰਤਿਆਚਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਪਾਪ ਦਾ ਘੜਾ ਭਰੇਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਮਾਰ ਖਾਂਦੇ ਵਕਤ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰੋ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਾਦਰੀ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੰਡ ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇੰਜ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਸ਼ਾਰਾ ਗੰਡ ਦੇ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਤਨਾ ਲਵਲੀ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। 63 ਜਨਮ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਇਸ ਇੱਕ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅੱਧੇ ਕਲਪ ਦੀ ਆਦਤ ਮਿਟਾਉਣੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਕਿੰਨੀ ਉੱਚੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਇਸੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇ। ਮਨੁੱਖ ਧੰਧੇ ਆਦਿ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਮਦਨੀ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕੱਟੇ ਝੁਟਕਾ ਜਾਂ ਉਬਾਸੀ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਆਮਦਨੀ ਹੈ। ਪੈਸੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਥੱਕਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਅਨੁਭਵੀ ਹੈ ਨਾ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਸਟੀਮਰਜ ਆਉਂਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਆਕੇ ਮਾਲ ਖਰੀਦ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਗ੍ਰਾਹਕ ਦੀ ਜੇਬ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਰਥ ਵੀ ਪੂਰਾ ਅਨੁਭਵੀ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਸਭ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਦਾ ਛੋਰਾ ਵੀ ਸੀ। 10 ਆਨੇ ਮਨ ਅਨਾਜ ਵੇਚਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇੱਕਦਮ ਪਿੰਡ ਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਜਵਾਹਰਤ ਦੇ ਧੰਧੇ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਗਿਆ। ਬਸ ਜਵਾਹਰਤ ਦੀ ਗੱਲ। ਇਹ ਫਿਰ ਹਨ ਸੱਚੇ ਜਵਾਹਰਤ। ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਰਾਇਲ ਵਪਾਰ। ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਅਨੁਭਵੀ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਵਾਇਸਰਾਏ ਆਦਿ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਆਪਣਾ ਘਰ। ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰੇਗੇ, ਇਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਦਮਪਤੀ ਬਣੇਗੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੈਦਾਗਰ, ਰਤਨਾਗਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਸ੍ਰਵਵਿਆਪੀ। ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਫਿਰ ਇਤਨੀ ਗਲਾਨੀ। ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਹੋ

ਗਈ ਹੈ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਜਦੋਂ ਭਗਤੀ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਰਖਵਾਲਾ ਬਾਪ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਕੈਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਸਿੱਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਗਤੀ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਹੀ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪੂਜੀਏ ਬਣਨ ਦਾ। ਰਾਵਣ ਨੇ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਬਾਪ ਪੂਜੀਏ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਭਗਵਾਨ ਇੱਕ ਹੈ। 2 - 3 ਭਗਵਾਨ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਗੀਤਾ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਠੇਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾਂ ਫਰਕ ਹੋ ਗਿਆ। ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫਿਰ ਵੀ ਗੀਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਇਵੇਂ ਬਦਲਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਬਾਪ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਰਾਵਣ ਪਤਿਤ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਤ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਰਾਇਣ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਾਪ ਦੀ ਮਤ ਨਾਲ ਹੀ ਬਣੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਇੱਕ ਜਨਮ ਵਿੱਚ 63 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੀ ਆਦਤ ਮਿਟਾਉਣ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਇਸ ਹੀਰੇ ਵਰਗੇ ਅਮੁੱਲ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਭਟਕਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅਤਿਆਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੋਚਣਾ, ਬੋਲਣਾ ਅਤੇ ਕਰਨਾ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਣ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਰਵੋਤਮ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਭਵ:
ਸਾਰੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਹੈ - ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਉੱਠਣ, ਬੈਠਣ - ਚੱਲਣ ਸੋਣ ਨਾਲ ਫਰਿਸ਼ਤਾਪਨ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ, ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਅਲੈਕਿਕਤਾ ਹੋਵੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਲੈਕਿਕਤਾ ਕਰਮ ਜਾਂ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸੋਚਣਾ, ਬੋਲਣਾ, ਕਰਨਾ ਸਭ ਸਮਾਣ ਹੋਣ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਾ ਕਰੀਏ ਲੇਕਿਨ ਕਰ ਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਤਿੰਨੋਂ ਹੀ ਬਾਪ ਸਮਾਣ ਹੋਣ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਜਾਂ ਸਰਵੋਤਮ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਚੁੱਕਣਾ ਮਤਲਬ ਐਕਸਟ੍ਰਾ ਦੁਆਵਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨਾ।

(ਮਾਤੋਸਵਰੀ ਜੀ ਦੇ ਪੁੰਨਯ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿਵਸ ਤੇ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਸੁਣਨ ਦੇ ਲਈ ਜਗਦੰਬਾ ਸਰਸਵਤੀ ਜੀ ਦੇ ਮਧੁਰ ਮਹਾਂਵਾਕ)

ਗੀਤ:- ਛੋੜ ਦੇ ਜਗ ਦੇ ਨਾਤੇ...

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਜਗ ਤੋਂ ਨਾਤੇ ਹੀ ਛੱਡ ਦਈਏ ਤਾਂ ਫਿਰ ਜੱਗ ਕਾਹੇ ਦੇ ਲਈ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਨਾਤੇ ਹੀ ਤੋੜਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਇਆ ਹੀ ਕਿਉਂ? ਪਤੀ - ਪਤਨੀ, ਬਾਪ - ਬੇਟਾ, ਰਾਜਾ - ਪ੍ਰਜਾ ਆਦਿ ਆਦਿ ਅਨੇਕਾਨੇਕ ਜੇ ਸੰਬੰਧ ਹਨ, ਇਹ ਸਭ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਰਚੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ! ਤਾਂ ਜੱਦ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਰਚੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਛੱਡੋ! ਜਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਗੀਤ ਹੀ ਰਾਂਗ ਹੈ।

ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹੜਾ ਜੱਗ ਰਚਿਆ? ਜੱਗ ਕਹੋ, ਦੁਨੀਆਂ ਕਹੋ, ਜੇ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਰਚੀ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਥੋੜੀ ਰਚੀ, ਜੇ ਛੱਡਣੀ ਪਵੇ। ਹੁਣ ਦੇ ਜੇ ਸੰਬੰਧ ਹਨ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਰਚੇ। ਹੁਣ ਇਸ ਜੱਗ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਤੇ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ! ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ - ਆਉਂਦੇ ਕੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ! ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਬੰਧਨ ਇਕ ਦੇ ਨੂੰ ਕੱਟਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਨਾਤੇ ਇਸ ਕਰਮ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਵਿੱਚ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਆ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਅਤੇ ਲੈਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਇਹ ਦੁੱਖ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਮੈਂ ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸੰਬੰਧ ਜੋੜਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਬੰਧ ਜੋੜਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਖੀ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਨਾਤੇ ਬਹੁਤ ਸਵੱਛ ਸਨ ਇਸਲਈ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ - ਰਾਮ ਰਾਜਾ, ਰਾਮ ਪ੍ਰਜਾ, ਰਾਮ ਸਾਹੂਕਾਰ ਹੈ, ਬਸੇ ਨਗਰੀ ਜਿਥੇ ਦਾਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਉਪਕਾਰ ਹੈ... ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਧਰਮ। ਧਰਮ - ਪਤੀ, ਧਰਮ - ਪਤਨੀ, ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਹੈ ਨਾ। ਪਰ ਹੁਣ ਤਾਂ ਉਹ ਧਰਮ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਉਹ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਜੱਗ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਜੱਗ ਦੇ ਜੇ ਨਾਤੇ ਹਨ ਉਹ ਵਿਗੜ ਗਏ ਹਨ। ਮੈਂ ਜੇ ਜੱਗ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਤੇ ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ ਸਨ, ਕਿੰਨੇ ਪਿਆਰੇ ਸਨ, ਕਿੰਨਾ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸੀ। ਨਾਤੇ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸਨ, ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਨਾਤੇ ਨਹੀਂ ਰਚੇ। ਨਾਤੇ ਤਾਂ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਨਾਤੇ ਕਰਮ ਦੇ ਬੰਧਨ ਦੇ ਬਿਨਾ ਸਨ, ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜੀਵਨਮੁਕਤ। ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਰਮ ਦੇ ਬੰਧਨ (ਦੁੱਖ) ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਸੀ, ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਜੀਵਨਮੁਕਤ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਤੇ ਜੀਵਨਬੰਧਨ ਦੇ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਉਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ! ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਤੋਂ ਨਾਤਾ ਤੋੜ ਇੱਕ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੋੜੋ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਜੀਵਨ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰੋ। ਮੇਰੇ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਸਤਰੀ ਪਤੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ, ਪਤੀ ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ। ਬਾਪ ਬੇਟੇ ਦੇ ਹਵਾਲੇ, ਬੇਟਾ ਬਾਪ ਦੇ ਹਵਾਲੇ... ਇਹ ਤਾਂ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੈ ਨਾ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਵੇਂ ਕਰੀਏ, ਕੀ ਕਰੀਏ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ ਇੱਕ ਦੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿੰਦੇ ਆਏ ਹੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਬੈਠੇ ਹੋ? ਆਪਣਾ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਜੇ ਵੀ ਕੁਝ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਤਾਂ ਬਣਾਕੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਨਾ। ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ! ਸਾਰੀ ਜੀਵਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਲਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਥੋੜੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਮੇਰੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰੋ। ਜਿਵੇਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇੱਕ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ, ਇਵੇਂ ਹੁਣ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਬਣੋ। ਫਿਰ ਮੇਰਾ ਬਣ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਟੁਸਟੀ ਬਣ ਸੰਭਾਲੋ। ਤੁਸੀਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਆਏ ਹੋ ਭਗਵਾਨ ਇਹ ਸਭ ਤੇਰਾ, ਮੈਂ ਤੇਰਾ... ਪਰ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ ਇਵੇਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਤੇਰਾ। ਤੇਰਾ ਵੀ ਮੇਰਾ, ਮੇਰਾ ਵੀ ਮੇਰਾ... ਇਵੇਂ ਹੀ ਸਭ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਠੱਗੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗੀ ਨਾ! ਤੇਰਾ ਵੀ ਮੇਰਾ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਵੀ ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਇਹ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਆ ਗਿਆ। ਬਸ, ਮੈਂ ਤੇਰਾ। ਬਾਕੀ ਇਵੇਂ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਮੇਰਾ, ਆਪਣਾ ਵੀ ਮੇਰਾ... ਇਵੇਂ ਠੱਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ! ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਠੱਗਾਂਗੇ, ਉਸ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਠਗ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪਹਿਲੇ ਕਿਵੇਂ - ਕਿਵੇਂ ਠੱਗੀ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਪਰ ਠੱਗਦੇ ਠੱਗਦੇ ਆਪ ਹੀ ਦੁਖੀ ਅਸ਼ਾਂਤ ਬਣੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਧੌਖਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਖਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਛੱਡੋ। ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਸਭ ਸੰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀ ਹਟਾ ਕਰਕੇ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੋੜੋ। ਫਿਰ ਆਪਣਾ-ਪਨ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ।

ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੇਰੇ - ਮੇਰਾ ਕਹਿੰਦੇ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਬੁੱਧੀ ਓਧਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕੀ ਕਰਾਂ, ਕਿਵੇਂ ਕਰਾਂ... ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੀ ਵਿੱਚ ਲਟਕੇਗੇ ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ! ਇਹ ਮੋਹ ਜੇ ਹੈ ਨਾ, ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਸੀਂ ਦੁਖੀ ਬਣ ਪਏ ਹੋ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਜੱਗ ਦੇ ਨਾਤੇ ਤੋੜ ਕਰਕੇ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਬਣੋ। ਤਾਂ ਇਹ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੇਹ ਦੇ ਬੰਧਨ, ਜੀਵਨ ਦੇ ਬੰਧਨ ਬਣਾਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਕਰਕੇ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਬਣ ਜਾਵੋ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਜਨਮ - ਜਨਮ ਥੋੜੀ ਚਲਦਾ ਰਹਾਂਗਾ, ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਮੇਰਾ

ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਹੈ, ਬਸ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਚਲਦੀਆਂ ਚਲੇਗੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਬੰਧਨ ਕੱਟ ਕਰਕੇ, ਸੁੱਖ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਭੋਗੋਗੇ। ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਵਿਗੜ ਗਏ ਹੋ ਇਸਲਈ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੁਧਾਰਦਾ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੁਖੀ ਰਹੋਗੇ। ਮੈਂ ਥੋੜੀ ਹੀ ਜਨਮ - ਜਨਮ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਚਲਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਤੁਹਾਡੀ ਵਿਗੜੀ ਨੂੰ ਸੰਵਾਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਬਣੇ। ਸੇ ਵੀ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਫਰਮਾਨ ਤੇ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਭ ਸਹਿਜ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯੁਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਹੋ ਕਰਕੇ ਚੱਲੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਯੁਕਤੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਕਿਸੀ ਦੇ ਗੋਦ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਨਾਮ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਚੱਲੇਗਾ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਮੇਰੇ ਹੋ ਕਰਕੇ ਚਲਣ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਭਾਗ ਬਣੇਗਾ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਬੜੀ ਸਿੱਧੀ, ਸਹਿਜ, ਇੱਕਦਮ ਸਿੱਪਲ ਗੱਲਾਂ ਦਸਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖੋ ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਸ਼, ਇਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਲ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੀ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜਿੰਨਾ ਟਾਈਮ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਟਾਈਮ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸਾਡਾ ਖਿਆਲ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਇੰਨਾ ਟਾਈਮ ਤਾਂ ਸੁੱਧ ਰਹੇ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਇਵੇਂ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਥੋੜੀ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਕਰਕੇ, ਮਰ ਮਿੱਟ ਕਰਕੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰੋ। ਆਪਣੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਰੱਖੋ, ਆਪਣੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਫ - ਸਾਫ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇੰਨੇ ਥੋੜੇ ਟਾਈਮ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਭੱਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਿਹਨਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹੁਣ ਘਿਉ ਦੇ ਘੜੇ ਨਾ ਬਣਾਓ... ਇਹ ਕਰਾਂਗਾ, ਉਹ ਕਰਾਂਗਾ, ਦੁਨੀਆਂ ਕੀ ਕਰੇਗੀ, ਉਹ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ, ਅਰੇ ਦੁਨੀਆਂ ਕੀ ਕਰੇਗੀ... ਛੱਡ ਦੇ ਇਸ ਨੂੰ। ਹੁਣ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਥੋੜੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੰਨਾ ਲੰਬਾ - ਚੋੜਾ ਜੇ ਬਣਾਕੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਇਹ ਸਭ ਵੇਸਟੇਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਵੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਚਾਓ। ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਦੇ ਲਈ ਜਿੰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਲੇ ਕਰੋ, ਜਿੰਨਾ ਤੁਹਾਡਾ ਕ੍ਰਿਏਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਸੰਭਾਲਾਂਗਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਉਹ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫ੍ਰੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਜੇ ਐਕਸਟਰਾ ਰਚ ਰਹੇ ਹੋ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਮਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਉਹ ਤਾਂ ਡਿੱਗਣਾ ਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂ ਆਪਣਾ ਫਾਲਤੂ ਸਮੇਂ ਗੁਆ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਫਾਲਤੂ ਦੇ ਝੰਡਣਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਦੁਖੀ ਹੋਏ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਝੰਡਣਾਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਛੁੱਟੋ, ਉਹ ਹੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ ਬੈਠ ਕਰਕੇ ਕਈ ਬਹਾਨੇ ਲਗਾਉਣਾ, ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਦੀ ਰੀਤੀ ਹੈ? ਫਿਰ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵੇਖ ਲੈਣਾ, ਹੁਣ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਉਂਗਲੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਮੈਂ ਇਵੇਂ ਨੱਕ ਫੜਕੇ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਨੱਕ ਪਕੜਕੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਦਮ ਘੁਟੇਗਾ, ਫਿਰ ਦੁੱਖ ਹੋਵੇਗੀ, ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਣੀ ਪੈਣਗੀਆਂ ਨਾ! ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਦੇਕੇ ਸਿੱਧੇ ਚਲਣ ਦਾ ਟਾਈਮ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਸਿੱਧੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਚਲੇਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਨੱਕ ਵੀ ਤਾਂ ਆਏਗਾ, ਫਿਰ ਵੇਖ ਲੈਣਾ। ਫਿਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇਗਾ, ਨਾ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕੋਗੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਹੋ ਕਰਕੇ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਕਰਕੇ, ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕਰਕੇ, ਜੇਕਰ ਫਿਰ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕਠਿਨ ਸਜਾਵਾਂ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਉਸ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਵੱਖ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਜੇ ਬੈਠ ਕੇ, ਸੁਣ ਕੇ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਗਫ਼ਲਤ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਖੈਰ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ 10 ਗੁਣਾਂ ਫਾਇਦਾ, ਉਵੇਂ 10 ਗੁਣਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੱਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ, ਘਾਟੇ ਨੂੰ...ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝੋ। ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਖੋਲੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਲਗਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਤਾਕਤ ਮਿਲੇਗੀ। ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝੋ, ਭੁੱਲੋ ਨਾ।

ਹੁਣ ਇਹ ਜੇ ਸਮੇਂ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਨੋ, ਜਰਾ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲੋ, ਬੁੱਧੀ ਖੋਲੋ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਫਾਇਦਾ ਲਵੋ। ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਕਦੀਰ ਜਗਾਓ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਸੰਗ ਉਵੇਂ ਰੰਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦੇ ਸੰਗ ਦਾ ਰੰਗ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ, ਤੱਦ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਿਯਰ ਨੇ ਇਵਿਲ, ਸੀ ਨੇ ਇਵਿਲ, ਟਾਕ ਨੇ ਇਵਿਲ... ਕਈ ਇਵੇਂ ਇਵਲਸ ਹਨ ਜੇ ਇੱਥੇ ਵੀ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਦੇ ਦੇ ਸੰਗਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਦੇ ਸੰਗਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਚੋ ਰਹੋ। ਇਵੇਂ ਨਾ ਸਮਝੋ ਕਿ ਸੰਗਦੇਸ਼ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਇੱਥੇ ਵੀ ਉਹ ਘੁੰਮਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ ਨਾ, ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਵਚ ਪਾ ਕੇ ਰਹੋ। ਕਵਚ ਹੋਵੇਗਾ ਉਸ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਲੱਗੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਯੋਗ ਦਾ ਹੀ ਕਵਚ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਅਸਤ੍ਰ - ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖੋ।

ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਜੇ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਭਵਿੱਖ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਨਹੀਂ ਭੇਗਣੀ ਹੈ ਨਾ, ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਬਣ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਿਸਅੰਡਰਸਟੈਂਡਿੰਗ ਨਾ ਕਰੋ, ਇਸਲਈ ਇਹ ਸਭ

ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸੇਫ਼ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਖਰਚੇ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਭ ਖਰਚਾ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਅਰਥ ਹੀ ਯੂਜ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਇੱਕ ਪਾਈ ਵੀ ਸਭ ਇਸੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਦੂਜੀ ਮੁਰਲੀ:-

"ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦੇ"

ਬਹੁਤ ਮਨੁੱਖ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, ਇੰਨਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਸਾਡੀ ਅਵਸਥਾ ਅੱਗੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਵਧਦੀ? ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਕਿਉਂ? ਹੁਣ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਚਲਣ ਦਾ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਜੱਦ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ ਮਨ - ਵਾਨੀ - ਕਰਮ ਸਹਿਤ ਸਰੈਂਡਰ ਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਈਸ਼ਵਰੀ ਲਾਅ ਹੈ, ਜੱਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦਿਲ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜੀਵਨ ਅਰਪਣ ਕਰ ਦੇਣੀ ਹੈ ਮਤਲਬ ਪੂਰਾ ਵਾਰਿਸ ਬਣ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਸ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਉਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਉਲੂਸ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਆਵੇਗੀ। ਬਾਕੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਕਿ ਮਾਨਸਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਅਰਪਣ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਠੱਗਨਾ ਹੈ। ਜੱਦ ਬਾਬਾ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਚਾ ਵੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਬਣੇ, ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਨਮ - ਪੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਜਾਨ ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦੇਕੇ ਚਲਾਵੇ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਘੁਟਕਾ ਆਵੇਗਾ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਾਡੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਗੁਰੂ ਪਿਛਾੜੀ ਗੁਰੂ ਬਣ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਦੀ ਤੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਹੀ ਅਵਸਥਾ ਉੱਚੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉੱਚ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਆਪਣੀ ਹੀ ਦਿਲ ਅਥਵਾ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਲਾਪਨ ਹੈ। ਸਮਝਾ। ਅੱਛਾ। ਮਿੱਠੇ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦਪਿਆਰ, ਗੁਡਮਾਰਨਿੰਗ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਵਰੂਪ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿ ਅਲੌਕਿਕਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਭਵ:

ਜਿਵੇਂ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਚਮਕ ਦੂਰ ਤੋਂ ਹੀ ਨਿਆਰੀ ਪਿਆਰੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਆਪ ਸਿਤਾਰੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਵਿਖਾਈ ਦਵੇ, ਸਾਧਾਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਅਤੇ ਆਲੌਕਿਕ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਲਾਹ ਲੋਕ ਵਿਖਾਈ ਪੈਣਗੇ, ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਬਣ ਕੇ ਫਿਰ ਬਾਹਰ ਮੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੋਵੇ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਵਰੂਪ ਅਤੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਕੇ, ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਵਰਫੁਲ ਬਣ ਕੇ ਨਾਲੇਜ ਦਵੇ ਫਿਰ ਕਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣਾ ਸਕੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਰਾਵਣ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਰੱਖ ਲਿੱਤੀ ਤਾਂ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਦਿਲਾਰਾਮ ਠਹਿਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਉਪਰ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਓ ਤਾਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਬਣ ਜਾਓਗੇ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਗਿਆਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਠੀਕ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਆਦਤ ਪੱਕੀ ਪਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:- ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਣ ਦੀ। ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ - ਇਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਧਾਰਨਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਜਲਦੀ ਸੌਂਦੇ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਉੱਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਠੀਕ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਗਿਆਨੀਆਂ ਦੀ ਨੀਂਦ ਨਾਲੋਂ ਗਿਆਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਨੀਂਦ ਅੱਧੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। 10 ਵਜੇ ਸੌਂ ਜਾਓ 2 ਵਜੇ ਉੱਠ ਕੇ ਬੈਠੋ।
- ਗੀਤ:- ਮੈਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚੇ ਸਭ ਸਮੁੱਖ ਬੈਠੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਜੀਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਜੀਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਨਾ। ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਨੰਗੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਉਣ ਤਾਂ ਬੋਲ ਨਾ ਸਕਣ। ਤੁਸੀਂ ਜੀਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਾਣਦੀਆਂ ਹੋ, ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੇ ਸਮੁੱਖ ਬੈਠੇ ਹਾਂ, ਹੁਬਹੂ ਜਿਵੇਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਸਮੁੱਖ ਆਏ ਸਨ। ਬੱਚੇ ਜ਼ਰੂਰ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਹੀ ਵਰਸਾ ਲੈਣਗੇ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਸਮੁੱਖ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਕਿਉਂ ਬੈਠੇ ਹਾਂ? ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ। ਜਿਵੇਂ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਟੀਚਰ ਦਵਾਰਾ ਇੰਜੀਨੀਅਰੀ, ਬੈਰਿਸਟਰੀ ਸਿੱਖਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਨਿਰਾਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੀਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪੁਨਰਜਨਮ ਜਰੂਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ - ਮਨੁੱਖ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ? ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ 84 ਲੱਖ ਜਨਮ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ? ਪੁੱਛੋ - ਤੁਸੀਂ ਪੁਨਰਜਨਮ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋ? ਇਹ ਤਾਂ ਬਰੇਬਰ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਸੰਸਕਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਫਿਰ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। 84 ਲੱਖ ਜਨਮ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲਾ ਜਨਮ ਜਰੂਰ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਲਾਸ਼ੂ ਛੀ - ਛੀ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। 16 ਕਲਾ ਤੋਂ ਫਿਰ 14 ਕਲਾ, 12 ਕਲਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਪੁਨਰਜਨਮ ਜਰੂਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅੱਛਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਪੁਨਰਜਨਮ ਰਹਿਤ ਹਨ? ਵੇਖੋ ਇਹ ਪੁਆਇੰਟ ਬਹੁਤ ਸੂਕਸ਼ਮ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਹਿਣਗੇ ਜਨਮ - ਮਰਨ ਰਹਿਤ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਕਹਿਣਗੇ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਤਾਂ ਮਨਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹਾਂ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਹੈ ਪਰ ਜਨਮ ਦੇ ਨਾਲ ਫਿਰ ਮਰਨਾ ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮਰੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਣ। ਬਾਪ ਕਦੀ ਪੁਨਰਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ। ਉਹ ਇਸ ਤਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਸ ਫਿਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪੁਨਰਜਨਮ ਰਹਿਤ ਹਨ, ਉਹ ਕਦੀ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸਭ ਜਨਮ - ਮਰਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ - ਆਉਂਦੇ ਪਤਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਤਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਘਰ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਪਤਿਤ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਦੀ ਪਤਿਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਦੀ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗੰਦੀ ਮਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਪਤਿਤ ਮਤ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਤਿਤ ਨਹੀਂ ਬਣੋ ਮਤਲਬ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਓ। ਰਾਵਣ ਦੀ ਮਤ ਨਾਲ ਦੁਖਧਾਮ ਬਣ ਗਿਆ। ਪਹਿਲੇ ਸੁਖਧਾਮ ਸੀ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਬਾਪ ਹੀ ਸੁੱਖ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਬਾਪ ਕਦੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੀ ਮਤ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਮਾਇਆ ਹੀ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਮਾਇਆ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਉਹ ਧਨ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਨਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਉਥੇ ਰਾਵਣ ਦਾ ਬੁੱਤ ਬਣਾਕੇ ਸਾੜਦੇ ਨਹੀਂ। ਬੁੱਤ ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਵਨਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੋਂ। ਦੇਹ ਹੰਕਾਰ ਆਉਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਹੋਰ ਵਿਕਾਰ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਦੇਵਤੇ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਅਰਥਾਤ ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਸ਼ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪਰਵਸ਼ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰਮਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਚਲਦੇ ਹੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ। ਪਰਮਤ ਮਾਨਾ ਮਾਇਆ ਦੀ ਮਤ। ਸ਼੍ਰੀ ਮਤਲਬ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਤ ਹੈ ਬਾਪ ਦੀ। ਉਹ ਹੈ ਰਾਵਣ ਦੀ ਮਤ, ਪਰਮਤ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਸਭ ਰਾਵਣ ਦੀ ਜੰਜੀਰ ਵਿੱਚ ਬੰਨੇ ਹੋਏ ਦੁੱਖੀ ਹਨ।

ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਉਮਰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਸਮਝ ਲਿਤੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਹਿਸਾਬ ਦੱਸਦੇ ਹੋ - 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਕਿਵੇਂ ਹਨ। ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਨੂੰ 2

ਹਜਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਇਆ, ਬੁੱਧ ਨੂੰ 2250 ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਇਆ ਫਿਰ ਇਸਲਾਮੀ ਨੂੰ 2500 ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਇਆ। ਸਭ ਨੂੰ ਮਿਲਾਕੇ ਅਧਾਕਲਪ ਹੋਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਫਿਰ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੰਨੇ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। 5 ਹਜਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਰੋੜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਦੇ 3 ਹਜਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ। 5 ਹਜਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪੂਰੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਜੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਹਾਂ, ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਜਾਣ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਹੈ ਗੀਤਾ ਐਪੀਸੋਡ। ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਸਹਿਜ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਬੁੱਢਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ, ਗੋਇਆ ਵਾਰਿਸ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਹਾਂ। 5 ਹਜਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਤੋਂ ਮਿਲਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਅੱਗੋਂ ਕਦੀ ਮਿਲੇ ਹੋ? ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਾਂ ਬਾਬਾ। ਆਤਮਾ ਇਸ ਮੂੰਹ ਦਵਾਰਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਅਸੀਂ 5 ਹਜਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲੇ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਨ ਦਵਾਰਾ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਆਏ ਸੀ। ਜੇ ਪੱਕੇ - ਪੱਕੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਹਾਂ ਬਾਬਾ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਹੋ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਵਰਸਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਨੇ ਖੋਹ ਲਿੱਤਾ ਫਿਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮਾਇਆ ਵਰਸਾ ਖੋਲ੍ਹਦੀ ਹੈ, ਬਾਪ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਈ ਵਾਰ ਖੇਡ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਕੋਈ ਸਗੋ, ਕੋਈ ਲੱਗੇ। ਕੋਈ ਸੰਤੋਲੇ, ਕੋਈ ਮਾਤੋਲੇ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕੱਚੇ - ਪੱਕੇ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਪੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਦੇ ਮਾਇਆ ਇਕਦਮ ਜਿੱਤ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜੀਵਾਂਗੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਰਹਾਂਗੇ। ਵਿਕ੍ਰਮਾਂ ਦਾ ਬੋਝਾ ਸਿਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ ਉਸ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਾਪ - ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਦੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਅੱਗ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਯੋਗ ਅਗਨੀ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਯਗ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਸੇਠ ਨੇ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਯਗ ਰਚਿਆ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਵਰ੍ਹੇ ਕੋਈ ਵੀ ਯਗ ਚਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। 7-8 ਰੋਜ਼ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਲਈ ਯਗ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਯਗ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭੁੱਲ ਨਾ ਜਾਣਾ, ਸਿਰਫ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਦੇ ਵਿਕ੍ਰਮਾਂ ਦਾ ਬੋਝਾ ਕੱਟਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਰੂਰ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਪਤਿਤ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਯੋਗ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਆਵੋਗੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਸੰਗ ਤੇੜ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗ ਜੋੜਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਵਾਰੀ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਸਤਰੀ, ਪੁਰਸ਼ ਤੇ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼, ਇਸਤਰੀ ਤੇ ਬਲਿਹਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਹਨ ਬਾਪ ਤੇ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਣਾ। ਸ਼ਾਦੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੇ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਤੇ ਬਲਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਹੈ - ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾਂਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਤੇ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਓ ਤਾਂ 21 ਜਨਮ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁੱਖੀ ਬਣਾਵਾਂਗਾ। ਕਿੰਨਾ ਭਾਰੀ ਵਰਸਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣੋਗੇ, ਇਹ ਭੁੱਲੇ ਨਾ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਵੇ। ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਇਹ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਚੀਲ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੈ ਤਾਂ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਭੁਲਿਆ ਫਿਰ ਸਵੇਰੇ ਨੂੰ ਰਿਫ਼੍ਰੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। 4 - 5 ਵਰ੍ਹੇ ਰਹਿਕੇ ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਅੱਜ ਵੇਖੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਅਵਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਥੱਪੜ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਬਾਬਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਚੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਚਾਖੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ, ਡਿੱਗੇ ਤਾਂ ਚਕਨਾਚੂਰ। ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਚਕਨਾਚੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੈਕੁੰਠ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਚਲਣਗੇ। ਪਰ ਪਦਵੀ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ ਨਾ। ਭਾਵੇਂ ਉੱਥੇ ਸਭ ਸੁਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਮਰਤਬੇ ਤਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਮਰਤਬੇ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਜਾ ਹੀ ਸਹੀ, ਜੇ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਹੀਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਜੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਘੁੜਦੇੜ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਨੰਬਰਵਨ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਹਿਊਮਨ ਰੇਸ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਪਿਰੇ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਯਾਦ ਤੇ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਵਿਘਨ ਇਵੇਂ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੇ ਇੱਕਦਮ ਰੇਸ ਤੋਂ ਕੱਢ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਹਯੂਮਨ ਰੇਸ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖੀ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਜਾਈਏ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਯੁਕਤੀ ਤਾਂ ਦੱਸੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਾਂਗੇ। ਜਿੰਨਾ ਟਾਈਮ ਕੱਢ ਸਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਗੈਰਮਿੰਟ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਵੀ 8 ਘੰਟਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਇਵੇਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਵੀ 8 ਘੰਟੇ ਤਾਂ ਰਹੋ। ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਬਣਾਉਣਾ ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਭਾਰੀ ਸਰਵਿਸ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸੁਖਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਸ, ਇਹ 8 ਘੰਟਾ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਪਾਵੋਗੇ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। 8 ਘੰਟਾ ਇਸ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਦਵੇ ਬਾਕੀ 16 ਘੰਟਾ ਤੁਸੀਂ ਫ੍ਰੀ ਹੋ। ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਤੁਸੀਂ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਯਾਦ

ਤਾਂ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਬੈਠ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਟਾਈਮ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਮਿਲੇਗਾ। ਸਿੰਧੀ ਵਿੱਚ ਕਹਾਵਤ ਵੀ ਹੈ ਸਵੇਰੇ ਸੋਨਾ, ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਣਾ... ਉਹ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਵੱਡਾ ਗੁਣਵਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੁਣ ਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਸੋ ਜਾਓ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉਠੋ। ਅਗਿਆਨੀ ਲੋਕ 8 ਘੰਟੇ ਨੀਂਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੀ ਨੀਂਦ ਅੱਧੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। 4 - 5 ਘੰਟਾ ਨੀਂਦ ਬਸ। ਤੁਸੀਂ ਕਰਮਯੋਗੀ ਹੋ ਨਾ। ਰਾਤ ਨੂੰ 10 ਵਜੇ ਸੋ ਜਾਓ 2 ਵਜੇ ਉਠੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਕਮਾਈ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਲਥ ਵੈਲਥ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਮਿਲਣਗੇ। ਅੱਛਾ 2 ਵੱਜੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ 3 ਵੱਜੇ ਉਠੋ, 4 ਵਜੇ ਉਠੋ। ਫਸਟਕਲਾਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਸਭ ਅਸਰੀਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੰਨਾਟਾ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਦੀ ਯਾਦ ਚੰਗਾ ਅਸਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੂਕਸ਼ਮ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਥਕਾਵਟ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਮਾਈ ਤੋਂ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਵੇਰੇ ਉਠ ਆਪਣੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਬਣ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. 21 ਜਨਮ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਖੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਪ ਤੇ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮਨਮਤ ਅਤੇ ਪਰਮਤ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਅਵੱਗਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉਠਕੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕਮਾਈ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ 8 ਘੰਟਾ ਜਰੂਰ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਦੇਹ ਦੇ ਭਾਨ ਨੂੰ ਅਰਪਣ ਕਰ ਸਮਰਪਣ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਯੋਗਯੁਕਤ, ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਭਵ:

ਜੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਅਰਪਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਰ ਕਰਮ ਦਰਪਣ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਅਰਪਣ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਅਰਪਣ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਆਪਣੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਦੇਹ ਦੇ ਭਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਅਰਪਣ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜੱਦ ਅਪਣਾਪਨ ਮਿੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲਗਾਵ ਵੀ ਮਿੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਸਮਰਪਣ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯੋਗਯੁਕਤ ਅਤੇ ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਰ ਸੰਕਲਪ, ਹਰ ਕਰਮ ਯੁਕਤੀਯੁਕਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਨੂੰ ਸਾਥੀ ਬਣਾ ਲਵੋ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾ ਤੁਹਾਡੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗੀ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਹੈ, ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਲੋ, ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਦੈਵੀ ਮੈਨਰਸ ਧਾਰਨ ਕਰੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜੇ ਮੈਨਰਸ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿੱਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:- ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਅਤੇ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ - ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਦੈਵੀ ਮੈਨਰਸ। ਤੁਸੀਂ ਘਰ - ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੋ, ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਭੁਲਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਬਾਕੀ ਸਭ ਮੈਨਰਸ ਖੁਦ ਹੀ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
- ਗੀਤ:- ਆਜ ਹਨੇਰੇ ਮੇਂ ਹੈਂ ਹਮ ਇਨਸਾਨ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਸੁਣੀ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਹੈ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ - ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ। ਉਹ ਭਗਤੀ ਦੀ ਪੌੜੀ ਚੜ੍ਹਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਫਿਰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਸੀੜੀ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਭਗਤੀ ਦੀ ਸੀੜੀ ਉਤਰਦੇ ਹੋ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਅਧਾਕਲਪ ਤੋਂ ਭਗਤੀ ਦੀ ਸੀੜੀ ਚੜ੍ਹਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਅਵਿੱਭਚਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਿੱਛੋਂ ਵਿਭਚਾਰੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਅੰਧਸ਼ਰਧਾ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਗੈਰ ਘੇਰ ਹਨੇਰਾ। ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਹੁਣ ਸੱਚਾ ਗੁਰੂ ਕੌਣ ਹੈ? ਸਾਧੂ - ਸੰਤ, ਮਹਾਤਮਾ, ਭਗਤ ਆਦਿ ਸਭ ਸਾਧਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਸਤਰ, ਵੇਦ, ਉਪਨਿਸ਼ਦ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਭਗਵਾਨ ਜਦੋਂ ਆਉਣ ਉਦੋਂ ਹੀ ਆਕੇ ਸਾਡੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰੇ। ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਨੂੰ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਘੇਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਰੇਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜਿੰਨਾ ਜੋ ਬੱਚਾ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦਾ ਅਗਿਆਨ ਹਨੇਰਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਰੇਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿੱਤਾ... ਕੋਈ ਸੂਰਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਵੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਭਗਤੀ ਸਿੱਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਵੀ ਯੋਗ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਨਿਰਾਕਾਰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਦਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਿਵਾਏ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨਾਲ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ, ਜੀਵਨਮੁਕਤੀਧਾਮ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਦੈਵੀ ਮੈਨਰਸ ਵੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਸਭ ਦੇ ਮੈਨਰਸ ਆਸੂਰੀ ਹਨ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਵੀ ਗੁਣ ਗਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਹੈ, ਸੰਤ ਹੈ, ਚੈਤੰਨ ਹੈ, ਆਨੰਦ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ ਫ਼ਾਰ ਏਵਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਪਦਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਇਹ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਦਵੀ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਭਾਵੇਂ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਸਾਗਰ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਅਨਲਿਮਿਟਿਡ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਨਲਿਮਿਟਿਡ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਖੇਡ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲੇ? 84 ਜਨਮ ਕਿਵੇਂ ਭੋਗਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਫੇਰ ਐਵਰ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ। 21 ਪੀੜੀ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਫ਼ਾਰ ਐਵਰ ਬਣੋ, ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਕਾਇਦਾ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਹਾਂ ਹੀ ਐਵਰ ਪਿਓਰ। ਮੈਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੀ ਹਾਂ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਗਿਆਨ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਆਦਿ ਹੈ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘੇਰ ਹਨੇਰੇ ਤੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿ ਮੈਂ ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਮਹਾਵਾਕਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਪੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਣਾ। ਤਾਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਣਨਗੇ ਵੀ ਉਹ ਜੋ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਬਣੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਕਿੰਨੇ ਬੱਚੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨੇ ਅਜਾਮਿਲ ਵਰਗੇ ਪਾਪੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਅਸ਼ੁੱਧ ਮੈਲੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਕੇ ਮੈਲੇ ਕਪੜੇ ਸਾਫ਼ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਮੈਲੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਇਆ ਨੇ ਕਿੰਨਾ ਮੈਲਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਇਸ ਜਨਮ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਜੋ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਲਕਸ਼ ਸੋਧ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਜੋ ਬੁਝੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਯੋਗ ਨਾਲ ਜੱਗ ਜਾਵੇਗੀ - ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇਗੀ। ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਨੇ ਮੈਲਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੂਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ

ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹੇ ਬੱਚੇ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦੀ ਵਿਸਮਿਤੀ ਕਰੋ। ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧੀ ਭੁੱਲਕੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਸਾਫ਼ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਫਿਰ ਤਤ੍ਵ ਆਦਿ ਸਭ ਨਵੇਂ ਸਤੋਪਧਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੁਣ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁਲਦੇ ਜਾਓ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਕੇ ਫਿਰ ਸ੍ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਵੋਗੇ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਤੇ ਨਵਾਂ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, ਪੁਰਾਣੀ ਦਿੱਲੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਬਿਲਕੁਲ ਹੱਟ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਅਤੇ ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਅੰਤ ਮਤਿ ਸੇ ਗਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਗੁਰੂ ਨੂੰ, ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆਦਿ ਕਿੱਥੇ ਗਏ? ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ - ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿੱਚ ਸਭ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਸਮ - ਰਿਵਾਜ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ ਤੋਂ ਚਲੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸਨ, ਜਰੂਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਉੱਥੇ ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਫਸਟ ਪਵਿੱਤਰ ਮਨੁੱਖ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਜਾਸਤੀ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਇੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਚੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਤੋਪਧਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਹਿਮਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਹੈ ਕਿੱਥੇ। ਬੈਕੁੰਠ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਹੈ ਫਿਰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਚੀਜ਼ ਦੂਜੇ ਕੋਈ ਨਾਮ, ਰੂਪ, ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਹੀ ਨਾਮ ਰੂਪ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਜਗਤ ਅੰਬਾ, ਜਗਤਪਿਤਾ ਜਾਕੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੈ ਕੰਸਪੁਰੀ। ਇਹ ਸਭ ਆਸੂਰੀ ਨਾਮ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਸੀ ਦੈਵੀ ਸੰਪਰਦਾਏ, ਇੱਥੇ ਹੈ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ ਰਚਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਨਵੀਂ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹੋ - ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹੋ। ਇਸ ਪਤਿਤ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਪਾਵਨ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚ ਪਤਿਤ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਾਓ। ਬਰੇਬਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਪਾਵਨ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚ ਸੰਕਰ ਦਵਾਰਾ ਪਤਿਤ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਮੈਲੇ ਕਪੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਟਕਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਫੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਟੁੱਟ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮੈਲੇ, ਅਜਾਮਿਲ ਵਰਗੇ ਪਾਪੀ ਹਨ, ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿੰਨੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਿੱਠੇ ਲਾਡਲੇ ਬੱਚੇ - ਮੈਨੂੰ ਮੇਸ਼ੂ ਬਿਲਵੇਡ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੇਸ਼ੂ ਬਿਲਵੇਡ ਸੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੁਣ ਹੈ ਅਤਿ ਦੁੱਖਧਾਮ। ਮੁੱਖ ਤ੍ਰਾਹਿ - ਤ੍ਰਾਹਿ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਰੱਖਿਆ ਕਰੋ, ਇਹ ਜਰੂਰ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੰਪਰਟੀਕੁਲਰ ਅਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਇਨਜਨਰਲ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚਲਣ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਸਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੋਈ ਘੱਟ ਨਹੀਂ, ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਵੀ ਵੇਖੋ ਕਿਸ ਨੂੰ ਹਨ। ਅਜਾਮਿਲ ਵਰਗੇ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਕੇ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਮੋਪਧਾਨ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਤੋਪਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਥੇ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਐਮ - ਆਬਜੈਕਟ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਮੈਨਰਸ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਉਂਦੇ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਤਾਂ ਘਰਬਾਰ ਛੁਡਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਰਬਾਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਮਾਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸਾਧੂ ਸਮਾਜ ਗੈਰਮਿੰਟ ਨੂੰ ਵੀ ਮਤ (ਰਾਏ) ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਚੱਲਕੇ ਇਹ ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਿ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣਗੇ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਬਗੈਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਹਾਂ ਕੋਈ ਨਮਸਤੇ ਅਤੇ ਰਾਮ - ਰਾਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਰਿਸਪਾਂਡ ਤਾਂ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬੱਚੇ ਨਮਸਤੇ। ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇਨਾਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਵੀ ਚਲਣਾ ਪਵੇ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਮੋੜਨਾ ਪਵੇ। ਰਾਮ, ਰਾਵਣ ਅਤੇ ਸੀਤਾ ਦਾ ਖਿਲੋਣਾ ਹੈ ਨਾ। ਸੀਤਾ ਰਾਵਣ ਵੱਲ ਪਿੱਠ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਰਾਮ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਵੀ ਚਿੱਤਰ ਹੈ - ਨਰਕ ਨੂੰ ਲੱਤ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਗੋਲਾ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਵਿਰਲਾ ਵਪਾਰੀ ਇਹ ਵਪਾਰ ਕਰੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੁਰਾਣਾ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਦਵੇ ਨਵਾਂ ਲੈਵੇ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਫਸਟਕਲਾਸ ਇੰਸ਼ਯੋਰੇਂਸ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਨਾਓ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਮਿਲੇਗਾ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਰਜਾਈ ਕਰੋਗੇ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਦਾਗਰ, ਜਾਦੂਗਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ - ਇਹ ਈਸ਼ਵਰੀ ਜਾਦੂਗਰੀ ਕਹਾਂਗੇ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਰਕਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਾਓ, ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਫਸਟਕਲਾਸ ਜਾਦੂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣ, ਫਾਲੇ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਬੈਠੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਅਰਧਕੁਮਾਰ ਹਨ, ਮੰਮਾ ਕੁਵਾਰੀ ਕੰਨਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਫਾਲੇ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਵਰਸਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਿਲਣਾ

ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਅਸੀਂ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਲੇਕਿਕ ਰੀਤੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਭਰਾ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਇਹ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਦਾ ਨਾਤਾ ਵੀ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਬਾਪ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਨਾਤਾ, ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵੀ ਆਰ ਆਲ ਬ੍ਰਹਮ। ਜੇਕਰ ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹੀਏ ਤਾਂ ਫਿਰ ਫਾਦਰਹੁੰਡ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੇ ਕਿੰਨਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਜਾਸਤੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਠਾ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਏ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਲਕਸ਼ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੁਰਲੀ ਸਿਰਫ ਬੈਠ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਯੋਗ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਾ ਫਿਰ ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। 8 ਘੰਟਾ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ, ਉਹ ਵੀ ਛੁੱਟ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਟਾਈਮ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਹੈ ਕੰਢਿਆਂ ਦਾ ਫਾਰੈਸਟ। ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਕੰਢੇ ਲਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਤਿਹਰ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਗਾਰੰਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਗਾਰੰਟੀ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਬਾਪ ਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹਨ - ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਹੀ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਨ ਜਾਵੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਏਮ ਅਬਜੈਕਟ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਦੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਮੈਨਰਸ ਅਪਨਾਉਣੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਮੇਸੂ ਬਿਲਵੇਡ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੁੱਖਧਾਮ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਕੱਢ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਯੋਗ ਰੱਖ ਸਰਵ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਯੋਗੀ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਭਵ:
ਜੇ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਯੋਗੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਸਰਵ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਜਰੂਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਯੋਗੀ ਦਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਬੀਜ ਨਾਲ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਨੇਹ ਦਾ ਰਿਟਰਨ ਸਭ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੀਜ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਬੀਜ ਨੂੰ ਸਨੇਹ ਦਾ ਪਾਣੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਵਾਰਾ ਸਹਿਯੋਗ ਰੂਪੀ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬੀਜ ਨਾਲ ਯੋਗ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੂਰੇ ਵਰੀਕਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਕਹਿਣਾ ਮਤਲਬ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨੂੰ ਢੀਲਾ ਕਰਨਾ।

“ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਨੰਬਰਵਨ ਪੂਜੀਏ ਬਣਨ ਦੀ ਅਲੌਕਿਕ ਵਿੱਧੀ”

ਅੱਜ ਅਨਾਦਿ ਬਾਪ ਅਤੇ ਆਦਿ ਬਾਪ ਅਨਾਦਿ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਦਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਡਬਲ ਰੂਪ ਨਾਲ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਰਮਪੂਜੀਏ ਹੋ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਸਵਰੂਪ ਵੀ ਗਾਇਨ ਅਤੇ ਪੂਜਣ ਯੋਗ ਹੋ। ਦੇਵੇਂ ਆਦਿ - ਅਤੇ ਅਨਾਦਿ ਬਾਪ ਦੇਵਾਂ ਵੀ ਰੂਪਾਂ ਨਾਲ ਪੂਜੀਏ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਹਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਨਾਦਿ ਬਾਪ ਨੇ ਆਦਿ ਪਿਤਾ ਸਹਿਤ ਮਤਲਬ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਬਾਪ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡਬਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੂਜੀਏ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਅਨਾਦਿ ਬਾਪ ਦੀ ਪੂਜਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨਿਰਾਕਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਸਹਿਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਸਾਕਾਰ - ਦੇਵਾਂ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡਬਲ ਰੂਪ ਨਾਲ ਮਹਾਨ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।

ਖੁਦ ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਬਾਪ ਦੀ ਅਤੇ ਸ੍ਵੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਖੁਦ ਵਿੱਚ ਸ੍ਵੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਧਾਰਨ ਕਰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਤਲਬ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨ ਅਤੇ ਵੇਖਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਸਰਵ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ, ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਨ ਰੂਪ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਜਾਨਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਣ - ਗ੍ਰਾਹਕ ਬੁੱਧੀ ਮਤਲਬ ਗੁਣ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਮਤਲਬ ਗੁਣ ਨੂੰ ਜਾਨ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜਰੂਰ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ 16 ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਲਾਸ਼ੂ ਦਾਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਹੀ ਬਾਪ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਉਸ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉੱਪਰ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਪੈ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਭਗਵਾਨ ਆਪਣਾ ਬਣਾਉਣ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ! ਇਸਲਈ ਹੀ ਉਹ ਆਤਮਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਜਾਨਣ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਵੀ, ਭਾਵੇਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ, ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ ਪਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਨਣ, ਬਾਪ ਦੇ ਬਣਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਬੁੱਧੀ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਦਿਵਯ ਨਜ਼ਰ - ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਤਾਂ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਕਲ ਦੇ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਵਿਦਵਾਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਨ ਸਕਦੇ, ਪਹਿਚਾਣ ਸਕਦੇ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੇ ਜਾਨ ਲਿਆ! ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ, ਕੋਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ - ਇਸ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆ ਗਏ ਨਾ ਇਸਲਈ ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਹੋ ਗਏ ਨਾ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਉਂ ਬਣੇ? ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣ ਗਏ।

ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਿੱਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਹ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਰੂਪੀ ਬੀਜ ਤਾਂ ਹੈ ਪਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਾਉਣਾ - ਇਹ ਹੈ ਬੀਜ ਨੂੰ ਧਰਨੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬੀਜ ਨੂੰ ਧਰਨੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਓਗੇ ਤਾਂ ਵਰੀਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ, ਵਿਸਤਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕਈ ਬੱਚੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਬੀਜ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਆਉਂਦੇ ਮਤਲਬ ਵਰੀਕਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿੱਧੀ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ, ਫਲ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਪਰ ਜੱਦ ਫਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਲ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚਿੜੀਆਂ, ਪੰਛੀ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਖਾਨ ਦੇ ਲਈ। ਤਾਂ ਜੱਦ ਫਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਭਰਨ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਹੈ ਜੱਦ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਆਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਦੇਣ ਹੈ, ਬਾਪ ਦੀ ਦੇਣ ਹੈ ਇਸਲਈ ਫਲ ਦੇ ਬਾਦ ਮਤਲਬ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਬਾਦ ਇਹ ਅਟੈਸ਼ਨ ਰੱਖਣਾ ਵੀ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਮਾਇਆ ਰੂਪੀ ਚਿੜੀਆ, ਪੰਛੀ ਫਲ ਨੂੰ ਜੂਠਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਥੱਲੇ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਖੰਡਿਤ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੂਰਤੀ ਹੈ ਪਰ ਪੂਜੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਇਵੇਂ ਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸੇਵਾ ਦਾ ਫਲ ਮਤਲਬ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮੈਂ - ਪਨ ਦੀ ਚਿੜੀਆ ਨੇ ਫਲ ਨੂੰ ਖੰਡਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਸਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਏਗਾ ਕਿ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮਹਾਰਥੀ ਹਨ, ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਹਨ ਪਰ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਵੀ ਸਰਵ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਦੇ ਪਾਤਰ ਅਤੇ ਪੂਜਯ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ

ਸੰਗਮਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਦਾ ਪਿਆਰ, ਦਿਲ ਦਾ ਰਿਗਾਰਡ - ਇਹ ਹੀ ਪੂਜਯ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਫਲ ਨੂੰ ਮੈਂ-ਪਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਇਵੇਂ ਪੂਜਯ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਇੱਕ ਹੈ ਦਿਲ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਮੰਨਨਾ, ਤਾਂ ਉੱਚੇ ਨੂੰ ਪੂਜਯ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਅਜਕਲ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ

ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਾਪ ਉੱਚਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਬੱਚੇ "ਪੂਜਯ ਪਿਤਾ ਜੀ" ਕਹਿਕੇ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਦਿਲ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਮੰਨਨਾ ਮਤਲਬ ਦਿਲ ਤੋਂ ਰਿਗਾਰ੍ਡ ਦੇਣਾ। ਦੂਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਬਾਹਰ ਦੀ ਮਰਯਾਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਰਿਗਾਰ੍ਡ ਦੇਣਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ "ਦਿਲ ਤੋਂ ਦੇਣਾ" ਅਤੇ "ਦੇਣਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ" ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਅੰਤਰ ਹੈ! ਪੂਜਯ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਦਿਲ ਤੋਂ ਸਰਵ ਮੰਨਨ। ਮੈਜ਼ੋਰਟੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ 5 ਪਰਸੈਂਟ ਤਾਂ ਰਹਿ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮੈਜ਼ੋਰਟੀ ਦਿਲ ਤੋਂ ਮੰਨਨ - ਇਹ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਪੂਜਯ ਬਣਨਾ। ਪੂਜਯ ਬਣਨ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਵੀ ਹੁਣ ਤੋਂ ਹੀ ਭਰਨਾ ਹੈ। ਪਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਪੂਜਯ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੁਣ ਦੇ ਪੂਜਯ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਤਿਮ ਪੁਰਾਣਾ ਸਰੀਰ ਹੈ, ਤਮੇਗੁਣੀ ਤਤਵਾਂ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸਰੀਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਪੈਣਗੇ। ਭਗਤੀ - ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਪੂਜਯ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ - ਧੂਫ ਜਗਾਉਣਾ, ਹਾਰ ਪਹਿਨਾਉਣਾ, ਆਰਤੀ ਕਰਨਾ, ਕੀਰਤਨ ਕਰਨਾ, ਤਿਲਕ ਲਗਾਉਣਾ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਇਹ ਸਥੂਲ ਵਿਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਸੰਗਮਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦਿਲ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੂਜਯ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਆਰਤੀ ਉਤਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਵਾਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ੁਭ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਧੂਫ ਅਤੇ ਦੀਪਕ ਜਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਦ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਉੱਪਰ ਬਲਿਹਾਰ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਉਵੇਂ ਦੂਜੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਾਪ ਦੇ ਉੱਪਰ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਨ ਦਾ ਉਮੰਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਉੱਪਰ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਨ ਦਾ ਹਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ - ਸਵਰੂਪ ਦੇ ਤਿਲਕਧਾਰੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਅਲੌਕਿਕ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪੂਜਯ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ।

ਭਗਤੀ - ਮਾਰਗ ਦੇ ਪੂਜਯ ਬਣਨ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਪੂਜਾ ਹੁਣ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਭਗਤੀ - ਮਾਰਗ ਦੀ ਪੂਜਯ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਦੋ ਘੜੀ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਨਾਲ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਨ ਨਾਲ ਦੋ ਘੜੀ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸ਼ਕਤੀ, ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਪੂਜਯ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਵਾਰਾ ਹੁਣ ਵੀ ਦੋ ਘੜੀ - ਇੱਕ ਘੜੀ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਪੂਜਯ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮਤਲਬ ਨੰਬਰਵਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਸੈਕਿੰਡ ਅਤੇ ਥਰਡ ਤਾਂ ਸੁਣਾ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਲਿਸਟ ਇੱਥੇ ਪਰ ਵਨ, ਟੂ, ਥਰੀ - ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਯ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਨੰਬਰਵਨ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਪੂਜਯ ਬਣੇ। ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਇਹ ਸਭ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਪੂਜਯ ਬਣਨ ਦੀਆਂ ਅਤੇ ਨੰਬਰਵਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖੀ, ਸੁਣੀ ਨਾ। ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਾਕਾਰ ਆਤਮਾ ਨੰਬਰਵਨ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਪੂਜਯ ਸੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਨੰਬਰਵਨ ਪੂਜਯ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਪੂਜਯ ਹਨ ਨਾ। ਇਵੇਂ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੀ ਕਮਾਲ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਆਪ ਸਾਰੇ ਵੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਜਿਹੇ ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ ਅਤੇ ਕਰਮ ਕਰੋ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਕਮਾਲ ਦੇ ਹੋਣ! ਜੱਦ ਕਮਾਲ ਹੋਵੇਗੀ ਤੱਦ ਧਮਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਧਮਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਭਾਵੇਂ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੀ ਧਮਾਲ ਕਰੋ, ਭਾਵੇਂ ਵਾਨੀ ਤੋਂ ਕਰੋ। ਸੰਕਲਪਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਤੂਫਾਨ ਚਲਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਧਮਾਲ ਹੈ ਨਾ ਧਮਾਲ ਨਹੀਂ ਪਰ ਕਮਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਦਿ ਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਪੂਜਯ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਲਾਸ਼ੂ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਵਰਣ ਕਿਹੜਾ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਰਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਉੱਚਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕੰਮ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਵੀ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਸ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਲਾਸ਼ੂ ਜਨਮ ਤੱਕ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਉੱਚਾ ਨਾਮ, ਉੱਚਾ ਕੰਮ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ। ਪਰਮਪਰਾ ਤੋਂ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਨਾਮ ਤੋਂ ਵੀ ਕੰਮ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੰਮ ਆਪ ਦਾ ਹੈ ਪਰ ਨਾਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਕੰਮ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੇਖੋ ਕਿ ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿੰਨੇ ਮਹਾਨ ਹਨ! "ਬ੍ਰਾਹਮਣ" ਨਾਮ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਾਲੀ ਜੀਵਨ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ - ਮਿਹਨਤ ਘੱਟ, ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਿਆਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮਹੱਬਤ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਲਾਸ਼ੂ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ "ਨਾਮ" ਦਾ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਭੁੱਖੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਇੰਨੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਹੋ! ਸਮਝਿਆ?

ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਪੂਜਯ ਤਾਂ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਪੂਜਯ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੰਬਰਵਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਚੈਕ ਕਰੋ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ। ਹੁਣ ਹੋਰ ਵੀ ਰਹੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੋ। ਹੋਰ ਕਿਸੀ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਓ, ਪਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਅਤੇ ਵਰਨਣ ਕਰੋ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਸੁਣਾਕੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਣਾਓ। ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਮਤਲਬ ਆਪ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਮਝਿਆ? ਅੱਛਾ!

ਚਾਰੋ ਪਾਸੇ ਦੇ ਸਰਵ ਨੰਬਰਵਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਰਵ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਸਮਾਨ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਨਾਦਿ ਬਾਪ, ਆਦਿ ਬਾਪ ਦਾ ਦੇਨੋ ਰੂਪ ਤੋਂ ਸਰਵ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮਾਂ ਅਤੇ ਸਾਕਾਰੀ

ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਭਰੀ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ

1. ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪ ਦਾ ਹੱਥ ਅਤੇ ਸਾਥ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਭਾਗਵਾਨ ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਜਿੱਥੇ ਬਾਪ ਦਾ ਹੱਥ ਅਤੇ ਸਾਥ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਮੌਜਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੁੰਡਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪ ਦੀ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਣਗੇ। ਸਭਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਬਾਪ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਬਾਪ ਦੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਸਾਥ ਵਿੱਚ ਪਲਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨ ਹੋਰ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਸਾਰੇ ਹੋ ਜਾਂ ਮਾਇਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ? ਉਹ ਰਸਤਾ ਬੰਦ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਲਿਆ, ਕੋਈ ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ। ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਕੋਈ ਹੱਥ, ਸਾਥ ਛੁਡਾਏ ਪਰ ਛੱਡਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਛੱਡਕੇ ਜਾਣਗੇ ਵੀ ਕਿੱਥੇ? ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਭਾਗ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ! ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਭਾਗਵਾਨ। ਡਬਲ ਭਾਗ ਹੈ। ਇੱਕ - ਕੁਮਾਰੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਭਾਗ, ਦੂਜਾ - ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨ ਦਾ ਭਾਗ। ਕੁਮਾਰੀ ਜੀਵਨ ਪੂਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦ ਕੁਮਾਰੀ ਜੀਵਨ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ ਜੀਵਨ ਹੈ ਹੀ ਬੱਕਰੀ ਸਮਾਨ ਜੀਵਨ, ਕੁਮਾਰੀ ਜੀਵਨ ਹੈ ਪੂਜਯ ਜੀਵਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵੀ ਡਿੱਗਿਆ ਤਾਂ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਹੱਡੀ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਫਿਰ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਪਲਾਸਟਰ ਕਰੋ, ਠੀਕ ਕਰੋ ਪਰ ਹੱਡੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣੋ। ਟੇਸਟ ਕਰਕੇ ਫਿਰ ਸਮਝਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ।

2. ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਦੀ ਵਿਜਯੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਕਈ ਵਾਰ ਵਿਜਯੀ ਬਣਨ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਵਜਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਵਿਜਯੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਜਯੀ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਕਈ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਸਹਿਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਦੀ ਵਿਜਯੀ ਆਤਮਾ ਹਾਂ - ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਖੇਡ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਵਿਜਯੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਜਯ ਅਧਿਕਾਰ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਆਪ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਜਯ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ, ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਚੱਲੋ। ਲੇਕਿਕ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਲੇਕਿਕ ਨੂੰ ਆਲੇਕਿਕ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਆਲੇਕਿਕ ਸੰਬੰਧ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਕ ਸੰਬੰਧ ਤੋਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਖੀ ਬਣ ਗਏ। ਦੁੱਖੀਆਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਸੁੱਖ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਆ ਗਏ - ਇਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਪਹਿਲੇ ਰਾਵਣ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸੀ ਤਾਂ ਦੁਖਦਾਈ ਸੀ, ਹੁਣ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸੁੱਖ - ਸਵਰੂਪ ਹੋ ਗਏ। ਫਸਟ ਨੰਬਰ ਇਹ ਆਲੇਕਿਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ, ਦੇਵਤਾ ਵੀ ਸੈਕਿੰਡ ਨੰਬਰ ਹੋ ਗਏ। ਤਾਂ ਇਹ ਆਲੇਕਿਕ ਜੀਵਨ ਪਿਆਰੀ ਲਗਦੀ ਹੈ ਨਾ।

3. ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਵਾਨ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਭਵਿੱਖ ਸ੍ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਭਵਿੱਖ ਵੀ ਵਰਤਮਾਨ ਭਾਗ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਮਹੱਤਵ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਭਾਗ ਦਾ ਹੈ। ਬੀਜ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਫਲ ਕਈ ਜਨਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਹੱਤਵ ਤਾਂ ਬੀਜ ਦਾ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਭਾਗ ਬਣਾਉਣਾ ਜਾਂ ਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਾ - ਇਹ ਬੀਜ ਬੋਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਸ ਅਟੈਸ਼ਨ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ਗਤੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਚੱਲੋ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਇਮਰਜ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਹੋ, ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗ ਭੁੱਲੇ ਨਹੀਂ। ਸਮ੍ਰਿਤੀ - ਸਵਰੂਪ ਰਹੋ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਵਾਨ। ਇਸੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਨੂੰ ਸਦਾ ਨਾਲ ਰੱਖਣਾ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਰਹੋਗੇ, ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਵੋਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਲੇਕਿਕ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਯਥਾਰਥ ਫੈਸਲਾ ਦਿੰਦੀ ਰਹੇ - ਉਸ ਦੀ ਵਿਧੀ ਕੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਕਦੀ ਵੀ ਲੇਕਿਕ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚਕੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਲੇਕਿਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਕੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਪਿਛਲੀ ਗੱਲਾਂ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਉਸ ਵੱਲ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਪਿਛਲੇ ਸੰਸਕਾਰ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਲੇਕਿਕ ਵਿ੍ਤੀ ਭੁੱਲ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਫਿਰ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਯਥਾਰਥ ਫੈਸਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਕ੍ਰਮਾਜੀਤ ਦਾ ਤਖਤ। ਅਲੇਕਿਕ ਆਤਮਿਕ ਸਥਿਤੀ ਹੀ ਵਿਕ੍ਰਮਾਜੀਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਤਖਤ ਹੈ, ਇਸ ਤਖਤ ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੱਛਾ!

ਵਰਦਾਨ:- ਸਾਥੀ ਅਤੇ ਸਾਖਸ਼ੀਪਨ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਸਭ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਪੰਨ ਭਵ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸੰਪੰਨ ਬਣ ਅਧੀਨਤਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰਹਿਣ - ਇੱਕ ਸਾਕਸ਼ੀ

ਦੂਜਾ - ਸਾਥੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਅਵਸਥਾ ਜਲਦੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਸ੍ਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਬਾਪ ਦਾ ਸਾਥ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਆਪ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਕਸ਼ੀ ਬਣਕੇ ਚਲਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਫਸੇਗੇ ਨਹੀਂ। ਨਿਮਿਤ ਮਾਤਰ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਕੇ ਕਰੁਵਜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਗਏ - ਇਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਭਿਆਸ ਵਧਾਓ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਅਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਯੁੱਧ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਬਜਾਏ ਸ਼ਤ੍ਰੀਯ ਹੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ ਤਾਂ ਫੁੱਲ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ਬੂ ਆਉਂਦੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੀ ਬਦਬੂ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗੀ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਫਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਪਰਵਾਨੇ ਕੌਣ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:- ਸੱਚੇ ਫੁੱਲ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲ ਸਮਾ ਤੇ ਜਲ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਮਤਲਬ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਨ ਵਾਲੇ, ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਪਰਵਾਨੇ ਦੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਖੁਦ ਹੀ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਫੈਲਦੀ ਹੈ।
- ਗੀਤ:- ਮਹਿਫ਼ਿਲ ਮੇਂ ਜਲ ਉਠੀ ਸਮਾ....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਜਿਵੇਂ ਪਰਵਾਨਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਪਰਵਾਨੇ ਕਹੇ ਜਾਂ ਫੁੱਲ ਕਹੇ ਗੱਲ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਰਵਾਨੇ ਬਣੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਫੇਰੀ ਪਾਕੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ? ਸਮਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਫੁੱਲ ਬਣੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਫੈਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ? ਆਪਣੇ ਵਰਗਾ ਫੁੱਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ? ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਹੈ? ਜੇ ਚੰਗੇ ਫੁੱਲ ਜਾਂ ਪਰਵਾਨੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਰੂਰ ਚੰਗੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਆਵੇਗੀ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣਗੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪ ਸਮਾਨ ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਪਰਵਾਨੇ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਫੁੱਲ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਲੀ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਪੂਰੇ ਪਰਵਾਨੇ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰਦੇ ਹਨ। ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਈਸ਼ਵਰੀ ਐਲਾਦ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਸਾਹੂਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਗਰੀਬ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਉਹ ਹੀ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਯਾਦ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਦੀ ਯਾਦ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਗਰੀਬ ਹਨ ਪਰ ਯਾਦ ਸਾਹੂਕਾਰ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਰਨਗੇ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਧਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸਾਧੂ - ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਿ ਹਨ ਉਹ ਸਾਧਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਨ ਲਈ। ਸਭ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਯੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਉਣਗੇ। ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਾਰ ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਨ ਨੂੰ ਜਯੋਤੀ ਵਿੱਚ ਸਮਾਉਣਾ ਜਾਂ ਮਿਲ ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਗੰਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਕੇ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਜੱਦ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਵੇ ਕਿ ਇਹ ਬਣਾ ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ... ਫਿਰ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਬਾਦ ਤ੍ਰੇਤਾ ਦਾ ਸੰਗਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਯੁਗ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਲਪ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਯੁਗ - ਯੁਗ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਜੱਦ, ਸਭ ਤਮੋਪਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਲਯੁਗ ਦਾ ਅੰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਯੁਗ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਾਵਾਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਜੱਦ ਪੂਰਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੱਦ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਯੁਗ - ਯੁਗ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਪਰਵਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰਵਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਸੜ੍ਹ ਮਰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਫੇਰੀ ਪਾਕੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਚਲ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਾ ਚੱਲੇ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਪਿਛਾੜਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਾ ਬਹੁਤ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਤਾਂ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਿਨ੍ਹਾਂਨੇ ਬਣਾਏ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬੁੱਧੀ ਰਜੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਉਦੋਂ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਆਦਿ - ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਪ੍ਰਯਾਏ ਲੇਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਸੀ। ਆਪਣਾ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਭੁੱਲਣ ਤਾਂ ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਕੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਾਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ ਜੋ ਆਕੇ ਦੁਖਧਾਮ ਤੋਂ ਸੁਖਧਾਮ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਨਰਕ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹਾਂ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਤਮੋਪਧਾਨ ਤਾਂ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਪਤਿਤ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਨਮਸਤੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦਾ ਬੋਝਾ ਸਿਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤ੍ਰਾਹ - ਤ੍ਰਾਹ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਆਤਮਾ ਨਿਰਲੇਪ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਨਹੀਂ, ਆਤਮਾ ਹੀ ਸੁਖ - ਦੁਖ ਵੇਖਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮੰਜਿਲ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂਕਿ ਦੁਖੀ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸੁਖੀ ਰਹਾਂਗੇ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਫਿਰ ਦੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੁਖ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਏ ਹਾਂ, ਕਿੰਨੇ ਜਨਮ ਲਵਾਂਗੇ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉੱਚ ਕੌਣ ਠਹਿਰੇ? ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਉਲਾਦ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਿਵੇਂ ਈਸ਼ਵਰ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਠਹਿਰੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਉਲਾਦ ਹੋ ਪਰੰਤੂ ਨੰਬਰਵਾਰ। ਕਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਸਤ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਤਨਾ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣੇਗੇ। ਬਾਪ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਬੱਚੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਛੱਡ ਦਵੇ, ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ, ਨਿਰੰਤਰ ਯਾਦ ਕਰੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਦੈਵ ਹੈ ਹੀ ਸੁਖਦਾਤਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਦੁਖ ਵੀ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕੱਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਬੱਚੇ ਆਪਣੀ ਉਲਟੀ ਚਲਣ ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਬੱਚਾ ਦਵੇ ਤਾਂ ਕੁੱਲ ਫਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਵੇਗਾ। ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਦੁੱਖ ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਹੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੁਖੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਆਸੂਰੀ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਦੁੱਖ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬੱਚੇ, ਬਾਪ ਅਤੇ ਟੀਚਰ ਅਤੇ ਵੱਡਿਆਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾ ਮੰਨਨ ਨਾਲ ਦੁੱਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੁੱਖਦਾਈ ਖੁਦ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਮਾਇਆ ਦੇ ਬਣ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਮੱਤ ਹੁਣ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮੱਤ ਦੀ ਰਿਜ਼ਲਟ 21 ਜਨਮ ਚਲਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਅਧਾਕਲਪ ਮਾਇਆ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ। ਈਸ਼ਵਰ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰੀ ਆਕੇ ਮੱਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਤਾਂ ਅਧਾਕਲਪ ਤੋਂ ਮੱਤ ਦਿੰਦੀ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਮੱਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਦੇ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੁਰਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਬਣ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਜੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਫੁੱਲ ਹਨ ਉਹ ਉਸੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਦੈਵ ਮਸਤ ਰਹਿਣਗੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ ਨਾ। ਪਰਵਾਨੇ ਕਈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣਕੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਗਰੀਬ ਹੀ ਆਪਣਾ ਪੇਤਾਮੇਲ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਸਾਹੂਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਡਰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਸਾਡੇ ਪੈਸੇ ਲੈ ਨਾ ਲੈਣ। ਸਾਹੂਕਾਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਗਰੀਬ ਨਵਾਜ਼ ਹਾਂ। ਦਾਨ ਵੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੁਦਾਮਾ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ - ਚਾਵਲ ਚਪਟੀ ਦੇ ਉਸਨੂੰ ਮਹਿਲ ਦੇ ਦਿੱਤੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਗਰੀਬ। ਸਮਝੋ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ 25 - 30 ਰੁਪਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ 20 - 25 ਪੈਸੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਹੂਕਾਰ 50 ਹਜ਼ਾਰ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਇਕਵਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਗਰੀਬ ਨਵਾਜ਼ ਨਾਮ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਹੂਕਾਰ ਲੋਕ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਫੁਰਸਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪੂਰਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਗਰੀਬ। ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਧਨ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਇੱਥੇ ਦੇ ਗਰੀਬ ਉੱਥੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਦੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਉੱਥੇ ਗਰੀਬ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਯਗ ਦਾ ਖਿਆਲ ਰੱਖੀਏ ਕੇ ਕਟੁੰਬ ਦਾ ਖਿਆਲ ਰੱਖੀਏ? ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕਟੁੰਬ ਦੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰੋ। ਚੰਗਾ ਹੈ ਜੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਗਰੀਬ ਹੋ। ਸਾਹੂਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਪੈਸੇ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੀ ਜਾਗੀਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਜਗੀਰ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਤੇ ਟੈਮਪਰੇਰੀ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਯਾਦਗਾਰ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੈ। ਤਾਂ ਪਿਛਾੜੀ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਵਿਸਰਾਮ ਲੈਣਗੇ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਭੱਜਣਗੇ ਉਹ ਜੇ ਯੋਗਯੁਕਤ ਹੋਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਦਦ ਵੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਬਾਪ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਬੈਠ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹਿਲਾਇਆ ਸੀ ਫਿਰ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਬਹਿਲਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਗੇ। ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਨਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਬੈਰੁੱਠ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਹਾਂ। ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਦ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ। ਬਸ ਅਸੀਂ ਜਾਕੇ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਾਂਗੇ। ਕਿਸਮ - ਕਿਸਮ ਦੇ ਫੁੱਲ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਗਿਆਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਫੁੱਲਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਗੈਲਪ ਕਰੇਗੀ! ਗੈਲਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਰੇਗੀ ਜੇ ਪਰਵਾਨਾ ਬਣ ਚੁੱਕਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ, ਉਸ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਆਕੇ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਕੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੈ - ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਇਸ ਬ੍ਰਹਮ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੀ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਖਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਆਤਮਾ-ਪਨ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਝੱਟ ਤੀਰ ਲੱਗੋਗਾ। ਜੇਕਰ ਖੁਦ ਹੀ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਧਾਰਨਾ ਕਰਵਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਬੜੀ ਉੱਚੀ ਮੰਜਿਲ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਆਰਗੰਜ ਨਾਲ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ ਅਸ਼ਰੀਰੀ (ਨੰਗੇ) ਬਣੋ। ਦੇਹ- ਅਭਿਮਾਨ ਛੱਡੋ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ - ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਫੀਮੇਲ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਤਾਂ ਬਣ ਗਏ ਪਰੰਤੂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਸੁਖਸ਼ਮ ਬੁੱਧੀ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਾਡਾ ਭਰਾ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਰਾਹ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਸਮਝੋ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤੀਰ ਲੱਗੇ। ਦੇਹ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਸੁਣਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਵਾਰਨਿੰਗ ਦਵੇ ਕਿ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਮੇਲ, ਨਾ ਫੀਮੇਲ ਕਹਾਂਗੇ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਨਿਆਰੀ ਹੈ। ਮੇਲ - ਫੀਮੇਲ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਨਾਮ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ ਨੂੰ ਮੇਲ - ਫੀਮੇਲ ਕਹਾਂਗੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਨਾ ਮੇਲ, ਨਾ ਫੀਮੇਲ ਕਹਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵੱਡੀ ਮੰਜਿਲ ਹੈ। ਪੁਆਇੰਟ ਬਹੁਤ ਕੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇੰਜੈਕਸ਼ਨ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਟੁੱਟਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ, ਤਾਕਤ

ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ। ਮਨਮਨਾ ਭਵ। ਫਿਰ ਆਟੋਮੈਟਿਕਲੀ ਮੱਧਜੀ ਭਵ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਸੁਖਸ਼ਮ ਬੁੱਧੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ ਬੈਠ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਮਯੋਗੀ ਹੈ। ਲਿਖਿਆ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਨੀਂਦ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੇ ਬਣੋ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਾਗਕੇ ਕਮਾਈ ਕਰੋ। ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਖੇੜਾ ਹੈ। ਅਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਇਹ ਤਾਂ ਲਿਖਦੇ ਨਹੀਂ ਫਲਾਣੇ ਸਮੇਂ ਉੱਠ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਹੱਦ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹੋ। ਪਾਣੀ ਦੀ ਹੱਦ ਤੇ ਵੀ ਕਿੰਨਾਂ ਝਗੜਾ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਲੱਗੀ ਪਈ ਹੈ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਚਰਿਤ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ ਉਵੇਂ ਹੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਭ ਇੱਕ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕਣ। ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਸਭਦਾ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਬੈਠੇ ਹੋਵੇਗੇ। ਪੱਤਾ ਹਿੱਲਿਆ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪੱਤੇ - ਪੱਤੇ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝ ਕੇ ਫਿਰ ਸਮਝਾਓ। ਹਰ ਇੱਕ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਵਾਨਾ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ! ਫਾਲਤੂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਕਿੱਧਰੇ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਪਾਪ ਵਲ ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਖੁਦ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਕੇ ਸੁਣਨ - ਸੁਣਾਉਣ ਨਾਲ ਧਾਰਨਾ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ।
2. ਨੀਂਦ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੇ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਾਗਕੇ ਕਮਾਈ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਾਲਤੂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਗਵਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਮਾਇਆ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਨਾਲ ਇਨੇਸੈਂਟ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੈਂਟ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿੱਤਰ ਭਵ:

ਜਿਵੇਂ ਸਤਿਯੁਗੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਤੋਂ ਇਨੇਸੈਂਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਸੰਸਕਾਰ ਸਪਸ਼ਟ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਤੋਂ ਇਨੇਸੈਂਟ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਲੇਕਿਨ ਭਵਿੱਖ ਸੰਸਕਾਰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤਾਂ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ ਜਦੋਂ ਆਤਮਿਕ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਦਾਕਾਲ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਦੇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਉਵੇਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਰੂਪ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ ਮਤਲਬ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਆਵੇ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਇਨੇਸੈਂਟ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੈਂਟ ਮਤਲਬ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿੱਤਰ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਅੰਦਰ ਦੀ ਸੁਧੀ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਸ਼ੁੱਧ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਰੂਹਾਨੀ ਪੰਡੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹੋਏ, ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਣ ਬਣ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਕਰਵਾਉਣੀ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਕਿਸ ਸਿੰਗਾਰ ਦੇ ਲਈ ਮਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:- ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਰੂਹਾਨੀ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਜਿਸਮਾਨੀ ਸਿੰਗਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੇਗਰ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੈਸ਼ਨ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਦੁਨੀਆਂ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਫੈਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕਰੋ।
- ਗੀਤ:- ਆਖਿਰ ਵੇ ਦਿਨ ਆਇਆ ਆਜ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ:- ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਮਾਨਾ ਕੋਈ ਹੱਦ ਨਹੀਂ। ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਇੰਨੇ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਰਚਿਯਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਨ ਹੱਦ ਦੇ ਬਾਬੇ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦਾ ਬਾਪ। ਉਹ ਹਨ ਹੱਦ ਦੇ ਜਿਸਮਾਨੀ ਬਾਪ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ। ਜਿਸਨੂੰ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਰੂਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵੀ ਹੈ, ਨਾਲ - ਨਾਲ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਮਨੁੱਖ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਰਾਵਣਰਾਜ ਤੋਂ ਰਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਵੇਖੋ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਕੈਣ ਸਨ, ਇਹ ਵੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਹੀ ਸਤਿਯੁਗੀ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਸਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਭਾਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ, ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਸਭ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਨੂੰ ਹੀ ਰਾਵਣਰਾਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ। ਉਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਗਿਆਨ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਧਾਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਪੁਕਾਰੋਗੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਹਾਏ ਰਾਮ... ਹਾਏ ਪ੍ਰਭੂ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਹਾਏ ਰਾਮ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਦੁਖ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਖੇਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਧਾਕਲਪ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਦਿਨ, ਅਧਾਕਲਪ ਹੈ ਭਗਤੀ ਦੀ ਰਾਤ। ਭਗਤੀ ਸਾਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸੀੜੀ ਦਾ ਨਾਲੇਜ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚਕ੍ਰ ਹੈ, ਇਸ ਚਕ੍ਰ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਚਕ੍ਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣੋਗੇ, ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਬਣਵਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਿੱਧ ਹੋਵੋ ਕਿ ਇਸ ਚਕ੍ਰ ਦੇ ਜਾਨਣ ਨਾਲ 21 ਜਨਮ ਰਾਜਭਾਗ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਹੋ ਗਏ ਹੋ। ਬਹੁਤ ਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੈਨਾ ਬਣੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਪੰਡੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਪੰਡਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗਾਈਡ। ਪੰਡਾ ਅੱਖਰ ਸ਼ੁਭ ਹੈ। ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪੰਡੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਯਾਤ੍ਰੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਾਈਡ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਵਿਖਾਓ। ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਵੀ ਪੰਡੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਜਨਮ ਜਨਮਾਤ੍ਰ ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਅਮਰਨਾਥ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤੀਰਥਾਂ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰਿਕ੍ਰਮਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਇਹ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਘਰ - ਬਾਰ ਧੰਧੇ ਧੋਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਦਿਲ ਹੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਘਰ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਧੰਧਾ ਧੋਰੀ ਵੀ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਫਿਰ ਗੁਪਤ ਯਾਤ੍ਰਾ ਤੇ ਰਹੋ। ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਧੰਧਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਉਤਨਾ ਕਰੋ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੀ ਰਾਜਾਈ ਵੀ ਸੰਭਾਲੋ। ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਨੂੰ ਵੀ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਮਿਲੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਬਾਹਰ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਆਦਿ ਵੱਲ ਧੱਕੇ ਖਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਘਰ - ਬਾਰ ਦੀ ਵੀ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਸੈਂਸੀਬਲ ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਘਰ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਣ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕੁਮਾਰ, ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਸੰਨਿਯਾਸੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਰ ਹਨ ਨਹੀਂ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡਾ ਸਿੰਗਾਰ ਹੀ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸਿੰਗਾਰ, ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸਿੰਗਾਰ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਜਿਸਮਾਨੀ ਸਿੰਗਾਰ ਜਰਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਫੈਸ਼ਨਬੁਲ ਨਾ ਬਣੋ। ਫੈਸ਼ਨ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਲੇ ਹੋ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਪੰਜਾ ਨਹੀਂ ਮਾਰੇਗਾ। ਖੂਬਸੂਰਤ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤਾਂ ਫਿਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਂਵਰਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੋਰਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ। ਉਹ ਗੋਰੇ ਬਣਦੇ ਹਨ ਪਾਉਡਰ ਆਦਿ ਨਾਲ। ਕਿੰਨਾ ਫੈਸ਼ਨ ਹੈ, ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੋ। ਸਾਹੁਕਾਰਾਂ ਦੀ ਤੇ ਸਤਿਆਨਾਸ਼ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਚੰਗੇ ਹਨ। ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਗਰੀਬਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਆਵਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਵੀ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ

ਗਰੀਬ ਹੋ ਨਾ। ਕੋਈ ਸਾਹੂਕਾਰ ਹਨ ਕੀ? ਤੁਸੀਂ ਵੱਖੋ ਕਿਵੇਂ ਸਧਾਰਨ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਬੇਮਬੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸ਼ਨ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਕੀ ਲੱਗਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਮਿਲਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਿਸਮਾਨੀ ਸਿੰਗਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਆਵੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਵਾਈਏ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੀ ਪਰੀ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਨਾ ਕਦੇ ਰੋਵੋਗੇ, ਨਾ ਦੁਖ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਇਹ ਜਿਸਮਾਨੀ ਸਿੰਗਾਰ ਛੱਡ ਦਵੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸੀਂ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਫਸਟਕਲਾਸ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਾਵਾਂਗੇ ਜੋ ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੇ। ਜੇਕਰ ਮੇਰੀ ਮਤ ਤੇ ਚਲੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਟਰਾਣੀ ਬਣਾਵਾਂਗਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਆਸੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਰਕ ਤੋਂ ਭਜਾ ਸਵਰਗ ਦੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਸਫੇਦ ਪੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਦੂਸਰੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਸੋਨੇ ਦੇ ਚੱਮਚ ਵਿਚ ਦੁੱਧ ਪੀਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਹੈ, ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੋ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੇਗਰ ਹੋ। ਭਾਰਤ ਬੇਗਰ ਹੈ। ਬੇਗਰ ਟੂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਫਿਰ ਜਨਮ ਲਵਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਮਹਾਨ ਗਰੀਬ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਮਹਾਨ ਗਰੀਬ ਹੈ। ਵਿਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਸੀੜੀ ਹੇਠਾਂ ਹੀ ਉੱਤਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਸੀੜੀ ਚੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। 16 ਕਲਾ ਤੋਂ 14 ਕਲਾ ਫਿਰ 12 ਕਲਾ... ਹੇਠਾਂ ਉੱਤਰਦੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਰਾਇਣ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ 16 ਕਲਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਸਨ ਫਿਰ 14 ਕਲਾ ਵਿਚ ਉੱਤਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪੇਂਡੂ ਉੱਤਰਦੇ - ਉੱਤਰਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਕੌਣ ਬਣਾਵੇ? ਇਹ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਹੁਣ ਕਿਹੜੀ ਹਿਸਟਰੀ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਉਮਰ ਲੱਖਾਂ ਕਰੋੜਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਹੈ। ਪੁੱਛੋ ਸਤਿਯੁਗ ਕਦੋਂ ਆਵੇਗਾ? ਕਹਿਣਗੇ ਹਾਲੇ 40 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਧ ਕਰਕੇ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕਲਪ ਦੀ ਆਯੂ ਹੀ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੈ। ਉਹ ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਹੀ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਘੋਰ ਹਨੇਰਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਕਿਵੇਂ ਮੰਨਨ ਭਗਵਾਨ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਉਦੋਂ ਆਉਣਗੇ ਜਦੋਂ ਕਲਯੁਗ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਲਵੋ, ਪਰੰਤੂ ਕੁੰਭਕਰਨ ਦੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੋਏ ਪਏ ਹਨ। ਤਾਂ ਵਿਚਾਰੇ ਹਾਏ - ਹਾਏ ਕਰ ਮਰਨਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਜੈ - ਜੇਕਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਵਿਨਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਹੈ - ਹਾਏ - ਹਾਏ। ਵਿਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹਾਏ - ਹਾਏ ਹੀ ਕਰਨਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੱਚੇ ਦੀ ਉਲਾਦ ਸੱਚੇ। ਨਰਕ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਏ ਬਿਗਰ ਸਵਰਗ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਇਹ ਤੇ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਉਸ ਨਾਲ ਹੀ ਸਵਰਗ ਦੇ ਦਵਾਰ ਖੁਲ੍ਹਣੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਦੈਵੀ ਸਮਰਾਜ ਦਾ ਮੱਖਣ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਮਨੁੱਖ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਹਨ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਇ, ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਦੈਵੀ ਸੰਪਰਦਾਇ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਨਮੁੱਖ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਲਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਉਹ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਬਿੱਲੇ ਲੜਦੇ ਹਨ। ਮੱਖਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ - ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹੋ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਕੇ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਉਹ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜ੍ਹਣਗੇ, ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਪਾ ਹੀ ਲਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਾਮਨ ਗੱਲ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਹੂਬਲ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਹੀ ਅਹਿੰਸਾ ਪਰਮੇ ਦੈਵੀ ਧਰਮ। ਦੋਵੇਂ ਹਿੰਸਾਵਾਂ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਸਭ ਤੋਂ ਖਰਾਬ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੁਖ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਕਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾਓ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਦੇ ਪਾਵਨ ਸਨ ਨਾ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਬੱਚੇ ਹੀ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ - ਦੁਖ ਤੋਂ ਲਿਬਰੇਟ ਕਰੋ, ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਲੈ ਜਾਵੋ। ਦੁਖ ਹਰਕੇ ਸੁਖ ਦਵਾਉ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਰੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਹਰੀ ਦੇ ਦਵਾਰ ਲੈ ਚੱਲੇ। ਹਰੀ ਦਾ ਦਵਾਰ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ। ਇਹ ਹੈ ਕੰਸਪੁਰੀ। ਇਹ ਕੰਸਪੁਰੀ ਸਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਮਛੰਦਰ ਦਾ ਖੇਲੂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੇਵਤੇ ਜੋ ਪਾਵਨ ਸਨ ਉਹ ਪਤਿਤ ਹੋਏ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਵੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਜਗਨਨਾਥਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਗੰਦ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਪਰਿਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹਿਮੰਤ ਮਹਾਵੀਰਪਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਬਣ ਕੇ ਪਤਿਤ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਅੱਗ ਨਾ ਲੱਗੇ, ਇਹ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਇਸਲਈ ਹੀ ਹੰਗਾਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਥੇ ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਨੂੰ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਤਾਂ ਕਿੱਥੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਇੱਥੇ ਕਿਹੜਾ ਜਾਦੂ ਹੈ। ਅਰੇ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਬਸ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਬੰਨ ਰੱਖਣਗੀਆਂ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਉੱਥੇ ਬਹਿਕਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਆ ਜਾਣਗੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਡਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਅਜਿਹੇ ਵੱਡੇ ਲਿਖੇ ਹੋਣ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹੇ। ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਤੇ ਹੀ ਕਿੰਨੇ ਵਿਘਨ

ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਵਿੱਚ ਮੋਹ ਦੀ ਰਗ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀ। ਜੇਕਰ ਕਿਧਰੇ ਮੋਹ ਦੀ ਰਗ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਫਸ ਪੈਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਅੰਮਾ ਮਰੇ ਤਾਂ ਹਲਵਾ ਵੀ ਖਾਣਾ ਹੈ...। ਬਾਬਾ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਠਾਕੇ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਲ ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਮਰ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਰੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ। ਅੱਥਰੂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਏ। ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਿਆ ਤਾਂ ਦੁੱਜਾ ਲਿਆ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੋਣ ਦੀ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਕਹੇ, ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਤੇ ਬੋਲੇ। ਅਰੇ ਚੰਗਾ ਹੀ ਬੋਲਦੇ ਹਾਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਰੋਣਾ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਜੀਵਨ ਤੁਹਾਡਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸਭਨੂੰ ਰੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਰੋਵੋਗੇ? ਸਾਨੂੰ ਪਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤੀ ਮਿਲਿਆ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਡਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਰੋਈਏ! ਬਾਬਾ ਕਿੰਨੀਆਂ ਮਿੱਠੀਆਂ - ਮਿੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਭਾਰਤ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਅਕਲਿਆਣ ਹੋਇਆ ਪਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਮਗਧ ਦੇਸ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਿੰਧ ਵਰਗੇ ਫੈਸ਼ਨਬੁਲ ਕੋਈ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਵਿਲਾਇਤ ਤੋਂ ਫੈਸ਼ਨ ਸਿਖਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਲ (ਵਾਲ) ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਜਕਲ ਲੜਕੀਆਂ ਕਿੰਨਾ ਖਰਚਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਰਕ ਦੀਆਂ ਪਰੀਆਂ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੀਆਂ ਪਰੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਸਵਰਗ ਹੈ, ਇਹ ਸੁਖ ਤਾਂ ਲੈ ਲਈਏ। ਕਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ - ਅਸੀਂ ਕੀ ਜਾਣੀਏ। ਅਜਿਹੇ ਅਨੇਕਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਾਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਰੂਹਾਨੀ ਪੰਡਾ ਬਣ ਸਭ ਨੂੰ ਘਰ ਦਾ ਰਾਹ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਅਰਥ ਧੰਧਾ ਕਰਦੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕੰਮ - ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ।

2. ਗਿਆਨ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੀ ਪਰੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਸਮਾਨੀ ਸਿੰਗਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਲਯੁਗੀ ਫੈਸ਼ਨ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇਪਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਵਾਰਾ ਲਗਾਵਮੁਕਤ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਭਵ:
ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਗਿਆਨ ਸਹਿਤ ਨਿਆਰੇ ਬਣੇ, ਸਿਰਫ਼ ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਲੇਕਿਨ ਮਨ ਦਾ ਲਗਾਵ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜਿੰਨਾ ਜੋ ਨਿਆਰਾ ਬਣਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਾ ਜਰੂਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਆਰੀ ਅਵਸਥਾ ਪਿਆਰੀ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਬਾਹਰ ਦੇ ਲਗਾਵ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਨਹੀਂ ਉਹ ਪਿਆਰੇ ਬਣਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਮਤਲਬ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਪਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲੇ, ਸ੍ਰਵ ਲਗਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ

ਸਲੋਗਨ:- ਖੁਦ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬੈਲੈਂਸ ਦਵਾਰਾ ਬੰਧਨ, ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਲੈਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਸਪੂਤ ਬੱਚੇ ਬਣ ਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁਖ ਦਵੇ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਾ ਦਿਓ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਧਰਮਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜੇ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਨਿਯਮਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:- ਕਦੇ ਵੀ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰੀਤਿਗਿਆ ਕਰ ਉਸਦੀ ਅਵਗਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਨਾ, ਤੰਗ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ ਅਜਿਹੀ ਚਲਣ ਚਲਣਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਦੀਆਂ ਹਨ ਇਸਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਤੂਫ਼ਾਨ ਆਉਣ, ਬਿਮਾਰੀ ਉਥਲ ਖਾਏ ਲੇਕਿਨ ਰਾਈਟ ਰਾਂਗ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਜੱਜਮੈਂਟ ਕਰ ਰਾਂਗ ਕਰਮ ਤੋਂ ਸਦਾ ਬਚੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:- ਕੈਣ ਆਇਆ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੇ ਦਵਾਰੇ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ - ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਦਾਦਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਾਡਾ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਹੈ - ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਇਹ (ਬ੍ਰਹਮਾ) ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਆਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਤਨੇ ਬੱਚੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕੀ, ਸਿਵਾਏ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ। ਪਹਿਲੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਦਕਿ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਹੋ ਗਿਆ ਦਾਦਾ। ਇਹ ਦਾਦਾ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਪੇਤਰੇ ਸਦਾ ਦਾਦੇ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੁੱਧੀ ਯੋਗ ਦਾਦੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਦੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦਾ ਹੱਕ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਬੱਚੇ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਕਹਿਣਗੇ ਵੱਡਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਹੈ। ਵੱਡਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ ਹੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਸਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਸਨਮੁੱਖ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਤੇ ਬਹੁਤ ਲਵ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਆਕੇ ਇਸ ਸਾਕਾਰ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਦਵਾਰਾ ਵਾਰਿਸ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਾਈ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਨਲਾਇਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਲ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਮਿਲਣ ਆਏ ਸਨ ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਕੁਝ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਸਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਇਹ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਨਾ। ਕਿਹਾ, ਹੈ ਤੇ ਜਰੂਰ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਕਿਹਾ ਪਰ ਦਿਲ ਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਨਹੀਂ। ਤੀਰ ਲੱਗਿਆ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਵੇਂ ਹੀ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵੀ ਕਈ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ, ਉਹ ਰੂਹਾਬ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਈ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰਾ ਚਿਹਰੇ ਤੇ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਜਨੀਆਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸਿੰਗਾਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਸੀਂ ਸਾਜਨ ਦੀਆਂ ਸਜਨੀਆਂ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਖੇਰੂਤ (ਖੇਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ) ਦੀ ਕੁੜੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਖੇਰੂਤ ਦੀ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਲੈ ਆਇਆ ਪਰੰਤੂ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਰਾਜਾਈ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਕੁੜੀ ਵਾਪਿਸ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਆਇਆ। ਬੋਲਾ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਾਈ ਦੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਬਾਪ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣੋ । ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਜਾਇਆ, ਪਟਰਾਈ ਬਨਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪਰੰਤੂ ਕੁਝ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਬ ਹਨ ਇਰਰਲੀਜੀਅਸ ਮਾਇੰਡਿਡ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਚਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕੁਦਰਤ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਮੰਦਿਰ - ਟਿਕਾਉਣੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ। ਨਾ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਗੌਰਮਿੰਟ ਵੀ ਧਰਮ ਨੂੰ ਮੰਨਨ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਕਿਹੜੇ ਧਰਮ ਦਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਕਿਹੜੇ ਧਰਮ ਦਾ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੋ ਦੈਵੀ ਕੁਲ ਦੇ। ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਕੁਲ ਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਸੂਦ੍ਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ - ਬਣਦੇ ਫਿਰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਦੈਵੀ ਸੰਪਰਦਾਇ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਦੈਵੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗੇ। ਪਹਿਲੇ ਸਨ ਆਸੂਰੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ। ਆਸੂਰੀ ਗੋਦ ਤੋਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਵੰਡਰ ਹੈ। ਸਭ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ, ਸਭਨੂੰ ਸੁਖ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਕਰੇ - ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਕਿਵੇਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹੋ। ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂਨੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਲੈਣਗੇ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕੱਦੇ ਨਾ ਕੱਦੇ ਆਕੇ ਪਹੁੰਚਣਗੇ। ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਲੈਣ ਲਈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹਨ, ਕਲ ਫਿਰ ਪਤਿਤ ਬਣ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਖ਼ਰਾਬ ਸੰਗ ਲੱਗਣ ਨਾਲ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣ ਕੇ ਫਿਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਕਿਸੇ

ਦਾ ਖੂਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਾਪ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਾਪ ਵੀ ਘੱਟ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਜੇ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਕੇ ਫਾਰਕਤੀ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰੀਤਿਗਿਆ ਕਰ ਫਿਰ ਵਿਕਾਰੀ ਬਣ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਾਪ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਅਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਇਤਨਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਜਿੰਨਾ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਅਗਿਆਨਕਾਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾਮਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਤੇ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸੋਗੁਣਾ ਦੰਡ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਵਸਥਾ ਬਿਲਕੁਲ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਧਰਮਰਾਜ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ - ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਬਣਕੇ ਜਰਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਅਵੱਗਿਆ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸੋਗੁਣਾ ਦੰਡ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਏਟਰ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ। ਧਰਮਰਾਜ ਵੀ ਕ੍ਰਿਏਸ਼ਨ ਹੈ। ਧਰਮਰਾਜ ਦਾ ਰੂਪ ਵੀ ਬਾਬਾ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਿੱਧ ਕਰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਵੇਖੋ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੀਤਿਗਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਕ੍ਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਤੰਗ ਕੀਤਾ। ਹੁਣ ਖਾਓ ਸਜਾ। ਬਿਗਰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਸਜਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਫੁੱਤ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਬਰੇਬਰ, ਮੈਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਹ ਕੁਕਰਮ ਕੀਤਾ। ਬਦਨਾਮੀ ਕਰਵਾਉਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਤੇ ਆਫ਼ਤ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਅਬਲਾਵਾਂ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਦੰਡ ਬਦਨਾਮੀ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੇ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਵੇਖਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਵੇਖੋ, ਧੋਬੀ ਦੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਮੈਲੇ ਸੜੇ ਹੋਏ ਕਪੜੇ ਜਦੋਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਟਕਾ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਫੱਟ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਸਟਕਾ ਸਹਿਣ ਨਾ ਕਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਡਾਇਰੈਕਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਵੱਗਿਆ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸਜਾ ਖਾਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਜੇ ਹੈਡ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਪਾਰਟੀ ਲੈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਤੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਰਿਸਪੋਨਸਿਬਿਲਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਨੇ ਵੀ ਜੇਕਰ ਹੱਥ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਵਿਕਾਰੀ ਬਣਿਆ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਪਾਪ ਲੈ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਤੇ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇੰਦ੍ਰ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਨੀਲਮ ਪਰੀ, ਪੁਖਰਾਜ ਪਰੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵੀ ਤੇ ਹੈ ਨਾ। ਇੰਦ੍ਰ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਛਿਪਾਕੇ ਲੈ ਆਈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਬਦਬੂ ਆਉਣ ਲੱਗੀ। ਤਾਂ ਲੈ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਤੇ ਦੰਡ ਪੈ ਗਿਆ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਕੁਝ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਉਹ ਪੱਥਰ ਬਣ ਗਈ। ਬਾਬਾ ਪਾਰਸਨਾਥ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਜੇਕਰ ਅਵੱਗਿਆ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਪੱਥਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਾਈ ਪਾਉਣ ਦਾ ਸੰਭਾਗਿਆ ਗਵਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝੋ ਕਿਸੇ ਗਰੀਬ ਰਾਜੇ ਦੀ ਗੋਦ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਨਲਾਇਕ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਕੱਢ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਕੰਗਾਲ ਦੇ ਕੰਗਾਲ ਬਣ ਪੈਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਕੱਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਅਵੱਗਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਬਾਪ ਹੈ ਸਧਾਰਨ ਇਸਲਈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਗੰਦੇ ਬਣ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਅਜਿਹੇ ਫਿਰ ਇੰਦ੍ਰ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਸੈਂਟਰ ਇੰਦ੍ਰਪ੍ਰਸਥ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਨੀਲਮਪਰੀ, ਪੁਖਰਾਜ ਪਰੀ ਨਾਮ ਤੇ ਹਨ ਨਾ। ਨੀਲਮ ਰਤਨ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਨਾਮ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਜਿਵੇਂ ਰਤਨ ਹੈ, ਕੋਈ ਫਲੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਵਾਹਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਦਾਗੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਇੱਕਦਮ ਪਿਓਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਰਤਨ ਹਨ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਰਤਨ ਬਹੁਤ ਵੇਲੂਏਬਲ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਡਿਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਅੱਕ ਦੇ ਫੁੱਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਤੇ ਦੇਵੇਂ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਕੌਣ - ਕੌਣ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਸਭ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਫੁੱਲ ਦਵੇ। ਹੁਣ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਫੁੱਲ ਕਿੱਥੋਂ ਲਿਆਈਏ। ਰਤਨ ਜੋਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਤਾਂ ਕਾਮਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਗੀਚਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਗੰਗਾਵਾਂ ਵੀ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਤੇ ਸਾਗਰ ਠਹਿਰਿਆ ਨਾ। ਇਹ (ਬ੍ਰਹਮਾ) ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਪੁਤਰਾ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਨਦੀ। ਕਲਕੱਤੇ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਪੁਤਰਾ ਨਦੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਸਾਗਰ ਅਤੇ ਨਦੀ ਦਾ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਮੇਲਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਬਰੇਬਰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੇਤੰਨ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਚੇਤੰਨ ਗਿਆਨ ਨਦੀਆਂ ਹੋ। ਉਹ ਤੇ ਹਨ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਗੰਗਾਵਾਂ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਦੀਆਂ ਤੇ ਨਾਮ ਪਿਆ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਇ ਇਹ ਵੀ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਹਰਿਦਵਾਰ ਵਿੱਚ ਗੰਗਾ ਦੇ ਕੰਡੇ ਤੇ ਚਤੁਰਭੁਜ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਗੰਗਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਚਤੁਰਭੁਜ ਕੌਣ ਹੈ। ਬਰੇਬਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕਰਧਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੱਚੀ ਗਿਆਨ ਨਦੀਆਂ। ਉਹ ਹੈ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ। ਉੱਥੇ ਜਾਕੇ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਸ ਦੇਵੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੱਦੇ 4 - 8 ਬਾਹਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਵੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਬੇਸਮਝ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਗੋਦ ਲੈਣ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਭਾਵੇਂ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਹੋਵੇ ਪਰੰਤੂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਹੁਣ ਦੇ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਤਾਂ ਖੁਦ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ? ਉਲਟਾ - ਸੁਲਟਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ? ਕ੍ਰੋਧ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ? ਬਾਪ ਝੱਟ ਚਲਣ ਤੋਂ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਬੱਚਾ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੇ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਤੇ ਇੱਕ ਜਿਹੇ ਪਿਆਰੇ ਨਹੀਂ ਲਗ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਅੰਦਰ ਤੋਂ ਆਟੋਮੈਟਿਕਲੀ ਅਸੀਰਵਾਦ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਫਰਮਾਨਬਦਾਰ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਅਜਿਹਾ ਬੱਚਾ ਮਰਿਆ ਚੰਗਾ। ਕਿੰਨਾ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਕਦੀਰ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ, ਝੱਟ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਸਪੂਤ ਬੱਚਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਪੂਤ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਹਿਚਾਨਣਾ, ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਬਹੁਤ ਕੜੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਨਾ ਬਣਨ ਤਾਂ ਉਹ ਬੱਚਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਬੱਚਾ

ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਂਗੇ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਵਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਬਾਬਾ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਣਗੇ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਆਕੇ ਬੈਠ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਭਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਵੀ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਟਰੱਸਟੀ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸੰਭਾਲੇਗਾ। ਨਹੀਂ, ਅਜਿਹੇ ਖਿਆਲਾਤ ਵਾਲੇ ਭਟਕ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਪਵਿੱਤਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅਪਵਿੱਤਰ ਕੋਈ ਬੈਠ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਥਰਬੁੱਧੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਬਾਬਾ ਕੋਈ ਸ਼ਰਾਪ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਲਾਅ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਫਿਰ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ। ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਇਹ ਮਰਿਆ। ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਮੰਜਿਲ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਬੱਚਾ ਬਣਿਆ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬਿਮਾਰੀ ਸਾਰੀ ਉਥਲ ਖਾਏਗੀ। ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੈਦ ਲੋਕੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਫਲਾਣੀ ਦਵਾਈ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਬਿਮਾਰੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਵੀ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੋਗੇ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਰਾਵਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਖੂਬ ਤੁਫਾਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਂਗ ਅਤੇ ਰਾਈਟ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਰਾਂਗ - ਰਾਈਟ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਭਦੀ ਹੈ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲੇ ਵਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ। ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ। ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਬਹੁਤ ਅੱਛੀ ਕਰਨਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਬੱਚਾ ਬਣਕੇ ਜਰਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਅਵੱਗਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਲਟੇ, ਸੁਲਟੇ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣੇ ਹਨ। ਸਪੂਤ ਬਣ ਬਾਪ ਦੀ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਲੈਣੀ ਹੈ।

2. ਟਰੱਸਟੀ ਬਣਕੇ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਦੇ ਜੋ ਕਾਇਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਰਾਈਟ ਅਤੇ ਰਾਂਗ ਨੂੰ ਸਮਝਕੇ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੰਪੂਰਨ ਸਟੇਜ ਅਤੇ ਸਟੇਟਸ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਸਦਾ ਉੱਚ ਕਰਤਵਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਭਵ:
ਸਦਾ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਕਿ ਮੈਂ ਹਰ ਵਕਤ, ਹਰ ਸੈਕਿੰਡ, ਹਰ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਟੇਜ ਤੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਹਰ ਕਰਮ ਤੇ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਸੰਪੂਰਨ ਸਟੇਜ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਜਾਵੇਗੇ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਸਟੇਟਸ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਹਰ ਕਰਮ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਹੀ ਦੋ ਸਮ੍ਰਿਤੀਆਂ ਬਾਪ ਸਮਾਣ ਬਣਾ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਸਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਮਨ ਦੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਹੀ ਕੈਚ ਕਰ ਲਵੇਗੇ। ਇਸਦੇ ਲਈ ਸਿਰਫ ਸੰਕਲਪਾਂ ਤੇ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਪਾਵਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੀ ਮਿਕਸਚਰਟੀ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਇਰਸ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇੱਛਾਵਾਂ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਸ੍ਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹਨ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਹੈ।
